

முருகன் பாமாலை

2015

Acc. No. 29595

42111 315

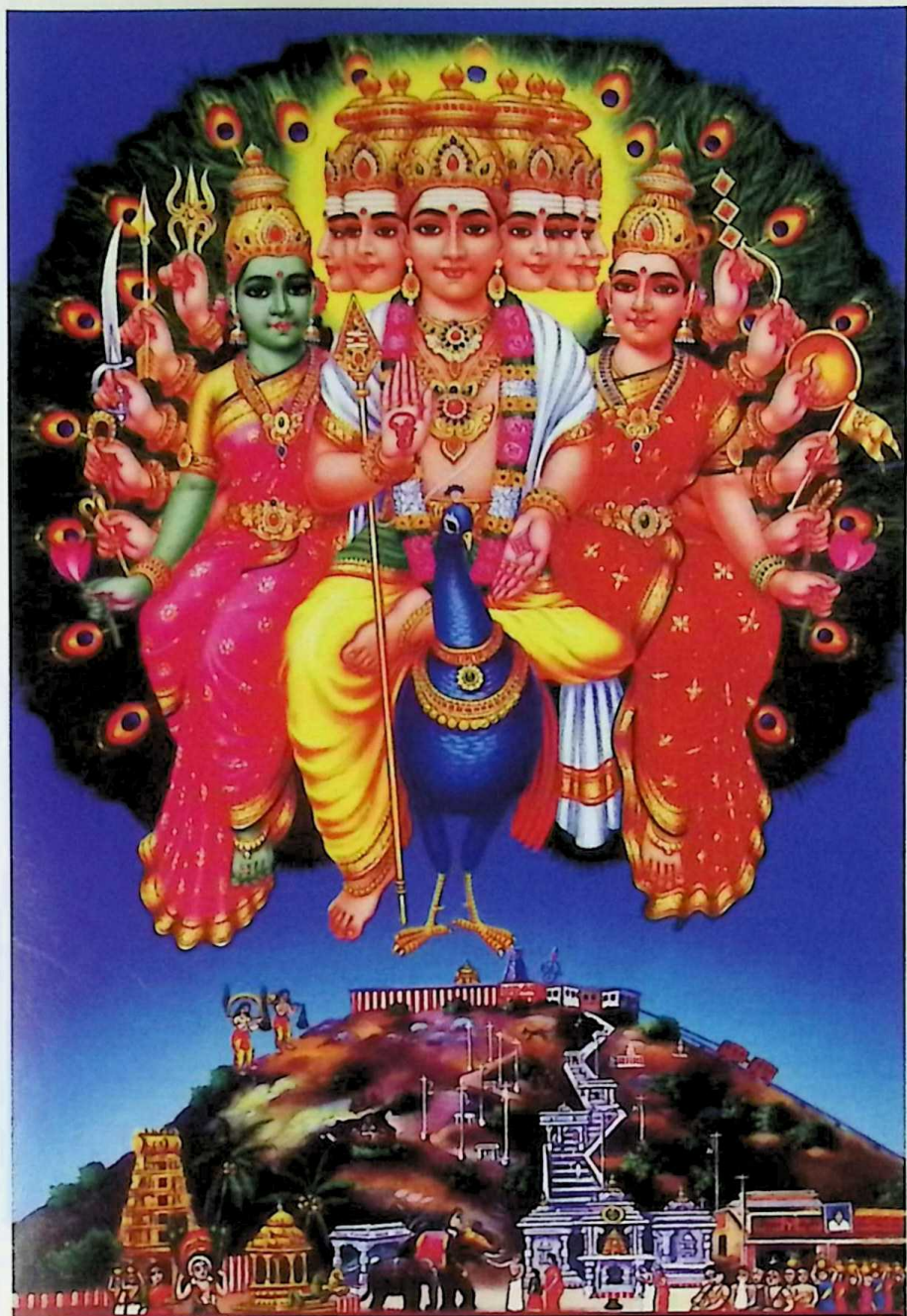

தண்ணீர்மலை தெண்டாயுதபாணி
பிளாங்கு, மலேசியா.

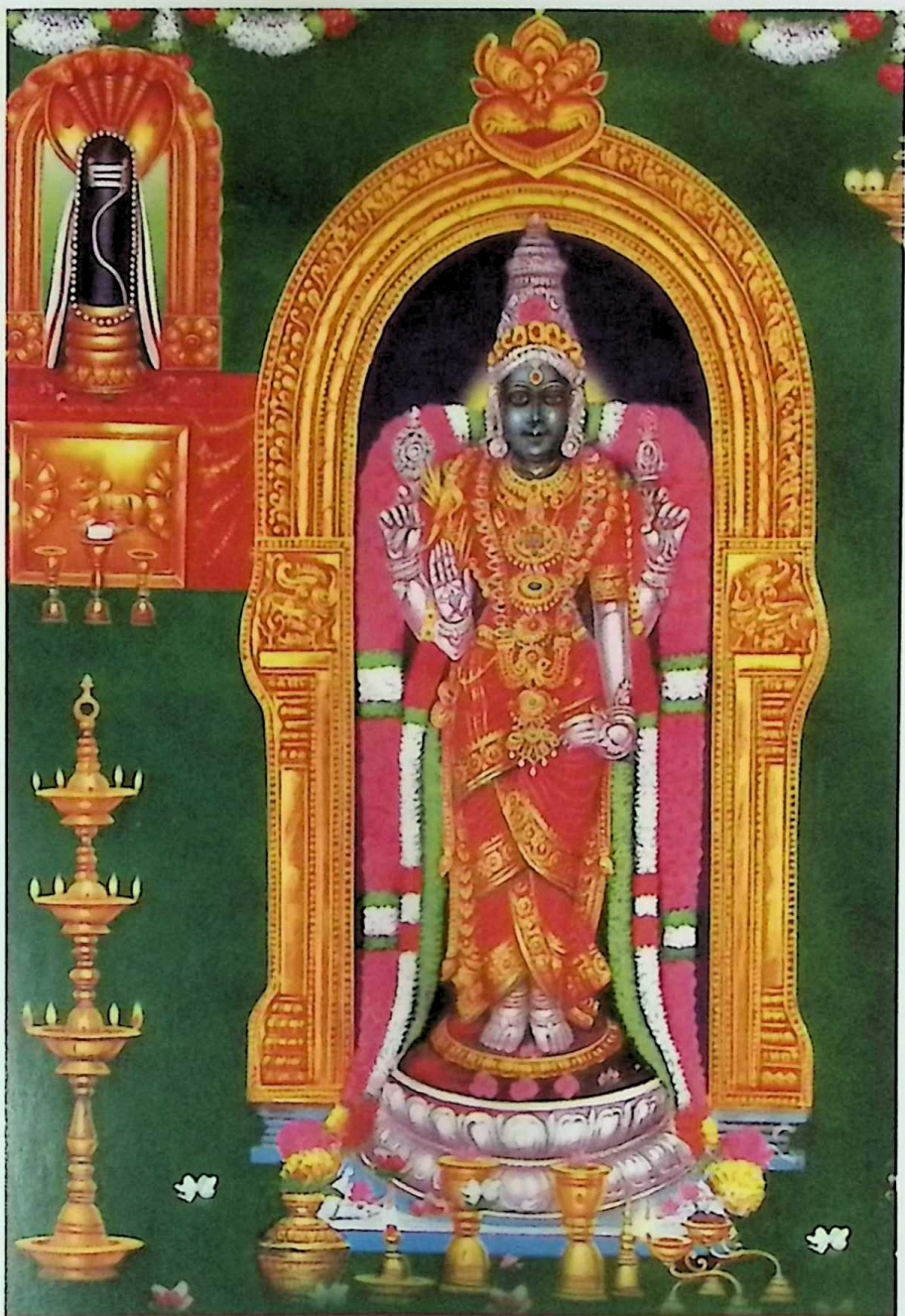
பத்தாம் ஆண்டு **தைப்பூச** வெளியீடு
துபாய் நகரத்தார் சங்கம்

நவகிரக நாயகன் கணபதி

ஸ்ரீ வள்ளி தெய்வானை முருகன்

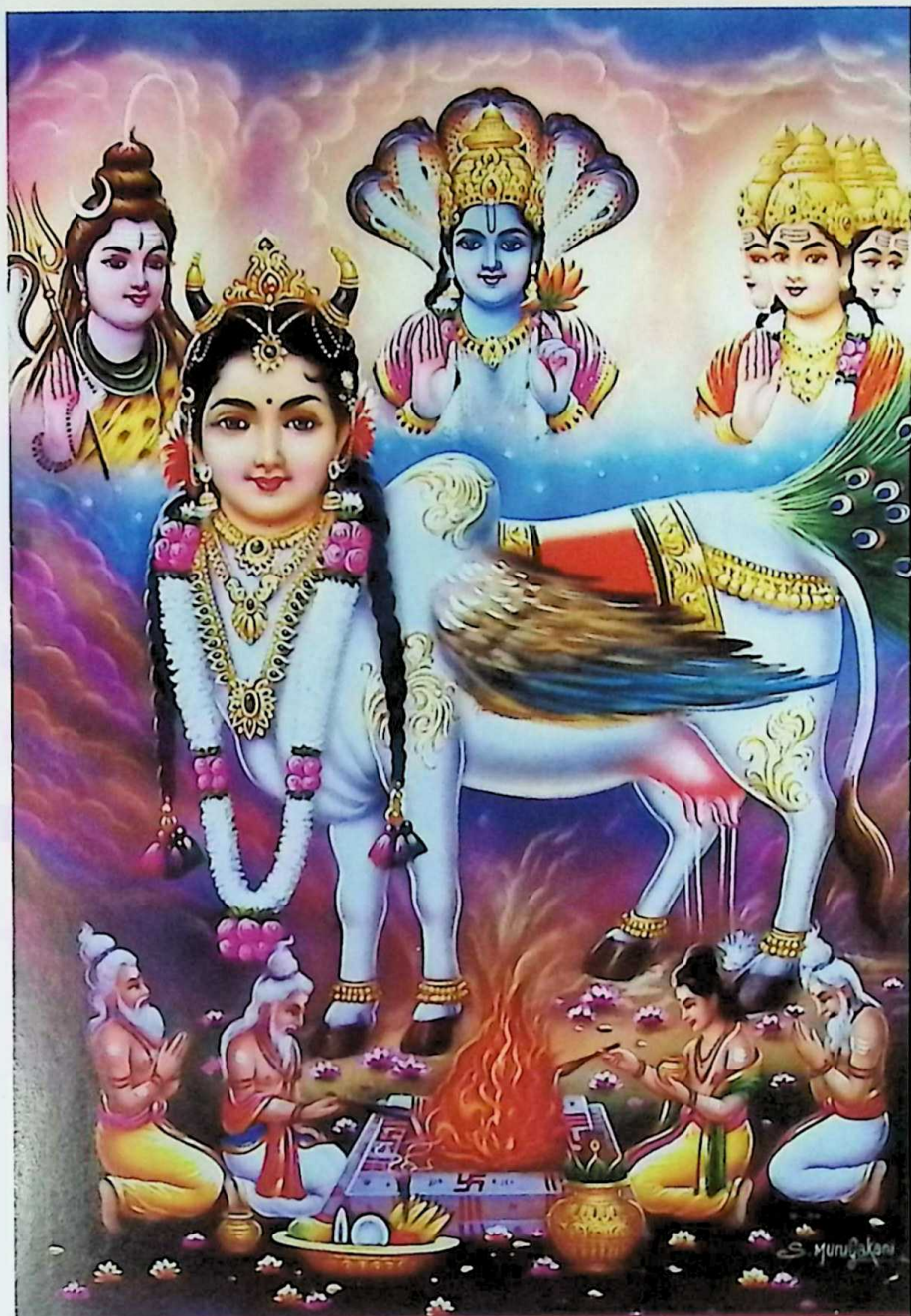

ஸ்ரீ கர்ப்பரட்சாம்பிகை சன்னதி

மஹாகாளேஸ்வரர் ஜோதிர்லிங்கம்

உஜ்ஜயினி, அர்த்த நாரீஸ்வரர் அலங்காரம்

காமதேனு

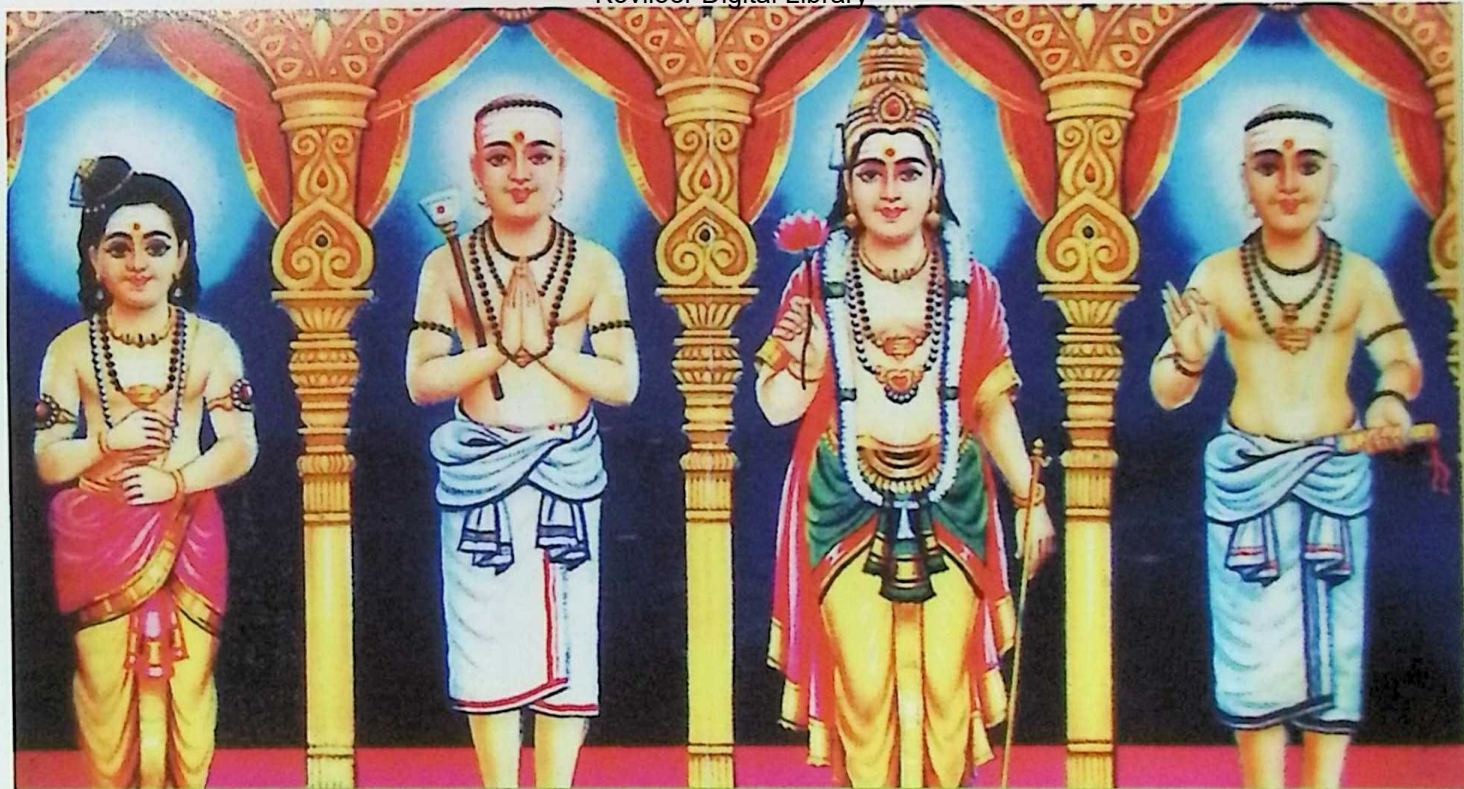

நரசிம்ம மூர்த்தி

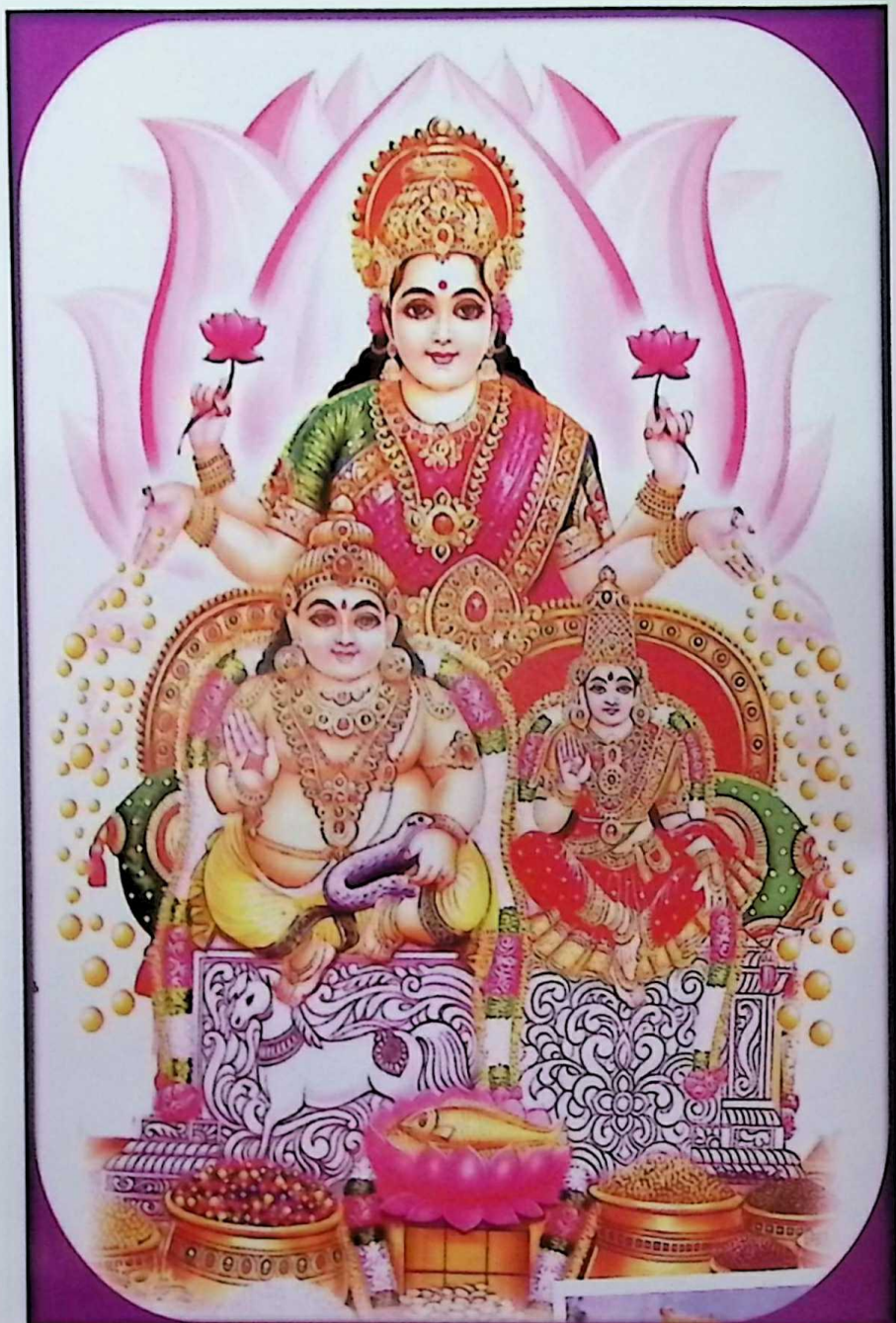
ஜாய் ஸ்ரீ டத்தாஜ்யே

தத்தாத்ரேயர்

நால்வர்

ஸ்ரீ குபேர ஸைக்மி

A portrait of a man with dark hair, wearing a dark suit, white shirt, and a patterned tie. He is looking directly at the camera against a plain, light-colored background.

2. பரிந்துரைக் கமிட்டி : நகரத்தார் சங்கம் / நகரச் சிவன் கோயில் காரியக்காரர்

திரு.ராம.செந்தில்
காரைக்குடி

திரு **இரா.சுவாமிநாதன்**
அரிமளம்

திருமதி கமலா பழனியப்பன்
தேவகோட்டை

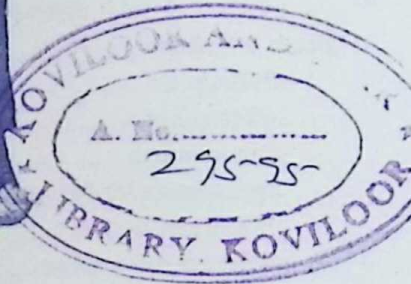

திருமதி அலமேலு ராமநாதன்
ஆதங்குடி

உ
சிவமயம்

முருகன் பாமாலை

2015

பத்தாம் ஆண்டு தைப்பூச இலவச வெளியீடு

துபாய் நகரத்தார் சங்கம்

2/387, புதுநத்தம் சாலை, நாராயணபுரம்,
மதுரை -625 014 .

E.mail : evergreen.chettinadfriends@gmail.com

www.chettinadfriends.com

பொருளடக்கம்

விநாயகர் பாடல்கள்

காரியசித்தி மாலை	4
பிள்ளையார்பட்டிக் கற்பகப் பிள்ளையார்.....	6
ஏழுநிலைக் கணபதிகள்.....	7

சரஸ்வதி பாடல்கள்

அம்மா கலைவாணி.....	8
சரஸ்வதி துதி	9

லெட்சுமி பாடல்கள்

மஹாலெட்சுமி அஷ்டகம்	9
இலக்குமி வணக்கம்	10
திருவிளக்கு அகவல்	10

பெருமாள் பாடல்கள்

விஷ்ணு துதி	12
இராமாயணம்	13

ஓம் நமோ ஐயப்ப தேவா

22

ஸ்ரீநரசிம்ம சுவாமி திருப்பதிகம்

23

ஆதினமிளகி ஐயனார் போற்றி

24

அம்மன் பாடல்கள்

ஆதிசக்தி நாயகி பாடல்கள்	28
ஸ்ரீ கர்பரட்சாம்பிகை பாடல்கள்	29
நாகாத்தம்மா	31
அக்கினி ஆத்தாள் அருள்வேண்டல்	31
மாமதுரை மீனாட்சி மாண்பு	33

சிவன் பாடல்கள்

லிங்காஷ்டகம்	37
ப்ரதோஷப்பாடல்	38
லிங்க விளக்கம்	39
திருக்கயிலையின் தோற்றமும், விவரிப்பும்	43
ஸ்ரீ லிங்க அர்ச்சனை	50
நந்தீஸ்வரர் ஸ்தோத்திரம்	53

முருகன் பாடல்கள்

'ஆறும் ஆறும்' திருப்புகழ்	54
'தாரகாசுரன் சரிந்து' திருப்புகழ்	56
பழனி முருகன் வழிநடைப் பதிகம்	58
பதிகம் II	61
பதிகம் III	63
சிங்காரமாலை	69

பொருளடக்கம்

சிவசெந்திமாலை	73
ஆறெழுத்து மந்திரமாய் ஆனவன்	75
பெரும்பேடு சென்றால் சுகமாகும்	78
அப்பனுக்கு பாடம் சொன்ன சுப்பையா	78
சின்ன சின்ன பாலன்	80
முருகா எனும் நாமம்	81
வேதனைகள் தீர்த்திடுவாய் !	88
என்னப்பனே - என் ஐயனே	88
காவடிச் சிந்து	89
ஆறுமுக வேலவா	90
பச்சை மயில் வாகனனே	91
பூசம் வந்தது பூசம்	92
ஆடுமயிலே நீ ஆடுமயிலே	92
பதினாறு பேறுகளும்	93
எல்லாமுண்டு	94
சங்கு முழங்குவது ஏன் ?	95
நாம் ஏன் கலசத்தை புளிக்கிறோம் ?	97
வெல்ல எடுத்ததுவே வேல்	99
கொண்டாடும் நெஞ்சம்	99
தென்பழநி ஆண்டவனே	100
கந்தவேளை வணங்கு	101
ஸ்ரீ பழனியாண்டவர் திருப்பதிகம் பகைகழதல்	102
ஸ்ரீ செந்திலாண்டவர் பதிகம்	103
பழநி வழிநடைப் பாடல்	105
செந்தூர் முருகன் அந்தாதி	108
பக்தித் துறை	121
கந்தர் அலங்காரம்	125
கந்தர் அனுபூதி	140
நாம் ஏன் ஆரத்தி எடுக்கிறோம்?	153
புன்னகையின் பொருள் என்னவோ முருகா	157
சங்கிலிக் கருப்பன்	157
கந்தர் சஷ்டிக் கவசம்	158
ஸ்ரீ முருகப்பெருமான் அர்ச்சனை மாலை	165
திருப்புகழ்	168
வாழ்த்து	169
மங்களம்	169

விநாயகர் வணக்கம்

காரியசித்தி மாலை

சரணம் சரணம் கணநாதா
வரணும் வரணும் கணநாதா

(2 முறை)

1. பந்தம் அகற்றும் அந்தகுணப்
பரப்பும் எவன் பால் உதிக்குமோ
எந்த உலகும் எவனிடத்தில்
ஈண்டி இருந்து கரக்குமோ
சந்த மறை ஆகமங் கலைகள்
அனைத்தும் எவன்பால் தகவருமோ
அந்தஇறையாம் கணபதியை
அன்பு கூரத் தொழுகின்றோம். (சரணம்)
2. உலகம் முழுதும் நீக்கமற
ஒன்றாய் நிற்கும் பொருளெவனவ்
வுலகிற் பிறங்கும் விகாரங்கள்
உறாத மேலாம் ஒளியாவன்
உலகம் புரியும் வினைப்பயனை
ஊட்டுங் களைகண் எவன் அந்த
உலக முதலைக் கணபதியை
உவந்து சரணம் அடைகின்றோம். (சரணம்)
3. இடர்கள் முழுதும் எவனருளால்
எளிவீ மும்பஞ் செனமாயும்
தொடரும் உயிர்கள் எவனருளால்
சுரர்வாழ் பதியும் உறச்செய்யும்
கடவுள் முதலோர்க் கூறின்றிக்
கருமம் எவனால் முடிவறும் அத்
தடவுமருப்புக் கணபதிபொன்
சரணம் சரணம் அடைகின்றோம் (சரணம்)
4. மூர்த்தி யாகித் தலமாகி
முந்நீர் கங்கை முதலான
தீர்த்த மாகி அறிந்தறியாத்
திறத்தி னாலும் உயிர்க்குநலம்
ஆர்த்தி நாளும் அறியாமை
அகற்றி அறிவிப் பான்எவன் அப்
போர்த்த கருணைக் கணபதியைப்
புகழ்ந்து சரணம் அடைகின்றோம். (சரணம்)

5. செய்யும்வினையின் முதல்யாவன்
செய்யப் படும் அப் பொருள்யாவன்
ஐயம் இன்றி உளதாகும்
அந்தக் கருமப் பயன் யாவன்
உய்யும் வினையின் பயன் விளைவில்
ஊட்டி விடுப்பான் எவன் அந்தப்
பொய்யில் இறையைக் கணபதியைப்
புரிந்து சரணம் அடைகின்றோம். (சரணம்)
6. வேதம் அளந்தும் அறிவரியா
விகிர்தன் யாவன் விழுத்தகைய
வேத முடிவில் நடம்பயிலும்
விமலன் யாவன் விளங்குபர
நாத முடிவில் வீற்றிருக்கும்
நாதன் எவன் எண்குணன் எவன் அப்
போத முதலைக் கணபதியைப்
புகழ்ந்து சரணம் அடைகின்றோம். (சரணம்)
7. மண்ணில் ஐங்ஓற் குணமாகி
வதிவான் எவன் நீர், இடைநான்காய்
நண்ணி அமர்வான் எவன் தீயின்
மூன்றாய் நவில்வான் எவன் வளியின்
எண்ணும் இரண்டும் குணமாகி
இயைவான் எவன்வான் இடைஒன்றாம் !
அண்ணல் எவன் அக்கணபதியை
அன்பில் சரணம் அடைகின்றோம். (சரணம்)
8. பாச அறிவில் பசு அறிவில்
பற்றற்கரிய பரன்யாவன்
பாச அறிவும் பசு அறிவும்
பயிலப் பணிக்கும் அவன்யாவன்
பாச அறிவும் பசு அறிவும்
பாற்றி மேலாம் அறிவான்
தேசன் எவன் அக்கணபதியைத்
திகழ்ச் சரணம் அடைகின்றோம். (சரணம்)

சரணம்

9. இந்த நமது தோத்திரத்தை
யாவன் மூன்று தினம் மும்மைச்
சந்தி களில்தோத் திரஞ் செயினும்
சகல கரும சித்திபெறும்
சிந்தை மகிழ்ச் சுகம்பெறும் எண்
தினம்உச் சரிக்கின் சதுர்த்தியிடைப்
பந்தம் அகல ஓர்எண்கால்
படிக்கில் அட்ட சித்தியுறும்
10. திங்கள் இரண்டும் தினந்தோறும்
திகழஒருபான் முறையோதில்
தங்கும் அரச வசியமாம்
தயங்க இருபத் தொருமுறைமை
பொங்கும் உழுவ லால்கிளப்பின்
பொருவின் மைந்தர் விழுக்கல்வி
துங்க வெறுக்கை முதற்பலவும்
தோன்றும் எனச்செப்பினர் மறைந்தார்.

முற்றம்.

விநாயகர் வணக்கம்

(மகாகவி டாக்டர்.அரசி, கண்டனூர்)

பிள்ளையார்பட்டிக் கற்பகப் பிள்ளையார்

கல்லைக் குடைந்தமைத்த கற்பகமே என் கவிதைச்
சொல்லில் பொருளாகத் தோன்றிடுக-சொல்லரிய
பிள்ளையார் பட்டிப் பெருங்கோயில் கொண்டருளும்
வள்ளால் எமைக்காக்க வா.

கற்பக விநாயகர் - விருத்தம்

விற்பனை இலாபம் கூடும்
விளைவுடன் வளங்கள் சேரும்
கற்பனை கனவு யாவும்
கண்கள்முன் நிகழ்ச்சி ஆகும்
வெற்பினைப் பிளந்து தோன்றிப்
பிள்ளையார் பட்டி ஆளும்
கற்பக மூர்த்தி பாதம்
கருத்தினில் இருத்து வீரே!

கல்வியில் வெற்றி வேண்டின்
 கல்யாணம் நடக்க வேண்டின்
 நல்லன செழிக்க வேண்டின்
 நலம்பல கொழிக்க வேண்டின்
 கல்பக எழுந்து காக்கும்
 கற்பக மூர்த்தி பாதம்
 நெல்பக அளவி லேனும்
 நெஞ்சினில் நிறுத்து வீரே!

2

தேவகோட்டை வெள்ளையன் ஊரணிக் கலங்காத கண்ட விநாயகர்

கலங்காத கண்ட கணபதியை வெள்ளைக்
 குளங்காணும் கோயிலில்கை கூப்ப - வலம்காண்பர்
 வாழும் சுகம்காண்பர் வாகை வலம்காண்பார்
 சூழும் பகையாவும் தூள்.

தேவகோட்டை-கருதா ஊரணிக் கைலாச விநாயகர்

கருதாஊரணி வாழ் கைலாச நாதர்
 திருவார் மலரடியைச் சேர்வார்-பொருளால்
 மலையாவார் இன்ப மழைகாண்பார் வாழ்வில்
 நிலையாவார் அன்பால் நெகிழ்ந்து

ஏழுநிலைக் கணபதிகள்

பால கணபதி

காலிரண்டும் தாமரையாம் கைநான்கும் செஞ்சுரும்பாம்
 தோலிளமை பட்டுத் துகிலாகும்-சேலிரண்டே
 பாச விழியான பால கணபதியின்
 நேசம் நமக்கு நிழல்

நர்த்தன கணபதி

அம்பலத்தில் ஆடுகிற அத்தனைப்போல் கால்தூக்கித்
 தம்பலத்தில் ஆடுவான் தாள்போற்றின்-நம்பலத்தில்
 நம்பிக்கை ஓங்கும் நடன கணபதியின்
 தும்பிக்கை காக்கும் துணை

ஏரம்ப கணபதி

ஓங்காரம் போல ஒருநால் முகம்கொண்டு
 பாங்காய் அரியணைமேல் பாலிக்கும் -பூங்கருணை
 ஏரம்ப நாயகனின் எண்கை அருளாலே
 ஆரம்பம் ஆகும் அறம்.

புவன கணபதி

தாளை மடித்துத் தலையிற் சுடரேந்தி
வேளையிலே காக்கும் விநாயகனின் -தாளைப்
புவன கணபதியாய்ப் போற்றிடுவார் வாழ்வில்
நவநவமாய் ஓங்கும் நலம்.

வீரகணபதி

நின்ற திருக்கோலம் நெடுங்கரங்கள் மேனியெலாம்
வென்றருளும் நம்பெருமான் வீர கணபதியின்
காக்கும் திருவடியைக் கைகூப்பிப் போற்றிடுக
தாக்கும் வினையகலத் தான்.

சக்தி கணபதி

மங்கை மடியில் மலர்ந்த கணபதிக்குச்
செங்கரங்கள் நான்காய்த் திகழ்ந்திடுமே-துங்கமுறு
சக்தி கணபதியின் தாளைத் தொழுவதுவே
முத்தியென நெஞ்சே மொழி.

மகா கணபதி

நங்கை மடியானை நாலிரண்டு கையானை
மங்கலம்சேர் இன்ப மகா கணபதியைப்
பாடித் தொழுவோர்க்குப் பாரில் நலம்சூடும்
தேடிவரும் வீடாம் திரு.

அம்மா கலைவாணி

(அருட்கவி கு.செ.இராமசாமி, எம்.ஏ.)

அம்மா கலைவாணி - எனக்கு அருள்வாய் மகாராணி

சிம்மாசனமாய் - எந்நாவினிலே தேவி வருவாய் நீ (அம்மா)

வேத முதல் ஆனான் - பிரமன் வித்தை தொழில் ஆனான்

காதல் இளங்கிளியே - என்றும் கைதொழுவேன் உனையே (அம்மா)

வெள்ளை மலர்மேலே - அன்னம் வீற்றிருந்தாற் போலே

மெள்ள எழுந்தருள்வாய் - அம்மா வேண்டும் வரம் தருவாய் (அம்மா)

ஏது படித்துவிட்டேன் - பெரிதாய் என்ன முடித்துவிட்டேன்?

பாதம் பிடித்துவிட்டேன் - அதனால் பாடல் வடித்துவிட்டேன் (அம்மா)

பூவும் உனக்காக - தேடும் பொன்னும் உனக்காக

கூவும் எனக்காக - அருள்வாய் கோடிக்கணக்காக (அம்மா)

அருளின் துடிதுடிப்பாய் - அம்மா அமுதத் தமிழ் வடிப்பாய்

கருணை மடைதிறப்பாய் -அம்மா கவிதைப் பயிர் வளர்ப்பாய் (அம்மா)

சரஸ்வதி துதி

கல்வி அரசி கலைமகளே
கலை கட்கதிபதி ஆனவளே
வெண்கலை தனையே தரித்தவளே
வெண் தாமரை மீது அமர்ந்தவளே!

(கல்வி)

முத்தாரம் தனை அணிந்தவளே
முத்தமிழ் ஞானம் படைத்தவளே
நான்முகன் நாவில் உறைபவளே
நால் வகை கலைகள் உணர்ந்தவளே!

(கல்வி)

கனிகள் தேங்காய் அவல் கடலை
கற்கண்டு வெற்றிலை பாக்குடனே
வாணி நின்னருள் வேண்டி நின்றோம்
வரமே தந்திட வேண்டுமம்மா!

(கல்வி)

மஹாலக்ஷ்மி அஷ்டகம்
(ஆதி சங்கரர் அருளியது)

நமஸ்துதேஸ்து மஹாமாயே ஸ்ரீ பீடே ஸூர பூஜிதே
சங்கு சக்ர கதாஹஸ்தே மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே

நமஸ்தே கருடா ருடே கோலாஸூர பயங்கரீ
ஸர்வ பாப ஹரே தேவி மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே

ஸர்வக்ஞே ஸர்வ வரதே ஸர்வ துஷ்ட பயங்கரீ
ஸர்வ துக்க ஹரே தேவி மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே

ஸித்தி புத்தி ப்ரதே தேவி புத்தி முக்கி ப்ரதாயினி
மந்தர மூர்த்தே மஹாதேவி மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே

ஆத்யந்த ரஹிதே தேவி ஆத்யசக்தி மஹேஸ்வரி
யோகக்ஞே யோகஸம்பூதே மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே

ஸ்தூலஸூக்ஷ்ம மஹாரௌத்ரே மஹாஸக்தி மஹோதரே
மஹாபாப ஹரே தேவி மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே

பத்மாஸன ஸ்திதே தேவி பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபினி
பரமேஸி ஜகன்மாதா மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே

ஸ்வேதாம்பர தரே தேவி நானூலங்கார பூஷிதே
ஜகத்ஸ்திதே ஜகன் மாதா மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே

மஹாலக்ஷ்மி அஷ்டகம் ஸ்தோத்ரம் ய: படேத் பக்திமான் நர
ஸர்வ ஸித்தி மவாப்னோதி ராஜ்யம் ப்ராப்னோதி ஸர்வதா

ஏக காலம் படேந்நித்யம் மஹா பாப வினாசனம்

த்விகாலம் ய படேந்நித்யம் தனதான்ய ஸமன்வித

த்ரிகாலம் ய படேந்நித்யம் மஹா ஸத்ரு வினாசனம்

மஹாலக்ஷ்மீர் பவேந்நித்யம் ப்ரஸன்னௌ வரதாசுபா

இலக்குமி வணக்கம்

காடுவெட்டிப் போட்டுக் கடிய நிலந்திருத்தி

வீடுகட்டிக் கொண்டிருக்கும் வேள்வணிகர் வீடுகட்டு

அன்றைக்கு வந்த எங்கள் அம்மா இலக்குமியே

என்றைக்கும் நீங்கா திரு!

நின்மேலுமானை, நின்மகன் மேலுமானை, நின்மாக் கொழுநன்

தன்மேலுமானை, தமிழ்மேலுமானை தவமாவணிகச்

சின்னஞ்சிறுவர் தெரியாத காளையர் என்செயினும்

பின்னும் பொறுத்திருப்பாயே பெரிய இலக்குமியே!

நீங்காது நின்மகனும் நெடிய திருமாலும்

பாங்காக அன்றுவந்த பாற்கடல்போல் தேங்காமல்

நன்றாக நீயிருந்து நாளும் வளம்பெருக்கி

என்றைக்கும் நீங்கா திரு!

- பாடுவார் முத்தப்ப செட்டியார்

திருவிளக்கு அகவல்

விளக்கே திருவிளக்கே வேந்தன் உடன்பிறப்பே

ஜோதி மணிவிளக்கே சீதேவிப் பொன்மணியே

அந்தி விளக்கே அலங்கார நாயகியே

காந்தி விளக்கே காமாக்ஷித் தாயாரே

பசும்பொன் விளக்கு வைத்து பஞ்சத்திரிப்போட்டு

குளம்போல நெய் விட்டு கோலமுடன் ஏற்றி வைத்தேன்

ஏற்றினேன் திருவிளக்கு எந்தன் குடி விளங்க

வைத்தேன் திருவிளக்கு மாளிகையும் தான் விளங்க
 மாளிகையில் சோதியுள்ள மாதாவைக்கண்டு மகிழ்ந்தேன்யான்
 மாங்கல்யப் பிச்சை மடிப்பிச்சை தாருமம்மா
 சந்தானப் பிச்சையுடன் தனப்பிச்சையும் தாருமம்மா
 பெட்டி நிறைய பூஷணங்கள் தாருமம்மா
 பட்டி நிறைய பால் பசுவைத் தாருமம்மா
 கொட்டகை நிறைய குதிரைகளை தாருமம்மா
 புகழுடம்பைத் தாருமம்மா பக்கத்தில் நில்லுமம்மா
 அல்லும் பகலும் என் அண்டையில் நில்லுமம்மா

சேவித்து எழுந்திருந்தேன் தேவி வடிவம் கண்டேன்
 வச்சிர கீரிடம் கண்டேன் வைடுரிய மேனி கண்டேன்
 முத்துக் கொண்டை கண்டேன் முழுப் பச்சை மாலை கண்டேன்
 சவுரிமுடி கண்டேன் தாழைமடல் சூடக்கண்டேன்
 பின்னழகு கண்டேன் பிறை போல நெற்றி கண்டேன்
 சாந்துடன் நெற்றி கண்டேன் தாயார் வடிவம் கண்டேன்
 கமலத் திருமுகத்தில் கஸ்தூரிப் பொட்டுக் கண்டேன்
 மார்பில் பதக்கம் மின்ன மாலை அசையக் கண்டேன்
 கைவளையல் கலகலவென கணையாழி மின்னக்கண்டேன்
 தங்க ஒட்டியாணம் தகதகவென ஜொலிக்கக் கண்டேன்
 காலில் விளிம்பு கண்டேன் காலாழி பீலி கண்டேன்
 மங்கள நாயகியை மனங்குளிரக் கண்டுமகிழ்ந்தேன் நான்
 அன்னையே அருந்துணையே அருகிருந்து பாருமம்மா
 வந்த வினையகற்றி மகாபாக்கியம் தாருமம்மா
 தாயாகும் உந்தன் தாளடியில் சரணமென்றேன்
 மாதாவே உந்தன் மலரடியில் யாம் பணிவோம்!

- இந்த திருவிளக்கு வழிபாட்டு பாடலை பாடி முடித்தவுடன்
 பதினாறு முறை நமஸ்காரம் செய்தல் சிறப்பு.

விஷ்ணு துதி

(அருட்கவி கு.செ.இராமசாமி)

கோரஸ் : ராமஜெயம் ஸ்ரீராமஜெயம் - ராமஜெயம் நம் தேகபலம்
ராமஜெயம் ஸ்ரீராமஜெயம் ராமஜெயம் நம் ஜீவரசம்
- ஸ்ரீராமஜெயம் நம் ஜீவரசம்

ஓதியநாவில், உணர்ந்தவர் நெஞ்சில் உலவிடும் ராமஜெயம்!
உள்ளம் நினைந்ததை அள்ளி வழங்கி உயர்ந்திடும் ராமஜெயம் !
சீதை இலக்குவன் மாருதி வீடணன் சீர்பெற்ற ராமஜெயம் !
சித்தி தரும்பதம் : சக்திமயம் : சிவம் சீதா ராமஜெயம்
ஜெய சீதா ராமஜெயம் (ராமஜெயம்)

ஆழநெடுங்கடல் சேதுவிலே, அணை ஆக்கிய ராமஜெயம்
ஆங்கொரு கல்லிடைப் பூங்கொடி தோன்ற அருள் தரும் ராமஜெயம்
தேடி அடைந்தவன் வாலில் நெருப்பும் சிலீரென்று ராமஜெயம் !
சித்தி தரும்பதம் : சக்திமயம் : சிவம் சீதா ராமஜெயம்
ஜெய சீதா ராமஜெயம் (ராமஜெயம்)

தாயிற் சிறந்த சபரியை வாழ்வித்த தாரகம் ராமஜெயம்!
தந்தையின் மேம்பட்ட விந்தை சடாயுவின் தத்துவம் ராமஜெயம்!
சேயனும் அங்கதன், நேயன் சுமந்திரன் ஜீவிதம் ராமஜெயம்
சித்தி தரும்பதம் : சக்திமயம் : சிவம் சீதா ராமஜெயம்
ஜெய சீதா ராமஜெயம் (ராமஜெயம்)

காலன் நமை அணுகாமல் அரண்செய்து காத்திடும் ராமஜெயம்!
காசிதலத்தில் விஸ்வேசனும் ஓதிக் களித்திடும் ராமஜெயம்!
சீலக் கலைகளில் நாலுமறைகளில் தித்திக்கும் ராமஜெயம்!
சித்தி தரும்பதம் : சக்திமயம் : சிவம் சீதா ராமஜெயம்
ஜெய சீதா ராமஜெயம் (ராமஜெயம்)

பாதம் தொடங்கி நம் கேசம்வரைப் பரி பாலிக்கும் ராமஜெயம்!
 பக்குவமாய் எட்டுத்திக்கிலும் காவல் படைத்திடும் ராமஜெயம்!
 தீதுபுகாமல், ஓர் சேதம் வராமல், ஜெயம் தரும் ராமஜெயம்
 சித்தி தரும்பதம் : சக்தியம் : சிவம் சீதா ராமஜெயம்
 ஜெய சீதா ராமஜெயம் (ராமஜெயம்)

ஓராமாயணம்

பொற்கிழிக் கவிஞர் அரு.சோமசுந்தரன்

சரயு நதிபாயும் சால்புடைய கோசலமாம்
 அரசின் தலைநகரம் அயோத்தித் தலத்தினிலே
 சூரிய குலமன்னன் தசரதனாம் பெருவேந்தன்
 வீரியமாய் ஆண்டான் வெற்றிகளில் மேம்பட்டான்
 நல்ல ராஜ்யத்தின் நாயகனாய் இருந்தும்பேர்
 சொல்ல ஒருபிள்ளை பிறக்காது சோர்ந்திட்டான்
 மூன்று பத்தினிகள்! கோசலையும் சுமத்திரையும்
 ஈன்ற பிள்ளையிலை என்பதனால் கைகேயி
 மூன்றாம் அரசியென முக்கியமாய் வந்திட்டாள்
 ஆன்ற தசரதனோ அவளுக்கே வரம் கொடுத்தான்
 அவளுக்குப் பிள்ளை பிறந்திட்டால் அரசரிமை
 தவறாது தருவதெனச் சூல்கச்சூள் அறம் சொன்னான்
 எட்டு மந்திரிகள்! இனிய முதல் மந்திரியாம்
 மட்டில் குணமுடைய சுமந்திரனாம் மாண்புடையான்!
 தேரும் ஓட்டிடுவான்; செயலாளர் ஆயிருப்பான்
 பாரில் அவனைப்போல் பண்புடையார் யாருமில்லை
 பிள்ளை இல்லைஎனும் பெருங்குறையால் தசரதன்தான்
 உள்ளம் வாடுகையில் உயர்குருவாம் வசிஷ்டரவர்
 ஆறுதல்கள் சொல்லி புத்திரமே காட்டியாகம்
 பேறுபெறச் செய்ய ரிஷ்ய சிங்கர் மகரிஷியை
 அழைத்துவரச் சொன்னான்; அங்கநாடு சென்றவரை
 அழைத்துவந்தான் மன்னன்; அற்புதமாய் ஓராண்டு
 புத்திரிகா ஈயும் மந்திரத்தை அவர்சொல்லிச்
 சத்தியமாய் ஓமத் தீயினிலே ஆகுதியைச்
 செய்த பொழுதினிலே செந்தீயில் ஒரு பூதம்

பெய்த நெய்நடுவே பிரமாண்ட மாய்வந்து
 கையில்ஒரு தாம்பளம் மோதகம்போல் பிரசாதம்
 நையாமல் தந்து நலமாக வாழ்த்தியது!
 மனைவியர்க்குக் கொடு என்று மறைந்திட்ட தப்பூதம்
 மனைவியரில் முதல்மனைவி கோசலைக்குப் பாதியினை
 மன்னன் கொடுத்தான்; மாதவளும் பணிந்தேற்றாள்
 இன்னும் பாதியினை சுமத்திரைக்குக் கொடுத்தன்னே
 மீதியில் பாதி கைகேயி தனக்களித்தான்
 மீதியினை மீண்டும் சுமத்திரைக்கே தந்திட்டான்
 பெற்ற பிரசாதப் பெரும்பேறால் மூவருமே
 உற்றார் மணிவயிறு வாய்த்திட்டார் உலகுவப்ப!
 வசந்த சித்திரையில் புனர்பூச நட்சத்திரம்
 தசமிக்கு முன்னால் நவமி எனும் நல்தீதியில்
 கடக ராசியிலே கடகம் எனும் லக்னத்தில்
 திடமான ஐந்து கிரகங்கள் உச்சத்தில்!
 பிற்பகல் வேளையிலே கோசலை மணிவயிற்றில்
 நற்புதல்வன் ஆன நம்ராமன் அவதரித்தான்!
 பூச நட்சத்திரம் கைகேயி வயிற்றில்
 மாசில் பரதன் மாண்பாகப் பிறந்திட்டான்
 பிரசாதம் இரண்டுமுறை பெற்றதனால் சுமித்திரையோ
 சிறப்பாக இலக்குவனை, சத்ருக்கனை ஈன்றிட்டாள்!
 ஆயில்யம், மகம் என்னும் நட்சத்திரம் அவர்கட்கு!
 சேயில்லை என்றவர்க்குச் சேய் நான்கு பிறந்ததனால்
 நாடே மகிழ்ந்ததுவே! நாயகனாம் தசரதனும்
 வீடு கழிந்து சரயுவிலே நீராடி
 வித்தும் பல பொருளும் வேதியர்க்கும் மற்றவர்க்கும்
 முத்தாகத் தந்து கைதிகளை விடுவித்துத்
 தர்மம் பல செய்து தனயர்களைப் பார்த்திட்டான்
 கர்ம வினையகலக் கைகாட்டும் வசிட்டமுனி
 பிள்ளைகட்குப் பேர்வைத்து பிரியமுடன் வாழ்த்தியபின்
 பிள்ளையெலாம் ஒருநாள் பெருங்குரலில் அமுதிடவே
 எல்லோரும் திகைக்க, எழுந்துவந்த வசிட்டமுனி
 நல்ல பிள்ளைகள்தாம் நான்கு தொட்டிலிலே
 கிடந்து அழுகின்ற காட்சியினைக் கண்டதுமே
 நடந்து லெட்சுமணன் தனை எடுத்து ராமனது

தொட்டிலிலே போட்டார் தோள் தொட்டுச்சிரித்தனவே
மட்டில்லா அன்பால் சத்ருக்கனை பரதனுடன்
சேர்த்தார் வசிட்டமுனி! சிரித்திட்டார் நால்வருமே!
ஆர்த்த குழந்தைகள்தாம் அன்பால் மகிழ்ந்தனவே
அன்றுமுதல் ஈரிரண்டாய் அந்நால்வர் வளர்ந்தார்கள்
கன்றுகட்கு வசிட்டர் கலையெல்லாம் கற்பித்தார்
வீதியிலே ராமன் லெட்சுமணன் வருகையிலே
பாதியிலே மக்கள் ராமனையே சூழ்வார்கள்
அனைவரையும் ராமன் அன்பாக விசாரிப்பான்
அனைவரும் ராமா! நீ இருக்க எங்கட்குக்
குறையுண்டா? என்று குதூகலமாய்ப் பதில் சொல்வர்
நிறைகுணத்து ராமன் நெறியோடு வளர்கின்றான்
விசுவா மித்திரரின் யாகத்தைக் காப்பதற்குப்
பசுவாய்ப் புறப்பட்ட ராமபிரான் தாடகையை
வதைத்து யாகத்தைக் காக்கையிலே மாரீசன்
சிதைக்க வருகின்றான் சுபாகு எனும் தம்பியுடன்;
சுபாகு வினைக் கொன்று மாரீசன்தனைச்
தேக்கடலுக்குள் போட்டாள் காகுத்தன்; அதன்பின்னே
மிதிலைக்குச் செல்லும் பாதையிலே அகலிகையாம்
பதிகடந்த கல்லுக்குப் பாதத்தால் உருக்கொடுத்தான்
வில்லை ஒடித்து விதேகத்தின் மிதிலையிலே
நல்லசனகன்மகள் சீதைக்கு நாயகனாய்
ஆனஇராமபிரான் திரும்புகையில் பரசுராமன்
காண அவன்வில்லைக் கச்சிதமாய் வளைத்ததனால்
கர்வம் ஒழிந்து பரசுராமன் காங்குகத்
தர்மம் காக்கின்றார் தசரதபுத்திரர்கள்
காலையிலே ஓர்நாள் கண்ணாடி தனில்முகத்தை
மாலையணி மார்பன் தசரதன்தான் பார்க்கையிலே
காதின் ஓரத்தில் கன்னத்தில் நரைஒன்று
சேதி சொல்வதெனச் செகமானும் தசரதன்தான்
உய்த்துணர்ந்தான் அன்றே உலகுவப்ப ராமனுக்கு
மெய்யான மணிமுடியை மேலாகச் சூட்டிடவே
முடிவெடுத்தான்; அன்றே பேரவையில் அறிவித்தான்
ராமனுக்கும சீதைக்கும் வசிட்டமுனி சங்கற்பம்
சேமமுறச் செய்தவரை விரதத்தில் பணித்திட்டார்

மணிமுடியைச் சூட்டும் மகத்தான விழாவிற்குப்
 பணிகளினைச் செய்து பாராளும் தசரதன்தான்
 ஓய்வெடுக் வந்தான் கைகேயி மாளிகைக்கு!
 தேய்மனத்துக் கூனி போதனையால் கைகேயி
 மூதேவிபோல் கிடந்தாள்; முடிமன்னன் தசரதனோ
 சீதேவி என்றெண்ணிக் கைகேயி தனைஎடுத்தான்
 இரண்டு வரம் கேட்டாள் இப்பொழுதே தா என்றாள்
 அரண்டு போனானே தசரதனாம் பேரரசன்
 வார்த்தையெலாம் நஞ்சே வரமாக வந்ததுவே!
 வேர்த்துடலம் அந்தோ! வெதும்புகிறான் மாமன்னன்!
 நாட்டுக்கு மன்னன் எனப்பரதன் முடிகூடக்
 காட்டுக்கு ராமன் பதினான்காண் டுக்காலம்
 போய்வரட்டும் என்றாள்! போராட்டம் தொடங்கியது
 வாய் இழுந்து நின்றான்; வார்த்தையினால் கெஞ்சுகிறான்
 தசரதனாம் வேந்தன்; தாரமவள் கைகேயி
 அசரவிலை சற்றும் அடிபணிய மறுக்கின்றாள்
 வேறுவழி யின்றி வேந்தனவன் வரம் கொடுத்தான்
 பாலைநிலம் காணப் பத்தினியும் புறப்பட்டாள்
 உடன் இருந்த தம்பி லெட்சுமணன் புறப்பட்டான்
 படபடத்து நாடே பதைபதைத்துக் கிடந்ததுவே
 மரஉரியைத் தாங்கி மணிமுடியைத் துறந்தவனோ
 கரங்களிலே வில்லும் தூளியுமாய்க் காட்டுக்குள்
 செல்லும் பாதையிலே சீதையுடன் லெட்சுமணன்!
 கூறுகெட்ட மன்னன் கூறி விட்ட வரத்தாலே
 காலையிலே ராமன் காட்டுக்குப் புறப்பட்டான்
 செல்லும் வகையறியாச் சுமந்திரனோ தேரோட்டி!
 கங்கைக் கரையினிலே குகன்என்னும் வேட்டுவனின்
 மங்கா அன்புக்கு மயங்கியநம் ராமபிரான்
 தம்பி எனக் கொண்டான்; தாள்பணிந்த குகனுக்கு
 நம்பிக்கை ஊட்டி நாயகனோ புறப்பட்டான்
 குகன் ஓட்டும் படகில் கங்கையினைக் கடந்தபினே
 குகன் நிற்க மூவர் குறிநோக்கிப் பயணித்தார்
 பரத்வாஜர் ஆசிரமம்! பண்பாக வரவேற்றார்
 சிரத்தையுடன் சொன்னார் சித்ரகூடம் செல்கென்றார்
 பாதையிலே யமுனை நதிகடக்கத் தெப்பத்தில்

சீதையுடன் ராமன் வீற்றிருக்க லெட்சுமணன்
 கையாலே நீந்திக் கடக்குமொரு வித்தையினை
 மெய்யாகப் போற்றி ஸ்ரீராமன் பாராட்டக்
 காட்டு நிலம்கடந்து மால்யவதி நதிக்கரையில்
 மேட்டு நிலமான சித்ரசூடப் பகுதியிலே
 கூரைக் குடிலொன்று லெட்சுமணன் கட்டிடவே
 பாரைக் காக்கின்ற பரந்தாமன் வாழ்கின்றான்
 பாட்டன் வீட்டுக்குப் பரதன் போயிருக்கக்
 காட்டு நிலத்துக்கு ஸ்ரீராமன் சென்றுவிடத்
 தீவினையைக் கைகேயி செய்ததனால் தசரதனோ
 சாவினையே ஏற்றான் கைகேயி தாரமிலை
 பரதன் மகனில்லை எனக்கூறி மாண்டதனால்
 பரதன் வந்தாலும் கொள்ளியிடும் பாக்கியமில்லை!
 அண்ணன் ராமனைநான் அழைத்துவந்து முடிசூட்டிப்
 பெண் செய்த கொடுமை நீக்கிடுவேன் எனப்புகன்று
 பட்டாளம் சூழப் பரதனவன் காட்டுக்குள்
 எட்டாத தூரம் சித்ரசூடம் எய்துகிறான்
 அண்ணன் பாதத்தில் அடிபணிந்து கெஞ்சுகிறான்
 அண்ணன் மாறவில்லை; ஆண்டுபதி னாலுக்கு
 நீதான் மன்னன்எனப் பரதனுக்கு நிலைகாட்டிப்
 பரதரட்சை தந்து பக்குவமாய் அனுப்புகிறான்
 நந்திக் கிராமத்தில் பாதுகைக்கு முடிசூட்டு
 அந்திபகல் நின்றே அரசாண்டான் மாபரதன்!
 அன்பான தம்பி பரதனை ஊர் அனுப்பியபின்
 பண்பான ராமன் பயணத்தைத் தொடருகிறான்
 கோதா வரிக்கரையில் பஞ்சவடி நாசிக்கில்
 சாதா ரணக்குடிலில் தங்குகிறான் ராமபிரான்!
 அந்தக் குடிலுமே லெட்சுமணன் அமைத்ததுவே!
 பந்தம் எதுவுமின்றிப் பக்குவமாய் வாழ்க்கையிலே
 சூர்ப்பநகை ஓர்நாள் சூதுமனம் உடையவளாய்
 ஆர்ப்பரித்து வந்தாள் அவள் மூக்கை அறுத்ததனால்
 அண்ணன் கரன் வந்தான் அவனுடைய பட்டாளம்
 எண்ணில் பதினாலா யிரம் அரக்கர் வந்திட்டார்
 கோதண்டம் ஏந்தி அனைவரையும் ஸ்ரீராமன்
 மாதண்டம் செய்தான்; மதிகெட்ட சூர்ப்பநகை

அண்ணன் இராவணனாம் அரக்கனிடம் சேதிசொல்
 பெண்ணாம் சீதையிடம் பெருங்காமம் கொண்டதனால்
 மாரீசப் பொய்மான் தந்திரத்தைக் கையாண்டு
 தேரினிலே சீதைத் திருமகளைக் கடத்துகிற
 இராவணனை ஜடாயு எதிர்த்துயிரை இழக்கின்றான்
 இராவணனைத் தேடி இராமபிரான் நடக்கின்றான்.
 கவந்தன் வழிசொல்ல, சபரிஎனும் மூதாட்டி
 உவந்து வழிகாட்ட ரிசியமுக மலையுற்றான்
 வாலிக்குப் பயந்து வாழ்கின்ற சுக்ரீவன்
 வேலிஎனக் காக்கும் விவேகமுள்ள ஆஞ்சநேயன்
 சந்திப்பு நிகழ்ந்து சரித்திரமாய் ஆயிற்று
 சிந்தனைக்கும் எட்டாச் சிறப்புடைய ஆஞ்சநேயன்
 ராமனுக்குத் தூதன் எனும்பெருமை பெறுகின்றான்
 ராமன் வானரமாம் சுக்ரீவன் தனைத்தம்பி
 எனக்கொண்டு வாழ்த்தி ஈடில்லாக் கிஷ்கிந்தை
 தனக்கவனே மன்னன் எனத்தரணி பதிஆக்கி
 வாலியினை வீழ்த்தி அரசாட்சி தனைத்தந்தான்
 சாலிநெல் போன்ற சான்றோனாம் ஆஞ்சநேயன்
 தக்கதுணை ஆனான்; தன்னிகரில் மழைக்காலம்
 பொக்கெனவே போக சுக்ரீவன் ஆணையினால்
 இரண்டுவெள்ளம் சேனை ஈரிண்டு திசைகளிலும்
 புரண்டு செல்லும் வெள்ளம் புறப்பட்டுப் போவதுபோல்
 சீதையினைக் காண்பான் எனராமன் அடையாள
 வார்த்தைகளும் மோதிரமும் வாஞ்சையுடன் ஈகின்றான்
 கீர்த்திமிகு சேனை தென்திசையில் கிளர்ந்தெழுவே
 அங்கதனாம் வாலிமகன் அதன்தலைமை ஏற்கின்றான்
 இங்கிதமாய் ஜாம்பவான் எனும்கரடி நற்றலைவன்
 கூடச் செல்கின்றான்; தென்திசையும் நீண்டதுவே!
 தேடத் தேடத்தான் தென்திசையும் நீண்டதுவே!
 சேதுக் கடல்அடைந்தார்; சீதையைனைக் காணவில்லை!
 சேதுக் கடல்மேட்டில் சிறகிழந்த கழுகொன்று
 ஜடாயு தனக்கண்ணன், சம்பாதி எனும் பெயரோன்
 ஜடாயு தனைக்காக்கத் தன்சிறகு கரியானோன்
 குரங்குகளைக் கண்டு குணமாக நட்பானான்
 குரங்குகளோ ராமநாமம் கூறிடவே
 சிறகுகளும் வளர எழும்புகிறான் வானத்தில்!

“அருமைமிகும் சீதை இலங்கையிலே இருக்கின்றாள்
 கடல்தாண்டி ஒருவர் காணுங்கள்” எனக்கூறிப்
 புடம்போட்ட சம்பாதி புறப்பட்டுப் போயினனே!
 குரங்கெல்லாம் ஊக்குவிக்கக் குன்றேறி ஆஞ்சநேயன்
 மரங்களெல்லாம் பெயரத் தாவுகிறான் இலங்கைக்கு
 ஒருதாவில் அந்த உத்தமனாம் ஆஞ்சநேயன்
 நிருதரெலாம் காக்கும் இலங்கையிலே குதிக்கின்றான்
 யாரும் அறியாமல் ஊரெல்லாம் தேடுகிறான்
 சீரும் சிறப்புமிக்க செவ்வனமாம் அசோகவனம்
 பாது காப்பான பழங்குடிலில் சீதைஉளாள்
 வாது புரிகின்றான் இராவணனோ சீதையிடம்!
 மசியாத சீதை மதிஉரைத்தாள் கேட்கவிலை
 பசிகண்ட ராவணனோ சீதைக்குத் தவணைதந்தான்
 இருமாத தவணைக்குள் இசைந்திலையேல் கொலை செய்வேன்
 பொறுமையினைச் சோதித்துப் புலம்பாதே எனச்சொல்லிப்
 புறப்பட்டான் இராவணனோ; புகழ்காத்த சீதையவள்
 இறப்பதற்குத் திட்டமிட்டாள்; தற்கொலைக்கு முயல்கையிலே
 ஆஞ்சநேயன் ராமநாமம் அர்ச்சிக்கச் சீதையவள்
 ஊஞ்சலிட்ட மனத்தாலே உயிர்காத்த வேளையிலே
 தரையில் குதிக்கின்றான் தாவிவந்த ஆஞ்சநேயன்
 சிறையில் இருந்தவட்குச் சேதியெலாம் சொல்கின்றான்
 மோதிரத்தை தந்து முகமலரச் செய்கின்றான்
 மாதிரத்தை அளந்த மாதவளோ ராமனையே
 அடைந்ததுபோல் எண்ணி ஆஞ்சநேயன் குரைக்கின்றான்
 படையெடுத்து வந்து பரிகாரம் செய்யச் சொல்
 ஒருமாதம் வாழ்வேன்; வாரானேல் உயிர்விடுவேன்
 வருந்தாமல் கங்கை நீர்மூழ்கி வாழ்ச்சொல்
 என்றவளும் கூறி அடையாள வார்த்தைசொலி
 நன்றான சூடா மணிதந்து வாழ்த்திடவே
 அன்னையவள் பாதம் ஆஞ்சநேயன் வணங்கிவிடை
 பொன்னிடமே பெற்றுப் புறப்பட்டான். அப்போது
 மரங்களெல்லாம் வீழ்த்தி மாளிகைகள் தகர்ப்பித்துக்
 கரங்களினால் வெற்றி காண்பித்த வேளையிலே
 கிங்கரர்கள், பஞ்ச சேனா பதியோடு,
 மங்காத அட்ச குமாரன்னும் திருமைந்தன்
 அனைவரையும் கொன்றான் ஆஞ்சநேயன்; அவ்வேளை

இணையில்லா வீரன் இந்திரஜித் போர்செய்யப்
 பிரமாஸ் திரத்துக்குப் பேசுமாமல் கட்டுண்டான்;
 தரமாய் இராவணன்முன் தந்தார்கள், ஆஞ்சநேயன்
 அஞ்சாமல் நீதி அரசனுக்கே உரைத்ததனால்
 கொஞ்சமுமே அஞ்சாத கோவேந்தன் இராவணனும்
 கொல்லப் பணிக்கையிலே விபீஷணன் குறுக்கிட்டு
 வல்லவனாய்த் தூது வந்தவனைக் கொல்லாதே
 என்றதனால் இராவணன் ஆஞ்சநேயன் வாலுக்குக்
 குன்றாத தீவைத்துக் கொலைநடுக்கம் செய்யென்றான்
 வாலுக்குத் தீயை வைத்தார்கள்; ஆஞ்சநேயன்
 வானுக்குப் பாய்ந்தான்; சீதையவள் ஆசியினால்
 தீயும் குளிந்ததுவே திரவியமாம் மாளிகைகள்
 பாயும் ஆஞ்சநேயன் வால்பட்டே எரிந்தனவே!
 சீதையினை வணங்கித் தென்கடலில் தீயனைத்து
 வாதையின்றி அனுமன் வந்திட்டான் மறுதாவில்!
 குரங்கெல்லாம் அவனைக் கூடிநின்று வணங்கியபின்
 வரம்பெற்ற அனுமன் இராமன்முன் வணங்குகின்றான்
 “கண்டேன் இலங்கையிலே கற்பினுக் கணியை” என
 கொண்டு வந்தகூடா மணியினையே கொடுத்திட்டான்
 மணிபெற்ற ராமன் படை எழவே ஆனையிட்டான்
 பணிஎன்ன என்றான் ஒருமாத் தவணை என்ற
 பதில்கேட்ட ராமன் மனைபெற்ற மகிழ்ச்சியுற்றான்
 குதிக்கின்ற சேனை! குரங்கெல்லாம் புறப்பட்டுச்
 சேதுக் கடல்வந்து சேர்க்கையிலே விபீஷணன்
 மோதும் இராவணனை வீட்டிங்கே ராமனிடம்
 வந்து பணிந்தான் அடைக்கலமாய் வந்திட்டான்
 நந்தம் ராமனுக்கு நல்லதொரு தம்பியானான்
 அலைகடலில் நல்ல அணைகட்டி இலங்கைக்கு
 நிலையாக வந்த நேர்த்தியினைக் கண்ணுற்ற
 அரக்கர்களின் வேந்தன் இராவணனோ ஆர்ப்பரித்தான்
 இரக்கமின்றி யுத்தம் ஏழுநாள் நடந்ததுவே!
 ஆயிரமாம் வெள்ளம் அரக்கர்படை அழிந்ததுவே!
 சேய்களையும், தம்பி, சேனா வீரர்களை
 இழந்த இராவணனோ ஏழாம்நாள் மண்பட்டான்
 விழுந்த இராவணன்மேல் வீழ்ந்திறந்தான் மண்டோதரி
 இறுதிச் சடங்குகளை விபீஷணன் முடிக்கின்றான்

சுருதி நாயகனால் லங்கைமணி முடிசூடிச்
 சீதையினை அழைக்கச் செல்கின்றான் விபீஷணன்!
 சீதைக்கு முன்னே நிற்கின்றான் ஆஞ்சநேயன்!
 தெய்வமெனும் சீதை அனுமனையே பாராட்டிக்
 கைகளினால் தொழுது கனிவாக வாழ்த்துகிறாள்
 சீதையினை இராமன் ஐயுற்றுச் சோதித்தான்
 ஆதலினால் சீதை அக்னியில் வீழ்கின்றாள்
 பாதகமே இன்றி அக்னியாம் பகவானும்
 கற்புத்தீ சுடுவதனால் கைகுவித்தேன் எனவணங்கப்
 பொற்புடைய ராமன் பொன்மகளை ஏற்றிட்டான்
 பஞ்சமிக்குள் வாராயேல் தீப்பாய்வேன் எனச்சொன்ன
 விஞ்சுகழ்ப் பரதன் தனைநோக்கி விரைகின்றார்
 புஷ்பகமாம் விமானம் புறப்பட்ட வேளையிலே
 நற்புகழ்சால் வீடணனும் வானரரும் புறப்பட்டார்
 எல்லோரும் வந்தார் பரத்வாஜர் விருந்திட்டார்
 வல்லாளன் பரதன் தீப்பாயும் வேளையிலே
 ஆஞ்சநேயன் வந்தான்; அக்கினியில் குதித்தணைத்தான்
 ஆஞ்சநேயன் தந்த ராமனது மோதிரத்தைக்
 கண்ட பரதன் கண்ணீரைச் சிந்துகிறான்
 அண்டர் வியக்க ஆஞ்சநேயன் ராமகதை
 புகன்று மகிழ்கையிலே புஷ்பக விமானம்வர
 அகன்ற விமானத்தை விட்டுவந்த ராமபிரான்
 கைகேயி அன்னை கால்தொட்டு வணங்குகிறான்
 கைகேயி யால்தான் ராமபிரான் பெரும்புகழே!
 பெற்ற அன்னையுடன் அனைவரையும் வணங்குகிறான்
 உற்ற பரதன்தான் உயிர்பெற்று மகிழ்கின்றான்
 மகிழ்ச்சியுடன் அனைவருமே அயோத்தி நகர்வந்தார்
 நெகிழ்ச்சியுடன் வசிட்டர் நாளைபட்டாபிஷேகம்
 எனஉரைத்தார் தீர்த்தம் எல்லாம் வந்தனவே
 மனம்மகிழும் வேளை மன்னனாக ராமபிரான்
 சீதையுடன் அரியாசனம் இருந்தான் வசிட்டமுனி
 மேதைகையால் பட்டாபிஷேகம் மேன்மையுடன்
 நடத்தபினர் ராமன் நற்பரிசு பலஈந்தான்
 கடந்தபல திங்கள் கைங்கர்யம் பலசெய்த
 “ஆஞ்சநேயன் தன்னை ராமபிரான் அணைத்திட்டான்
 ஆஞ்சநேயா பரமபதம் அடைகிறாயா? எனக்கேட்டான்

அங்கே இராமாயணம் ஆர்சொல்வார் எனக் கேட்டான்
 அங்கே இராமாயணம் இலை என்றான் இராமபிரான்
 தினமும் இராமாயணம் தெவிட்டாமல் கேட்பவன்நான்
 எனவே பூமியிலே இருக்கின்றேன் எனப்புகன்றான்
 சிரஞ்சீவி அனுமன் ஸ்ரீராமன் வாழ்த்துகிறான்
 சிரஞ்சீவி யாக எல்லோரும் இவ்வுலகில்
 வாழ இராமபிரான் சீதையுடன் வாழ்த்துகிறான்
 கழ ராமநாமம் சொல்.

ராமா! ராமா! ராமா! ராமா! ராமா! ராமா! ராமா! ராமா!

ஓம் நமோ ஜயப்ப தேவா

ஓம் நமோ ஜயப்பதேவ ஓம் நமோ ஜயப்பதேவ
 ஓம் நமோ ஜயப்பதேவ ஓம் நமோ ஜயப்பதேவ (இருமுறை) (ஓம்)

சகல லோக சாட்சியாகி சகலவேத சாரமாகி
 சகலலோக சத்தியாகி நின்ற மூர்த்தியே
 சகல தத்துவங்களாகி பரமஞான வித்தையாகி
 சகல சப்த வடிவமாகி வந்த மூர்த்தியே (ஓம்)

அகுண சகுண நிலையிலாகி அசரவிசர - பாகமாகி
 அதிலுமாகி இதிலுமாகி அமையும் மூர்த்தியே
 அணுவுள்ளே அகண்டமாட அணுவினால் அனைத்து மாட
 அமரநாத வடிவில் ஆடும் அருண மூர்த்தியே (ஓம்)

எனது நான் என செருக்கில் மமதையுற்று அலைந்த என்னை
 இனியனாக்கி இணையவைத்த இன்ப மூர்த்தியே
 எனது எத்தில் உனது நாமம் எழுதிவைத்து நடனமாடி
 ஏகமாய் எனைக் கலந்த யோக மூர்த்தியே (ஓம்)
 படியெல்லாம் கடந்த சுத்தப் ரம்மவஸ்து - வாய் இருந்து
 பஜனையால் மகிழ்ந்து தோன்றும் திவ்ய மூர்த்தியே
 ஒரு கணத்துள் எனது எத்தை உருகவைத்த உனது நாமம்
 ஓம் நமோ ஜயப்பதேவ ஓம் நமோ நமோ (ஓம்)

அளவில்லாமல் எழும்விசார அலையடித்து மருளகற்றி
 அமைதிபெற்று அபங்கவைத்த அன்பு மூர்த்தியே
 ஒரு கணத்துள் எனது எத்தை உருகவைத்த உனது நாமம்
 ஓம் நமோ ஜயப்பதேவ ஓம் நமோ நமோ (ஓம்)

ஸ்ரீநரசிம்ம சுவாமி திருப்பதிகம்

(அருட்கவி கு.செ. இராமசாமி)

(தசாவதாரங்களில் ஒன்று நரசிம்மாவதாரம். கவிசக்கரவர்த்தி இதை அற்புதமாக பாடியுள்ளார். ஆதிசங்கரரும் தேசிகனும் தனித்த நரசிம்மமூர்த்தியைப் போற்றியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவை சமஸ்கிருத ஸ்லோகங்கள். தமிழில் இதுவே முதல் பதிகம். இதைச் சொல்லி நரசிம்ம சுவாமியை வணங்கிவந்தால் சகல சௌபாக்கியங்களும் கிடைக்கும்.)

பல்லவி

சினமே ஒரு வடிவாகிய நரசிம்மமே சரணம் !

திருமாமகள் மணவாளனே அருள்வாய்இது தருணம் !

(சினமே ஒரு)

சரணங்கள்

அடிபாதாளம் முடிவானகம் வடிவோபுனி நிறையும் !

அலைபோல்எழு கரமோஒரு வலைபோல் திசை அளையும் !

படிகீழுற அடிமேலுறக் குதிபோடும்எம் ஈசா !

பாடும்கவி ஏடும்கிறு பூவும்பெற நீவா !

(சினமே ஒரு)

எல்லாம் இனி யானே, எனை வெல்லோம்எனல் வீணே !

யானேஇறை, யானேமறை, யானேநிலை கானே !

சொல்வாய்அத னாலேஇனி என்பேர் ! எனும் கனகன்

தொடைமேல்உயிர்விடவேஒரு புயல்போல்எழும் விமலன் !

(சினமே ஒரு) (2)

கருவாய்விழும் அடிநாள்முதல் திருநாமமே மொழிவேன் !

கருணாநிதி நரகேசரி எனவேதுதி புரிவேன் !

எருவாய்விழும் கடைநாள்வரை மறவேன் ! உனை மறவேன் !

இப்போதும் உன் பொற்பாதமே அப்பா, சரண் அடைவேன் !

(சினமே ஒரு) (3)

(கனகன் - இரணியன் ; மகரம் - மீன் ; கமடம் - ஆமை ; வராகம் - பன்றி ;

குறள் - வாமனாவதாரம் ; ராமர்கள் - பரசுராமன் ; ஸ்ரீராமன், பலராமன்)

அலையேறிய மகரம் ! கடல் அடிதேடிய கமடம் !

அடலேறு வராகம் ! புனி அறியாநர சிம்மம் !

நிலைமாறிய குறள் ! ராமர்கள் ஒருமூவரும் ஆவாய் !

நிசிவேளையில் வசுதேவனின் சிசுவாகவும் போவாய் !

(சினமே ஒரு) (4)

அரிநாரண நமஓம் எனும் அதையேமொழி சிறுவன் !

அருள்மாமணி கலைமாமுனி அடியார்குல திலகன் !

திருநாரணன் உனையேதொழும் ப்ரகலாதனின் ஈசா !

சிறுபாலகன் அடியேனையும் அருள்வாய், மகாதேவா !

(சினமே ஒரு) (5)

நாளால்வரு தடையும், நவ கோளால்வரும் இடரும்
நான்செய்ப்பழ வினையால்வரும் நோய்போல்வன பிறவும் -

தூளாகவே தொலையும்படி வாராய், பர மாத்மா !

ஜ்வாலாமுக, சுவாகாகர, லக்ஷ்மீநர சிம்மா !

(சினமே ஒரு) (6)

பலசோதனை மனவேதனை பாழ்போயின நாளே !

பகவான் அருள் புரிவாய்எனச் சரணாயினன் தாளே !

மலர்மாமகள் உனையல்லது பிறதேவர்கள் சும்மா !

வஜ்ராயுத ஹரிகேசரி லக்ஷ்மீநர சிம்மா !

(சினமே ஒரு) (7)

யோகாசனம் வீராசனம் உக்ராசனம் கொள்வாய் !

ஊங்காரமும் புரிவாய் ! அதில் தீங்கானவை கொய்வாய் !

நீ காஎன நினைவார்ஒரு நிலைகாணவே செய்வாய் !

நீராஞ்சனம் தருவேன், திரு நெடுமால்எதிர் வருவாய் !

(சினமே ஒரு) (8)

(தாம்பு - கயிறு, நீராஞ்சனம் - கற்பூரதீபம்)

தீம்பாகினும் மேம்பாடெனத் தேறும்கம்பன் கவியும்

ஸ்ரீசங்கர சிவம், தேசிகன், ராமானுஜன் மொழியும் -

தாம்பாய்விழ அதிலேதனை பூண்பாய்இரு தாளே !

சௌபாக்யமும் சந்தோஷமும் தருவாய்சிங்க வேளே !

(சினமே ஒரு) (9)

செந்தூரம்அ ணிந்தேதிகழ் ஜெகஜோதி சொருபம் !

ஜெயமாலைகள் இருதோள்களில் ! தேன்பாகுப்ர சாதம் !

இந்தாஎன எதுவேண்டினும் தந்தாளும்உல் லாசம் !

இப்போதும்என் பக்கம்துணை லக்ஷ்மீநர சிம்மம் !

ஆத்னமிளகி ஐயனார் போற்றி

(இறையருளால் ஆக்கம்: திருமதி. முத்து சபாரெத்தினம், காரைக்குடி)

ஐயன் பெருமை சாற்றிட எமக்கு

ஐங்கர னேநீ அருள்வாய்போற்றி!

நரியங்குடி வாழ் நாதா

போற்றி!

சரணடைந் தோம்உனை சாஸ்தா

போற்றி!

பூரணை புஷ்கலை பதியே

போற்றி!

பொங்கிவரும் அருள் நிதியே

போற்றி!

அரிசிவன் மகனாய் உதித்தாய்

போற்றி!

5

கரிமுகன் தம்பி ஆனாய்	போற்றி!	
புலிமேல் வந்த புண்ணிய	போற்றி!	
கலிதீர்க் கவந்த கருணை	போற்றி!	
ஆதீன மிளகி ஐயா	போற்றி!	
கோதி லாக்குணம் தருவாய்	போற்றி!	10
யாதும் ஆகி நின்றாய்	போற்றி!	
சோதி சூழும் சுடரொளி	போற்றி!	
இருதுணை அருகமர் இனியா	போற்றி!	
பருகும் தமிழாய் இனிப்பாய்	போற்றி!	
பெருகும் அன்பில் பிணைவாய்	போற்றி!	15
உருகும் அருளில் உயர்ந்தோம்	போற்றி!	
ஆறுார் மக்களின் அகமே	போற்றி!	
பேரருள் சுரக்கும் பெருமை	போற்றி!	
பாரோர் வணங்கும் பரமே	போற்றி!	
(உலகம்) ஊளூர் எல்லை காவல்	போற்றி!	20
வில்வ வனத்தமர் வேந்தே	போற்றி!	
செல்வ வளம்தரும் செங்கை	போற்றி!	
நல்ல மனத்தமர் நயமே	போற்றி!	
சொல்லில் உயர்ந்த தமிழே	போற்றி!	
இல்லறம் இனிக்கச் செய்வாய்	போற்றி!	25
நல்லறம் தழைக்க அருள்வாய்	போற்றி!	
பில்லி சூனியம் விலக்குவாய்	போற்றி!	
தொல்லை தரும்பிணி நீக்குவாய்	போற்றி!	
சொல்லொடு பொருளாய் வருவாய்	போற்றி!	
வல்லமை தருவாய் போற்றி!	போற்றி!	30
சுற்றி வந்துணை வணங்கினம்	போற்றி!	
சுற்றிவ ரும்பகை அழிப்பாய்	போற்றி!	
பற்றின வார்க்குப் பந்தம்	போற்றி!	
வற்றா நதிபோல் வளமே	போற்றி!	
ஓசை மணியடித்து அழைத்தோம்	போற்றி!	35
பூசை ஏற்க வருவாய்	போற்றி!	
வாச மலரெலாம் ஏற்பாய்	போற்றி!	
நேச மனதிலே நிறைவாய்	போற்றி!	
தாச தாசராய் ஆனோம்	போற்றி!	
பேச மறந்தனம் பிரியா	போற்றி!	40

அன்னை தந்தையாய் வருவாய்	போற்றி!	
தன்னை அறியச் செய்வாய்	போற்றி!	
முன்னை வினையைத் தீர்ப்பாய்	போற்றி!	
கண்ணை இமைபோல் காப்பாய்	போற்றி!	
வெள்ளிக் கவசம் விழைந்தாய்	போற்றி!	45
கள்ளுரும் காட்சியில் கனிந்தோம்	போற்றி!	
புள்ளிகள் பெருகச் செய்வாய்	போற்றி!	
தெள்ளிய மனதில் திகழ்வாய்	போற்றி!	
கள்ளருக்குமனாய் இருப்பாய்	போற்றி!	
விள்ளரும் சாதனை அருள்வாய்	போற்றி!	50
வெண்பரி மீதமர் வேந்தே	போற்றி!	
மழையாய் பொழிவாய்	போற்றி!	
புரவி எடுப்பை ஏற்பாய்	போற்றி!	
உறவுகள் எல்லாம் சேர்ப்பாய்	போற்றி!	
சேமக் குதிரை சேவடி	போற்றி!	55
சாமத் துணையாய் வருவாய்	போற்றி!	
காட்டுக் கருப்பர் துணையே	போற்றி!	
நாட்டும் புகழைத் தருவாய்	போற்றி!	
சாட்டை எடுத்து வருவாய்	போற்றி!	
நாட்டைத் திருத்தி நலம்தா	போற்றி!	60
வல்ல வேட்டிப் பட்டணி	போற்றி!	
வீச்சறி வாள்கைக் கொண்டருள்	போற்றி!	
சாம்பி ராணி வாசா	போற்றி!	
சோம்பல் இல்லாச் சுதந்திரம்	போற்றி!	
கருத்த மீசைக் கருப்பா	போற்றி!	65
வருத்தம் போக்கி வளம்தா	போற்றி!	
சுக்கு மாந்தடிச் சூரா	போற்றி!	
பக்க மிருந்து காப்பாய்	போற்றி!	
முன்னோடி முன்வழி தருவார்	போற்றி!	
முன்னே வந்து காப்பார்	போற்றி!	70
ராக்காயி பேச்சி ராத்துணை	போற்றி!	
காக்கும் கருணை போற்றி	போற்றி!	
கன்னியர் எழுவர் கழல்கள்	போற்றி!	
எண்ணிய மாலை தருவார்	போற்றி!	
திண்ணிய மனமே திரண்டருள்	போற்றி!	75

நண்ணிய தெல்லாம் நலமே	போற்றி!	
தேவானை வள்ளி முருகன்	போற்றி!	
பாவால் பாடிப் பணிந்தனம்	போற்றி!	
அஷ்டமி வைரவர் அருள்வார்	போற்றி!	
கஷ்டமி லைஎனும் கனிவே	போற்றி!	80
சப்பாணி சின்னக் கருப்பர்	போற்றி!	
எப்போ தும்துணை இருப்பார்	போற்றி!	
நொண்டிக் கருப்பா வருவாய்	போற்றி!	
கண்டிலம் உன்போல் கருணை	போற்றி!	
பெரிய கருப்பர் பொன்னடி	போற்றி!	85
பிரிய முடன்துணை வருவாய்	போற்றி!	
காளி வீரப்பர் கண்டோம்	போற்றி!	
ஊழி தோறும் உறவே	போற்றி!	
வாழும் வாழ்வின் வசந்தம்	போற்றி!	
சூழும் தீமை தீய்ப்பாய்	போற்றி!	90
திருமஞ் சனநீ ராடுவாய்	போற்றி!	
திருவெ லாம்சேர அருள்வாய்	போற்றி!	
பாலபி சேகம் செய்தோம்	போற்றி!	
பாலரைக் காக்க வருவாய்	போற்றி!	
பஞ்சா மிர்தம் ஏற்பாய்	போற்றி!	95
கொஞ்சிட மழலை தருவாய்	போற்றி!	
தயிரபி சேகம் செய்தோம்	போற்றி!	
பயிர்போல் வம்சம் தழைக்கணும்	போற்றி!	
இளநீர் அபிசேகம் செய்தோம்	போற்றி!	
கழனி விளையச் செய்வாய்	போற்றி!	100
பன்னீர் அபிஷேகம் செய்தோம்	போற்றி!	
நன்னீர் பெறவே அருள்வாய்	போற்றி!	
சந்தனக் குழம்பில் சார்வாய்	போற்றி!	
திருநீர்க் காப்பில் திகழ்வாய்	போற்றி!	
நாடிவந் துன்கழல் பணிந்தோம்	போற்றி!	105
ஓடி வந்தருள் உன்னதம்	போற்றி!	
பாடிவந் துன்புகழ் பரவினம்	போற்றி!	
சுடியே வாழ்ந்திட அருள்வாய்	போற்றி!	108

(நரியங்குடிவாழ் நாதா போற்றி!)

ஆதிசக்தி நாயகி பாடல்கள்

ஆதிசக்தி நாயகியும் எங்கே எங்கே - அந்த
ஆலயமாம் சமயபுரம் அங்கே அங்கே
வேப்பிலைக் காரியம்மா வேதனைகள் தீரும்மா
அன்னையே சரணம்மா சமயபுர மாரியம்மா

சமயத்தில் காப்பவளும் எங்கே எங்கே - அந்த
சமயபுரம் போனாத் தெரியும் அங்கே அங்கே
பத்தினித் தெய்வம்மா பக்தர்களை காப்பாயம்மா
அன்னையே சரணம்மா சமயபுர மாரியம்மா

பூ மஞ்சள் காரியவள் எங்கே எங்கே - அந்த
புவிதாங்கும் சமயபுரம் அங்கே அங்கே
மங்கள் நாயகியே மனமிரங்கி வாருமம்மா
அன்னையே சரணம்மா சமயபுர மாரியம்மா

தர்மத்தாயின் கோவிலது எங்கே எங்கே - அந்த
தரிசனமே சமயபுரம் அங்கே அங்கே
மங்கையர் திலகம்மா மங்காத தெய்வம்மா
அன்னையே சரணம்மா சமயபுர மாரியம்மா

குங்கும தாயுமவள் எங்கே எங்கே - அந்த
குடியிருக்கும் சமயபுரம் அங்கே அங்கே
எங்கள் குல தெய்வம்மா தங்கத் திருமேனியம்மா
அன்னையே சரணம்மா சமயபுர மாரியம்மா

திரிலோகம் காப்பவளாம் எங்கே எங்கே - அந்த
திரிச்சாம்பல் சமயபுரம் அங்கே அங்கே
திருவிளக்கு ஒளியிலம்மா திரிகுலி காளியம்மா
அன்னையே சரணம்மா சமயபுர மாரியம்மா

தீபம் ஏற்றும் நேரம்

காலை 3.00 மணி முதல் 5.00 மணிக்குள் பிரம்ம முசுவர்த்தத்தில் தீபம்
ஏற்றினால் சர்வ மங்களம் உண்டாகும்.

மாலை 5.00 மணி முதல் 6.00 மணிக்குள் தீபம் ஏற்றினால் வேலை,
நல்ல கணவன், புத்திர சுகம், மகாலட்சுமி கபாட்சம் கிடைக்கும்.

சுகப்பிரசவம் ஆக இதை ஜெமிக்கவும்

ஹே சங்கர ஸ்மரஹர ப்ரம்மதாதி
நாதஹரி மன்னாத சம்ப சசிகூட
ஹரத்திகூலின் சம்போ சுகப்பிரசவ
கிருத்பவமே
தயாளோ ஹேமாதவி
வனசே பாலயமாம் நமஸ்தே

தேவேந்திராணி நமஸ்துப்யம்
தேவேந்திர பிரியபாமினி
விவாக பாக்யம் ஆரோக்யம்
புத்ரலாபம்ச தேஹிமே
பதிம் தேஹி சுதம் தேஹி
சௌபாக்யம் தேஹிமே சுபே
சௌமாங்கல்யம் சுபம் ஞானம்
தேஹிமே கர்ப்பரணுகே
காத்யாயினி மஹாமாயே
மஹாயோகின்யதீஸ்வரி
நந்த கோப சுதம் தேவி
பதிம் மே குருதே நம

சுகப்பிரசவம் ஆக இதை 108 முறை ஜெமிக்க வேண்டும்

ஹிமவத் யுத்தரே பர்ஸ்வே
ஸுரதர நாம யாஷினி
தஸ்யா ஸ்மரண மாத்ரேணா
விசல்யா கர்ப்பிணிபவது

முல்லை வனம் நிற்கும் தாயே (கர்ப்பத்தைக் காக்கும் கர்ப்பரஷாம்பிகை)

..கர்பாரக்ஷம்பிகே எம்மை காத்தருள்வாயே ...2

திர்த்தகரை அழகு வாவி

தீகழும் சிவன் வாமதேவனின் மேனி அமர்தேவி ...2

கேட்கின்ற வரம் யாவும் தருவாய்.. தருவாய்

...வரம் யாவும் தருவாய்... கேட்கின்ற வரம்

இங்குபூக்கின்ற கர்ப்பத்தை காத்து அருள்வாய் நீ (முல்லை)

போற்றுதலை ஏற்கின்ற தாயே
 வேண்டும் பொருள் யாவும் வார்க்கின்ற ஸ்ரீ சக்ர மாயே
 ஏற்றம் இது வாழ்வை அருள்வாயே
 எங்கள் எழிலாக மங்கள மஹா தீவ்ய தாயே (முல்லை)

அகிலம் வளர்க்கின்ற தாயே
 எங்கும் அனைவருக்கும் தாயாகி தயவு தரும் ஆயே
 முகிலில் இருக்கும் ஒரு குளிராய்
 கருணை முழுவதும் பொழிகின்ற திருகருகாவூர் தாயே (முல்லை)

சந்தன காப்பினில் கோலம்
 அழகு சதிராடும் பட்டினில் ஆன அலங்காரம் ...2
 வந்தனம் தரிசனம் யோகம்
 ..ஆடி வெள்ளியில் தாய் உந்தன் அதிசய தோற்றம் (முல்லை)

வளம் யாவும் தருகின்ற உருபாய்
 புண்ணிய வாஜபே யம் போன்ற வேள்வியில் எழுவாய் ...2
 விளைகின்ற கருவிற்கு காப்பாய்
 ... வேதிகைக் கருள் செய்ய வேண்டுதலை ஏற்றாய் (முல்லை)

மழலைகள் தொழுகின்ற பாதம்
 ...மேலும் மங்கையரின் கர்ப்பத்தை காக்கின்ற சீலம் ...2
 அழகு முகம் ஆனந்தம் ஆகும்
 வானின் அமரார்க்கு உன் தாலி சரண மலர் பாதம் (முல்லை)

உத்சவ தேரினில் ஏறி
 வீதி ஊர்வலம் செய்கின்ற உலகிதன் தேவி
 பற்பல வாத்தியம் முழங்க .
 பற்பல வாத்தியம் முழங்க ...
 அதில் பலவாறு ஆனந்த கொள்கின்ற வேணி (முல்லை)

அன்னை உன் ஸ்தோத்திரம் பாடும்
 ..உள்ளம் அகிலத்தில் பாக்கியம் யாவும் கொண்டாடும்...2
 சன்னதியில் வந்து உன்னை தேடும்
 அன்பர் சந்ததி வளர் ந்தோங்கும் சந்தோசம் கூடும் (முல்லை)

நாகாத்தம்மா

நாகத்தம்மா இது நியாயமோ அம்மா
நாகத்தம்மா இது நியாயமோ அம்மா

எத்தனையோ கோயிலிருக்க ஏகாந்தம் எங்கும் இருக்க
அத்தனையும் விட்டுப்புட்டியே-நீ-புத்துமேலே நிக்கவந்தியே
அத்தனையும் விட்டுப்புட்டு ஆடிவந்து நிக்கிறியே
அலங்காரப் புற்றின்மேலே ஏறிநின்று சொக்குறியே (நாகா)

செங்கரையான் தவம் செஞ்சதோ அந்த சேறும் மண்ணும் தவம்
செஞ்சதோ

இங்கிருக்கும் மண்ணுமேலே -நீ-ஆடிவந்து நிக்கிறியே
அங்கிருக்கும்.... சொக்குறியே (நாகா)

தங்கரதம் கோவிலிருக்க சிங்கரதம் வாசலிருக்க
அங்கரதம் ஆகிவந்து ஆடிவந்து நிக்கிறியே
(அங்கரதம்.... சொக்குறியே) (நாகா)

சக்தி தவம் கொட்டிக்கிடக்க - பக்தர் மனம் எங்குமிருக்க
அத்தனையும் விட்டுப்புட்டியே நீ - ஆடிவந்து நிக்கிறியே
(அத்தனையும்.... சொக்குறியே) (நாகா)

ஆடி விளையாடிப் பாட ஓடிவரும் நாயகியே
(வேற்காட்டு மாரியம்மா)

அரசமரம், வேப்பமரம், அடிவாரம் கோவில் கொண்ட
அலங்காரத் தேவியம்மா
(அம்மம்மா... நாகாத்தம்மா)

அக்கினி ஆத்தாள் அருள்வேண்டல்

(இறையருளால் ஆக்கம்: திருமதி. முத்து சபாரெத்தினம், காரைக்குடி)

அக்கினி ஆத்தா உன்புகழை

ஆசையுடன் நாம் பாடவந்தோம்
சிக்கலை எல்லாம் தீர்த்துவைப்பாய்
சீரடி போற்றி வணங்குகிறோம்!

பக்கமிருந்து பார்த்திருப்போம்
பாசமுடன் எமைக் காத்திடுவாய்!

தக்கபடி நல் வாழ்வமைத்து
 தாரணி போற்றச்செய்திடுவாய்!
 தொக்கென வந்தவர் துயர்தனையே
 தூர விலக்கி துணையிருப்பாய்!
 சிக்கெனப் பற்றினம் உன்பாதம்
 சிரசில் வைத்தே வணங்குகிறோம்!
 பெற்றவர் எல்லாம் பெருமையுற
 பிள்ளைகள் எல்லாம் செம்மையுற
 பெற்றவை எல்லாம் பெரும்பேறாய்
 பெற்றது உந்தன் கருணையிலே!
 நற்றவம் செய்தோம் நானிலத்தில்
 நல்ல புள்ளிகள் பெருகிடவே!
 கொற்றவை உந்தன் பேரருளால்
 சூடியே நாங்கள் மகிழ்கின்றோம்!
 பொற்றா மரைபோல் புன்னகையில்
 பூத்திருக்கும் உன் முகம் கண்டால்
 வற்றா நதிபோல் வளம்பெருகும்
 வரங்கள் தந்து வாழ்த்திடுவாய்!
 உள்ளிருக் கும்உன் வீடுவந்தால்
 புள்ளி மான்கள் மகிழ்வோடு
 துள்ளிவி னையாடும் சோலையிலே
 புள்ளினம்போல் மனம் இசைபாடும்!
 பள்ளயம் இட்டு உனைவணங்கி
 கள்ளமில் அன்பால் காத்திருக்கோம்
 உள்ளன் போடே ஏற்றெங்கள்
 உள்ளம் மகிழ்ச் செய்திடுவாய்!
 பள்ளம் மேடினை வாழ்க்கையிலே
 பக்குவமுறவே கடந்துவர
 வெள்ளம் பொழியும் அருளாலே
 வினைகள் போக்கிக் காத்திடுவாய்!

ஏலம் எடுத்த பயன்

உப்பை எடுத்தவர் வாழ்வினிலே
உயர்ந்து நலம்பெறச் செய்திடுவாய்!

மஞ்சள் ஏலம் எடுத்தவர்க்கு
மங்கல மனையறம் தந்திடுவாய்!

சர்க்கரை எடுத்தவர் சடுதியிலே
சகலமும் பெற்றிடச் செய்திடுவாய்!

சேலை எடுத்தவர் வாழ்வினையே
சோலை ஆக்கித் தந்திடுவாய்!

பன்னீர் ஏலம் எடுத்தவர்க்கு
தண்ணீர்ப் பஞ்சம் இல்லையம்மா!

பழத்தை எடுத்தவர் பலம் பெறுவார்!
பகையை மறந்தே உறவாவார்!

மாமதுரை மீனாட்சி மாண்பு

(மகாகவி அர.சிங்கார வடிவேலன்)

காப்பு

மாமதுரை மீனாட்சி மாண்புரைக்கும் இச்சிறுநூல்
தேமதுரப் பூங்குடமாய்த் தேசமெல்லாம் - நாமமுறக்
காக்கும் கணபதியே ! கந்தனுக்கு மூத்தவனே !
பூக்கும் கருணை பொழி !

காணிக்கை

சேல்விழியாள் மீனாட்சி செம்மலர்த்தாள் நெஞ்சேற்றிப்
பால்வழியும் பிள்ளைகளையாம் பாடியுள்ள - நூல்மலரை
ஆலவாய்ச் சொக்கர் அடியிணையிற் காணிக்கைப்
பாலமுதாய் வைத்தோம் பணிந்து.

வணக்கம்

ஊனாட்சி செய்யும் உயிரெல்லாம் உய்திபெறத்
தானாட்சி செய்யும் தமிழ்மதுரை - மீனாட்சி
அந்தமிகும் கண்ணால் அருளும் திறம்பாடக்
கந்தன் திருவடியே காப்பு.

வருபொருள்

காப்பாற்றும் கண்ணே! கலிதீர்க்கும் மீனாட்சி !
பூப்போலும் உன்னடியைப் போற்றுகிறேன் - பாப்போட்டிப்

பாடு பொருளாகப் பாவரசாம் வெண்பாவில்

ஓடி வருவாய் உவந்து

தன்னோரில்லாத் தலைவி - மீனாட்சி

பண்ணேறு பாட்டிற் பசியாறும் உன்கணவன்

கண்ணேறு பட்டுக் கலங்கியதால் - இந்நாளிற்

பெண்ணரசே ஆள்வதனால் பேசுதமிழ்க் காப்பியத்தும்

மின்னிடையே நீயேதான் மேல்.

அறம், பொருள், இன்பம்

அறமுதலாம் நான்கும் அமைந்துவரப் பாடல்

திறம் பெரிய காப்பியமாம் ; தெய்வ - வரம்பெறினும்

வீடுபெற மாட்டாமல் வீங்கிவரும் மாமதுரைப்

பாடுபொருள் முன்முன்றே பார்

மலை

ஆனை மலையுடையாய் ! அன்பர் அழகுமலைச்

சேனையுடன் வந்து திரண்டிருக்க - வானவர்கள்

கந்தன் பரங்குன்றில் காத்திருக்க நீவருதல்

எந்தமலை என்றே இயம்பு

நல்லகலை வாழ்வதுவோ நாகமலை நாவலராம்

வல்லமலை வீடோ பசுமலையாம் - இல்லமெல்லாம்

வானத்தை முட்டுமலை ; மாமதுரை மீனாட்சி

மோனமலை என்றே மொழி

கடல்

கண்களிலே முத்தேந்திக் கைகளிலே கொத்தேந்திப்

பண்கனியும் வாயிற் பதமேந்திப் - பெண்கனிவே !

நாளும் உனைக்காணும் நல்லன்பர் தென்மதுரை

கூழும் கடலெனவே சொல்

நாடு

வைகையிலே நீராடி வண்மைத் தமிழ்ப்புலவர்

செய்கையிலே நாள்தோறும் தேனாடி - மெய்குளிரும்

தென்றல் அடிவருடும் தெள்ளுதமிழ் நாட்டாளே

மன்றம் வளர்மதுரை மாது நகர்

சித்திரையின் தேரழகும் செய்தொழிலின் நேர்த்திகளும்

நித்திரையே கொள்ளா நெடுந்தெருவும் - முத்தமிழும்

மின்னி வளர்நகரம் மேலான தென்மதுரை

கன்னித் தமிழ்நாட்டின் கண்

பருவம் - இருசுடர்

காலை வணங்கக் கதிரவனும் காலைவரும்
சேலை வணங்கத் திகழ்மதியம் - மாலைவரும்
அல்நீக் கிருசுடரும் ஆங்குவரக் கும்மிருளோ
எல்லையிலே எந்நாளும் இல்

மணம்புணர்தல் - புணர்வித்தல்

மீன்போன்ற உன்கண்ணின் மின்சாரம் தாக்கியபொன்
மான்போலச் சொக்கர் மயங்கினராம் - தான்போல
நெஞ்சம் கலந்தவரை நித்தம் கொலுவேற்றி
மஞ்சத்தில் ஈவாய் மணம்

முடிசூட்டல்

ஆண்ட தமிழரசர் அன்றைக்குத் தம்தலையில்
பூண்ட முடியுன்றன் பொன்னடியே - ஈண்டுனக்கு
வைர முடிசூட்டி வாழ நினைப்பாரை
பைரவியே! கண்திறந்து பார்

பும்பொழிதல் நுகர்தல்

மாதர் குழல்வாழும் மல்லிகையும் மாதுன்னைக்
காதலினாற் கூப்பிடுவார் கைம்மலரும் - ஏதுமிலா
ஏழையரின் நெஞ்சுகளும் இன்பமிகும் சோலையெனப்
பாளை முகந்திறந்து பார் !

புனல் விளையாட்டு

அனலைப் புறங்கண்ட அருந்தமிழை வைகைப்
புனலைப் புறங்கண்ட பூவாய் - இனங்கண்டே
சென்னியிலே சூடிச் சிந்தையிலே தேக்கியதால்
தண்ணீர் உனக்குத் தமிழ்

மதுவுண்டு களித்தல்

மற்றோரைக் காட்டி மதுவைத் திறப்பார்பின்
கற்றோர்கள் தூண்டக் கடையடைப்பார் - உற்றோரும்
நல்லடியார் அன்பாம் நறவந்தான் என்றுமுள
களளாய்க் குடிப்பாய் களித்து

சிறுவரைப் பெறுதல்

ஆனை முகத்தானும் ஆறுபடை வீடுடைய
சேனை முகத்தானும் செவ்வேளும் - ஆனவுடன்
போதுமென விட்டதனால் போற்றும் குடும்பநல
மாதர்களில் மீனாள் மணி

புலனி

பூந்தமிழழைக் கற்ற புலவிநீ ஆதலினால்
காந்தன் உனதடியைக் காதலினால் - ஏந்துகையில்
ஆளன் மணிமார்பின் ஆழம் அளக்கும்கண்
வாளாலே கொல்வாய் வதைத்து

கல்வி

காதலக்கும் கண்கள் கனியளக்கும் செந்நிறமும்
போதலக்கும் மெல்லுதடோ பூந்துகிலின் வெண்ணிறமும்
பெற்றதெல்லாம் மீனாட்சி பேணும் தமிழ்க்காதல்
கற்றதனால் வந்த கலப்பு

மந்திரலோசனை

கலைவாசி கற்ற கவிமதுரை மீனா !
விலைவாசி கீழிறங்க மேலோர் - நிலைவாசி
இல்லாமல் ஒன்றாகி ஏற்ற முறைவகுக்க
நல்லதொரு கூட்டம் நடத்து

தூது

வாக்கைக் கொடுத்தார் வழியின்றிக் கீழிருக்கத்
தாக்குவதால் கட்சியெலாம் தாம்தழைக்கப் - போக்கறியோம்
பாராள வந்தோர்பால் பத்தினியே ! நீ நடந்து
கூறாயோ எங்கள் குறை

செலவு

செலவு பெருகுவதால் சில்லறைக்கே மக்கள்
களவு பழகுவதால் கண்ணே ! - இலகொளியே !
பாவம் செலவாக்கிப் பண்பை வரவாக்கிக்
காவல் புரிவாய் கனிந்து !

இகல்

பகலே இரவாய்ப் படுத்துறங்கும் மக்கள்
இகலே தொழிலாக்கி ஏங்காத் - தகவுறவே
சோம்பற் பகைவிரட்டித் தூயவளே ! தொண்டுறும்
காம்புகளாய் ஆக்கிடுவாய் கை

வென்றி

பழிபாராக் காசே படைவெல்லும் இந்நாள்
வழிமாறா நன்மை மயங்கும் - வழிமாறி
நாடு திருந்திவர நல்லறமே வென்றுயர
ஏடலரும் கூந்தால் எழு

முடிவுரை

சட்டம் தடுமாறித் தாளமிடும் பொல்லாத
கட்டம் நெருங்குகிற காலத்தில் - கட்டறியா
மக்கள் மனம்திருந்த மாமதுரை மீனாட்சி
சிக்கல் தவிர்க்கும் திரு !

தருமிக்குப் பொற்கிழியைத் தந்தவளே ! ஈயாக்
கருமிக்கும் நன்மைதரும் கண்ணே ! - இருமிடனும்
நல்ல கவியாகி நற்பரிசைப் பெற்றுயரும்
வல்லமையை என்றும் வழங்கு

லிங்காஷ்டகம்

(மூலம் : சமஸ்கிருதத்தில் ஆதிசங்கரர்)

பிரம்ம முராரியர் போற்றிடும் லிங்கம்
சிறிதும் களங்கம்இலா சிவலிங்கம்
பிறவியின் துயரை போக்கிடும் லிங்கம்
நானும் வணங்கும் சதாசிவலிங்கம்

தேவரும் முனிவரும் போற்றிடும் லிங்கம்
காமனை எரித்த கருணாலிங்கம்
இராவணன் உள்ளம் விளங்கிடும் லிங்கம்
நானும் வணங்கும் சதாசிவலிங்கம்

வாசம் அனைத்தையும்பூசியலிங்கம்
வளர் அறிவாகிய தாரணலிங்கம்
சித்த சுராசுரர் போற்றிடும்லிங்கம்
நானும் வணங்கும் சதாசிவலிங்கம்

பொன்மணி சூடிசுடர் விடும்லிங்கம்
தன்னிடை நாகம் அணிந்திடும்லிங்கம்
தட்சனின் யாகம் வீழ்த்தியலிங்கம்
நானும் வணங்கும் சதாசிவலிங்கம்

குங்குமம் சந்தனம் பூசியலிங்கம்
பங்கயசமாஸையை சூடிய லிங்கம்

பொங்கிய வினைகளைப் போக்கிடும் லிங்கம்

நானும் வணங்கும் சதாசிவலிங்கம்

தேவர்கணங்களின் அர்ச்சனைலிங்கம்

தேடிடும் பக்தியில் ஊறிடும் லிங்கம்

சூரியன் கோடி சுடர்விடும்லிங்கம்

நானும் வணங்கும் சதாசிவலிங்கம்

எட்டுத்தலத்தினில் எழுந்திடும் லிங்கம்

எல்லா மாகியகாரண லிங்கம்

எட்டுத் தரித்திரம் தீர்த்திடும் லிங்கம்

நானும் வணங்கும் சதாசிவலிங்கம்

தேவரின் குருவின் பூஜைகொள் லிங்கம்

தேவன மதனை ஏற்றிடும் லிங்கம்

பரமன அதனாய்பரவிடும் லிங்கம்

நானும் வணங்கும் சதாசிவலிங்கம்

லிங்காஷ்டகம் இதை தினமும் சிவசன்னதியில் சொல்வோர்

சிவலோககாட்சியுடன் சிவனருளும் கொள்வாரே

ப்ரதோஷப்பாடல்

(கண்டனூர் இல.செல்லப்பன்)

கோரஸ் : இடமாக உமையாளை இணைத்துள்ள சிவனாரே

நடமாடி நலம் சேர்க்க வருக - என்

உளம் வேண்டும் உயர்வெல்லாம் தருக

(இடமாக)

கங்கைக்கு தலைதந்து மங்கைக்கு உடல் தந்து

எந்நாளும் அருள்கின்ற தேவா - நீயும்

இருள்மாற்றி ஒளியூட்ட வா வா

(இடமாக)

சிவசக்தி வடிவானாய் ஜெயசக்தி உருவானாய்

நவகோள்கள் நீதானே தேவா - என்

நலிவெல்லாம் நலிய அருள் தா தா

(இடமாக)

வெள்ளிமலையீசா வினைபோக்கும் அருள்நேசா
பிணி தீர்த்துன் பேரருளைத் தா தா - என்றும்
பிறைகூடும் பெருமானே வா வா (இடமாக)

மங்காத புகழ்பலவும் மாசற்றபொருள் வரவும்
தங்கிநிதம் தழைத்திருக்க வேண்டும் - இதை
பாங்காக நீயருள வேண்டும் (இடமாக)

செய்கின்ற தொழில் யாவும் பெய்கின்ற உன் அருளால்
எந்நாளும் சிறந்தோங்க வேண்டும் - உன்
இரு தாள்கள் இருந்தாள வேண்டும் (இடமாக)

பிறந்தோஷம் தீர்க்கின்ற பிரதோஷகாலத்தில்
கரம் கூப்பி அழைக்கின்றேன் தாங்க - என்
சிரம் பட்ட தோஷங்கள் நீங்க (இடமாக)

நடமாடும் நடராஜ இடமாக உன் மாது
உடனாக நீ இங்கு வருக - உன்
பதம் நாடும் அடியேனுக்கருள்க (இடமாக)

லிங்க விளக்கம்

(கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அருளிய கந்த புராணத்திலிருந்து)

முனிவர்களே ! மனித சிரேஷ்டர்கள் எதைக் கேட்ட
மாத்திரத்திலேயே மோகஷத்தை அடைந்து விடக்கூடுமோ அப்படிப்பட்ட
சிறந்த சிவபூஜையின் மஹிமையைப் பற்றி இப்போது உங்களுக்குக்
கூறுகிறேன்.

முந்தைய கல்பத்தில் ஜகங்களின் தலைவரான சிவபெருமான்
தம்முடைய பகல் பொழுது முடிந்தவுடன் சகல உலகங்களையும்
சம்ஹாரம் செய்துவிட்டு, தனது மஹாராதிரிப் பொழுதில் தனிமையில்
ஸ்ரீ பார்வதி தேவியாரோடு கூட நடனமாடித் தாண்டவம் புரிந்தார். இரவுப்
பொழுது முடிந்தவுடன், அவருக்கு மறுபடியும் முன்போல் சகல
உலகங்களையும் சிருஷ்டி செய்க்க வேண்டும் என்கிற
ஆசையொன்று உண்டாயிற்று. அதனால் அவர் மந்திரம், பதம்,

வர்ணம் புவனம், தத்துவம், கலை முதலான மார்க்கங்களையும் அண்டங்கள் அனைத்தையும் சிருஷ்டி செய்வித்து, அவற்றில் சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சம்ஹாரம் முதலானவற்றை நடத்துவதற்காக மும்மூர்த்திகளையும் தோற்றுவித்தார்.

அதன் பிறகு அவர், ருத்திரர்கள், கணங்கள், தேவர்கள், ரிஷிகள், பித்ருக்கள், மனிதர்கள், அசையும் பொருள்கள், அசைவற்ற பொருள்கள், மாத்ருகணங்கள், பிரமதகணங்கள், பிரமத கணாதிபர்கள், பூத கணங்கள், பூதகணாதிபர்கள், தேவர்கள், அசுரர்கள், மஹோரகர்கள், ரிஷிகள், பிதுருகணங்கள் முதலான சகல உலகங்களையும், சகல விதமான ஜீவராசிகளையும் விளையாட்டுத்தனமாகவே, தமது மாயா சக்தியைக் கொண்டு சிருஷ்டி செய்வித்தார், பிறகு சிவபெருமான், விஷ்ணு முதலான தேவர்களுக்கும், முனிவர்கள் சிலருக்கும், தம்மிடத்திலிருக்கும் பலவிதமான வேதங்கள், ஆகமங்கள், புராணங்கள், சாஸ்திரங்கள் முதலானவைகளையும் கற்றுக் கொடுத்தார், அதன்பிறகு அவர் பிறும்மா, விஷ்ணு முதலான தேவர்களை நோக்கி, தேவர்களே ! ஒருவரின் பக்திச் சிரத்தைக்கு தகுந்த பலனைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கருதியிருப்பதால், நீங்கள் அனைவரும் பக்திப்பெருக்கோடு என்னைப் பூஜித்து வணங்கி வாருங்கள். உங்களுக்கென்று சில அதிகாரங்களையும் நான் வழங்கி விடுகிறேன் ! என்று கூறினார்.

பிறும்மா, விஷ்ணு முதலான தேவர்களும் அவரை வணங்கி மகாதேவனே ! வேதாகமங்களில் தாங்கள் எங்கும் நிறைந்து நிற்பவர் என்றும், சகல உலக வடிவினர் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறதே, ஆகையால் நாங்கள் அவற்றில் எந்தெந்த உருவங்களை எந்தெந்த விதங்களில் பூஜை செய்து வணங்கி வழிபட்டால், தங்களுடைய திருவருளைப் பரிபூரணமாக அடையமுடியும் என்பதையும் தாங்கள் கூறியருள வேண்டும்! என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

அதற்கு மகேஸ்வரன், தேவர்களே ! என்னை எந்த உருவத்தில் யார் வணங்கி வழிபட்டாலும் நான் அவர்களுக்கு அதிவிரைவிலேயே சகல மனோபீஷ்டங்களையும் அளித்து மகிழ்வேன். ஆனால் என்னை

லிங்க வடிவத்தில் பாவித்து பூஜித்து வணங்கும் பக்தர்களுக்கோ, நான் வெகு சீக்கிரத்தில் பிரத்தியட்சமாகி அவர்கள் விரும்பி வேண்டும் வரங்களையெல்லாம் தட்டாமல் கொடுப்பேன். ஏனென்றால் பக்தர்களுக்கு மோகஷத்தை அளிப்பதற்காக லிங்க மூர்த்தியில் மந்திரங்களினால் ப்ராண பிரதிஷ்டை முதலானவை செய்யப்படாமலே கூட, எச்சமயத்திலும் நான் பிரசன்னமாக வசித்து வருகிறேன் ! என்று கூறினார்.

சுவாமி ! தாங்கள் இப்போது குறிப்பிட்டுக் கூறிய அந்த லிங்கவடிவம் என்பது என்ன? என்றுமே அழிவற்றவரான தாங்கள் எவ்வாறு லிங்கவடிவினராகத் திகழ்கிறீர்கள் ? அந்த வடிவத்திற்கு லிங்கம் என்று ஏதனால் பெயர் உண்டாயிற்று ? என்று தேவர்கள் கேட்டார்கள்.

தேவர்களே ! கணக்கிலடங்காத சக்திகளைக் கொண்டதும் வயோதிக தன்மையற்றதும், அனாதியும், சத்வம், ரஜஸ், தமஸ் முதலான மூன்று குணங்களைக் கொண்டதுமாகிய மூலப்பிரகிருதி என்கிற மாயையே லிங்கம் என்று வழங்கப்படுகிறது. அந்த லிங்க வடிவம் என்பது சாக்ஷாத் நானேதான் ! அதுவே சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சம்ஹாரம் முதலான மூன்று தொழில்களையும் திறம்படச் செய்து வருகிறது. என்னுடைய வடிவமான அந்த லிங்கமே. குறி என்றும் கூறப்பட்டு வருகிறது. என்னுடைய அத்தகைய லிங்க உருவமானது பரபிந்து, பரநாதம், அபரபிந்து, அபரநாதம் என்னும் நான்கு விதங்களில் அமைந்திருக்கின்றன. இந்த நான்கு விதங்களும் முறையே மேலிருந்து கீழாக உள்ளன. லிங்கத்தின் அடிபாகமானது அபரபிந்து என்றும், அதற்கும் மேலாக அபரநாதம் என்றும் அதற்கு மேலாக பரபிந்து என்றும், இந்த மூன்றுக்கும் மேலாக உள்ளது பரநாதம் என்றும் சொல்லப்படுகின்றன. மூன்று மாத்திரைகளை உடைய பிரணவமே இந்த லிங்கத்திற்குப் பீடமாக அமைந்துள்ளது. அந்த பிரணவமே லயமாகவும், அதாவது அரை மாத்திரையுடன் நாதமே லிங்க உருவமாகவும் இருக்கிறது. பிந்து நாதங்களின் வடிவமான அத்தகைய லிங்கத்தில்தான் நான் எப்போதும் நிரந்தரமாக நிலைத்து வசித்து வருகிறேன். ஆகையால் லிங்கத்தை வணங்கி வழிபடுபவர்களிடத்தில் நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைந்து அவர்கள் விரும்பிய வரங்களையெல்லாம் அவர்களுக்கு மனமுவந்து அளித்து வருகிறேன்.

அந்த லிங்கத்தில் நான் எச்சமயத்திலும் புரணகலையுடன் இருந்து வருகிறேன். எள்ளில் எண்ணெய் இருப்பதுபோல் சகல உலகங்களும் அந்த லிங்க வடிவத்தினுள் தான் அடங்கியிருக்கிறது. பிரளய காலத்தில் அந்த லிங்கத்திலேயே அடங்கி ஒடுங்கி பிறகு சிருஷ்டி காலத்தில் அந்த லிங்கத்திலிருந்தே உலகங்கள் அனைத்தும் மறுபடியும் சிருஷ்டிக்கப்படுகின்றன. அதன் உருவத்தை உலகில் பீடத்தோடு கூடிய லிங்க வடிவமாகவே அழைக்கிறார்கள். லிங்கத்திற்கு, ரத்தினங்கள், தங்கம், வெள்ளி, கல், மண், மரம், சந்தனம், ரஸம், முதலானவற்றால் பீடங்கள் அமைத்து அளவுகடந்த பக்திசிரத்தையோடு வணங்கி வழிபட்டு வாருங்கள். தினசரி எந்நேரமும் லிங்க வடிவமாகத் திகழும் என்னை வேதாகமங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி பூஜை செய்துவரும் பக்தர்கள் மோகூத்தையே அடைவார்கள். பலவித தானங்கள், யாகங்கள், தவங்கள் இந்திரிய நிக்ரகம், இவை அனைத்துமே, லிங்கத்தைப் பூஜை செய்பவர்கள் அடையக்கூடிய புண்ணியத்தில் கோடியில் ஒரு பங்குக்கக்கூட ஈடாகாது. ஆகையால் லிங்கத்தைப் பூஜித்து வணங்குபவர்களுக்கு மறுபிறவியே கிடையாது. கேதாரம், காசி, ஸ்ரீ சைலம், காளகஸ்தி, திருவாலங்காடு, காஞ்சிபுரம், திருவண்ணாமலை, விருதாச்சலம், சிதம்பரம், கும்பகோணம், திருவிடமருதூர், திருவாரூர், மதுரை, ராமேஸ்வரம் என்கின்ற ராம சேது, முதலான இவை போன்ற புண்ணியத் தலங்கள் அனைத்திலும் நான் லிங்க வடிவமாகப் பார்வதி தேவியோடு எக்காலத்திலும் நிரந்தரமாகவும் அழிவில்லாதவராகவும் வசித்து வருகிறேன். ஆகையால் லிங்க வடிவத்தில் திகழும் என்னை தேவர்களாகிய நீங்களும், சகல உலகங்களில் வசித்து வரும் சகல ஜீவராசிகளுக்கும் பக்தி சிரத்தையோடு வணங்கி வழிபட்டு வாருங்கள் ! என்று அம்பலவாணர் கூறி மறைந்தார்.

பிரும்மா, விஷ்ணு முதலான தேவர்கள் அனைவரும் தவத்தையே ஐஸ்வரியமாகக் கொண்டிருக்கும் தவசீலர்களும் நதிக்கரையிலுள்ள புண்ணியத் தலங்களிலும், மலைகளின் உச்சிகளிலும் புண்ணியத் தலங்களிலும், மலைகளின் உச்சிகளிலும் சிவபெருமானின் லிங்க உருவத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து பக்தி சிரத்தையோடு வணங்கி வழிபட்டுத் தாங்கள் விரும்பிய வரங்களையெல்லாம் அப்பெருமானிடம் இருந்து கேட்டுப் பெற்று மகிழ்ந்தார்கள்.

திருக்கயிலையின் தோற்றமும் விவரிப்பும்
(கச்சியப்ப சிவாச்சரியர் அருளிய கந்தபுராணத்திலிருந்து)
உபதேச காண்டம்

வெண்ணிற ஆடை அணிந்தவரும் பிரபஞ்சம் அனைத்திலும் பரவி நிறைந்தவரும், நிலவிற் கொப்பான நிறம் வாய்ந்தவரும் நான்கு திருக்கரங்கள் உடையவரும், யானை முகத்தினருமான ஸ்ரீ விநாயகரை நான் துவங்கும் காரியம் தடையுராமல் இருக்கும் வண்ணம் தியானிக்கிறேன். உலகம் அனைத்தாலும் வணங்கத் தக்கவரும் தூய அறிவை வழங்குவரும் பார்வதி தேவியின் திருமகனுமான ஸ்ரீவிக்கேனஸ்வரரை இந்த உபதேசகாண்டம் விக்கினமில்லாமல் முடிவதற்காக நமஸ்கரிக்கிறேன். படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் எனப்படும் முத்தொழில்களுக்கு மூல காரணர்களான பிறும்மா, விஷ்ணு, ருத்திரர் எனப்படும் மும்மூர்த்திகளுக்கும் ஆதிமூலமாகவும்பரப்பிரம்ம வடிவினராகவும் திருவையாற்றில் திகழும் பஞ்சநதேஸ்வரர் என்னும் ஸ்ரீ பிராணதார்த்திஹரரை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

மகா கைலாசம்

சௌனகன் முதலான முனிவர்கள் சூத முனிவரை நோக்கி மாதவரே! மேரு மலையின் வடக்குப்புறத்தில் அண்டச் சுவரின் அருகே மாபெரும் திருக்கயிலைமலை இருப்பதாகச் சொன்னீர்களே, அதன் தோற்றம், உயரம், அளவு முதலானவற்றை எல்லாம் எங்களுக்கு விவரித்துக் கூறவேண்டும் ! என்று கேட்டார்கள்.

சூதமாமுனிவர் கூறலானார்.

தவசீலர்களே! ரகசியங்களுக்கெல்லாம் பரம ரகசியமான அதை விவரித்துக் கூறுகிறேன். மன ஒருமிப்போடு கேளுங்கள் மேருமலைக்கு வடப்புறத்தில் மகாகைலாசப்பர்வதம் அமைந்துள்ளது. பிரதம கணங்களோடும் அடியோர்களோடும் கூடிய பிறை சூடிய பெருமானமான சாம்பமூர்த்திக்கு அது உறைவிடமாகும். அது இருபது கோடி யோஜனை அளவு நீளமும் அதைப் போல் இருமடங்கு அளவு உயரமும் கொண்டது. அதன் நடுவே மிக உன்னத நவரத்தினங்கள் ஜொலிக்கும் ஒரு சிகரத்தில் வினோதமான இரத்தின மாளிகை ஒன்று அமைந்துள்ளது. அது உமாமஹேஸ்வரனின் திருமாளிகையாகும்.

அந்த மாளிகையில் அநேக பிரகாரங்கள், கோபுரங்கள், அட்டாலங்கள், கொடுங்கைகள் முதலானவை அதிவினோதமான முறையில் நிரம்பியிருக்கின்றன. அந்த மாளிகையில் போடப்பட்டிருக்கும் திவ்வியமான ரத்தின சிம்மாதனத்தில் சம்புவாகிய ஸ்ரீசதாசிவன் அழகுற வீற்றிருக்கிறார். இதழ்கள் விரிந்த செந்தாமரை மலருக்கு நிகரான இருபத்தி ஐந்து முகங்களோடும் ஏராளமான ஆயுதங்களைத் தரித்தும், ஒளிமயமான ஜம்பது திருக்கரங்களோடும், மலர்ந்த செந்தாமரை மலரின் காந்தியை வெள்ளக்கடியை இரண்டு திருவடிகளோடும் அதிவினோதமான ரத்தின ஆபரணங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டும் பல கோடி சூரியர்களின் பிரகாசத்தைக் கொண்டும், மாயை சம்பந்தமில்லாத திருமேனியோடும், லக்ஷ்மி கட்டாட்சம் பொருந்தியவரும், லட்சியம், லட்சணம் முதலானவை அற்றும், சொல்லுக்கும், மனதுக்கும் எட்டாதவருமாகிய ஸ்ரீ மஹாசதாசிவமூர்த்தி இந்த கைலாச மலையில் ஐந்து சக்திகள், ஏராளமான ருத்திரர்கள், சித்தர்கள், முனி சிரேஷ்டர்கள் முதலானவர்களால் வணங்கி வழிபட்ட நிலையில் திருக்கோயில் கொண்டிருக்கிறார். அவர் சகலவிதமான ஜஸ்வரியங்களும் நிரம்பியவர், எங்கும் பரிபூரணமாக நிறைந்திருப்பவர் தம்மை வணங்கி இஷ்ட சித்திகளைப் பெறும் பரிவாரக் கணங்களினால் புடைசூழப்பட்டிருப்பவர்.

இப்படிப்பட்ட மகாதேவனின் மாளிகை அமைந்துள்ள இடமாகிய அந்த ரத்தின சிகரத்ததைச் சுற்றிலும் சூரிய காந்தக் கற்கள் நிரம்பிய அதியழகான பதினொன்று சிகரங்கள் இருக்கின்றன. ஸ்ரீ சிவபெருமானுடைய பதினொன்று மூர்த்திகளும் அந்த சிகரங்களில் வசித்து வருகிறார்கள். இந்தப் பதினொன்று சிகரங்களைச் சுற்றிலும் சந்திர காந்தக் கல்லால் அமைந்துள்ள நூற்றியொரு சிகரங்கள் இருக்கின்றன. அச்சிகரங்களில் எட்டு மூர்த்திகளும் ஒன்பது சக்திகளும், ஸ்ரீ சம்புவின் அம்சங்களாகிய மிகச் சிறந்தவர்களான இருபத்தி ஐந்து மூர்த்திகளும் ஐந்தியொன்று மாத்ருகா கணங்களும் வசித்து வருகிறார்கள். இந்த நூற்றியொரு சிகரங்களைச் சுற்றிலும் அக்னி காந்தக்கல்லால் ஆகிய ஆயிரத்தெட்டு சிகரங்கள் அமைந்துள்ளன. அந்தச் சிகரங்களில் ஸ்ரீ மஹேஸ்வரனுடைய நூற்றியெட்டு மூர்த்திகளும் ஈஸ்வர வடிவினர்களான ஏழு கோடி மகாமந்திரங்களும் ஸ்ரீ சிவபெருமானைத் தங்கள் உள்ளத் தாமரையில் வணங்கி வழிபட்ட நிலையில் வசித்துவருகிறார்கள். இச்சிகரங்களைச் சுற்றிலும் மேலும் ஆயிரத்தியொன்று பெரிய சிகரங்கள், ஸ்படிக காந்தியுடன் விளங்குகின்றன.

இந்தச் சிகரங்களில் ஸ்ரீ விக்னேஸ்வரர் ஸ்ரீ ஸ்கந்தர் ஸ்ரீ மஹா சாஸ்தா, ஸ்ரீ பைரவர் முதலான ஈஸ்வர புத்திரர்களும், நந்தி, பிருங்கி மஹாகாளர், முதலான கணாதிபர்களும் தர்மாத்மாவான ரிஷபேஸ்வரரும் சகல மனோபீஷ்டங்களையும் நிறைவேற்றக்கூடிய காமதேனு துர்க்கை முதலான சக்திகளும், சண்டேஸ்வரர், முதலான பக்தர்களும் சதாகாலமும் சிவபெருமானையே வணங்கி வழிபடும் ஐந்து அஸ்திரதேவ மூர்த்திகளும் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கில் திளைத்த வண்ணம் வசித்து வருகிறார்கள். இச்சிகரங்களைப் புடை சூழ்ந்து ரத்தின காந்தி படைத்த அதியமுக வாய்ந்த லக்ஷத்தியோரு சிகரங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றின் மேற்குப்புறமுள்ள சிகரங்களில் ஏராளமான விஷ்ணுக்கள், தங்கள் பதவிமோகங்களில் ஈடுபாடில்லாமல், மோக்ஷத்தைப் பெற விரும்பி, ஜ்யோதிர்லிங்கம் வடிவினரும், பாதத்துவமுமான ஸ்ரீ சிவபெருமானைத் தியானித்து வருகின்றனர்.

இதேபோல் வடக்குப் புறமுள்ள சிகரங்களில் ஏராளமான பிறும்ம தேவர்கள் தங்கள் பதவிகளில் இச்சை கொள்ளாமல் மோக்ஷத்தையே அடைய விரும்பியவர்களாய், ஸ்ரீமகாதேவனை வணங்கி வழிபட்டு வருகிறார்கள். கீழ்ப்புறமுள்ள சிகரங்களில் தேவேந்திரன் முதலான லோகபாலர்கள், ரிஷபாஸுடராக ஸ்ரீ மஹாதேவனைத் தியானித்துக் கொண்டு வசித்து வருகிறார்கள். தென் பாகத்திலுள்ள சிகரங்களிலிலோ கடுந்தவத்தை மேற்கொள்ளக் கூடிய தவசீலர்கள் தத்துவ ஞானத்தை அடைய விரும்புவர்களாகத் தெற்குத் திசையை நோக்கி உட்காந்திருப்பவரும், எக்காலத்திலும் நிலையானவருமான ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தியை ஒன்றுபட்ட உள்ளத்தோடு வணங்கித் தியானித்து வருகிறார்கள். இந்த சிகரங்களைச் சுற்றிலும் பொன்னொளி வீசும் பத்து லக்ஷத்தியொன்று சிகரங்கள் அமைந்துள்ளன. இச்சிகரங்களில் லக்ஷ பூத சேனாதிபர்கள், ருத்திரர்கள், சித்தர்கள், வித்யாதரர்கள், கருடர்கள், கந்தவர்கள், காமதேனு, சிந்தாமணி, கல்ப விருக்ஷம், சங்கநிதி, பத்மநிதி, அதியற்புத லாவண்யம் வாய்ந்த ருத்ர தேவ மங்கைகள் முதலான அனைவரும் தங்கியிருந்து வருகிறார்கள். இந்தச் சிகரங்களில் மேலும் பல வினோதங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. அங்கே சாம்பியம் என்னும் மோக்ஷ உலகத்தை அடைந்தவர்களும் வசித்து வருகிறார்கள். இச்சிகரங்களைச் சுற்றிலும் வெள்ளிமயமான அநேக சிகரங்கள்

இருக்கின்றன. அச்சிகரங்களில் ஸ்ரீசிவபெருமானால் சிருஷ்டி செய்யப்பட்ட பிரணவ வடிவங்களாகிய இரண்டாயிரம் வெள்ளை யானைகளும், வேதவடிவங்களாகிய குதிரைகளும், விமானங்களும், ரதங்களும் ஸ்ரீ பரமசிவனின் ஆக்ஞைப்படி வசித்து வருகின்றன. மேலும் இச்சிகரங்களில் ஒற்றைக்கால் இரண்டு கால், மூன்று கால் கொண்டவர்களும், அநேக கால்களைப் பெற்றிருப்பவர்களும் கால்களே இல்லாதவர்களும், ஒன்று, இரண்டு, மூன்று முகங்களைக் கொண்டவர்களும், முகமே இல்லாதவர்களும், ஒன்று, இரண்டு,

மூன்று கைகளைக் கொண்டவர்களும், கையே இல்லாதவர்களும், ஒன்று, இரண்டு, மூன்று கண்களை உடையவர்களும், அநேக கண்கள் உடையவர்களும், சிலர் மனித வடிவினர்களாகவும், சிலர் பட்சி இனத்தின் முகங்களைக் கொண்டவர்களாகவும், சிலர் யானை, குதிரை, சிங்கம், புலி, நரி, குரங்கு, கரடி, சிவிங்கி முதலானவைகளின் முகங்களைக் கொண்டவர்களாகவும், மேலும் அநேக வடிவங்களில் திகழும் பூதகணங்களும் ஸ்ரீ சிவபெருமானின் உத்தரவுப்படி அவரால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டு, அங்கு வசித்து வருகிறார்கள்.

மேலும் அச்சிகரத்தில் அநேக ஆயிரக்கணக்கான உத்யானவனங்களும், அநேக புனித நதிகளும், அநேக வனங்களும் மற்றும் பலவிதமான வினோதக் காட்சிகளும் அடங்கியிருக்கின்றன. அங்கே அநேக ரிஷிகளும், அநேக தேவர்களும் வசித்து வருகிறார்கள். சிவசங்கரனைப் பூஜை செய்து வழிபட்ட மகிமையால் சாலோக்கியம் என்னும் மோட்ச பதவியைப் பெற்றிருப்பவர்களெல்லாம் அச்சிகரங்களில் ஏராளமான போக போக்கியங்களை அனுபவித்து மகிழ்ந்த வண்ணம் உல்லாசத்தோடு வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

இப்படியாக ஸ்ரீ மஹா கைலாச பர்வதத்தில் அடங்கியிருக்கும் இந்தச் சிகரங்கள் அனைத்தையும் ஒன்று சேர்த்துக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் அவற்றின் எண்ணிக்கை ஒரு கோடியே பதினாறு லட்சத்து பதினாயிரத்து நூற்றுப் பதினெட்டு என்ற தொகையில் அடங்கும்.

கைலாஸமலை வர்ணனை

மஹா கைலாச பர்வதத்தின் அடிவாரத்திலே கோடி யோஜனை பரப்பளவுள்ள பொன்மயமான பூமி சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த இடத்தில் அநேக ஆயிரக்கணக்கான ருத்திரர்களும் தவம்

செய்வதையே பெரிய ஐஸ்வரியமாகக் கொண்டிருக்கும் முனிவர்களும், ஏராளமான பூதர்களும் தங்கள் விருப்பப்படியெல்லாம் சகல போகங்களையும் அனுபவித்து மகிழ்ந்த வண்ணம், சிவபெருமானைச் சதாகாலமும் வணங்கி வழிபட்ட நிலையில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அந்தத் தங்கமயமான பூமியைச் சுற்றிலும் தங்கமயமான ஒரு மதில் சுவரும் அமைந்திருக்கிறது. அந்த சுவர் கோடி யோஜனை விஸ்தீரணமும் இரண்டு கோடி யோஜனை உயரமும் கொண்டது. அதற்கு எட்டு வாசற்படிகள் இருக்கின்றன. அவ்வாசற்படிகளுக்கு மேலே அநேகவிதமான ரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்ட கோடி உப்பரிகைளைக் கொண்டிருக்கும் அருமையான எட்டு கோபுரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

அதற்குக் கீழ்ப்புறத்தில் இருக்கும் கோபுர வாசலில் ஸ்ரீமகாகணபதி தம் கணங்களோடு வீற்றிருக்கிறார். அதன் தென்கிழக்கிலுள்ள கோபுர வாசலில் பராக்கிரமம் மிகுந்த ஸ்ரீவீரபத்திரக் கடவுள் தம் கணங்களோடு தங்கியிருந்து வருகிறார். தெற்கு கோபுர வாசலில் கணங்களுக்கு அதிபரான நந்திகேஸ்வரர் தம் கரத்தில் பிரம்பை ஏந்திய வண்ணம், தம் கணங்களோடு தங்கியிருந்து வருகிறார். தென்மேற்கு கோபுர வாசலில் ஸ்ரீசிவபெருமானின் உத்தரவுப்படி நடந்துவரும் தன்மை படைத்த வீரதீரம் மிகுந்தவரான ஸ்ரீ பைரவ மூர்த்தி தம் கணங்களோடு வீற்றிருக்கிறார். மேலேயுள்ள கோபுரவாசலில் ஸ்ரீ மகேஸ்வரனின் மைந்தனாகிய ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர், தம் அன்னையான ஸ்ரீ பார்வதிதேவியை உள்ளக் கமலத்தில் வணங்கி வழிபட்ட நிலையில் தம் கணங்களோடு வசித்து வருகிறார். வடமேற்கு கோபுர வாசலில் வீரதீரம் மிகுந்தவளான துர்கா தேவி பிறை சூடிய சிவபெருமானைத் தியானித்த வண்ணம் தன் கணங்களோடு தங்கியிருந்து வருகிறாள். வடக்கு கோபுர வாசலில் மகாசிறப்பு வாய்ந்த மஹாகாளர் சிவபிரானையும் மஹேஸ்வரியையும் இருதய கமலத்தில் தியானம் செய்த வண்ணம் தம் கணங்களோடு இருந்து வருகிறார். வடகிழக்கு கோபுர வாசலில்

பரமசிவனின் மகனாகிய மஹா சாஸ்தா தன் பிதாவின் ஆக்ஞையைச் சிரஸில் தரித்த வண்ணம் தங்கியிருந்து வருகிறார். இப்படிப்பட்ட மகா சிறப்பு வாய்ந்த இவர்கள் அனைவரும் இந்தக் கைலாச

பர்வதத்தில் அடிவாரத்தில் பல திசைகளிலும் தங்கியிருந்து கொண்டு சகல உலகங்களையும் காத்து ரட்சித்து வருகிறார்கள். மகா மகிமை பொருந்திய ஸ்ரீ மஹா கைலாச மலையானது, பலவிதமான ரத்தினங்களால் நிறைந்தும் அநேக சிறந்த சிகரங்கள் நிறைந்தும் ரத்தினங்களால் அகிய திவ்வியமான மதிர்சுவரோடும் காட்சியளித்து வருகிறது. பாவிகளாகிய ராட்சசர்களும், அசுரர்களும், மற்றுமுள்ளவர்களும் அதைக் கண்டுக்கவ வே இயலாது. இப்படிப்பட்ட மஹாகைலாச பர்வதம், அவாந்தரப் பிரளயங்களில், அதாவது மஹாப் பிரளயத்திற்கு உட்பட்ட பிரளயங்களில் அண்டத்திற்கு மேலாக வளர்ந்தோங்கி விடுகிறது. சகலருக்கும் அருள் புரியும் ஸ்ரீ மஹாதேவர். இந்த கைலாச பர்வதத்தில் வீற்றிருந்து சகல ஜீவராசிகளுக்கும் அருள்மழை பொழிந்து வருகிறார். ஆனால் ஜம்பூத்வீபத்திலுள்ள கைலாசத்தில் வீற்றிருக்கும் பரமசிவன் தன் மனம் போனபடி எச்சமயத்திலும் நிக்ரகம், அனுக்கிரகம் ஆகிய இரண்டு காரியங்களையும் நிறைவேற்றி வருகிறார்.

இந்த இரண்டு விதமான கைலாசங்களும் கேவலம் ஞானஸ்வரூபங்களேயாகும். இந்த இரண்டு கைலாசங்களையும் மனதால் நினைத்துப் பார்ப்பவர்களின் பாவங்கள் அனைத்தும் அந்த வினாடியிலேயே அழிந்து போய் விடுகின்றன. இந்த இரண்டு கைலாசங்களும், ஸ்ரீ சிவபெருமானின் உத்தரவினாலேயே தாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றிற்கும் பூமிக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமுமே கிடையாது. புராணங்களின் தத்துவங்களை விரிவாக உணர்ந்திருக்கும் அறிவாளிகள், இந்த இரண்டையும் ஜ்யோதி ரூபமானவை என்று புரிந்து கொள்கிறார்கள். சகல உலகங்களையும் கேஷமத்தை அளிப்பவரான சதாசிவமூர்த்தி ஏராளமான ருத்திரர்கள், விஷ்ணு முதலான தேவர்கள், பிரமத கணங்கள், தவத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் பக்தகோடிகள் முதலானவர்களால் தினசரி வணங்கி நமஸ்கரிக்கப்பட்டு, சகல ஐஸ்வரியங்களோடும் நிறையப் பெற்றவராக, அந்த கைலாச பர்வதத்தில் தங்கியிருந்து வருகிறார். ஜம்பூத்வீபத்திலுள்ள கைலாசத்திலோ, கழுத்தில் நஞ்சைக் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ நீலகண்டர் என்ற மஹாதேவன் தம் விருப்பப்படி சகல பிராணிகளுக்கும் நிக்ரகம், அனுக்கிரகம் ஆகிய இரண்டு தொழில்களையும் செய்து கொண்டு வீற்றிருந்து வருகிறார்.

இவ்வாறாக மனம், வாக்கு ஆகிய இரண்டிற்கும் எட்டாதவரான மஹேஸ்வரரான ஸ்ரீ மஹாதேவன், சகல உலகங்களையும் பாதுகாத்து ரட்சித்தபடி, அந்த இரண்டு கைலாச பர்வதங்களிலும் தங்கியிருந்து வருகிறார். அவருடைய ஆக்ஞையின்படிதான் வாயுதேவன் காற்றை வீசுகிறார். சூரியன் அச்சத்தோடு வானவீதியில் உதயமாகிறார். அக்னி தேவன் உயரே கிளம்பி ஒளிவீசித் திகழ்கிறார். இந்திரன் சுவர்க்கலோகத்தை சிறந்த முறையில் அரசாட்சி செய்து வருகிறார். பூமி முதலான பஞ்ச பூதங்களும் ஒரு நிபந்தனையின் பேரில் சரிவர இயங்கி வருகின்றன.

செனகாதி முனிவர்களே ! நான் இப்போது கூறிய இந்த விவரங்களையெல்லாம் எவனொருவன் கவனமாக கேட்கவோ, படிக்கவோ, அல்லது மற்றவர்களுக்கு உரைக்கவோ செய்கிறானோ அவன் ஸ்ரீசிவபெருமானின் அருளுக்குப் பாத்திரமாகி விடுகிறான். அவனுக்கு நீண்ட ஆயுள், நல்லாரோக்கியம், அஷ்டஜஸ்வரியம் முதலானவற்றை அவர் வாரி வழங்குவார். அதிசிறப்பு வாய்ந்ததான இந்த அத்தியாயத்தை மிகுந்த திறமையும் பக்திசிரத்தையும் வாய்ந்த நண்பனுக்கு காட்டிப் படித்துணரச் செய்ய வேண்டும். பக்தி நெறியில்லாத யாருக்குமே இதைப் பற்றித் தெரிவிக்கக் கூடாது. இது ரகசியங்களுக்கெல்லாம் மேலான பரம ரகசியமாகும். இந்த அத்தியாயத்தை உபமன்யு முனிவரானவர் வியாக்கிரபாத முனிவரிடமிருந்து கேட்டறிந்த பயனால் சகல போக போக்கியங்களையும் ஆசை தீர அனுபவித்து மகிழ்ந்துவிட்டு கடைசியில் ஒப்புயர்வற்ற கைலாசத்தையும் அடைந்தார். குந்திதேவியின் மகனும் அதிக புத்திசாலித்தனம் வாய்ந்தவனுமாகிய அர்ச்சுனன், இந்த அத்தியாயத்தைக் கிருஷ்ண பகவானிடமிருந்து கேட்டறிந்து, அதன் பயனாக யுத்தகளத்தில் தன்னை எதிர்த்து வந்த பகைவர்களையெல்லாம் போரிட்டு வென்று கடைசியில் கைலாசத்தையும் அடைந்தான்.

ஸ்ரீ லிங்க ஓர்ச்சனை

மகிமை வாய்ந்த 108 சிவலிங்க நாமாவளி

சிவபெருமானின் 108 லிங்க நாமங்களைப் பிரதோஷ வேளைகளில்
ஜெபித்தால் நவக்கிரக தோஷம் விலகி நன்மைகள் உண்டாகும்

1. ஓம் ஏக லிங்காய	நமஹ
2. ஓம் கோடி லிங்காய	நமஹ
3. ஓம் ஸர்வ லிங்காய	நமஹ
4. ஓம் ஐஸ்வர்ய லிங்காய	நமஹ
5. ஓம் ஓங்கார லிங்காய	நமஹ
6. ஓம் வித்யா லிங்காய	நமஹ
7. ஓம் ஆகாச லிங்காய	நமஹ
8. ஓம் வாயுர் லிங்காய	நமஹ
9. ஓம் அக்னி லிங்காய	நமஹ
10. ஓம் கங்கா லிங்காய	நமஹ
11. ஓம் ப்ருத்வீ லிங்காய	நமஹ
12. ஓம் வேத லிங்காய	நமஹ
13. ஓம் ப்ராண லிங்காய	நமஹ
14. ஓம் ஆத்ம லிங்காய	நமஹ
15. ஓம் குரு லிங்காய	நமஹ
16. ஓம் வைத்ய லிங்காய	நமஹ
17. ஓம் அத்வைத லிங்காய	நமஹ
18. ஓம் ஆனந்த லிங்காய	நமஹ
19. ஓம் சாத்வீக லிங்காய	நமஹ
20. ஓம் சமத்வ லிங்காய	நமஹ
21. ஓம் சக்ர லிங்காய	நமஹ
22. ஓம் செளபாக்ய லிங்காய	நமஹ
23. ஓம் செளந்தர்ய லிங்காய	நமஹ
24. ஓம் செளகர்ய லிங்காய	நமஹ
25. ஓம் சந்தான லிங்காய	நமஹ
26. ஓம் ஞான லிங்காய	நமஹ
27. ஓம் முக்த லிங்காய	நமஹ
28. ஓம் ரிஷீஸ்வர லிங்காய	நமஹ

29.	ஓம் வேதாந்த லிங்காய	நமஹ
30.	ஓம் பால்ய லிங்காய	நமஹ
31.	ஓம் பவித்ர லிங்காய	நமஹ
32.	ஓம் சப்த லிங்காய	நமஹ
33.	ஓம் ஜோதிர் லிங்காய	நமஹ
34.	ஓம் சுகுண லிங்காய	நமஹ
35.	ஓம் கருணா லிங்காய	நமஹ
36.	ஓம் நாத பிந்து லிங்காய	நமஹ
37.	ஓம் கலாதீத லிங்காய	நமஹ
38.	ஓம் பஞ்சபூத லிங்காய	நமஹ
39.	ஓம் நிஸ்தரைகுண்ய லிங்காய	நமஹ
40.	ஓம் பாஷ்ய லிங்காய	நமஹ
41.	ஓம் ஸர்வதேவதா லிங்காய	நமஹ
42.	ஓம் சப்த ருஷி லிங்காய	நமஹ
43.	ஓம் ஊர்த்முக லிங்காய	நமஹ
44.	ஓம் அதோமுக லிங்காய	நமஹ
45.	ஓம் ருத்ர லிங்காய	நமஹ
46.	ஓம் ஆதிசிவ லிங்காய	நமஹ
47.	ஓம் சுபரூப லிங்காய	நமஹ
48.	ஓம் அதிரூப லிங்காய	நமஹ
49.	ஓம் அத்விதீய லிங்காய	நமஹ
50.	ஓம் ஆறாதார லிங்காய	நமஹ
51.	ஓம் மகாத்மிய லிங்காய	நமஹ
52.	ஓம் மகா லிங்காய	நமஹ
53.	ஓம் மனோ லிங்காய	நமஹ
54.	ஓம் மந்த்ர லிங்காய	நமஹ
55.	ஓம் மகோன்னத லிங்காய	நமஹ
56.	ஓம் மணிர்வஸ்ய லிங்காய	நமஹ
57.	ஓம் மதரூப லிங்காய	நமஹ
58.	ஓம் மதிசூதன லிங்காய	நமஹ
59.	ஓம் பர்வத லிங்காய	நமஹ
60.	ஓம் பார்வதீ லிங்காய	நமஹ
61.	ஓம் பஞ்சேந்திரிய லிங்காய	நமஹ
62.	ஓம் சத்ய லிங்காய	நமஹ

63.	ஓம் ஸ்படிக லிங்காய	நமஹ
64.	ஓம் நிஸப்த லிங்காய	நமஹ
65.	ஓம் ப்ரபஞ்ச லிங்காய	நமஹ
66.	ஓம் அதிர்ஷ்ட லிங்காய	நமஹ
67.	ஓம் ஆரோக்கிய லிங்காய	நமஹ
68.	ஓம் கால ப்ரம்ம லிங்காய	நமஹ
69.	ஓம் காலா அபிரிஜித லிங்காய	நமஹ
70.	ஓம் தேஜோ லிங்காய	நமஹ
71.	ஓம் விகாஸ லிங்காய	நமஹ
72.	ஓம் விராட லிங்காய	நமஹ
73.	ஓம் விஸ்வேஸ்வர லிங்காய	நமஹ
74.	ஓம் சகஸ்கர லிங்காய	நமஹ
75.	ஓம் சகஸ்ர லிங்காய	நமஹ
76.	ஓம் சகஜ லிங்காய	நமஹ
77.	ஓம் சகாப்த லிங்காய	நமஹ
78.	ஓம் சர்வ லிங்காய	நமஹ
79.	ஓம் சூர்ய லிங்காய	நமஹ
80.	ஓம் சந்த்ர லிங்காய	நமஹ
81.	ஓம் சாந்த லிங்காய	நமஹ
82.	ஓம் சிவ லிங்காய	நமஹ
83.	ஓம் தவ லிங்காய	நமஹ
84.	ஓம் தன லிங்காய	நமஹ
85.	ஓம் த்ரம் லிங்காய	நமஹ
86.	ஓம் சதாசிவ லிங்காய	நமஹ
87.	ஓம் சாம்பசிவ லிங்காய	நமஹ
88.	ஓம் த்ரிநேத்ர லிங்காய	நமஹ
89.	ஓம் அந்தயர்யாமி லிங்காய	நமஹ
90.	ஓம் விவித ரூப லிங்காய	நமஹ
91.	ஓம் விஸ்வரூப லிங்காய	நமஹ
92.	ஓம் ப்ரணவ லிங்காய	நமஹ
93.	ஓம் ப்ரம்ம லிங்காய	நமஹ
94.	ஓம் யம லிங்காய	நமஹ
95.	ஓம் காசி லிங்காய	நமஹ
96.	ஓம் ராமேஸ்வர லிங்காய	நமஹ

97.	ஓம் சர்வஸ்தல லிங்காய	நமஹ
98.	ஓம் சத்ரு நாசன லிங்காய	நமஹ
99.	ஓம் கனக லிங்காய	நமஹ
100.	ஓம் யாக லிங்காய	நமஹ
101.	ஓம் நாத லிங்காய	நமஹ
102.	ஓம் சங்கர லிங்காய	நமஹ
103.	ஓம் வேதபுரீஸ்வர லிங்காய	நமஹ
104.	ஓம் யோக லிங்காய	நமஹ
105.	ஓம் அஷ்டமாசித்தி அனுக்கிரக லிங்காய	நமஹ
106.	ஓம் அரவிந்த்தாசன லிங்காய	நமஹ
107.	ஓம் நவரத்தின லிங்காய	நமஹ
108.	ஓம் ரிஷபாருட லிங்காய	நமஹ

ஓம் ஸர்வ மங்கள லிங்காய நமஹ

நந்தீஸ்வரர் ஸ்தோத்திரம்

(கவிஞர். சிவல்புரி சிங்காரம்)

தினமும் ஒருவர் வீட்டில் பூஜை செய்யும் போது மற்றும் பிரதோஷ பூஜை அன்று நந்தியின் பக்கத்தில் படிக்கவும். (அர்ச்சனை போன்று இந்த நந்தி பூஜை, பெண்களுக்கு மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தது.

சிவனாரை என்றைக்கும் சுமக்கும் நந்தி
சேவித்த பக்தர்களைக் காக்கும் நந்தி
கவலைகளை எந்நாளும் போக்கும் நந்தி
கயிலையிலே நடம்புரியும் கனிவுமிகு நந்தி

பள்ளியறைப் பக்கத்தில் இருக்கும் நந்தி
பார்வதியின் சொல்லுக்குப் பணியும் நந்தி
நல்லதொரு ரகசியத்தைக் காக்கும் நந்தி
நாள்தோறும் தண்ணீரில் குளிக்கும் நந்தி

செங்கரும்பு உணவுமாலை அணியும் நந்தி
சிவனுக்கே உறுதுணையாய் விளங்கும் நந்தி
மங்களங்கள் அத்தனையும் கொடுக்கும் நந்தி
மனிதர்களின் துயர் போக்க வந்த நந்தி

அருகம்புல் மாலையையும் அணியும் நந்தி
 அரியதொரு வில்வத்தே ஏற்ற நந்தி
 வரும் காலம் நலமாக வைக்கும் நந்தி
 வணங்குகின்றோம் எமைக்காக்க வருக நந்தி
 பிரதோஷ காலத்தில் பேசும் நந்தி
 பேரருளை மாந்தர்க்கு வழங்கும் நந்தி
 வரலாறு படைத்துவரும் வல்ல நந்தி
 வறுமையினை எந்நாளும் அகற்றும் நந்தி
 கெட்டகனா அத்தனையும் மாற்றும் நந்தி
 கீர்த்தியுடன் குலம் காக்கும் இனிய நந்தி
 வெற்றி வரும் வாய்ப்பளிக்க உதவும் நந்தி
 விதியினைத்தான் மாற்றிடவே விழையும் நந்தி
 வேந்தன் நகர் நெய்யினிலே குளிக்கும் நந்தி
 வியக்க வைக்கும் தஞ்சாவூர்ப் பெரிய நந்தி
 சேர்ந்த திருப்புங்கூரில் சாய்ந்த நந்தி
 செவிசாய்த்து அருள்கொடுக்கும் செல்வ நந்தி
 கும்பிட்ட பக்தர் துயர் நீக்கும் நந்தி
 குடம் குடமாய் அபிஷேகம் பார்த்த நந்தி
 பொன் பொருளை வழங்கிடவே வந்த நந்தி
 புகழ் குவிக்க எம் இல்லம் வருக நந்தி!

“ஆறும் ஆறும்”

(தேவனார் திருப்புகழ்)

அருணகிரிநாதர் அருளியது

தான தான தந்த தந்த, தான தான தந்த தந்த
 தான தான தந்த தந்த தனதான
 பாடல்

ஆறு மாறு மஞ்ச மஞ்சம் ஆறு மாறு மஞ்ச மஞ்சம்
 ஆறு மாறு மஞ்ச மஞ்சம் அறுநாலும்
 ஆறு மாய சஞ்ச லங்கள் வேற தாவி ளங்கு கின்ற
 ஆரணாக மங்க டந்த கலையான
 ஈறு ஹை ரும்பெ ருஞ்ச வாயி யாயி ருந்த நன்றி
 யேது வேறி யம்ப லின்றி யொருதானாய்

யாவு மாய்ம னங்க டந்த மோன வீட டைந்தொ ருங்கி
யான வாவ டங்க என்று பெறுவேனோ
மாறு கூறி வந்தெ தீர்ந்த கரர் சேனை மங்க வங்க
வாரி மேல்வெ குண்ட சண்ட வித்தாரை
வாகை வேல கொன்றை தும்பை மாலை கூவி ளங்கொழுந்து
வால சோம னஞ்சு பொங்கு பகுவாய
சீறு மாசு ணங்க ரந்தை ஆறு வேணி கொண்ட நம்பர்
தேசி காக டம்ப லங்கல் புனைவோனே
தேவர் யாவ ருந்தி ரண்டு பாரின் மீது வந்தி றைஞ்சு
தேவ னூர்வி ளங்க வந்த பெருமானே.
..... சொல் விளக்கம்

ஆறும் ஆறும் அஞ்சம் அஞ்சம் ஆறும் ஆறும் அஞ்சம் அஞ்சம்
ஆறும் ஆறும் அஞ்சம் அஞ்சம் அறுநாலும் ஆறுமாய ...
மொத்தம்

தொண்ணூற்றாறு (6+6+5+5+6+6+5+5+6+6+5+5+24+6=96)

ஆகிய துன்பங்களுக்கு காரணமான தத்துவங்களுக்கும்

வேறுபட்டதாக விளங்குகின்றதும், வேதாகமங்களைக்
கடந்ததும், உபதேசக் கலையாகிய சித்தாந்தத்தால் கூட கூறுதற்கு
ஒண்ணாததும், பெரும் தெய்வ நிலையிலிருக்கும் நற்பொருளை
ஏது (காரணம்) வேறு சொல்வதற்கு இல்லாமல் ஒப்பற்ற தானேயாக
நின்று, மற்ற எல்லாமாகவும் விளங்கி, மனம் கடந்ததான மௌன
இன்ப முக்தியை அடைந்து, சிந்தை ஒருமைப்பட்டு ஒடுக்கமுற்று யான்
ஆசைகள் யாவும் அடங்கும் நிலையை என்று பெறுவேனோ?

பகைமை பேசி வந்து எதிர்த்த கரர் சேனை அழிய, கப்பல்கள்
செல்லும் கடலினைக்கோபித்ததும், வேகமும் கோபமும்
கொண்டதும், வெற்றி வாகையைச் சூடியதுமான வேலினை
ஏந்தியவனே, கொன்றை தும்பை மாலை கூவிளங்கொழுந் வால
கொன்றைமாலை, தும்பைமாலை, வில்வக் கொழுந்து, இளம் பிறைச்
சந்திரன், விஷம் நிறைந்த, வாய் பிளந்த, கோபம் மிகுந்த பாம்பு,
தீருநீறு, கங்க, யாவம் சடையில் வைத்த நம் தலைவர் சிவபிரானின்
குருநாதனை, கடப்ப மாலையை அணிந்தவனே, அனைத்துத்
தேவர்களும் ஒன்று சேர்ந்து பூமியில் வந்து வணங்கும்

தேவனுர் சிறக்க வந்த பெருமாளே.

96 தத்துவங்கள் பின்வருமாறு:

36 பரதத்துவங்கள் (அகநிலை) :

ஆத்ம தத்துவம் 24, வித்யா தத்துவம் 7, சிவ தத்துவம் 5.

ஐம்பூதங்கள், அவற்றின் தன்மைகளோடு, ஐயைந்து 25 (புறநிலை):

மண், தீ, நீர், காற்று, வெளி.

ஏனைய தத்துவங்கள் 35 (புறநிலை) : வாயுக்கள் 10, நாடிகள் 10,

கன்மங்கள் 5, அகங்காரம் 3, குணம் 3, வாக்குகள் 4.

தேவனுர் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் செஞ்சிக்கு வடகிழக்கில் 5 மைல் தொலைவில் திருக்கோவிலுருக்கு 2 மைலில் உள்ள தலமாகும்.

- சொல் விளக்கம் திரு.கோபால் சுந்தரம்

நன்றி : www.kaumaram.com

தாரகாசுரன் சரிந்து

(தேவனுர் திருப்புகழ்)

அருணகிரிநாதர் அருளியது

தான தான தந்த தந்த, தான தான தந்த தந்த

தான தான தந்த தந்த தனதான

..... பாடல்

தார காசு ரன்ச ரிந்து வீழ வேரு டன்ப ரிந்து

சாதி பூத ரங்க லுங்க முதுமினச்

சாக ரோதை யங்கு ழம்பி நீடு தீகொ ளுந்த அன்று

தாரை வேல்தொ டுங்க டம்ப மததாரை

ஆர வார வும்பர் கும்ப வார ணாச லம்பொ ருந்து

மாணை யாளு நின்ற குன்ற மறமானும்

ஆசை கூரு நண்ப என்று மாம யூர கந்த என்றும்

ஆவல் தீர என்று நின்று புகழ்வேனோ

பார மார்த ழும்பர் செம்பொன் மேனி யாளர் காங்கை வெண்க

பால மாலை கொன்றை தும்பை சிறுதாளி

பார மாசு ணங்கள் சிந்து வார வார மென்ப டம்பு
 பானல் கூவி ளங்க ரந்தை அறுகோடே
 சேர வேம ணந்த நம்ப ரீச னாரி டஞ்சி றந்த
 சீத ளார விந்த வஞ்சி பெருவாழ்வே
 தேவர் யாவ ருந்தி ரண்டு பாரின் மீது வந்தி றைஞ்சு
 தேவ னூர்வி ளங்க வந்த பெருமானே.

..... சொல் விளக்கம்

தாரகாசுரன் நிலை பெயர்ந்து வீழ்ந்து இறக்க,
 வேருடன் பறிபட்டு

மேலான மேருமலையும் நடுக்கம் கொள்ள,
 முதுமீனச் சாகர ஓதை அம் குழம்பி நீடு தீகொளுந்த ...
 முற்றிய மீன்களைக் கொண்ட அழகும் ஓசையும் உடைய சமுத்திரம்
 கலக்கமுற்று பெரும் தீயில் பட,
 அன்று கூரிய வேலினைச் செலுத்திய கடம்பனே என்றும்,
 மததாரை ஆரவார உம்பர் கும்ப வாரண அசலம் ... மதநீர்
 ஒழுகும் வாயையும், ஆரவாரத்தை உடையதும், தேவலோகத்தில்
 உள்ள பெருந்தலை கொண்டதுமான மலைபோன்ற ஐராவதம் என்ற
 யானை மீது அமர்ந்த தேவயானை என்னும் மானைப்
 போன்றவளும்,
 வள்ளிமலை என்ற குன்றத்தில் இருந்த மான் போன்ற வேடப்பெண்
 வள்ளியும்,
 இருவரும் ஆசை கொள்ளும் நண்பனே என்றும், மாம யூர கந்த
 என்றும் ... சிறந்த மயில்வாகனனே என்றும்,
 என் ஆசை தீர என்று மனம் ஒருநிலையில் நின்று புகழ்வேனோ?

(பார்வதி தேவியின்) பாரமான மார்பின் தழும்பை உடையவர்,
 செம்பொன் போன்றதிருமேனியாளர், காங்கை நதி, வெண்ணிறத்துக்
 கபால மாலை, கொன்றை, தும்பை, சிறுதாளி என்னும் பூக்கள்,
 பாரமான பாம்புகள், நொச்சிப்பூ இவற்றை மாலையாகப் பூண்டவர்,
 எலும்பு, அடம்பு என்ற மலர், கருங்குவளை, வில்வம், கரந்தை,
 அறுகம்புல் இவற்றோடு சேர்ந்து விளங்கி மணக்கும் பெருமான்,

ஈசனார் ஆகிய சிவனின் இடது பாகத்தில் சிறந்து விளங்கும் குளிர்ந்த
தாமரையால் அமரும் மாது பார்வதி தேவியின் பெருஞ் செல்வமே,
தேவர்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடி பூமியில் வந்து வணங்கும்
தேவனுருக்கு விளக்கம் தர வந்த பெருமானே.

- சொல் விளக்கம் திரு.கோபால சுந்தரம்

நன்றி : www.kaumaram.com

பழனி முருகன் வழிநடைப் பதிகம்

(மகாகவி டாக்டர்.அரசி, கண்டனூர்)

தமிழாலே அழைத்தவுடன் தாவும் பாலா
தங்கநிறச் செங்கதிர்போல் மின்னும் வேலா!
அமிழ்தூறும் ஆறுமுகம் அமைந்த கோவே!
அன்புறும் மனந்தோறும் மலரும் பூவே!
உமிழுறும் உன்பெயரைச் சொல்லிச் சொல்லி
உள்ளருகி வருகின்றோம் வினையைத் தீர்க்கச்
சிமிழுக்குள் குங்குமம்போல் பழநி யப்பா!
சிந்தைக்குள் முகங்காட்டிச் சிரிப்பாய் அப்பா!

1

விலைவாசி போலுயர்ந்த மலைகள் தோறும்
வினைவாசி குறைந்தொழிய விளங்கும் வேலா!
அலைவீசும் திருச்செந்தூர்க் கடலைப் போல
ஆயிரநூ றாயிரமாய் அன்பர் கூடி
மலைவாழை உனைக்காண நடையைக் கொண்டோம்
மலைவாழை அன்பென்னும் கனியைச் சிந்தக்
கலைவாழும் பழநிமலை ஆண்டி யப்பா!
கதிகாட்டி மனங்களிலே கனிவாய் அப்பா.

2

சீர்தோறும் சிறந்துவரும் தமிழுக் குள்ளே
தினந்தோறும் குளிப்பதனால் சிவந்த வேலா!
கார்தோய வளர்ந்துவரும் மலையின் மேலே
கணந்தோறும் வாழ்வதனாற் பொழியும் கையா!
நீருயர மலர்கின்ற பூவைப் போல
நெஞ்சுயர மலர்பவனே! உன்னைக் காண
உண்கூடி வருகின்றோம் பழநி யப்பா!
உளந்தேடிக் கால்பாவி ஒளிர்வாய் அப்பா.

3

வழிநெடுகப் பலகாரம் தந்து நிற்பார்
 வாயார உன்புகழே பாடி நிற்பார்
 ஒளிபெறவே உன்னருளைப் போலி னிக்கும்
 உண்ணீரும் இளநீரும் உதவி நிற்பார்
 களிபெருகி உன்னடியார் செல்லும் காட்சி
 கலிதீர்க்கும் உன்னினிய காட்சி என்பார்
 வழிநடப்பார் எல்லாரும் பழநி யப்பா!
 வழிநடக்க மனந்தோறும் மலர்வாய் அப்பா.

4

முருகப்பா! வேலப்பா! பழநி யப்பா!
 முத்தமிழால் வைதாலும் உவந்து நெஞ்சம்
 உருகப்பா! கந்தப்பா! உயிருக் குள்ளே
 உயிரப்பா எனவிளங்கும் ஒப்பில் அப்பா!
 பருகப்பா! தருகின்ற பாட்டை யெல்லாம்
 பண்புடையார் சிறந்தோங்கப் பார்ப்பாய் அப்பா!
 திருகப்பா! வேரோடு வினையை என்று
 சேவிப்பார் சிந்தையிலே திகழ்வாய் அப்பா.

5

கதிர்காட்டும் பச்சைநிறக் கழனி யெல்லாம்
 கண்காட்டும் உன்மயிலின் தோகை காட்டும்
 முதிர்காட்டும் தன்குலையால் வளைந்த தென்னை
 முன்வணங்கும் உன்னடியார் முதிர்ச்சி காட்டும்
 புதிர்காட்டும் உலகத்தில் அன்பே ஆண்டால்
 புழுவுடலும் உன்னருளின் புனிதம் காட்டும்
 குதிகாட்டும் நீரருவி மலையில் வாழ்வாய்!
 குறைநீக்கும் உன்னருளிற குளிக்கச் செய்வாய்.

6

பாலான வெண்ணீற்றில் படியும் போது
 பழமான உன்மேனி பளிங்காய்த் தோன்றும்
 மேலான சந்தனத்தில் விளங்கும் போது
 விரிகதிரோன் முகஞ்சிவந்து வெட்கிப் போவான்
 காலான தாமரையில் பாலும் தேனும்
 கரைபுரண்டு நிற்கையிலே கடலும் தோற்கும்
 வேலாஉன் பேரழைகைப் பழநிக் குன்றில்
 விரைந்துண்ண வருகின்றோம் விருந்து வைப்பாய்

7

தாய்பிரிந்த குழந்தைக்குத் தாயே ஆவாய்!
 காலிழந்த முடவனுக்குக் காலே ஆவாய்!
 வாயிழந்த ஊமைக்கு வாயே ஆவாய்!
 வகையிழந்த ஏழைகளின் வங்கி ஆவாய்!
 நோயுற்ற உடலுக்கு மருந்தே ஆவாய்!
 நொந்தமுதால் முந்திவரும் கந்த வேளே!
 சேய்காண வருகின்ற தாயைப் போலத்
 திசைநோக்கி வருகின்றோம் தினமும் காப்பாய்.

8

வடிவேலா என்னாத வாயும் வாயோ?
 மயிலேறும் உனைக்காணாக் கண்ணும் கண்ணோ?
 படியேறி வாராத காலும் காலோ?
 பண்பாளன் பெயர்கேளாக் காதும் காதோ?
 அடிமலரை வணங்காத கையும் கையோ?
 அருள்மணத்தை நுகராத மூக்கும் மூக்கோ?
 படிமீது மானிடராய் வாய்த்த தோற்றம்
 பயன்பெறவே அருள்கொடுப்பாய் பழநி யப்பா!

9

வேலெடுத்த உன்னருமைப் பெயரெடுத்தால்
 வினையெடுத்த இப்பிறவி நடையெடுக்கும்
 பாலெடுத்த உன்முகத்தைப் பார்த்தி ருந்தால்
 பசியெடுத்த அன்பருயிர் பண்பெடுக்கும்
 வாலெடுத்த உன்மயிலின் வனப்பைக் கண்டால்
 வளமெடுத்து வாழ்க்கையிலே வண்மை ஓங்கும்
 காலெடுத்தான் திருமகனே! பழநி யப்பா!
 கையெடுத்து வருவாரைக் காப்பாய் அப்பா!

10

சிங்கார வடிவேலன் கண்ட னூராம்
 சிற்றாரின் தமிழ்க்கவிஞன்; தேவகோட்டைத்
 தெங்கான சேவுகனார் கல்விக் கோயிற்
 செந்தமிழின் பேராசான்; தம்பி மாரின்
 மங்காத அன்பாலே பழநி வேலன்
 மணிப்பதிகம் பாடுகிறேன்; உங்கள் அன்பின்
 பங்காளி ஆகின்றேன்; படிப்போர் கேட்போர்
 பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ்க நன்றே!

11

பதிகம் II

கிழக்குதியாக் கதிரவனே! பழநி வேலா!
 கெஞ்சுகிறோம் மயிலேறிக் கிட்ட வாவா!
 முழக்குகிற செந்தமிழும் உனது காதில்
 முள்ளாகி உறுத்துவதோ? முறைதான் ஈதோ!
 பழக்கிவைத்த நாய்போல உனது காலைப்
 பலநாளாய்ச் சுற்றுவதும் பாராய் கொல்லோ?
 வழக்கிருந்தால் பின்னாலே தீர்த்துக் கொள்வோம்
 வடிவேலா! நொடிப்போதில் இங்கே வாவா! 1

தாய்போல அருள்காட்டும் பழநி வேலா!
 தஞ்சமெனக் கெஞ்சுகிறோம் கிட்ட வாவா!
 வாய்வலிக்கக் கூவுவதும் உனது காதில்
 வந்துவிழ வழியிலையா? வம்பு தானோ?
 காய்பெருத்த குலையைப்போல் தலையைச் சாய்த்துக்
 காலமெலாம் வணங்குவதும் காணாய் கொல்லோ!
 ஆய்மயிலின் மீதேறி அழகு வேலா!
 அன்பிருந்தால் அரைநொடியில் இங்கே வாவா! 2

மழைபோல அருள்பொழியும் பழநி வேலா!
 மடிபோல அருள்சுரக்க ஓடி வாவா
 சிலைபோல அசையாமல் இருக்க லாமா?
 சிறைபோல வினைக்குள்ளே சிக்கி நாளும்
 அலைபோல உன்னடியார் அலைய லாமா?
 அணைக்கின்ற உன்கடமை மறக்க லாமா?
 பிழையிருந்தால் பொறுத்துக்கொள் தள்ளி விட்டால்
 பெருமைக்குப் பிழையன்றோ? பேண வாவா! 3

மங்கைவள்ளி மணவாளா! பழநி வேலா!
 வாய்மணக்கக் கூவுகிறோம் ஓடி வாவா!
 செங்கனிவாய் முல்லைமலர்ச் சிரிப்புக் காட்டிச்
 சேல்விழியாம் வேல்வீச்சால் நெஞ்சைக் குத்தும்
 மங்கையிடம் வசமாகி உன்னை நாங்கள்
 மறக்கின்றோம் சிலநேரம்: எம்மைப் போல
 மங்கையர்பால் வசமாகி மறப்பாய் என்றால்
 மண்ணுலகம் என்னாகும்? காக்க வாவா! 4

பிள்ளைவடி வானவனே! பழநி வேலா!

பேதலித்து வாடுகிறோம் பேண வாவா!
கிள்ளிவைத்த கரும்பைப்போல் கையும் காலும்
கிளிமொழியும் தலைகுனியும் மழலைப் பேச்சும்
அள்ளிவைத்த மலருடலும் அமைந்த பிள்ளை
அரவணைப்பால் உனைநாங்கள் மறந்த போதும்
பிள்ளையுனைப் பேணுவதாய் எண்ணி எங்கள்
பிழைமறந்தே அரவணைக்க விரைந்து வாவா! 5

குணக்குன்றே! அருட்கடலே! பழநி வேலா!

கொஞ்சுதமிழ்க் கேட்டுருகிக் குழைந்து வாவா
பிணக்குவியல் தேடுகின்ற கழகைப் போலப்
பிழைக்கவழி பொருளென்றே பித்துக் கொண்டு
பணக்குவியல் தேடுகிறோம் அதனைக் கொள்ளப்
பழிக்குழியில் வீழுகிறோம் பணத்தால் மட்டும்
மணக்காது வாழ்வென்று நம்பு கின்ற
மனத்தெளிவை எமக்கருள மணியே வாவா! 6

வாடாத பேரழகே! பழநி வேலா!

வற்றாத அருள்சுரக்கப் பறந்து வாவா!
ஊடாகும் இவ்வுடலைக் குன்றே என்றும்
குனிந்தழியும் இளமையினைச் சதமே என்றும்
மாடாக மேய்கின்றோம்; அன்பே இல்லா
மரமாகிச் சாய்கின்றோம்; மற்றோர் வாழ
ஓடாக உழைக்கின்ற உடம்பைப் பெற்றே
உய்திபெற வடிவேலா! உணர்வாய் வாவா! 7

நெல்லுக்கு நீராகும் பழநி வேலா!

நெஞ்சுக்குள் நினைவாகி நித்தம் வாவா!
புல்லுக்கும் பொசிவாகிக் காக்கும் வேலா
புத்திக்குள் தெளிவாகிப் புரக்க வாவா!
கல்லுக்குள் ஒளியாகிக் கனியும் வேலா!
கருத்துக்குள் மலராகிக் காக்க வாவா!
மல்லுக்கு நின்றாலும் விடவே மாட்டோம்
மனத்துக்குள் மயிலேறி நொடியில் வாவா 8

அன்புக்கு வசமாகும் பழநி வேலா!

அருளுக்கு வசமான சாமி பின்னே
பின்பக்கம் ஓடிவரும் ஆட்டைப் போலப்
பிழைப்புக்கு வழிதேடி நடையைக் கொண்டோம்
என்பக்கம் வாவென்றே அணைத்துக் கொள்ளும்
இணையற்ற தாய்போல அணைக்க வாவா!
உன்பக்கம் வந்தடியார் அருளை உண்ண
உன்னடியை எந்தலையில் சூட்ட வாவா!

9

புள்ளேறும் மலைவாழும் பழநி வேலா!

புரியாமல் தவிக்கின்றோம் போற்ற வாவா
தள்ளாடி நடந்துவரும் கிழத்தைக் கண்டும்
தயவுனக்குப் பிறக்கலையோ? தாவி வாவா
பல்முளையாப் பாலர்களின் பிஞ்சுக் கால்கள்
பார்த்துமனம் இரங்கலையோ? பறந்து வாவா
கல்லாறும் முள்ளாறும் கடக்கும் நாங்கள்
கடைத்தேற வடிவேலா! கடுகி வாவா!

10

கொய்யாத பழமான பழநி வேலா!

குறையாத அருள்காட்ட ஓடி வாவா!
செய்யாத பிழையெல்லாம் செய்த போதும்
சிங்கார வடிவேலன் பாட்டாம் என்னும்
கொய்யாத மலராலே உன்றன் காலைக்
கும்பிட்டு வருகின்றோம். "சுப்பா" என்று
வையாமல் எமைக்காக்க இன்றே இன்னே
வழிநடைக்குத் துணையாக ஐயா! வாவா!

11

பதிகம் III

விநாயகர் காப்பு

பூவளரும் திருமகளைப் பொருந்த வைப்பாய்!
புகழ்வளரும் நற்செயல்கள் புரிய வைப்பாய்!
காவளரும் யானைமுகம் அமைந்து நிற்பாய்!
கைவளரும் திருவருளால் காத்து நிற்பாய்!

பாவளரும் பாரதத்தை எழுதி வைப்பாய்!
 பழம்வளரும் காதலனாம் பழநி யப்பன்
 நாவளரும் பாடலிலே தோன்ற வைக்க
 நடைவளரும் திருவடித்தேன் நல்கு வாயே!

1

பழனியப்பன் திருப்பதிகம்

வானோங்கு தென்பழநி மலையில் நாளும்
 வளர்ந்தோங்கு கதிரவனே! பழநி யப்பா!
 மீனோங்கு நீர்க்குளத்தில் காலை ஊன்றி
 மேலோங்கும் தாமரையே! பழநி யப்பா!
 நானோய்ந்து போனவரின் நல்ல நெஞ்சில்
 நலமோங்கு நற்குணமே! பழநி யப்பா!
 தேனோங்கு செந்தமிழால் வணங்கு கின்றேன்
 தினமோங்கிச் சிந்தையிலே திகழ்வாய் அப்பா!

2

கழனிகளில் நடமாடும் கதிரின் ஊடே
 கந்தாடன் சிரிப்பழகைக் காணு கின்றேன்
 மழகளிற்றின் கையுரத்தில் அன்பர் நெஞ்சின்
 மனக்கவலை தீர்க்கின்ற மணிக்கை கண்டேன்
 இளநீரின் உள்ளிருக்கும் வழுவுக் குள்ளே
 இளகிவரும் உன்மனத்தின் இனிமை கண்டேன்
 பழநியப்பா! உன்னழகை முழுதும் காணப்
 பக்தருக்கு வழியொன்று பகர்வாய் அப்பா!

3

உழுவாரின் தோள்களிலும், உலகம் வாழ
 உழைப்பாரின் உரத்தினிலும், பிறருக் காக
 அழுவாரின் கண்களிலும், அறத்தைக் காக்க
 அளிப்பாரின் கைகளிலும், நாட்டைக் காக்க
 விழுவாரின் புண்களிலும், தீமை நீக்க
 விரைவாரின் தொண்டினிலும், பழநி யப்பா!
 எழுவானக் கதிரவனாய் இலங்கும் உன்றன்
 எழில்போற்றி வணங்குகின்றேன் எழுவாய் அப்பா!

4

பரங்குன்றில் மணக்கோலம் காட்டி நின்று
 பண்பான இல்லறத்தை விளக்கு கின்றாய்
 கரங்குவித்தே ஏரகத்திற் பாடம் சொல்லிக்
 கலைஞான மேன்மையினைக் காட்டு கின்றாய்
 அறஞ்சிறக்க வேண்டுமெனில் ஆண்டி யாகும்
 அரசமனம் வேண்டுமெனக் காட்டு தற்கே
 வரங்குவிக்கும் பழநியிலே ஆண்டி யானாய்
 மனம்பழுக்கும் வழியெனக்குத் தருவாய் அப்பா!

5

களியருந்த வேண்டுமெனில் உலகைச் சுற்றிக்
 கடுகிவர வேண்டுமெனத் தந்தை சொல்லப்
 பனியிருந்த தலைபோன்ற உன்றன் அண்ணன்
 பதறாமற் பெற்றோரைச் சுற்றி வந்து
 கனிபெற்றான்; நீ தோற்றாய்; உடலை என்றும்
 கருத்தேதான் வெல்லுமெனக் காட்டு தற்கே
 தனியிருந்த தாயகமே! மனத்தில் காய்க்கும்
 தமிழ்ப்பழத்தைத் தருகின்றேன் அருளைத் தாராய்!

6

தலைமழித்து நிற்கின்றாய்; அதனைப் பார்த்துத்
 தலைக்கனத்தைக் குறைக்கவழி தேடு கின்றோம்
 கலைகுறைத்தாய் கோவணமாய்; அதனைப் பார்த்துக்
 கவலைதரும் தேவைகளைக் குறைத்துக் கொண்டோம்
 சிலைவடிவில் நிற்கின்றாய்; அதனைப் பார்த்துச்
 சிதறாமல் மனமடக்கப் பழகு கின்றோம்
 மலையேறி நிற்கின்றாய்; மலையைப் போல
 மனமுயர வாழியெமக்குத் தருவாய் அப்பா!

7

ஐந்துபழம் பிசைந்துருட்டி அமுத மாக்கி
 அடியார்கள் உன்றனுக்குப் படைக்கும் நோக்கம்
 ஐந்துபுலப் பழம்பழத்தால் ஆன்மா என்னும்
 அமுதாக நீயினிப்பாய் என்ப தாகும்
 நைந்துமனம் உலகமெனும் தேங்காய் தன்னை
 நாயாக உருட்டாமல் சிவனார் பெற்ற
 மைந்தா! நீ உலகத்தார் மனங்கள் தோறும்
 மாசுகற்றி மலராக மலர்வாய் அப்பா!

8

சாம்பலென்று திருநீற்றை இகழு வோரும்
 சத்தியத்தைக் காசாக்கி மகிழுவோரும்
 சோம்பலொன்றே சுகமென்று தூங்குவோரும்
 துட்டுத்தான் வாழ்வென்றே ஏங்குவோரும்
 பாம்பைவிடக் கொடுநஞ்சை நெஞ்சில் தேக்கிப்
 பக்தியினை வேடமெனப் பூணு வோரும்
 போய்வரைக்கும் திருந்தாமல் போய்விட்ட டாலும்
 போய்வரட்டும் பிள்ளையெனப் பொறுப்பாய் அப்பா! 9

உலையேறும் சோற்றுக்கு வழியைத் தேடி
 உன்யெரை மறந்தாலும் பொறுத்துக் கொள்க
 விலையேறும் உலகத்தில் பக்தி மட்டும்
 விலையில்லாப் பொருளாகக் கிடைக்கச் செய்க
 மலையேறி விட்டாய்நீ என்று மக்கள்
 மனம்போலத் திரிந்தாலும் தாங்கிக் கொள்க
 தலையேறும் சூட்டுக்குப் பழநியப்பா
 சந்தனமாய் எந்நாளும் குளிர்வாய் அப்பா! 10

தொண்டர்களின் காலடியிற் பட்ட தூசி
 தூயவனே! உன்னுடைய திருநீ றாகும்
 பண்டுமுமதல் வயலுமுவார் காலிற் பட்ட
 பழந்சேறே சந்தனமாம்; வாழ்வில் மிஞ்சும்
 கண்டுமுதல் நீயென்று கண்டு கொண்டால்
 கவலையெலாம் புதறாகப் பறந்து போகும்
 மண்டிவரும் நல்லடியார் மனமாம் தேனை
 மலரடியிற் கொட்டுகிறோம் காப்பாய் அப்பா! 11

2:4 பதிகம்

அன்பேவா அருளேவா அறிவால் காண
 அரியாய்வா பெரியாய்வா அருகில் வாவா
 இன்பேவா எளியாய்வா இன்ப துன்பம்
 இரண்டிற்கும் பொதுவாக இருப்பாய்! வாவா
 பண்பேவா பரமேவா பக்தி என்னும்
 பயிருக்குள் கதிராகப் பழுப்பாய்! வாவா
 இன்னேவா முன்னேவா மயிலில் ஏறி
 இங்கேவா எதிரேவா முருகா! வாவா 1

பாலேவா பழமேவா பழநி தன்னில்

பாலோடு தேனாகக் கலந்தாய்! வாவா

ஆலேவா விழுதேவா அன்பர் நெஞ்சில்

ஆலாக விழுதூன்றி ஆள்வாய்! வாவா

நூலேவா அறிவேவா கற்றோர் நெஞ்சில்

நுண்ணறிவாய் எந்நாளும் நுழைவாய்! வாவா

ஏலோவா என்றுன்னைத் திட்டா முன்னர்

இங்கேவா எதிரேவா முருகா! வாவா

2

பூவோ மணமேவா அடியார் நெஞ்சில்

பூவூறும் தேனாகப் புகுந்தாய்! வாவா

தேவேவா தெளிவேவா தெய்வ யானை

திருக்கழுத்தில் மங்கலமாய்த் திகழ்வாய்! வாவா

கோலேவா குழந்தாய்வா குன்று தோறும்

குடிகொண்டே எமையாளும் குமரா! வாவா

ஏலேவா வாவென்றே அதட்டா முன்னர்

இங்கேவா எதிரேவா முருகா! வாவா

3

கனியேவா கரும்பேவா கந்தா! வாவா

கவலையெனும் வெயிலிலே காயும் போது

பனியாய்வா பக்தர்மனப் பசியை மாற்றும்

பதமான சோறாய்வா பழநிக் குன்றின்

முனியேவா முதலேவா முடிவே இல்லா

முழுஞானப் பொருளேவா கையைக் காட்டி

இனியேவா மகனாய்வா எந்தாய்! வாவா

இங்கேவா எதிரேவா முருகா! வாவா

4

விருந்தேவா வேலாவா விளக்கில் நின்று

விரிகின்ற சுடரேவா வினையைப் போக்கும்

மருந்தேவா மணியேவா வள்ளி கூந்தல்

மலரேவா கயிலாய மலையான் பெற்ற
 குருந்தேவா குழந்தாய்வா குமரா! வாவா
 குன்றாக உயர்ந்திருக்கும் அன்பர் நெஞ்சில்
 இருந்தாய்வா எழுஞானக் கதிரே! வாவா
 இங்கேவா எதிரேவா முருகா! வாவா

5

தென்னகத்துப் பண்பாடாய்ச் சிறந்தாய் வாவா
 திருஞானப் பிள்ளையெனப் பிறந்தாய் வாவா
 விண்ணகத்தை மயிலாக ஊர்ந்தாய் வாவா
 விரிஞானம் வேலாக நேர்ந்தாய் வாவா
 உன்னகத்தில் எனைத்தேடும் தாயே! வாவா
 உலகத்தில் கலிமாற்றும் தந்தாய்! வாவா
 என்னகத்தில் உனைக்காட்டும் ஒளியே! வாவா
 இங்கேவா எதிரேவா முருகா! வாவா

6

பவழம்போல் உடலாலே சிவந்தாய்! வாவா
 பாலைப்போல் மனத்தாலே வெளுத்தாய்! வாவா
 தவறுசெய்யக் கண்டவுடன் கறுப்பாய்! வாவா
 தாமரைபோல் சேவடிகள் சிவப்பாய்! வாவா
 தவஞ்செய்வார் நெஞ்சின்முன் குனிவாய்! வாவா
 தமிழ்ப்பாட்டில் பொருளாக நிமிர்வாய்! வாவா
 பவவினையை நீக்குதற்குப் புளிப்பாய்! வாவா
 பக்தியெனும் பழுத்திற்குள் இனிப்பாய்! வாவா

7

மலைமீதில் எந்நாளும் இருப்பாய்! வாவா
 மானிடரின் பிழையாவும் பொறுப்பாய்! வாவா
 அலைவீசும் செந்தூரின் வீரா! வாவா
 அடியவரின் பக்திமர வேராய் வாவா
 தலைமீதில் சுடர்வீசும் மதியாய் வாவா
 தவறுகளைச் சுட்டெரிக்கும் கதிராய் வாவா
 கலையாவும் காட்டுகிற பொருளே! வாவா
 கைகாட்டி அணைக்கின்ற அருளே! வாவா

8

பணக்கவலை உன்றினைவை மாற்றும் போது
 பழநிமலை வேலவனே! பணமாய் வாவா
 இனக்கவர்ச்சி என்மனத்தை இழுக்கும் போதில்
 ஏரகத்துப் பதியானே! பெண்ணாய் வாவா
 தினப்பசியால் உன்றினைவு சிதறும் போது
 திருத்தணிகை வேலவனே! உணவாய் வாவா
 உனக்கருகே எனையழைக்க வழிகள் தேடி
 ஓங்கார வேலவனே! ஓடி வாவா

9

கேடான உறவாலே கெட்டுப் போனால்
 கெடுமதியார் வேடத்தில் கிட்ட வாவா
 சூடான சினத்தாலே தவறிப் போனால்
 சூடாற்றும் நீராகச் சூழ வாவா
 பாடாமல் உன்னடியை மறந்து விட்டால்
 பைந்தமிழின் பாட்டாகப் பக்கம் வாவா
 ஏடாநீ என்றுன்னை வைத போதும்
 என்பிள்ளை இவனென்று காக்க வாவா

10

சிங்காரமாலை

(மகாகவி டாக்டர்.அரசி, கண்டனூர்)

காப்பு

ஆனை முகத்தானே! ஐங்கரனே! உன்னினையோன்
 மானை நிகர்விழியார் மணவாளன் வடிவேலன்
 வாளை நிகர்கருணை வழங்கும் திறம்பாட
 மோனைத் தமிழாகி முன்னவனே! காப்பாவாய்!

வானோங்கு தென்பழநி வளர்ந்தோங்கும் வேலவனே!
 தேனோங்கு செந்தமிழால் தினமோங்கத் தெண்டனிட்டேன்
 மானோங்கு மாதருடன் மயிலேலும் வானவனே!
 வானோங்கு செங்கதிரே! வருவாய் இதுசமயம்!

1

கையிற் பழமேந்திக் கருத்தில் உனையேந்தி
 மெய்யாக வழிபடுவார் மேலாக்கும் வேலவனே!
 வெயிலுக்கு விரிநிழலே! வினைநீக்கும்மாமருந்தே!
 வையா புரிநாடா! வருவாய் இதுசமயம்!

2

மஞ்சாடும் மலைதோறும் மயிலேறும் வேலவனே!
 நெஞ்சாடும் கவலையெல்லாம் நீதிர்க்க வேண்டுமையா
 தஞ்சமென வந்தவரைத் தாயெனவே ஆதரிக்க
 வஞ்சியரின் நாயகமே! வருவாய் இதுசமயம் 3

காளைத் தவிசேறும் கண்ணுதலான் கண்மணியே!
 பாளைச் சிரிப்பழகா! பழநிமலை ஆண்டவனே!
 ஆளை அளக்காமல் அன்பை அளந்துடனே
 வாளை புரள்வயலா! வருவாய் இதுசமயம் 4

அப்பா எனக்கூவி அழைப்பதுவும் இப்புனியில்
 தப்போ! யான்கூறும் தமிழும் கசப்பதுவோ!
 ஒப்பாரும் இல்லாத ஓங்கார வேலவனே!
 சுப்பையா! மயிலேறித் தோன்றிடுவாய் இதுசமயம் 5

முல்லை மலர்போன்ற முத்துச் சிரிப்பழகா!
 எல்லை வருவோரின் இடர்தீர்க்கும் வேலவனே!
 கல்லான வன்மனமும் கனியாக்கி வைப்பதிலே
 வல்லவனே! வடிவேலா! வருவாய் இதுசமயம் 6

தெள்ளு தமிழுக்கும் தினைப்புனத்தில் கிளிபயிலும்
 வள்ளி மயிலுக்கும் வசமாகி விட்டவனே!
 அள்ளுறிப் பாடிவரும் அடியவரின் மிடிதீர்க்கும்
 வள்ளல் மனத்தரசே! வருவாய் இதுசமயம் 7

வானேறும் கற்புடைய மாதரசி தெய்வானை
 கூனேறும் நெற்றிக்கே குழைந்துருகும் வேலவனே!
 தேனேறும் செந்தமிழால் தெண்டனிடும் மெய்யடியார்
 வானேற வைப்பவனே! வருவாய் இதுசமயம் 8

மங்கை சிவகாமி மைந்தா! வார்ந்தொழுகும்
 கங்கை வளர்சடையான் கண்மணியே! வடிவேலா!
 அங்கங் குழைந்துருகி அடிபரவும் அன்பெரனும்
 வங்கக் கடல்நடுவே வருவாய் இதுசமயம் 9

என்ன முருகா! எழுந்துவரத் தாமதமேன்?
 சொன்ன தமிழிற் சுவைவகுறைவோ? சொன்னவனும்
 சின்னவனோ? வள்ளி திசைமாற்றி விட்டாளோ?
 மன்னவனே! குடிகாக்க வருவாய் இதுசமயம் 10

பண்ணொழுகும் செந்தமிழாற் பாடிவரும் உன்னடியார்
 கண்ணொழுக நிற்பதையும் கண்டுமனம் இரங்கலையோ?
 என்னபிழை நானுடையேன்? எப்படிநான் கூப்பிடுவேன்?
 வண்ணமயில் வாகனனே! வருவாய் இதுசமயம் 11

ஐயா திருக்குமரா! அடியேன் கதறுவதும்
 பொய்யோ! நானுரைக்கும் புகழும் இகழாமோ?
 செய்யான சிந்தையிலே செழித்தோங்கும் தாமரையே!
 வையா புரிக்கரசே! வருவாய் இதுசமயம் 12

கந்தா எனக்கதறும் கலியுனக்குக் கேட்கலையோ?
 சந்தையிலே நாய்போலத் தமிழேன் அலைவதுவோ?
 சிந்தா மணியே! செல்வக் களஞ்சியமே!
 வந்தருளத் தாமதமேன்? வருவாய் இதுசமயம் 13

அஞ்சித் தலைகுனிந்தும் அடிமையைப்போல் வாய்புதைத்தும்
 கெஞ்சி அழைத்தால் கேளாதா உன்செவிக்கு?
 வஞ்சியரின் கண்வலையின் மானாகி விட்டாயோ?
 மஞ்சலவு மலைநாடா! வருவாய் இதுசமயம் 14

பாடாத பாட்டெல்லாம் பாடி அழைத்தாலும்
 ஆடா திருப்பதுவோ அருளும் வறண்டதுவோ?
 வாடா மருக்கொழுந்தே! மலைபழநி வேலவனே!
 வாடாஎன அழைத்தேன் வருவாய் இதுசமயம் 15

கோவணத்தும் எழில்குலுங்கும் குழந்தைவடி வேலவனே!
 காவணம்போல் நிழல்கொடுக்கும் கருணைவடி வானவனே!
 பூவணத்தில் துள்ளிவரும் புள்ளிமயில் வாகனனே!
 வாய்மணக்கக் கூவுகிறேன் வருவாய் இதுசமயம் 16

தீரானோய் தீர்த்தருளும் தென்பழநி மருத்துவனே
 கூறாமல் குறைதீர்க்கும் குறிப்பறிந்த மன்னவனே!
 ஓராறு முகங்காட்டி ஓங்கார உருக்காட்டி
 வாரா திருப்பதுவோ? வருவாய் இதுசமயம் 17

கல்லாப் பிழைகளையும் கற்றவர்கள் கற்றபடி
நில்லாப் பிழைகளையும் நெஞ்சுருகி உன்பெயரைச்
சொல்லாப் பிழைகளையும் சோதிவடி வானவனே!
இல்லாப் பிழையாக்க எழுவாய் இதுசமயம் 18

எல்லாத் துறையினிலும் ஏமாற்றும் புனைசுருட்டும்
பொல்லாத சூரனைப்போல் புகுந்துவரும் இந்நாளில்
பொல்லாரும் மனத்திருந்திப் புத்தியிலே தெளிவுபெற
வல்லானே! வேலெடுத்து வருவாய் இதுசமயம் 19

சொல்லாலே மாலையிட்டும் துணையடியில் தெண்டனிட்டு
வல்லாரும் மாட்டாரும் வழிநெடுக ஓலமிட்டும்
கல்லாய் இருப்பதுவோ? கவலைகளைத் தீர்த்தருள
வல்லாய் திருக்குமரா! வருவாய் இதுசமயம் 20

கன்னத்தில் குழிவளரப் புன்னகைக்கும் பாலகனே!
கிண்ணத்தில் பாலேந்திக் கிளியழைக்கும் பாவனையில்
எண்ணத்தில் மெய்யேந்தி ஏங்கியுனைக் கூகிறோம்
வண்ணமிகு மயிலேறி வருவாய் இதுசமயம் 21

படியேறித் தவமிருக்கும் பழுவடியார் தீவினையைப்
பொடியாக்கிக் காப்பாற்றும் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டவனே!
அடிமலரில் தமிழ்கூட்டி அகமுருகக் கூவுகிறோம்
வடிவேலைக் கையேந்தி வருவாய் இதுசமயம் 22

பாட்டு வறளாமுன் பண்தவறிப் போகாமுன்
கேட்ட கிறுகிறுப்பில் கிட்டவர மறக்காமல்
காட்டுக் குறவள்ளி கைப்பிடித்த வடிவேலா!
வாட்டத்தைப் போக்க வருவாய் இதுசமயம் 23

தங்கநிற வேலவனே! தமிழருந்தும் பாலகனே!
சிங்கார வடிவேலன் செந்தமிழைக் கேட்டுவக்க
இங்குவர வேண்டுமென எல்லாரும் வேண்டுகிறோம்
மங்கையரின் காதலனே! வருவாய் இதுசமயம் 24

சிவசெந்திமாலை

அன்பருளும் மேவுகின்ற ஐயா வாவா
 அரகரா ஆறுமுக சுவாமிகள் வாவா
 உம்பர்குடி வாழுவந்த உறவே வாவா
 ஓம்நமச்சி வாயகுரு மூர்த்தி வாவா
 எம்பருமான் என்சுவாமி நாதா வாவா
 என்கோவே எனையாளும் தேவா வாவா
 தென்பாதிக்கை முனிபணியும் ஐயா வாவா
 சிவசிவா செந்தில்வளர் சிவனே போற்றி
 உருப்படுத்தி யாளாக்கி யெழுந்த பிள்ளை
 ஓதுதற்கு இசைகாட்டி உள்ளொ ளிக்குள்
 பொருந்தியைந்து புலன்களையும் ஒன்றாய்க் கூட்டிப்
 பூரணமாய் மெய்ஞானப் பொருளும் காட்டி
 கருத்திலொன்று பிரியாமல் அருளுங் கூட்டிக்
 கவியின்பச் சுகங்காட்டிக் கருணை கூர்ந்து
 திருத்தியெனை ஆட்கொண்ட ஐயா வாவா
 சிவசிவா செந்தில்வளர் சிவனே போற்றி
 உன்பதத்தைக் காணாத விழிதான் என்ன
 உன்செயலைப் பாடாத வாய்தான் என்ன
 அன்புடனே உனைத்துதியாச் சிந்தை என்ன
 அனுதினமும் சேவைசெய்யாக் கைதான் என்ன
 நம்பனை த்யா னம்செய்யா மனந்தான் என்ன
 நாயுடலை வளர்த்துமென்ன இருந்து மென்ன
 தென்பாதிக்கை முனிபணியும் ஐயா வாவா
 சிவசிவா செந்தில்வளர் சிவனே போற்றி
 சுப்பையா என்சுவாமி வாவா என்று
 துதிக்கமிக அடிபணிந்து அழைத்த வேளை
 அப்பையா என்முன்னே வருவதற்கு
 ஆயாச மேதுசொல்லு அடியேன் உன்னை
 எப்பையா மறந்திருந்தேன் குறைகள் ஏது
 இதுவேதும் அறிந்ததில்லை எனக்கே அன்பாய்
 செப்பையா வாய்திறந்து ஐயா வாவா
 சிவசிவா செந்தில்வளர் சிவனே போற்றி

அலங்கார ரவிமதிசூழ் மலையும் சார்பும்
 அமிர்தநதி சுத்திவரும் அல்லி தேசம்
 இலங்குகின்ற மாத்தூரின் நடுவே கம்பம்
 எட்டிரண்டும் சாத்திவைத்த வட்ட வீடு
 துலங்குகின்ற மேவாசல் துணிந்த வீடு
 தூக்கியிரு கால்பாதந் தொந்தோ மென்று
 சலங்கைபதந் தனைக்காட்டி ஐயா வாவா
 சிவசிவா செந்தில்வளர் சிவனே போற்றி
 எடுத்தமுறை தவறாமல் இருக்க வேணும்
 எங்கிலும்முன் செந்தமிழைப் பாட வேணும்
 தடுத்தோரை வாயடைக்கச் செய்ய வேணும்
 சடாச்சரத்தில் உன்பெருமை நாட்ட வேணும்
 அடுத்தோர்க்கு உன்செயலைக் காட்ட வேணும்
 அனுதினமும் பாதமலர் சூட்ட வேணும்
 திடத்துடனே எனையாளும் ஐயா வாவா
 சிவசிவா செந்தில்வளர் சிவனே போற்றி
 நீவாவா காத்தருள எளியே னுள்ளம்
 நினைத்தவரம் அருள்புரிவாய் நீதா னப்பா
 தாய்வாவா சுவாமிநீ வாவா என்று
 தமிழேன்கைக் குதவிவந்து ரட்சி ஐயா
 வாவாயென் றழைத்திட்டால் வந்தென் முன்னே
 வாராதங் கிருப்பதற்கு வழக்கும் உண்டோ
 தேவாதி தேவாவா ஐயா வாவா
 சிவசிவா செந்தில்வளர் சிவனே போற்றி
 குருவருளை எந்நாளும் நோக்க வேணும்
 கோபமென்ற பேயுதனைப் போக்க வேணும்
 கவியருள் மாய்கமலை நீக்க வேணும்
 காலடியே நாடிமனம் துதிக்க வேணும்
 அரகரா சிவசுப்ர மண்யா என்றே
 அனுதினமும் மலர்ப்பதத்தைக் காண வேணும்
 திருவருள்தந் தெனையாளும் ஐயா வாவா
 சிவசிவா செந்தில்வளர் சிவனே போற்றி

உன்கிருபை சொலன்னக்குத் தயவு வேணும்
 உள்வழியே துணையெனக்கு வரவும் வேணும்
 எங்கிலுமுன் செந்தமிழைப் பாட வேணும்
 எதிர்த்தோரை வாயடக்கிப் போட வேணும்
 அங்கிலும் நீ நின்றுவினை யாட வேணும்
 அனுதினமும் மலர்ப்பதத்தைச் சூட வேணும்
 சொங்கையிலே வேலிலங்க ஐயா வாவா
 சிவசிவா செந்தில்வளர் சிவனே போற்றி
 நாவினுமுன் செந்தமிழைப் பாட வேணும்
 நாடொறுமுன் பாதங்கொண் டாட வேணும்
 ஏவல் செய்தே தேவதைகள் நிற்க வேணும்
 எந்நாளும் வீரசக்தி காக்க வேணும்
 வசிலமாய் வள்ளியம்மன் இடந்தெய் வாணை
 மலர்பாதம் நீங்காமல் நிற்க வேணும்
 சேவல்கொண்ட மயிலிலங்க ஐயா வாவா
 சிவசிவா செந்தில்வளர் சிவனே போற்றி

ஆறெழுத்து மந்திரமாய் ஆனவன்

(சோலை இராமச்சந்திரன்)

இரண்டு வாக்கு ஒரு முறை வேல், வேல் சொல்ல வேண்டும்

முத்துமணி மண்டபத்து மெத்தனவே பூவிரித்து
 மத்தியிலே வீற்றிருக்கும் மன்னவன் - அவன்
 சித்துவிளையாட்டினிலே சேர்ந்தவர்கள் வெற்றிபெற
 சத்தியமாய் கைகொடுக்கும் மன்னவன்.

மன்னவனின் மாமலையில் மாமுனிவர் சூழுவர
 மந்திரங்கள் போற்றுகிற மூலவன் - அந்த
 மந்திரத்து மூலமதைத் தந்திரமாய் தந்தையர்க்கு
 மந்திரித்துச் சொல்லி வைத்த வேலவன்.

வேலெடுத்து வீறுகொண்டு வீணர்களும் ஓடவென்று
 வெற்றிகண்டு விம்முகின்ற தோள்களே - அந்த
 வேலவனை வேண்டிநிதம் வெற்றிகண்டு வாழ்வென்று
 வேகமாகப் போகுதய்யா கால்களே

கால்கடுக்க நீநடந்த காரணத்தைக் கண்டு மிக
காரியமாய்க் கையினையே காட்டுவான் - அவன்
பால்கொடுக்கப் பாய்ந்துவரும் பாசமிகு தாயினைப்போல்
பார்வையினால் பாவங்களை ஓட்டுவான்.

ஓட்டுகின்ற ஓசையிலே ஓமென்றபாசையிலே
ஓட்டுமொத்த மாயடங்கிப் போச்சு - அதைக்
காட்டுகின்ற பாவனையில் காட்சி தரும் கந்தனையே
கால்நடையாய்க் கண்டு வர லாச்சது.

கண்டு வந்த காட்சியினைக் கந்தனவன் மாட்சிதனைக்
காணவந்த கண்களிங்கு கோடியே - நாம்
கொண்டுவந்த கோட்டையெல்லாம் கோலமயில்வாகனிடம்
கொட்டி வைத்துக் கும்பிடுவோம் நாடியே.

நாடிவரும் நம்மளுக்கு நல்லகதி தான் கொடுக்க
நின்றபடி தண்டபாணி நிற்கவே - நிதம்
பாடிவரும் பக்தர்களுக்கு பாவிசைக்க நாவசைக்க
பாலனிடம் பைந்தமிழைக் கற்கவே.

கற்றவரும் மற்றவரும் உற்றவரும் ஓதுவது
கந்தனவன் ஆறெழுத்து மந்திரம் - கதி
அற்றவரும் அன்பொழுக ஆறுமுகம் பேருசொல்ல
அத்தனையும் அள்ளித்தரும் சுந்தரம்.

சுந்தரத்து நாயகனை மந்திரத்து மாமணியைச்
சொல்லயினி வார்த்தைகளுமில்லையே - திரு
மந்திரத்து மாமணியை மால்மருகன் நல்மணியை
மண்டியிடச் சங்கடமும் இல்லையே.

ஆறெழுத்து மந்திரத்தை நூறுதரம் சொன்னவர்க்கு
ஆறுமுகம் நேரில் வந்து தோன்றுமே - அவன்
ஈரெழுத்து பேருரைக்க ஈண்டுவரும் தொல்லைகளும்
இல்லையென்று இன்முகமும் தோன்றுமே.

மூன்றெழுத்து மூலமதை முத்தமிழின் கோலமதை
முப்பொழுதும் கூறிவர வெற்றியே - தலை
தோன்றெழுத்து தோசமதும் தாண்டிவிடும் வேண்டியவை
தேடிவந்து சேரும் நம்மைச் சுற்றியே.

வீறுபடை கொண்டு அவன் வீணர்களை வீழ்த்தி விட்டு
வெற்றியோடு வந்தமர்ந்த வேலனே - அவன்
ஆறுபடை வீடுகளை நாடிவர நன்மைதரும்
ஆதிசக்தி பெற்றெடுத்த பாலனே.

பாலகரும் பாவையரும் பால்முகத்துப் பேதையரும்
பாடிவந்து போற்றுவதும் உன்முகம் - நாங்கள்
ஆலவட்டம் ஆடுவதும் அந்திசந்திவாடுவதும்
ஆகாதென வேண்டுகிறோம் சண்முகம்.

முத்துமணி ரத்தினங்கள் முன்முகப்புச் செம்பவள
மண்டபத்துக் கண்டயிரு தேவியே - உடன்
கொத்துமணி நாமமொடு கோலமயில் வேலுமொடு
கண்டவனை நாடிவரும் மேவியே.

விபுதி வாங்கும் முறை :

- கோவிலில் விபுதிப் பிரசாதம் வாங்கும் போது ஒற்றைக் கையை மாத்திரம் நீட்டி வாங்கக் கூடாது.
- வலக்கையின் கீழே இடக்கையைச் சேர்த்து விபுதியை வாங்க வேண்டும்.
- விபுதியை இடக்கையில் கொட்டி அதிலிருந்து மறுபடி எடுத்து தரித்தல் கூடாது. வலக்கையில் பெற்றுக்கொண்ட விபுதியை அப்படியே நெற்றியில் தரிப்பது நலம். அவ்விதம் செய்ய இயலாவிட்டால், ஒரு சிறுதாளில் விபுதியை இட்டு, அதிலிருந்து எடுத்து தரிக்கலாம்.
- வயதில் நம்மைவிட இளையவர் கைகளிலிருந்து விபுதி எடுத்து தரிக்கக்கூடாது. விபுதியை நம் கையில் இடச் செய்து, அதிலிருந்துதான் எடுத்து தரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பெரும்பேடு சென்றால் சுகமாகும் (மீ.சேவுகன் செட்டி)

(கோரஸ்)

முருகனின் பேரை ஒருதரம் கூற

வருவதுயாவும் நலமாகும் வருவதுயாவும் நலமாகும்

பெரும்பேடானும் குமரனின் பாதம் ஒருதரம் பற்ற சுகமாகும் - மால்
மருமகனின் வேலும் வனமயில் தானும் தருவது நாளும் ஜெயமாகும்

சரவணன் தூவும் தனியருள் போதும் சங்கடம் இல்லை ஒருபோதும் - தினைக்
குறமகள் நாதன் திருமலர் பாதம் குளிர்ந்தும் நல்ல தருவாகும்

குருகுகன் பாதம் கதியெனக் கொண்டால் குறைகளும் ஓடும் வெகுதூரம் - நாம்
கருதிய யாவும் கருதிய வாறே கனிவுறச் செய்வான் குகநாதன் !

பழிவகை சேரும் பொழுதினில் வேலன் பதமலர் பற்றச் சுகமாகும் - ஒரு
வழிவகை தோன்றி ஜெயமது கூடும் வளமது வாழ்வில் மிகுவாகும்

சனிதிசை வந்தால் பலதுயர் என்பார் சண்முகன் இருக்கப் பயமேது - குகன்
இனிதருளாலே சனிபகவானும் சந்ததம் நலமே புரிவானே

பழனியின் ஆண்டி பதமலர் வேண்டப் பலனருள் தூவ வருவானே - அவன்
அழகினை போற்றித் தமிழினில் ஏற்ற அனுதினம் காவல் புரிவானே.

அமரரைக் காத்த அறுமுக வள்ளல் அருளொடு நம்மைக் காப்பானே - புவி
அவசர வாழ்வில் சிவகுரு நின்றே அனுதினம் இன்பம் சேர்ப்பானே !

சேவுகன் நாளும் செப்பிடும் இந்தச் செந்தமிழ் கேட்டு முருகோனும் - இரு
தேவிய ரோடும் மாமயில் ஏறி சீக்கிரம் இங்கே வருவானே.

அப்பனுக்கு பாடம் சொன்ன சுப்பையா (கவியரசு கண்ணதாசன்)

கோரஸ் : ஆறுமுகமான சிவபாலா - எங்கள் ஆருயிரிலே கலந்த
வேலா

அப்பனுக்கு பாடம் சொன்ன சுப்பையா - வெறும்

ஆண்டியாகிப் பழனிவந்த வேலய்யா

கற்பனையைத் தாண்டிநிற்கும் கந்தய்யா - உனைக்

காண்பதற்கு நடந்துவந்தோம் நாமய்யா

மலையினிலே அரசமைத்த மன்னனே - எங்கள்
மடியினிலே குழந்தையான கந்தனே
தலை இருக்கும் வரையில் உனை வணங்குவோம் - உன்
சந்தியில் பாடிப்பாடி மயங்குவோம்.

காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் வாழ்ந்தனம் - அங்கு
கந்தனையே எண்ணியெண்ணி வாழ்ந்தனம்
பூ விரித்த பாண்டி நாட்டில் வாழ்ந்தனம் - உன்
பொன்னடியைக் கண்டுகொண்டு மகிழ்ந்தனம்.

ஏறுகிறோம் இறங்குகிறோம் வாழ்விலே - மயில்
ஏறிவரும் நீயறிவாய் நேரிலே
மாறிவரும் நாகரீக உலகிலே - நாங்கள்
மாறவில்லை தெய்வபக்தி நிலையிலே

இலங்கையிலும் உனது கோவில் கட்டினோம் - பர்மா
எங்கணுமே உனதுசிலை நாட்டினோம்
மலையநாட்டில் உனது கோவில் ஆக்கினோம் - எங்கள்
மனதிலுள்ள பயத்தையெல்லாம் போக்கினோம்.

தண்டபாணி கோவிலின்றி ஊருண்டோ - உன்னைத்
தண்டனிட்டு வணங்கிடாத பேருண்டோ
கொண்டுவிக்கப் போனளங்கள் கொள்கையே - உனைக்

கொண்டுவைக்கப் போன எங்கள் கொள்கை யல்லவா (ஆறு)

செந்திலாளும் பழநியாண்டி முருகவேள் - எங்கள்

செட்டிமக்கள் தரும் காக்வருகவே

அந்தமில்லா அழகுத் தெய்வம் கந்தவேள் - உன்

அன்புமக்கள் வாழ்வுகாக்க வருகவே (ஆறு)

ஆண்டுதோறும் ஆண்டுதோறும் வருகிறோம் - நீ

ஆண்டுவரும் பழநிநோக்கி வருகிறோம்

வேண்டிவரும் நலங்கலெல்லாம் அருளுவாய் - உன்

வீட்டுமக்கள் போலஎம்மை ஆளுவாய் (ஆறு)

சின்ன சின்ன பாலன்

(அ.சுப்பிரமணியன் B.E)

(கொஞ்சிக் கொஞ்சிப் பேசி என்ற மெட்டு)

சின்ன சின்ன பாலன் சிவபாலன்
வண்ண மயில் ஏறும் வடிவேலன்

(சின்ன சின்ன)

அன்னை தந்தையாய் வந்திடுவான்
அன்பு தெய்வமாய் காத்திடுவான்
துள்ளி துள்ளி ஓடும்
புள்ளி மயிலோடு
வள்ளி மணவாளன் வந்திடுவான்

(சின்ன சின்ன)

பக்தர் குறைகளை தீர்த்திடுவான்
பாவம் தன்னையே நீக்கிடுவான்
பண்புமிகு நல்ல
பாலனவன் மெல்ல
பச்சை மயில்மீது வந்திடுவான்

(சின்ன சின்ன)

துன்பம் போக்கியே துணையாக
இன்பம் கொடுக்கவே இணையாக
எங்கும் புகழ் வேலன்
சங்கத் தமிழ் பாலன்
இங்கு நம்மைக் காக்க வந்திடுவான்

(சின்ன சின்ன)

குன்றுதோறும் குடியிருப்பான்
குறைகள் தீர்த்து அருள்புரிவான்
ஏறு மயில் ஏறி
ஆறுமுகமாக
சூறும் வினைதீர்க்க வந்திடுவான்

(சின்ன சின்ன)

லக்ஷ்மி கடாட்சம் பெருக

1. அதிகாலை 5.00 மணிக்கு கொல்லைப்புற வாசலைத் திறந்து வைத்து அதன் பின்னரே தலை வாசலைத் திறக்க வேண்டும்.

2. அதிகாலை விழித்தவுடன் பசுவையாவது, தன் முகத்தையாவது, தன் வலது உள்ளங்கையையாவது முதலில் பார்த்துவிட வேண்டும்.

3. செவ்வாய், வெள்ளிக்கு 5 முகம் கொண்ட குத்து விளக்கு ஏற்றி திருமகளை வழிபட வேண்டும்.

முருகா எனும் நாமம்

(திருமுருக கிருபானந்த வாரியாறி)

ஊரிலான் குணங் குறி யிலான் செயலின் உரைக்கும்

பேரிலான் ஒரு முன்னிலான் பின்னிலான் பிறி தோர்

சாரிலான் வரல் போக்கிலான் மேலிலான் தனக்கு

நேரிலான் உயிர்க் கடவுளாய் என்னுளே நின்றான்

என்பது கந்த புராணத் திருவாக்கு. இறைவனுக்கு ஊர், குணம், அடையாளம், செயல் பேர், காலம், பற்றுக்கோடு, போக்கு, வரவு, உயர்வு, ஒப்பு முதலிய ஒன்றும் இல்லை.

பேரும் ஊரும் இல்லாத பெருமான் ஆன்மாக்களின் பொருட்டு ஆன்மாக்களுக்கு அருள் செய்யும் பொருட்டு பேரும் உருவும் தாங்கி வருகின்றான்.

இத்திருவருளின் இயல்பை உள்ளவாறு உணராத புலவர்கள் இறைவனுக்கு நாம ரூபம் நம்மால் கற்பிக்கப்பட்டன என்பார்கள்.

மூவாண்டுடைய சீகாழிப்பிள்ளையார் அமுதலும் அவருடையபண்டைத் தவ வலிமையால் இறைவன் திருவுருவுடன் காட்சி தருகின்றான். வெள்ளை விடையும், பவளமலை போன்ற திருவுருவும், அருகில் மரகதக் கொடி போன்ற அம்பிகையும், பிறையணிந்த திருமுடியும், மான்மழு ஏந்திய திருக்கரங்களும், நீல கண்டமும், தோடணிந்த தாழ்செவியும், கருணை பொழியும் மலர்க் கண்களும், நீறணிந்த திருமேனியுங் கண்டு, அச்சிறிய பெருந்தகையார் தோடுடைய செவியன் என்று பாடுகின்றார். அத்திருமேனியை மூவாண்டுக் குழந்தை கற்பனை புரியவில்லை. கண்ட காட்சியைக் கழறுகின்றது.

சூரபன்மனுக்குச் சிங்கமுகன் கூறுகின்ற அறிவுரையைக் கந்த புராணத்தில் காண்க.

வாலிதா மதிச் சடிமமும் பவளமால் வரையே

போலு மேனியும் முக்கனும் நாற்பெரும் புயமும்

நீல மாமணிக் கண்டமும் கொண்டு நின்றனனால்

மூலகாரணம் இல்லதோர் பராபர முதல்வன்

தன்னை நேரிலாப்பரம் பொருள் தனியுருக்கொண்ட

தென்ன காரணம் என்றியேல் ஐந்தொழில் இயற்றி

முன்னை ஆருயிர்ப் பாசங்கள் முழுவதும் அகற்றிப்

பின்னை வீடுபேறருளுவான் நினைந்த பேரருளே.

இவ்வண்ணம் சிவமூர்த்தி ஆன்மாக்களின் நலன் கருதி எடுத்துக் கொண்ட திருவுருவங்கள் பல. அவற்றுள் மிகவும் தொன்மையானது ஆறுமுக வடிவம்.

**அந்திக்கு நிகழ்மெய்யண்ணல் அருள் புரிந்தறிஞராயோர்
சிந்திக்குந் தனது தொல்லைத் திருமுகம் ஆறுங்கொண்டான்
..கந்தபுராணம்.**

**பழைய வடிவாகிய வேலா
..திருப்புகழ்.**

தேவர்கள் துயர்தீர்க்கும் பொருட்டு, வடிவும் வண்ணமும் இல்லாத முடிவிலாப் பரம்பொருள், மூவிரு முகங்களும், ஆறிருபுயங்களும், மூவாறு நயனங்களும் அமைந்த திருமேனி கொண்டு அருள் புரிந்தார்.

**அருவமும் உருவும் ஆகி அனாதியாய் பலவாய் ஒன்றாய்
பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாகக்
கருணைசூர் முகங்களாறும் கரங்கள் பன்னிரண்டுங்
கொண்டே**

**ஒரு திரு முருகன் வந்தாங் குதித்தனன் உலகம் உய்ய
எம்பிரான் சரவணப் பொய்கையில் இத்திருமேனி கொண்டு உதிக்கு
முன்னரேயே முருகன் என்ற திருநாமத்தையுடையவன் என்பதை
இப்பாடலால் அறிக.**

முருகன் வந்து உதித்தான்.

சாத்தான் வந்தான் என்றால், வந்தது பின்னர், சாத்தான் என்ற பெயர் முன்னர் என்பது விளங்குந்தானே. மிகப்பழமையான் திருநாமம் முருகன் என்பது. முருகனுடைய திருநாமங்கட்கெல்லாம் சிவபெருமான் உமாதேவியிடம் காரணங்கள் கூறுகின்றார். இன்ன காரணத்தால் இன்ன பெயர் அமைந்தது என்று கூறுகின்றார்.

ஆறுமுகங்கொண்டதால் சண்முகன்

கங்கையில் தவழ்ந்ததால் காங்கேயன்

கார்த்திகை மாதர் வளர்த்தனால் கார்த்திகேயன்

ஆறு திருவுருவும் ஒன்று கூடியதனால் கந்தன்

மயிலை வாகனமாக உடையவனாதலால் விசாகன்

இன்ன காரணத்தால் முருகன் என்ற நாமம் அமைந்தது என்று அந்த வரிசையில் கூறவில்லை. இதனால் அத்துணைத் தொன்மை வாய்ந்த திருநாமம் முருகன் என்பதைத் தெற்றென உணர்க.

எம்மொழிக்கும் முதல்வனான முருகன் செம்மொழியான தமிழுக்குச் சிறப்புடைத் தலைவன் ஆவான். தமிழில் மூன்று இனம் உண்டு. அவை வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் எனப்படும். இவற்றுள் மெல்லினம் மென்மையும், இனிமையும் உடையது. ஆதலால்

மெல்லினத்தில் ஒரு எழுத்து மு
இடையினத்தில் ஒரு எழுத்து ரு
வல்லினத்தில் ஒரு எழுத்து கு

என முருகனன்று மூவினத்தில் மூவெழுத்தைக்கொண்டு எந்தை கந்த வேளின் திருநாமம் அமைந்துள்ளது.

ஆண்டவன் ஆறு ஆதாரங்கட்கும் ஆறு சமயங்கட்கும் ஆறு அத்துவாக்களுக்கும், ஆறுபடை வீடுகட்கும் அதிபன்.

முருகாளன்ற பெயரும் ஆறு பொருள்களைக் கொண்டது. தெய்வத்தன்மை, அழகு, இளமை, மகிழ்ச்சி, மணம், இனிமை என்ற ஆறு தன்மைகளையும் உடைய சொல் முருகு

முருகுகள் இளமை நாற்றம்
முருகவேள் விழா வனப்பாம்

என்று பிங்கள நிகண்டு கூறுகின்றது.

இதனைப் புலப்படுத்தவே அருணகிரிநாதர்,

மெய்மைஞன்றா மொழிக்குத்துணை முருகா எனும்

நாமங்கள்

என்று கூறுகின்றார். இப்பாடலில் முருகா என்பது ஒருமை. நாமங்கள் என்பது பன்மை.

பல நாமங்களின் பொருள்களையுடையது முருகாளன்ற நாமம் என்பதை இப்படி உணர்த்துகின்றார்.

இறைவன் பல்லாயிரம் நாமங்கள் கொண்டவன். அவற்றுள் சிறந்த நாமம் மூன்று முருகன், குமரன், குகன் என்பவை. இம் மூன்றனுள்ளும் மிகச் சிறந்தது முருகன் என்ற நாமம்.

முருகன் குமரன் குகன் என்று மொழிந்
துருகுஞ் செயல் தந்துணர் வென்றருள்வாய்

என்று கந்தரநுபூதியில் கூறுகின்றார்.

உலகமெல்லாம் அஞ்சுகின்ற முகமாகிய கூற்றுவனுடைய கோர்முகந் தோன்றுகின்ற போது முருகாளன்றால் அப்பனுடைய ஈரமுகம் ஆறுந்தோன்றும்.

அக்சுற்றுவனுக்கும் நமக்கும் ஒருவேளை போர் நிகழுமாயின் அப்போது முருகா என்று ஒதினால் அஞ்சல் என அவனுடைய அயில்வேல் தோன்றும்.

ஒருகால் முருகா என நினைத்தாலும் போதும், அக்கருணாமூர்த்தியின் இருகாலும் தோன்றும்.

முருகா முருகா என்று ஒதினால் போதும். முருகா என்று கூறக்கூடாது; ஒது வேண்டும். கூறுவது வேறு; ஒதுவது வேறு.

கூறுவது வாக்கு மட்டும் தொழில் படுவது. ஒதுவது உணர்வுடன் காதலாகி உள்ளங் கசிந்து கண்ணீர் மல்குவது.

காதலாசிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஒதுவார்

..ஞானசம்பந்தர்.

அஞ்சு முகந்தோன்றில் ஆறுமுகந் தோன்றும்

வெஞ்சமரந் தோன்றில் வேல் தோன்றும் நெஞ்சில்

ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலுந் தோன்றும்

முருகா என்றோதுவார் முன்

ஓம்என்ற பிரணவ எழுத்து அ உ ம்என்ற மூன்று எழுத்துக்களின் சம்மேளனம். அகரத்தில் தொடங்கி, உகரத்தில் மடங்கி மகரத்திலே ஒடுங்குகின்றது.

அ சிருஷ்டிக்கின்றது

உ இரட்சிக்கின்றது

ம சம்ஹரிக்கின்றது

(சம்ஹாரம் =ஒடுக்கம்)

இந்த மூன்றில் சிருஷ்டி எழுத்தை பார்க்கிலும், சம்கார எழுத்தாகிய மகரத்தைப் பார்க்கிலும், ரஷ்டிக எழுத்தாகிய உகரந்தான் உயர்ந்தது. நாம் கடவுளை நோக்கி, என்னை உண்டாக்குவாய். என்னை ஒடுக்கிக் கொள்வாய் என்றா வேண்டுகின்றோம்? இல்லை; இறைவனே என்னைக் காப்பாற்று என்று தானே வேண்டுகின்றோம்.

எனவே காத்தலுக்கு உரிய எழுத்தாகிய உகரத்தையே பெரிதாகக் கொள்ள வேண்டும்.

குகையில் கற்புகி என்ற பூதத்தால் அடைப்பட்ட ஆயிரம் பேரையும் காப்பாற்று என்று பாடிய நக்கீரர், ரட்சக எழுத்தாகிய உகரத்தை முதலில் அமைத்து உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திரி தரு என்று தொடங்கினார்.

தனியடியார் அறுபத்து மூவர்களையும், தொகையடியார் ஒன்பதின்மார்களையும், சிவபெருமான் காத்தருளிய வரலாற்றைக் கூற வந்த கம்பநாடரும் உகரத்தை முதலில் அமைத்தே உலகம் யாவையும் தாமுள வாக்கலும் என்று ஆரம்பிக்கின்றார். அ உ ம என்ற மூன்றில் ரகடிக எழுத்தை முதலில் வைத்துச் சொன்னால், உமஅ = உமா என்று ஆகின்றது. இது அம்பிகையினுடைய உயர்ந்த திருநாமம்.

இது காறும் கூறியவற்றால் ஒருவாறு உகரத்தின் பெருமையை உணர்ந்திருப்பீர்கள்.

இனி முருகு என்ற திருநாமத்தைச் சிந்தியுங்கள்.

மகர மெய்யில் உகர உயிர் ஏறி மு

ரகர மெய்யில் உகர உயிர் ஏறி ரு

ககர மெய்யில் உகர உயிர் ஏறி கு

முருகு என்ற மூன்றெழுத்துக்களிலும் காத்தற்குரிய உகரமே ஊடுருவி நின்று இம்முருக மந்திரமே அகில உலகங்களை காத்தருளும் திருநாமம் என உணர்த்துகின்றது.

இப்படி மூன்று உகர உயிர் அமைந்த வேறு மந்திரம் இல்லை என்பதும் ஒரு தலை.

ஆதலால் முருகா என்று ஓதுவார் மும்மை நலங்களும் பெற்று உயர்வு பெறுவார்கள்.

ஒரு மன்னன் வேட்டையாடினான். விலங்கின் மீது விடுத்த கணை குறி தவறி ஒரு அந்தண முனிவரைக் கொன்றுவிட்டது. அதனால் பிரம்ம அத்தி தொடரப் பெற்ற மன்னன் பெருந்துயர் உற்றான். இடர்களையும் சாதனத்தை நாடி கங்கைக் கரைக்கு வந்தான்.

கங்காநதி தீரத்தில் ஒரு மாதவ முனிவர் சிறந்த தவத்தில் இருந்தார். அரசன் அவரிடம் போனான்.

அரசன் வந்த சமயத்தில் ஆஸ்ரமத்தில் அருந்தவர் இல்லை. மாதவருடைய மைந்தன் இருந்தான். அச்சிறுவன் அரசனை வரவேற்று, வேந்தே! எங்கு வந்தாய்? உனக்கு என்ன வேண்டும்? என்று வினாவினான்.

குழந்தாய், உன் பிதா எங்கே?

அரசே! அவர் வெளியே சென்றிருக்கின்றார். நின் மனதில் என்ன குறை? உன் வாட்டத்திற்குரிய காரணத்தைக்கூறு

குமுந்தாய்! நான் அபுத்தி பூர்வமாக ஒரு முனிவரைக் கொன்றுவிட்டேன். பிரமகத்தி என்னைத் தொடர்ந்து வருத்துகின்றது. அது தீரும் சாதனத்தைக் கேட்க வந்தேன்

இவ்வளவு தானே? இதற்கென்ன பெரிய ஆலோசனை? நான் சொன்னபடி கேள். பிரமகத்தி தீரும். கங்கையில் நீராடு; வடதிசைநோக்கி நில்; முருகவேளை மனக்கண்ணால் கண்டு, காதலாகிக் கசிந்து, கண்ணீர்மல்கி, மூன்று முறை

முருகா முருகா முருகா

என்று ஓது. பிரமகத்தி நீங்கும் என்று அம்மைந்தன் கூறினான். மன்னவன் அதுபடி ஓதி பிரமகத்தி நீங்கப் பெற்றான். முனி மகனை வணங்கி மகிழ்ச்சியுடன் சென்றான்.

பின்னர் முனிவர் பெருமான் வந்தார். தேரின் சக்கரங்கள் சுவட்டினைக் கண்டார்.

மகனே! இங்கே யார் வந்தது?

அப்பா! இந்நாட்டினை ஆளும் வேந்தர் வந்தார்

கண்ணே, எதன் பொருட்டு வந்தார்?

தந்தையே! பிரமகத்தி தீர வழி கேட்டார். அதற்கு நான் நீராடி உள்ளம் உருகி மும்முறை முருக மந்திரத்தைக் கூறுமாறு

உபதேசித்தேன். அவ்வண்ணமே செய்து அனுசூலம் அடைந்து அவர் அகன்றார்

இதனைக் கேட்ட முனிவருக்கு விழி சிவந்தது. மூடனே! நீ என் மகனா? என்ன காரியஞ் செய்தாய்? ஏன் உனக்கு இந்த மந்த புத்தி? உனக்கு ஒருசிறிதும் முருக பக்தியில்லையே. பெருந் தவறு செய்துவிட்டாயே என்று கூறிக் கடிந்தார்.

அம்மைந்தன் நடுநடுங்கினான். தந்தையின் தாள் மலர்மீது பலகாலும் வீழ்ந்து பணிந்தான். அப்பா! நான் என்ன பிழை செய்தேன்? நம் குலதெய்வம் குமாரக் கடவுளின் திருமந்திரத்தைத்தானே ஓதச் சொன்னேன்?

மகனே, ஒரு முறை முருகா என்றால் கோடி பிரமகத்திகள் தீருமே? நீ மூன்று முறை சொல்லச் சொன்னாயே. நீ முருக நாமத்தின் பெருமையையும் நன்மையையும் நன்கு உணரவில்லை. மூன்று முறை சொன்னால்தான் பிரமகத்தி நீங்குமா? அம்மந்திரத்தின்

ஆற்றலையறிந்தாயில்லை. இதனால் நீ வேடர் குலத்தில் பிறப்பாயாகஎன மகனை அவர் சபித்தார்.

மகன் பதைபதைத்துப் பணிந்து பிழை பொறுக்குமாறு வேண்டினான்.

முனிவர் கருணைபுரிந்து, மகனே! அஞ்சற்க. நீ இதே கங்கா தீரத்தில் வேடர்கட்கு அரசனாக பிறப்பாய். முருகன் நாமங்களில் ஒன்றாகிய குகன் என்ற பெயரைத் தாங்கி, அன்புருவாக நிற்பாய். ஸ்ரீராமருக்கு நண்பனாய் வாழ்ந்து முடிவில் முருகபதம் பெருவாய் என்று அருள் புரிந்தார்.

அம்முனிவர் மகன் குகனாகப் பிறந்தான். உத்தமனாக நின்று ஸ்ரீ ராமபிரானுடைய நட்பைப் பெற்று, இறுதியில் கந்தலோகம் பெற்றான்.

ஆதலால், முருகா என்ற திருமந்திரம் சகல வினைகளையும் போக்கும்.

முருகா என்று ஒருமுறை கூறியவுடன் முருகம்மையாருக்குக் கணவன் வெட்டிய கரமலர் வளர்ந்தது.

முருகா எனவோர் தரமோதடியார்

முடிமேல் இணைதாள் அருள்வோனே

என்று அருணகிரிநாதர் பாடி இதன் பெருமையை உணர்த்துகின்றார்.

முருகா எனவுனை ஓதுந்தவத்தினர் மூதுலகில்

அருகாத செல்வம் அடைவர், வியாதியடைந்து நையார்

ஒருகாலமுந் துன்பம் எய்தார், பரகதி உற்றி லோர்

பொருகாலன் நாடுபுகார் சமராபுரிப் புண்ணியனே

என்று சிதம்பர சுவாமிகள் திருப்போரூர்ச் சந்நிதி முறையில் பாடியிருக்கின்றார்.

ஆதலால் கண்கண்ட தெய்வமாம் கலியுகவரதன் என்னப்பன், மூவர் தேவர் தொழும் முழுமுதற் கடவுளின் திருவடிபைச் சிந்தித்து, வந்தித்து, முருகா என்ற இனிய கனியமுதம் அன்ன நாமத்தை உள்ளம் உருகி, ஓதி, அன்பர்கள் பெற்ற பிறவியின் பயனைப் பெற்று, இனிப்பிறவாப் பெற்றி யைப் பெறுவார்களாக.

- நன்றி: www.kaumaram.com

வேதனைகள் தீர்ந்திடுவாய் !

(அருளிச்செய்தி - லெ.சோமு)

அன்புமனக் கோயிலிலே அய்யாவுனை நானும்வைத்தேன்
அறுமுக வேலவனே அருள்தரவே வந்திடுவாய் !

எத்தனையோ பிறவிபெற்று இன்னல்மிக நானும்பெற்றேன்
இன்னலின்றி வாழ்வதர இதுதருணம் வந்திடுவாய் !

நீயிருக்கும் இடம்தேடி நானும்வரத் தெரியவில்லை
நீலமயில் மீதமர்ந்த நீயுமிங்கே வந்திடுவாய் !

பாராளும் உந்தனுக்கு நானுமொரு பாரமல்ல
பார்வதியின் திருக்குமரா பாலன்னைக் காத்திடுவாய் !

கோலமிகு வள்ளியம்மை கரம்பிடித்த நாயகனே
காலன்னைனை அணுகும்போது காத்தருள வந்திடுவாய் !

காவடியைக் கண்டவர்கள் கண்களிலே நீர்பெருகும்
கந்தாடன் திருப்புகழில் காலமெல்லாம் மனம்உருகும் !

பால்குடத்தைப் பார்த்தவர்கள் பாவமெல்லாம் பறந்தோடும்
பழனிச்சாமி உன்னைத்தொழும் பக்தர்மனம் குளிர்ந்துவிடும் !

வேழமுகன் சோதரனை ! வேதப்பொருள் உரைத்தவனே !
வேகமுடன் நீயும்வந்து வேதனைகள் தீர்த்திடுவாய் !

என்னப்பனே - என் அய்யனே

என்னப்பனே - என் அய்யனே கந்தப்பனே கந்த காருண்யனே
பன்னிருகை வேலவனே (4) கன்னி வள்ளி மணவாளனே
வேல் வேல் வேல் வேல் வேல் முருகா வேல்
வேல் வேல் வேல் வேல் வேல் முருகா வேல்
வேல் முருகா மாப்பழனி வேல் முருகா வேல் வேல் (2)
பார்வதியாள் பாலகனே (4) பக்தர்களுக்கு அணுகுலனே

வேல் வேல் வேல் வேல் வேல் முருகா வேல் வேல் (2)
 வேல் வேல் வேல் வேல் வேல் முருகா வேல் வேல் (2)
 எட்டுக்குடி வேலவனே (4) சுட்ட பழம் தந்தவனே
 ஒளவைக்கு சுட்ட பழம் தந்தவனே
 வேல் வேல் வேல் வேல் வேல் முருகா வேல்
 வேல் வேல் வேல் வேல் வேல் முருகா வேல்
 வேல் முருகா மாப்பழனி வேல் முருகா வேல் வேல் (2)
 கால்களில் பொற்சிலம்பு - முருகன் கைகளில் பொற் சதங்கை
 ஜல் ஜல் ஜல் - என வருவான் வேல் வேல் வேல் வேல் வேல்
 முருகா வேல் - வேல் வேல் வேல் வேல் வேல் வேல் முருகா
 வேல் முருகா மாப்பழனி வேல் முருகா வேல் வேல் (2)

காவடி சிந்து

(வாசன் காப்பி அழகப்பன்)

வேல் முருகா வேல் முருகா வேல் முருகா வேல் வேல்
 வேல் முருகா வேல் முருகா வேல் முருகா வேல் வேல்

ஆறுமுக வேலவா அழகுமுகம் காட்டிவா
 கூர்வடிவேல் கொண்டவா கோலமயில் ஏறிவா

சூரன்உடல் கீரியே வாகைமலர் சூடியே
 தோகைமயில் ஏறியே காட்சிதந்த வேலவா

ஆடிவரும் காவடியில் அழகுமுகம் தெரியுது
 பாடிவரும் உள்ளங்களில் பழனிமுகம் சிரிக்குது
 ஆடிவரும் காவடிகள் அத்தனையுமுந்தன் சொந்தம்
 பாடிவரு மெங்களுக்கு நீதானப்பா பெரிய சொந்தம்
 காவடிகள் ஆடிவரக் கந்தன்மயில் ஆடுது
 வேலவனின் பேரைச் சொல்ல வேலுமிங்கே ஆடுது
 பழம்கேட்டு விளையாடிப் பழனிமலை வந்துநின்று
 பக்தருக்கு அருள்புரியும் பழனிமலை ஆண்டவனே

பாலோடு திருநீறு பஞ்சாமிர்தம் பன்னீரு
 ஆறாகப் பெருகுதய்யா அழகுமலைப் பழனியிலே
 ஞானப்பழம் ஆனவா நாவற்பழம் தந்தவா
 சேவல்கொடி கொண்டவா செந்தில்வளர் ஆண்டவா
 பழனிமலை ஆண்டவா பக்தர்குறை தீர்க்கவா
 அழகுமயில் கொண்டவா அன்பர்குறை தீர்க்கவா
 தென்றலென ஆடிவரும் தென்பழனி ஆண்டவா
 வந்தவினை போக்கிடவே வண்ணமயில் ஏறிவா

ஆறுமுக வேலவா

(கண்ணம்மை அரங்கநாதன், தேவகோட்டை)

ஆறுமுக வேலவா! அழகுவடி வானவா!
 ஏறுமயில் ஏறியே! கூறுதமிழ் கேட்கவா!
 தேவன் எங்கள் முருகனே! தேவ யானை கணவனே!
 ஆவலுடன் பாடுவோம்! பூவடிகள் காட்ட வா!
 பாடும் பக்தர் நானிலே, ஆடும் அழகுப் பாலனே!
 தேடும் எங்கள் நெஞ்சிலே கூடும் அழகு வேலவா!
 பாக்கள் பாடி ஏற்றுவோம்! பூக்கள் மாலை சாத்துவோம்
 வாக்கில் வலிமை கூட்டிட நோக்கி எங்கள் அருகில்வா
 காராம் பசுவின் பாலினைக் கூராம் வேலில் ஊற்றுவோம்
 வேராம் வினைகள் அறுத்துடன் தீரா நோய்கள் தீர்க்கவா!
 பன்னீர் மேனி ஊற்றுவோம் பஞ்சாமிர்தம் சாத்துவோம்
 அன்பர் எமக்கு நேர்வழி அழகுப் பாலா காட்டவா!
 வள்ளிமயில் காதலா! வண்ண மயில் ஏறிவா!
 உள்ளம் உணையே நினைத்துயாம் உயரும் வழியைக் காட்டவா!
 அன்னம் போல வாழவும் அன்பாய்க் கூடி மகிழவும்
 அன்ன தானம் செய்யவும் அருளிக் காப்பாய் ஆண்டவா!
 தோகைமயில் காவடி தொடர்ந்து ஏந்தி வருபவர்
 பாகைப் போல உளம்பெறப் பக்குவத்தை நல்க வா!
 கால்நடந்து வருபவர் ஊழ்வினைகள் நீக்கியே
 வேல்பிடித்த அழகனே! வெற்றி நல்க ஓடிவா!
 கண்மணியே கந்தனே! தண்ணீர்மலை ஆண்டவா!

பண்கனியப் பாடுவோம்; கண்ணில்நீரைத் துடைக்கவா!
 தாவும்மயில் ஏறியே தமிழை அள்ளிப் பருகவே
 கூவும் சேவற் கொடியுடன் குறைகள் தீர்க்க ஓடிவா!
 பாவம் ஏனோ செய்கிறோம் கோபம் ஏனோ கொள்கிறோம்
 தாபம் நீக்கிச் சண்முகா! காவல் செய்ய ஓடிவா!
 அரக்கர்குலம் அழித்தவா! மறக்க வேண்டும் பகைமையை
 சிறக்க நாங்கள் வாழுவே சுரக்க வேண்டும் அருளையே!

பச்சை மயில் வாகனனே

பச்சை மயில் வாகனனே - சிவ பால சுப்ரமணியே வா - என்
 இச்சையெல்லாம் உந்தன்மேல் வைத்தேன்
 எள்ளளவும் பயமில்லையே !

கொச்சை மொழியானாலும் - உன்னைக்
 கொஞ்சிக் கொஞ்சிப் பாடிடுவேன் - எந்தன்
 சர்ச்சை யெல்லாம் தீர்ந்ததப்பா எங்கும் சாந்தி நிலவுதப்பா

வெள்ளமது பள்ளந் தனிலே - பாயுந்
 தன்மைபோல் உள்ளந் தனிலே - நீயும்
 மெல்ல மெல்லப் புகுந்துவிட்டாய் எந்தன் கள்ள மெல்லாம்
 கரைந்ததப்பா

நெஞ்சமென்னும் கோயில் அமைத்தேன் - அதில்
 நேர்மை என தீபம் வைத்தேன் - உன்
 செஞ்சிலம்பு கொஞ்சிட வா - முருகா சேவற் கொடி மயில் வீரா ! (பச்சை)

மண்பிளந்து பெரும்பேட்டில் - நீ
 மாபெரும் வடிவம் கொண்டாய் - இந்த
 பாருலகைக் காத்திடுவாய்-உந்தன் பக்தர் குறை தீர்த்திடுவாய்! (பச்சை)

அலைகடல் ஓரத்திலே - எங்கள்
 அன்பான ஷண்முகனே - நீ
 அலையாய் வரம் தருவாய்-உனக்கு அனந்த கோடி நமஸ்காரம்(பச்சை)

பூசம் வந்தது பூசம்

பூசம் வந்தது பூசம் - விபூதி சந்தன வாசம் !
 தேசமெங்கும் முருகனுக்குத் திருவிழா உல்லாசம்
 திருப்பாங்கிரி அழகன் - அவன் திருச்செந்தூரில் மறவன்
 விருப்பமுடன் பழனிவந்த வேலேந்திய அழகன்
 மந்திர உபதேசி - சாமி மலையின் பிரம்மசாரி
 தரமாய் உலவி வரும் சோலைமலை வாசி
 தாரகனை அழித்து - சிங்கன் தலையை எட்டி மிதித்து
 சூரர்குலம் வேரறுத்தான் துள்ளும் வேலைவிடுத்து
 ஓடிவரும் வேலன் - அவன் அன்னை சக்திபாலன்
 தேடிவரும் செல்வ மெல்லாம் நல்கும் அனு கூலன்
 ஈகை கொண்ட வேலை - தினம் வணங்குவதே வேலை
 தோகைமயில் வேல் நமக்குச் சூட்டும் வெற்றிமாலை
 போனதெல்லாம் போக - இனி புதியபிறவி யாக
 வானும் மண்ணும் வசப்படுமே மயிலம் வேலும் ஆட

ஆடுமயிலே நீ ஆடுமயிலே

ஆடுமயிலே நீ ஆடுமயிலே எங்கள் ஆதிசக்தி பாலன்வர ஆடுமயிலே
 ஆடுமயிலே நீ ஆடுமயிலே தணிகை ஆறுமுகன்நாதன்வர
 ஆடுமயிலே
 பாடுமடியார் பரவ ஆடுமயிலே பார்வதியின் கந்தன் முன்னே
 ஆடுமயிலே
 பணியும்எனைக் காத்துவர ஆடுமயிலே பரன்பாலன்குஹன் ஏறிவர
 ஆடுமயிலே
 நீலமயிலே மந்த்ரரூப மயிலே நிதம் நித்தம் அத்தன் ஏறிவரும்
 சித்ரமயிலே
 தங்க மயிலே நாகபந்த மயிலே சிகை சூட்டு மயிலே பகைஓட்டு மயிலே
 வேங்கண்மயிலே கந்தன் தங்கும் மயிலே அன்பர் வெற்றிபெற வந்ததுவும்
 கொற்றமயிலே
 யாகை மயிலே மணி நாகமயிலே மலை மாதுகுருநாதன் அமர் ஜோதி
 மயிலே

தோகை மயிலே தருமோக மயிலே சுத்தசக்தி நிலையை நீ சொல்லும்
மயிலே
தேவாதிதேவன் என்று ஆடுமயிலே ஆடிப்பாடி நாடுகிறோம்
ஆடுமயிலே
அந்த மயிலே ஆனந்தமயிலே - சச்சி தானந்தன் பாடநடம்
ஆடுமயிலே
பாடியுனைப் போற்றுகின்றோம் ஆடுமயிலே திருச்செங்கோட்டு வேலெனென்று
ஆடுமயிலே
ஓங்காரத் தோகை விரித்தாடு மயிலே உண்மைகண்ட கந்தனைக் கொண்
டாடு மயிலே
ஆங்காரம் நீங்க இங்கு ஆடுமயிலே - தணிகை ஆறுமுகனோடு இங்கு
ஆடு மயிலே
பழனிமலை ஆண்டவரைக் காட்டுமயிலே அவர் பாதமலர் என்முடிமேல்
கூட்டுமயிலே
தணிகைமலைத் தேவன்வர ஆடுமயிலே - ததித்தத்திம் தத்திம் என
ஆடுமயிலே
பெரும்பேட்டு குமரம் புகழ்ச்சுறு மயிலே பேருபல நாடுபெற ஆடுமயிலே
கோடி நமஸ்காரம் உனக்கு ஆடுமயிலே எங்கள் கந்தசாமி இங்குவர
ஆடுமயிலே
ஆடும்மயிலே நீ ஆடும்மயிலே ! தணிகை ஆறுமுக நாதன் வர
ஆடும்மயிலே

பதினாறு பேறுகளும்

(அமரர் புதுவயல் சங்கீத பூஷணம் இராமநாதன்)

கந்தனே உன்னை நான் கனவிலும் மறவாத
காரணம் கண்டு கொண்டேன்

காத்திடும் தெய்வமே நீ யென்று உறுதியாய்க்
கண்டு தான் இங்கு வந்தேன்

வண்ணமயில் ஏறிடும் வள்ளி மணவாளனே

மாறாத அன்பு கொண்டேன்

மலை மீதில் வாழ்கின்ற எங்கள் குலதெய்வமே

வந்தெனக் கருள் செய்குவாய்

தந்தையும் தாயுமாய் உன்னையே எண்ணியே
தளராத பக்தி கொண்டேன்

தனயனைக் காத்திட உயர்வினைத் தந்திட
தாமதம் ஏன் சொல்லுவாய்

பன்னிரு கண்களால் பார்த்து நீ என்னிடம்
பாசாங்கு, செய்யலாமா

பழனிமலை வாழ்கின்ற எங்கள் குல தெய்வமே
பக்தர்க் கருள் மெய்யனே

அருணகிரிப் பாட்டினை அகமகிழ கேட்டு நீ
அவனுக்கு அருள் புரிந்தாய்

ஆசையும் மோகமும் அணுகாமல் என்னையும்
ஆதரித்தருள் செய்குவாய்

மங்காத உள்ளமும் மாறாத கொள்ளையும்
வாய்த்திட வேண்டி நின்றேன்

மலையாண்டியாகிய எங்கள் குலதெய்வமே
மனம் மகிழ வர வேண்டுமே

அங்கொன்றும் இங்கென்றும் அனுதினமும் பேசியே
ஆயுளைப் போக்கிடாமல்

அவனியில் மாந்தர்கள் நல்வாழ்வு பெற்றிட
ஆசியை நாடி வந்தேன்

பண்ணோடு இசைபாடும் நகரத்தார்கள் உனை
பாடாத நாளும் உண்டோ?

பரங்குன்றில் வாழ்கின்ற எங்கள் குல தெய்வமே
பக்தர்கருள் மெய்யனே.

எல்லாமுண்டு

(மீ.சேவுகன் செட்டி)

முருகா முருகா வேல்முருகா
முருகா முருகா வேல்முருகா

அன்பு செயச் சக்தியெனும் அன்னையுண்டு
ஆலமுண்ட கண்டனெனும் தந்தையுண்டு

தன் வயிறு சாயவரும் அண்ண னுண்டு
சாரங்க பாணியெனும் மாம னுண்டு

ஆடகத்தில் செய்ததொரு தேருமுண்டு
அழகு மிகு தோரணங்கள் யாவுமுண்டு
ஆடிவரத் தோகை மயில் தானுமுண்டு
ஆதிசக்தி தந்ததொரு வேலுமுண்டு

கட்டியங்கள் சூவி வரச் சேவ லுண்டு
கடம்பனுடன் இடும்பனுமே காவலுண்டு
கட்டி வருங் காவடிகள் ஆடலுண்டு
கறந்த பசும் பாற்குடங்கள் சூடவுண்டு

பார்புகழும் ஆறுபடை வீடும் உண்டு
பட்டாடை ஆபரணங் கோடியுண்டு
மார்பினிலே கடப்ப மலர் மாலையுண்டு
மணியிணையுன் செஞ்சதங்கை காலிலுண்டு

வள்ளி மயில் தெய்வானை கொஞ்சலுண்டு
மலைகள் எங்கெங்கும் மஞ்சமுண்டு
உள்ளருகி அடியவர்கள் கெஞ்சலுண்டு
உணையென்றும் மறவாத நெஞ்கமுண்டு

சேவற் கொடி கொண்டவடி வேலனுக்கு
தேவையான யாவுமுண்டு என்று சொல்லும்
சேவுகளின் கவியெடுத்துப் பாடி வருவோர்
சிங்கார வேலனருள் நாளும் பெறுவார்

சங்கு முழங்குவது ஏன் ?

ஆலயங்களிலும், வீடுகளிலும் பூஜைக்குமுன் ஒருமுறை அல்லது பலமுறை சங்கை ஊதுகிறோம். சில சமயங்களில் ஆரத்தி காட்டும் பொழுதும் அல்லது மங்கல நிகழ்ச்சிகளின் பொழுதும் சங்கு ஒலிக்கப்படுகிறது. போர் தொபங்குவதைக் குறிக்கவோ அல்லது போரில் ஒரு படை வெற்றியடைந்ததை அறிவிக்கவோ சங்கு ஒலிக்கப்படுவது உண்டு. சங்கு பூஜையறையில் இறைவன் முன்பு வைக்கப்பட்டு பூஜிக்கப்படுவதும் உண்டு.

சங்கை ஊதும் பொழுது சிருஷ்டிக்கும் ஆதியாக விளங்கும் ஓம் எனும் நாதம் எழுகின்றது. ஓம் என்பது மங்களகரமான இசையாகும். சிருஷ்டி தொடங்கும் முன் இறைவனால் இவ்வொலி எழுப்பப்பட்டது. இது உலகையும், அதற்கு ஆதாரமான பேருண்மையையும் குறிக்கின்றது.

சங்காசுரன் எனும் அசுரன், தேவர்களைப் போரில் முறியடித்து, வேதங்களை திருடிக் கொண்டு கடலுக்கடியில் போய் பதுங்கிக் கொண்டான். தேவர்கள் விஷ்ணுவிடம் முறையிட்டனர். பகவான் (மத்ஸ்யம் - மீன்அவதாரம்) மீன் உருவம் எடுத்து அசுரனைக் கொன்றார். பிறகு அவனுடைய காது, தலை இவற்றில் இருந்த சங்கு போன்ற உருவமுள்ள எலும்பினை ஊதினார். அதனின்றும் ஓம் என்ற ஓசை எழுந்தது. அவ்வோசையினின்று வேதங்கள் வெளிப்பட்டன. வேதங்கள் அடங்கிய அறிவு அனைத்தும் ஓம் என்ற ஓசையின் விரிவான பொருள் தான். சங்காசுரனிடமிருந்து தோன்றியதால் சங்கு என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. இறைவன் ஊதிய சங்கின் பெயர் பாஞ்சஜன்யம். இறைவன் தன் நான்கு கைகளில் ஒரு கையில் எப்பொழுதும் சங்கு ஒன்றை ஏந்தியுள்ளான். மனித வாழ்க்கையின் நான்கு குறிக்கோள்களின் தர்மம் அல்லது நேர்மையான வழி ஒன்றாகும். சங்கு தர்மத்தை குறிக்கிறது. இவ்வாறு சங்கொலி தீயனவற்றின் அழிவையும், நல்லனவற்றின் வெற்றியையும் காட்டுகிறது. சங்கினை நம் காதுகளுக்கருகில் வைத்துக் கொண்டால் கடலலைகளின் ஓசையைப் போன்ற ஓசையைக் கேட்கலாம்.

சங்கொலி மற்றும் பிற வாத்தியங்களில் ஒலி எழுப்புவதற்கும் மற்றோரு காரணமும் உண்டு. மங்களகரமான நேரத்தில், வழிபாட்டின் நடுவே தேவையற்ற பேச்சுகளோ, ஓசையோ காதில் விழாதவாறு மூழ்கடித்துவிடும்.

பண்டைய இந்தியாவில் கிராமங்கள் தான் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்கின. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பிரதானமாக ஒரு பெரிய ஆலயமும் மற்றும் பல சிறிய ஆலயங்களும் இருக்கும். விசேஷமான பூஜைகள் முடிந்த பிறகும், புனிதமான நாட்களிலும் ஆரத்தியின் பொழுது சங்கு ஊதப்படும். கிராமங்கள் சிறியவனாக இருந்ததால், சங்கொலி அனைவருக்கும் கேட்கும். ஆலயத்திற்கு நேரில் வர முடியாதவர்கள் சங்கொலி கேட்டவுடன், தாங்கள் செய்து கொண்டிருந்த வேலையை நிறுத்திவிட்டு கணநேரம் மனதால் இறைவனைத் தொழுவர். இவ்வாறு

சங்கொலி அவரவர் கடமையைச் செய்து கொண்டே மனதை இறைவன்பால் திருப்ப வழி வகுத்தது.

ஆலயங்களிலும், வீடுகளிலும் இறைவனின் முன் சங்குவைக்கப்படுகிறது. சங்கு, நாத பிரம்மத்தை (பேருண்மையை) வேதங்களை, மங்கலத்தை குறிக்கின்றது. பக்தர்களுக்கு புனித நீரை பிரசாதமாக அளிப்பதற்கும் சங்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. இப்புனித நீர் பக்தர்களின் மனதை உண்மைப் பரம்பொருளை நோக்கி உயர்த்துகிறது. பின் வரும் ஸ்லோகங்களினால் சங்கு வணங்கப்படுகிறது.

த்வம் புரா ஸாக, ரோத்பன்ன : விஷ்ணுனா வித் ருத கரே

தேவைஸ்ச பூஜித : ஸர்வை : பாஞ்ச ஜன்ய நமோஸ்துதே

(பாற்) கடலில் பிறந்து மஹாவிஷ்ணுவின் கையை அலங்கரிப்பதும், தேவர்களால் வணங்கிப் போற்றப்பட்டதுமான பாஞ்ச சன்னியத்தை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

நாம் ஏன் கலசத்தை பூஜிக்கிறோம் ?

கலசம் என்பது என்ன ? பித்தளை, மண் அல்லது தாமிரத்தினால் செய்யப்பட்ட நீர்நிறைந்த ஒரு பானைதான் கலசம் எனப்படுகிறது. இக்கலசத்தில் மாவிலைகள் சொருகப்பட்டு அவற்றின் நடுவில் ஒரு தேங்காய் வைக்கப்படும். வெள்ளை அல்லது சிவப்பு நிறமுள்ள நூல்கள் பானையின் கழுத்திலிருந்து முழுமையாக டயமண்ட் (diamond) வடிவத்தை உருவாக்கும் வகையில் நுணுக்கமாக கட்டப்படுகிறது. பானையின் மேல் அழகான வடிவங்கள் வரையப்படுவதும் உண்டு. இந்தப்பானை கலசம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது நீரினாலோ அல்லது அரிசியினாலோ நிரப்பப்படும். இது பூர்ண கும்பம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது போன்றே ஜடப்பொருளான நமது உடல் தெய்வீகமான சக்தியால் உயிர் பெறும் பொழுது அற்புதமான போற்றத்தக்க செயல்களை செய்யக்கூடியதாக மாறுகிறது.

மரபுப்படி நடத்தப் பெறும் கிருகப் பிரவேசம், திருமணம், தினசரி பூஜைகள் போன்ற நேரங்களில் இத்தகைய கலசம் வைக்கப்படுகிறது. மேலும் விழா நடத்தப்படும் இடத்தின் நுழை வாயிலில் வருவோரை வரவேற்கும் வகையில் இக்கலசம் வைக்கின்றனர். ஆன்மீக சீலர்களை பூரணகும்பம் கொடுத்து வரவேற்பது மரபு.

நாம் கலசத்தை பூஜிப்பது ஏன் ?

உலகை சிருஷ்டிக்கும் முன் பகவான் ஸ்ரீ விஷ்ணு, பாற்கடலில் பாம்பணையின் மேல் சாய்ந்தவாறு அமர்ந்திருந்தார். அவருடைய நாபிக் கமலத்திலிருந்து ஒரு தாமரைப்பூ வெளிப்பட்டது. அப்பூவிலிருந்து படைப்புக் கடவுளான பிரம்மா தோன்றினார். பிரம்மா உலகினை சிருஷ்டித்தார். கலசத்தில் உள்ள நீர், எந்த நீரினின்றி சிருஷ்டியிலுள்ள அனைத்தும் தோன்றியதோ அந்நீரைக் குறிக்கிறது. அப்புனித நீர்தான் அனைத்திற்கும் உயிர் அளிக்கும் சக்தி படைத்தது. இந்நீர், எண்ணிலடங்கா உருவங்களையும் வடிவங்களையும் உயிர் துடிப்பும் உணர்வும் உள்ள பொருள்கள் மற்றும் ஜடப்பொருள்கள் ஆகிய அனைத்தையும் படைக்கும் சக்தியை தன்னுள் அடக்கியுள்ளது. மேலும் உலகில் உள்ள மங்களமான அனைத்தையும் படைக்கும் சக்தியையும் பெற்றது. கலசத்தில் உள்ள இலைகளும், தேங்காயும் சிருஷ்டியைக் குறிக்கின்றன. கலசத்தைச் சுற்றியுள்ள நூல் படைப்பில் உள்ள அனைத்தையும் ஒன்றாகப் பிணைக்கும் அன்பைக் குறிக்கிறது. ஆகவே தான் கலசம் புனிதமாகக் கருதப்பட்டு பூஜிக்கப்படுகிறது.

புனிதமான நதிகளின் நீர், அனைத்து வேதங்களின் சாரம் மற்றும் அனைத்து தேவதைகளின் ஆசி ஆகியவை கலசத்தில் உள்ள நீரில் வந்து சேரவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப்படுகிறது. பிறகு கலசநீர் அபிசேகத்திற்கும், மற்ற சடங்குகளுக்கும் பயன்படுகிறது. சிறப்பான முறையில் நடத்தப்பெறும் ஆலய கும்பாபிஷேகத்தில் ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கலசத்திலுள்ள புனித நீர் ஆலய கோபுர கலசங்களின் மேல் ஊற்றப்படுகிறது. அசுரர்களும் தேவர்களும் பாற்கடலை கடைந்த பொழுது, அமுத கலசத்தை ஏந்தியவாறு இறைவன் தோன்றினார். இவ்வமுதம் அனைவருக்கும் இறவா வரத்தை அருளியது. எனவே கலசமும் இறவாத்தன்மையைக் குறிக்கிறது.

ஞானிகள் நிறை மனிதர்கள். இதன் காரணம் அவர்கள் தங்களுடைய உண்மை சொரூபம், பூர்ணமான, எங்கும் நிறைந்த பேருண்மையேயன்றி வேறில்லை என்பதை நன்கு உணர்ந்தவர்கள். அவர்கள் என்றும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியும், அன்பு நிறைந்து விளங்குகின்றனர். அவர்கள் உலகில் உள்ள மங்களகரமான அனைத்தையும் குறிப்பவர்களாக விளங்குகின்றனர். அந்நிறை மனிதர்களின் பெருமையை போற்றும் வகையில் பூர்ணகும்பத்துடன் வரவேற்கப்படுகின்றனர். இது அவர்களிடத்து நமக்கு உள்ள பக்தி கலந்த மரியாதையை முழுமனதுடன் வெளிப்படுத்துவதாகும்.

- சுவாமி விமலானந்தா

ராதிகா கிருஷ்ணகுமார்

நன்றி : சின்மயா மிஷன்

வெல்ல எடுத்ததுவே வேல்

1. பாலெடுத்த உள்ளம் பழமெடுத்த பிஞ்சு முகம்
வேலெடுத்துச் செய்யும் வினையென்ன? காலெடுத்த
தொல்லைப் பழவினைகள் தோற்க உலகிலறம்
வெல்ல எடுத்ததுவே வேல்!
2. வல்லார் எளியவரை வாட்டி வதைக்கின்ற
பொல்லாங்கு நாட்டில் புதைந்தொழிய - எல்லோரும்
எல்லாமும் எய்த இதயத்தில் நல்லறமே
வெல்ல எடுத்ததுவே வேல்!
3. பாலெடுத்தால் பிள்ளை பசிநீங்கும் ; பாராள்வோர்
கோலெடுத்தால் தீமை குலைநடுங்கும் - நூலெடுத்தால்
நல்ல மதிவளரும் ; நாட்டில் அறம்என்றும்
வெல்ல எடுத்ததுவே வேல் !

கொண்டாடும் நெஞ்சம்

1. காலையிலே முளைத்துவரும் கதிரைக் கண்டார்
கண்கூசும் அழகொன்றி வியந்து நின்றார்
சோலைமகள் சிந்துகின்ற பூக்கள் கண்டார்
சொக்கவைக்கும் அழகோடு மணமும் உண்டார்
பாலார்ந்து வழிகின்ற குழந்தை கண்டார்
பருவஎழில் மணத்தோடு வழியக் கண்டார்
வேலையவன் கைக்கொடுத்து முருகன் என்றார்
விரித்தமயில் மேலேறி வருக என்றார்.
2. நத்தையிலும் தத்திவரும் அழகைக் கண்டார்
நண்டினிலும் முண்டிவரும் இளமை கண்டார்
கொத்தாரும் பூங்குழலி கூந்தற் காட்டில்
குடியிருக்கும் மணத்திற்கும் அடிமை ஆனார்
இத்தரையில் எதுவேனும் அழகாய்த் தோன்றின்
இளமையுடன் மணம்வீசி நிற்கு மாயின்
அத்தனையும் முருகென்றார் கடவுள் என்றார்
அணிமயிலின் மீதேறி வருக என்றார்

3. வண்டாடும் பூங்கொம்பில் இரண்டு பூக்கள்
 வருகின்ற தென்றலுக்கு வரவு கூறிச்
 செண்டாகும் மொட்டொன்றின் இரண்டு பக்கம்
 சேர்ந்தொன்றாய் மலர்ந்திருக்கும் காட்சி கண்டால்
 தண்டுன்றி நடுவிடத்தில் முருகன் நிற்கத்
 தளிர்வள்ளி தெய்வானை நிற்பர் என்பார்
 கொண்டாடும் நெஞ்சத்தில் பூக்கள் கூடக்
 குலங்காக்கும் எழில்முருகைக் கொண்டு சேர்க்கும்.

தென்பழநி ஆண்டவனே

(கவிஞர். அருளிச்செய்யப் பெங்களூர் லெ.சோமு)

தென்பழநி ஆண்டவனே தேவர் சிறை மீட்டவனே
 கண் திறந்து பார்த்து என்னைக் காத்தருள வேனுமையா!
 உன்னையே நம்பிவந்தேன் உள்ளருகிப் பாடிவந்தேன்
 உன் கோவில் நாடிவந்தேன் உன்னருளைத் தேடிவந்தேன்
 கண்டவுடன் பக்திவரும் காவடியைச் சுமந்து வந்தேன்
 கால் நடையாய் நடந்து வந்தேன் கவலைகளை மறந்துவந்தேன்
 பால்குடத்தை ஏந்திவந்தேன் பாதவலி மறந்துவந்தேன்
 கந்தா உன் பேரழகை கண்குளிர காணவந்தேன்
 வேலோடு நடந்து வந்தேன் வேதனையை மறந்துவந்தேன்
 வேலா உன்பதம் தொழுது வேண்டும்வரம் கேட்கவந்தேன்
 அருளாடி உருவினிலே ஆறுமுகா வந்திடுவாய்
 ஆறுகால் சவுக்கையிலே பிரம்பெடுத்து ஆடிடுவாய்
 அன்னமிடும் மடத்தினிலே நீயிருக்கும் பேரழகை
 ஆண்டவனே உனதருளால் கண்டு நான் மகிழ்ந்திடுவேன்
 எந்தனுயிர் காவலனே எங்கும் நிறை வேலவனே
 என்னையும் நீ ஆண்டுகொண்டு ஏற்றமுறச் செய்திடுவாய்
 அருளாடி அழைத்து வரும் காவடியை, பால்குடத்தை
 அன்புடனே ஏற்றுக் கொள்வாய் அடியவர்க்கு வரமளிப்பாய்

கந்தவேளை வணங்கு

கந்தவேளை வணங்கு
 நம் கவலையெல்லாம் போக்க
 நாளும் பொழுதும் தீபம் ஏற்றி
 கந்தவேளை வணங்கு
 நன்மையாவும் வீடுசேரும்
 பக்தியை நீ விரும்பு
 பிறப்பு என்பது ஒருமுறை அதில்
 வாழ்வு என்பதும் ஒருமுறை
 இருக்கும் வரையில் முருகன்
 நினைவில் வாழ்வதில் நிம்மதி உண்டாகும்.

உண்மை அன்பு கொண்ட நெஞ்சில்
 வாழுகின்ற தெய்வம்
 உள்ளம் உருகி அழுபவர் தமக்கு
 துயரம் தீர்க்கும் தெய்வம்
 கருணை பொங்கும் ஒரு முகம்
 அது கந்தன் முருகன் திருமுகம்
 இருக்கும் வரையில் முருகன் நினைவில்
 வாழ்வதில் நிம்மதி உண்டாகும்

பாதம்நோக பயணம் போக
 பழநியப்பன் வருவான்
 நம் விதியை மாற்றி
 வினைகள் அகற்றி
 புதிய வாழ்வு தருவான்
 ஆறெழுத்து மந்திரம்
 அதை சொன்னால் சுகம்தரும்
 இருக்கும் வரையில் முருகன்
 நினைவில் வாழ்வதில் நிம்மதி உண்டாகும்.

ஸ்ரீ பழனியாண்டவர் திருப்பதிகம் பகைகடிதல்

(அருட்கவி கு.செ. இராமசாமி, எம்.ஏ.)

மோதகம் நிவேதனம்; மூஷிகம் உன் வாகனம்;
முறங்கல்போல் செவித்தலம்; வரம்கொடுக்கும் ஜங்கரம்
போதகம்; கஜானனம்; புராணஞான வாரணம்;
போற்றி போற்றி உன்பதம் - காக்கவேண்டும் என்குலம்;

வேல்பிடித்த கையிலே, செங் கோல்பிடித்து நின்றவா!
வேண்டிவந்த யாவையும் விரைந்தளிக்கும் மன்னவா!
கால்பிடித்தேன் என்மனக் கலக்கம்நான் உரைக்கவா?
கண்திறக்க வேண்டும்வேண்டும் தென்பழனி ஆண்டவா!

எனதுபக்கம் நீயிருக்க எங்கிருந்து பகைவரும்?
யானிருந்த மனைநடுங்க எவ்விதம் துயர்வரும்?
மனதுநொந்து நொந்துவந்த மைந்தனை நீ தாங்கவா -
வாழிவாழி தென்பழனிக் கோவில்கொண்ட ஆண்டவா!

ஆதிநாளில் சூரனை அழித்ததெய்வம் நீயெனில் -
அடுத்துவந்த பகையெலாம் முடித்ததுண்மை தான்எனில் -
மோதிநிற்கும் என்பகை முடிக்கவேல் எடுத்துவா -
முருகனே, தென் பழநிகொண்ட அழகனே, என் ஆண்டவா!

பன்னிரண்டு கைத்தலத்தில் பளபளக்கும் ஆயுதம்!
பாய்ந்துசெல்லத் துடிதுடிக்கும் பச்சையில் வாகனம்!
இன்னல்செய்யும் பகைமுடிக்க இன்னும்என்ன தாமதம்?
என்னையாளும் மன்னனான தென்பழநி ஆண்டவா!

ஈசனே உன் மனைவிபேரும் தேவசேனை என்கிறார்!
இன்னொருத்தி விழியிரண்டும் ஈட்டிஎன்று சொல்கிறார்!
வாசம்செய்யும் இடமெலாமுன் பாசறைகள் அல்லவா?
மைந்தனென் பகைமுடிப்பாய் தென்பழனி ஆண்டவா!

எம்பிரானே ஒன்பதுபேர் தம்பிமாரை நம்பினேன்!
எனதுகாவல் இவர்கள்என்று கவிதைபாடிச் செல்கிறேன்!
நம்பினாரைக் காக்கவேறு நாதன்எது சண்முகா?
நவிலொணாப் பகைமுடிப்பாய் பழநிமலை ஆண்டவா!

ஆறுபடை வீடிருக்க வேறுபடை ஏனடா?

அறியொணாத மந்த்ர, யந்த்ர, தந்த்ரமாய் வரும்பகையொ;
வேர்விடும் குலப்பகை ; வினைப்பகை ; கிரகப்பகை
வேறுபல் பகைமுடிப்பாய் வேள்பழநி ஆண்டவா!

எந்தவேளை யானபோதும் கந்தவேளைப் பாடுவேன்!
இந்தவேளை உன்னையன்றி எந்தஆளை நாடுவேன்?
வந்தவேளை நல்லவேளை, வாகைகொண்ட வேலவா
வன்பகை ஒழித்தருள்வாய் தென்பழநி ஆண்டவா!

அப்பனே அடைக்கலம்; என் ஐயனே, அடைக்கலம்;
அமரர்கோன் பகைமுடித்த அண்ணலே அடைக்கலம்;
எய்ப்பிலே சரண்புகுந்தேன் ஈசனே அடைக்கலம்;
என்பகை முடித்தருள்வாய் தென்பழநி ஆண்டவா!

ஸ்ரீ செந்திலாண்டவர் பதிகம்

வேல்முருகா வேல்முருகா வேல்முருகா வேல் வேல்
வேல்முருகா வேல்முருகா வேல்முருகா வேல் வேல்

பேர்படைத்த கந்தனே! பிரான்படைத்த செல்வனே
சூர்படைத்த ஆணவத்தைத் தூள்படைத்த வீரனே!
சீர்படைத்த செந்தமிழ் தினம்படைக்க அருளுவாய்
கூர்படைத்த வேலவனே! குலாவு செந்தில் நாதனே!

1

ஆறுகோணச் சக்கரம்: அமைந்த ஆறும் அட்சரம்;
ஆறுவாசல் தத்துவம்; அவைகடந்த அற்புதம்
ஆறும், ஆறும், ஆறும், ஆறும், ஆறும், ஆறும், ரூபனே
ஆறுதாயார் பாலனே! கண் பாரும் செந்தில் நாதனே!

2

அகம்குழைந்த சங்கரன் புயங்கமாலை பாடினான்
புகுந்த ஏவல் காசநோய் அகன்று நன்மை எய்தினான்
இகம் - பரம் - இரண்டிலும் - நலம்தரும் மகேசனே!
சுகந்த கந்த புஷ்பமே உவந்த செந்தில் நாதனே!

3

ஆதிநாதன் மறைத்திறம் அறிந்திலேன் அறிந்திலேன்;
காதலான செந்தமிழ்க் கருத்தையும் உணர்ந்திலேன்;

- பேதைநான் தினம்தினம் பிதற்றலும் தணிந்திலேன்;
ஈதுநீ பொறுத்தருள் இசைந்த செந்தில் நானே! 4
- மூங்கைபால் இரங்கியே முழங்கவைத்த தேவனே!
தாங்கொணா வயிற்று நோய் தனித்தசக்தி பாலனே!
ஏங்கி, ஏங்கி, ஏங்கி, ஏங்கி, எய்தினேன் என் ஈசனே!
தீங்கெலாம் விலக்குவாய் சிறந்த செந்தில் நாதனே! 5
- தொல்லைசெய்யும் நோய்இல்லை துயர்ப்பகை வினை இல்லை;
அல்லல் செய்யும் தீயசக்தி அட்டமத்துச் சனிஇல்லை;
இல்லை இல்லை என்றுபுகும் இலையில்தீ நிலாமலே
செல்வமெதும் இல்லையே திசுந்த செந்தில் நாதனே! 6
- வேறுவேறு மந்திரங்கள் ஆறெழுத் தடக்கமாம்;
மாறுதேவ தேவியாநின் வடிவிலே அடக்கமாம்;
சுறுபத்தும் ஆறுமான பேறுநல்கும் ஈசனே!
தேறும் என்னை ஆதரிக்க வாரும்செந்தில் நாதனே! 7
- தொட்ட தொட்ட இடமெலாம் துலங்குகின்ற ஜோதியே!
முட்ட முட்ட மடியிலே முகந்தளிக்கும் தேனுவே!
எட்ட எட்ட நிற்பதென்ன ஏழைகள்பங் காளனே!
கிட்ட கிட்ட வாரும் என்னை ஆளும் செந்தில் நாதனே! 8
- மாரனைத் தகித்த எந்தை மைந்தனான கந்தனே!
சூரனைக் கிழித்துவாகை சூடும்வெற்றி வேலனே!
சோரனை, எனைவருத்தும் துட்டனைத் தொலைக்க நீ
வீரவேல் எடுத்தல்வேண்டும் வேண்டும் செந்தில்நாதனே! 9
- அஞ்சிநான் நடுங்கும்போதில் அழகுவேல் எடுத்துவா
வஞ்சமாம் அகப்பகை - புறப்பகை மடித்துவா!
சஞ்சலங்கள் போக்கிவா! என் நெஞ்சில் இன்பம் தேக்கிவா!
தஞ்சமென்று சேன்வந்து இறைஞ்சும் செந்தில் நாதனே! 10
- ஆழிவாய் இருந்தவா! அருந்தவா என் ஆண்டவா!
காழிவாய்ப் பிறந்து ஞான காணமே பொழிந்தவா!
வாழி! தாயார் சூழ வேண்டும் வரமெலாம் வழங்கவா!
ஊழிநாதன் பூசனை உவந்த செந்தில் நாதனே! 11

பழநி வழிநடைப் பாடல்

(காசி ஸ்ரீ கவிஞர் அரு. சோமசுந்தரம்)

சாமியே முருகய்யா
சாமியே சரணம் முருகய்யா

அல்லும் பகலும் அடியார் கூடி
ஒல்லும் வகையான் ஏழ்நாள் ஓடிச்
செல்லும் வழிநடைப் பயணப் பாதை
கல்லும் முள்ளும் காலுக்கு மெத்தை - சாமியே

முந்நூறாண்டாய் முருகனைத் தேடி
பெண்ணும் ஆணும் பிள்ளையும் கூடி
கண்ணுக்கினிய கடவுளைப்பாடி
நண்ணும் பயணம் நன்மையே ஆக - சாமியே

பழநிக்கடவுள் பாதம் பணியக்
கழனி வரப்பும் கண்மாய்க் கரையும்
நிழலும் காணா நெடுங்கற் பாதை
தழலைத் தாங்கும் தாள்கள் காப்பாய் - சாமியே

பிஞ்சுக் கல்லும் பெரும்பனிக் காற்றும்
கொஞ்சம் கூடக் கொடுமை செய்யாமல்
பஞ்சம் நோய்கள் பகை அணுகாமல்
நஞ்சும் இனிற நடைவழி காப்பாய் - சாமியே

குற்றம் குறைகள் குழந்தைகள் செய்தால்
முற்றும் துறந்த முருகா வேலா
சற்றும் அதனைச் சட்டை செய்யாமல்
வெற்றி அளித்தே வேலா காப்பாய் - சாமியே

வாடைக் காற்றும் வழிநடைச் சோர்வும்
கோடை வெயிலும் கொட்டும் பனியும்
பீடை பிணியும் பிசாசும் திருட்டும்
சோடை செய்யாமல் சுகம் அருள்வாயே - சாமியே

ஏரிக்கரையில் ஏறி இறங்கித்
தாரின் சாலைத்தடம் வழியாக
ஊரின் பொட்டலில் உறங்கி எழுந்து
பாரில் பழநிப் பயணம் சிறக்க

- சாமியே

வண்டிகள் கட்டி வழிநடையாக
பெண்டிரும் பிள்ளையும் பெரியவருமாக
அண்டி நெருங்கி ஆண்டிகளாக
உண்டி மறந்த யாத்திரை ஓங்க

- சாமியே

தோளின் மூட்டை தொங்கிடு மாறும்
தாளில் ஊக்கம் தழைத்திடுமாறும்
சாற்றும் சரணம் சஞ்சலம் நீக்கிக்
கூற்றை வெல்லும் குமரா காப்பாய்

- சாமியே

எண்ணெய் காணாஈடு முடியாக
மண்ணே தோய்ந்த மலரடியாக
பண்ணே பாடும் பஜனைகளோடு
தன்னிகரில் லாப்பயணம் சிறக்க

- சாமியே

குன்றக்குடியில் கூட்டம் கூடி
நன்றாய்ப் பக்தர் நாற்பதாயிரம் பேர்
ஒன்றே உடலும் உள்ளமுமாக
சென்றே பழநிப் பயணம் சிறக்க

- சாமியே

அரண்மனைப் பொங்கல் கலிங்கப் பையா
கரங்களில் நீறு கண்டனூர் சாமி
பரம்பரையாகப் பழநிப் பயணம்
வரங்கள் தந்து வாழ்த்திடுவாயே

- சாமியே

குன்றக்குடியில் முதல்நாள் கூடி
மருதுப்பட்டியில் மறுநாள் தங்கி
சமுத்திரப்பட்டியில் சற்றே தூங்கி
வேலாம்பட்டியில் துயிலை விரட்டி

- சாமியே

செம்மடை ஊரில் சிறிதே தங்கி
சமமதமாகச் சத்திரப்பட்டி
நம்மவர் பழநிப் பயணம் ஏழ்நாள்
இம்மையின் பயனை இனிதே அருள

- சாமியே

காவடி தூக்கும் கால்நடைப் பயணம்
பூவடி பாடும் புனிதப் பயணம்
சேவடி சற்றும் சிவந்திடாவாறு
பாவடி பாடும் பயணம் சிறக்க

- சாமியே

நடப்போர் பசியால் நலியா வாறு
தடத்தில் நீரும் உணவும் தந்து
கடப்போர் சிந்தை களித்திடுமாறு
திடத்தை அருளித் தேவா காப்பாய்

- சாமியே

பள்ளயம் இட்டு வேலினைப் பாடி
புள்ளினம் போலப் பயணிகள் கூடி
வெள்ளி முளைத்த வேளையில் உண்டு
துள்ளி நடக்கும் பயணம் சிறக்க

- சாமியே

பாதையில் சற்றே பாதம் தளர்ந்தால்
வாதைகள் தீர்க்கும் நீறு வழங்கி
பேதைகள் நெஞ்சப் பிணிகளை நீக்கி
மேதைகளாக்கி மேன்மைகள் செய்வாய்

- சாமியே

பழநியை நோக்கிப் பயணமாகிக்
குழந்தைவேலன் சன்னதி வணங்கி
பழநி ஆண்டவர் பாதம் போற்றும்
பழநிப் பயணம் பயனாய் முடிய

- சாமியே

செந்தூர் முருகன் அந்தாதி

(மகாகவி அர.சிங்காரவடிவேலன்)

காப்பு

- 1 நாளும் ஒருவெண்பா நான் பாடச் செந்தூரில்
வாமும் முருகா வரமருள்வாய் - சூழும்
திருச்சீர் அலைபோலச் சிந்துதமிழ்ப் பூவால்
அருச்சனைகள் செய்திடவே ஆர்த்து
- 2 ஆர்க்கும் கடலின் அலையிற் பெருங்கூட்டம்
பார்க்க வருமுன்றன் பாதத்தில் - சேர்க்கும்
மழலைத் தமிழை மறுக்காமற் செந்திற்
குழந்தை வடிவிலோ கொள்
3. கொள்ளை அழகு குடியிருக்கும் உன்னுடைய
பிள்ளை முகங்காணப் போதுறுவார் - உள்ளமெல்லாம்
கள்ளம் தொலையக் கருணை பெருக்கெடுக்க
வள்ளால் அளிப்பாய் வரம்
- 4 வரந்தந் (து) அடியாரை வாழ்விக்கும் என்றன்
தரம்பாடும் என்றன் தமிழைச் - சிரஞ்சுடி
ஆடும் மயிலேறி அன்பே ! அழைத்தவுடன்
ஓடி வருவாய் உவந்து
5. துள்ளு தமிழ்மீதும் தோகை மயில்மீதும்
பள்ள வயல்நீராய்ப் பாய்வோனே ! கள்ளவிழும்
தாமரையாம் உன்றன் தளிரடியைச் சின்னவனின்
பாவடியில் வைத்துப் பயில்
6. பயிலும் திருவடியால் பாவங்கள் தாவும்
மயிலாக ஓடி மறையும் - அயில்வேலா !
நெஞ்சை இடமாக்கி நித்தம் நடமாடப்
பஞ்சடியை நெஞ்சிற் பதி
7. பதிதோறும் நின்று படிக்காக்கும் உன்னைக்
கதியாகப் பாடிக் கரைவேன் - விதிமாற்ற
வல்ல குமரா ! வடிவேலா ! என்நாவில்
நல்ல தமிழாய் நட

8. நடந்து மிகவருந்தி நாள்தோறும் அன்பர்
கிடந்து முகங்காணக் கெஞ்சும் - தடந்தோளாய்
எண்ணத்தால் ஏங்கியுனை இங்கே அழைக்கின்றேன்
வண்ண மயிலேறி வா
9. வாரா திருந்தால் வடிவேலா ! உன்னைத்தான்
பாராதாய் என்று பழிப்பார்கள் - ஆராத
அன்புடையாய் என்றால் அழைத்தவுடன் செந்தமிழாய்
முன்பொழிந்து நாவில் முழங்கு
10. முழங்கு கடலும் முகங்கண்டு முத்தாம்
கழங்காடித் துள்ளிக் களிக்கும் - வழங்குகொடைச்
செந்திற் பதிவாழ்வைச் செந்தமிழால் நான் பாடக்
கந்தன் திருவடியே காப்பு.

திருவடி

11. காப்பாற்றும் உன்றன் கழலிரண்டு தாமரையாம்
பூப்பொழியும் தேனைப் புகுந்துண்ணும் - ஈப்போலப்
பாடிப் பறந்துவரப் பஞ்சடியை எந்தலையிற்
சூடிக் கொடுப்பாய் சுடர்.
12. சுடரும் கதிரவனார் தோன்றுகின்ற போதில்
படரும் ஒளிவெள்ளம் பாயும் - கடலெனவே
வானத்தைத் தொட்டு வளருந் திருவடியைக்
காணக்கண் ஈவாய் கடன்.
13. கடன்தந்த கண்களினால் காணாமல் என்றன்
மடன்வந்து நிற்க மருள்வேன் - உடன்வந்து
வண்ண மயிலேறி வாழ்விக்கும் பொன்னடியை
எண்ணத் தவிசில் இடு.
14. இடும்பை மலை தன்னை ஈயாக ஓட்டி
விடும்பணியை செய்கின்ற வேலா ! - கடும்போடு
நாயேன் நடந்தேற நல்ல திருவடியால்
தூயவழி ஒன்றைத் துலக்கு.
15. துலக்கும் வழியில் தொடர்ந்துவரத் தூண்டும்
இலக்காய் இருக்கும் இரண்டு - நலக்கால்கள்

விட்டு விலகுகிற வேட்டைப் புலனைந்தும்
கட்ட உதவுகிற கால்.

16. காலைத் தொழுதாலும் கந்தா ! உன் கையிருக்கும்
வேலைத் தொழுதாலும் வேல்கழுவி - கால்வழியும்
பாலைத் தொழுதாலும் பாய்ந்துவரும் உன்மயிலின்
வாலைத் தொழுதாலும் வாழ்வு.
17. வாழ்வு கொடுக்கும் வளமார் திருவடியைத்
தாழ்வு கெடுக்கத் தலைமுடியில் - ஆழ்கடலும்
வானும் கலக்கும் வகையிற் பிணைத்தென்றன்
உணவும் சிறக்க உதவு
18. உதவும் திருவடியாம் ஒப்பற்ற வானக்
கதவு திறக்கக் கதியாம் - பதங்காண
ஏங்கித் தவிக்கின்ற ஏழை அடியேனைத்
தாங்கி அளிப்பாய் தமிழ்
19. தமிழும் திருவருளும் சான்றோர்கள் ஞான
அமிழ்தும் கலந்த அடியை - உமிழ்வடியும்
சின்னஞ் சிறுவாயின் செந்தமிழாற் பாடுகிறேன்
பொன்னணியாய்ச் சூடியதைப் போற்று.
20. போற்றி வழிபடுவார் பொன்தவிசில் வீற்றிருக்க
ஏற்றி அருளும் இணையடிகள் - போற்றியெனப்
பாடும் தமிழ்க்கவியிற் பாலோடு தேன்வந்து
கூடும் வழியைக் கொடு

திருமேனி

21. கொடுப்பாரின் கைச்சிவப்பும் கொண்டகொடை போற்றி
எடுப்பாரின் நாச்சிவப்பும் என்றும் - அடுப்பாரும்
தீயில் உறுசிவப்பும் செம்பவழி மேற்சிவப்பும்
காயுமே உன்மேனி கண்டு.
22. கண்டு தொழுவாரின் கண்களையும் தாமரைப்பூஞ்
செண்பாக மாற்றும் திருமேனி - கொண்டாடும்
உள்ளத்தை நன்றாக்கும் ஓங்கார ஞானமெனும்
வெள்ளத்தில் தோன்றும் விளக்கு.

23. விளக்கும் கதிரொளியும் வெண்மதியின் தண்மை
நலக்கதிரும் சேர்த்துடனே நாட்டின் - மலர்க்குவியல்
அத்தனையும் கூட்டி அமைத்ததுபோல் மேனியனே
முத்தான எங்கள் முருகு.
24. முருகா ! உன் மேனி முழுவதுமே காண
அருகதையே இல்லா அடியேன் - உருகியமும்
வெண்பாவில் மேனி விளக்கத்தை மெய்யடியார்
கண்பார்க்கச் சற்றேநீ காட்டு.
25. காட்டுக் குறவள்ளி கட்டிப் பிடித்தின்ப
நாட்டம் தணிகின்ற நன்மேனி - வாட்டுகிற
சோற்றுப் பிணியோடு சோகப் பிணியாவும்
மாற்ற உதவும் மருந்து.
26. மருந்தாகத் தோன்றி மருட்டுகிற வாழ்வை
விருந்தாக்கும் வேலா ! உன் மேனி - சொரிகின்ற
பாலும் பழக்குவையும் பன்னீரும் சந்தனமும்
மேலும் மருந்தாகு மே.
27. மேலும் உயர்வடைய மேனி உழைப்பொன்றே
சாலும் எனவிளக்கிச் சாற்றுதற்கே - வேலுடனே
ஓங்கு மலைதோறும் ஓடித் திரிபவனே !
தாங்கும் உடலெனக்குத் தா.
28. தாயின் தளிர்மனமும் தாவி விளையாடும்
சேயின் உடல்வலிவும் சேர்ந்தவனே ! - நோய்நொடியால்
என்றும் வருந்துகிற என்னுடலை உன்னுடைய
குன்றாக மாற்றிக் கொடு.
29. கொடுமுடிகள் தோறும் குடியிருக்கும் வேலா !
எடுபிட்யாய் வைத்தென்னை ஏவின்- அடிபிடிக்கும்
பாவனையில் உன்றன் பழமான மேனிதரும்
ஆவலினைத் தீர்ப்பேன் அனைத்து
30. அனைத்தும் அடித்தும் அருளும் முருகா !
பனைத்தோள்சேர் மேனிப் பழத்தை - நினைத்தாலே
மாயப் பழவினையால் மண்ணாகும் மக்களுடல்
போயனைத்தும் மாறிடுமே பொன்.

பன்னிரு கைகள்

31. பொன்னார்ந்த மேனி பொருந்தும் திருக்கைகள்
பன்னிரண்டும் ஈயும் பயன்யாவும் - என்னிரண்டு
கையாலும் அள்ளிக் கவிதையிலே பெய்துவக்க
ஐயா ! சிறிதே அருள்.
32. அருளைப் பொழிமழையாம் ஆறிரண்டு தோளின்
பெருமை கடலிற் பெரிதாம் - இருமையிலும்
இன்பம் கொடுக்கின்ற ஈராறு தோள்களையும்
கண்பார்க்கச் சற்றேநீ காட்டு
33. காட்டு விறகனைய கையிரண்டும் தீமைக்கே
மூட்டு நெருப்பாய் முயலுகிறேன் - வாட்டநிலை
போக்குகிற பன்னிரண்டு பொன்னார் திருக்கையால்
நீக்கிடுவாய் தீமை நிலை.
34. நிலையாத வற்றை நிலையாக எண்ணி
அலையாக ஏங்கி அலைவேன் - மலையாக
என்னிருகை என்றென்றும் இன்பப் பணிசெய்யப்
பன்னிருகை காக்க பரிந்து !
35. பரிந்து பணியாற்றப் பண்பாட்டால் உள்ளம்
விரிந்து நலங்காக்க மேன்மை - புரிந்துயரச்
செந்தமிழைப் போல்மேனி செக்கச் சிவந்திருக்கும்
கந்தா கொடுத்திடுவாய் கை.
36. கையை முடக்கிக் கவலை மிகப்பெருக்கி
வையத்தார் இன்று வருந்துகிறார் - எய்யாமல்
பன்னிரண்டும் செய்யும் பணிபார்க்க எம்நாட்டார்
கண்ணிருளைத் தீர்ப்பாய் கனிந்து.
37. கனிந்துருகும் அன்பர் கலியுருக உன்னைப்
பணிந்துருகும் நல்லடியார் பாவம் - குனிந்துருக
ஐயா ! திருக்குமரா ! ஆறிரண்டு தோள்களினால்
செய்யாயோ தாங்கும் செயல்?
38. செயலே வழிபாடு; செய்திறனே செல்வம் ;
வயலுழவே வையத்தின் வாழ்வு புயல்நடுவே

செல்லும் கலனே சிறுமனிதன் ; செந்தூரா !
வல்லமைசேர் கையை வழங்கு.

39. வழங்கு திருக்கையால் வன்மனத்தின் மாசாம்
கிழங்கை அகழ்ந்தெடுக்கக் கெஞ்சி - முழங்குகிற
செந்தூர் அலைபோற் சிறியேன் கதறுகிறேன்
கந்தா ! அருள்வாய் கதி.
40. கதியும் கனிவும் கதிர்போல் விளங்கும்
மதியும் மலர்போல் மனமும் - நிதிக்குவையும்
செய்யான வாழ்க்கையிலே சேர்ந்தொளிரப் பாய்ச்சுவதால்
ஐயா ! உனதுகரம் ஆறு.

ஆறுமுகம்

41. ஆறுமுகத் தாமரையோ? அன்றுவந்த செங்கதிர்கள்
ஏறுமயில் மேலே இசைந்தனவோ ? கூறிடுவாய்
செந்தில் வடிவேலா ! செக்கச் சிவந்திருக்கும்
அந்த முகத்தின் அழகு.
42. அழகு வடிகின்ற ஆறு வடிகாலோ?
பழகு சுவைஆறோ? பாரில் - உலவிவரச்
செய்யும் அறிவுகளோ ? செந்தமிழின் ஊற்றிடமோ?
ஐயா ! உனது முகம் ஆறு.
43. ஆறு முகமும் அருள்பொழியக் காத்திருந்தும்
வேறு முகமாய் வினை நடத்தும் - நூறுமுகம்
கொண்டாலும் காணக் குறையாத பேரழகே !
அண்டிவரச் செவ்வாய் அருள்.
44. அருளே இருளாய் அடியேனின் புன்னை
இருள் வழியும் உள்ளமுமே எண்ணும் - இருள் விலகி
வேறு கதிரால் விடியாத என்மனத்தை
ஆறு கதிர்முகத்தால் ஆக்கு.
45. ஆக்குமுகம் தூய அறிவுமுகம் தீயவினை
நீக்குமுகம் வென்று நெடும்பகையைப் - போக்குமுகம்
நன்றாக்கிக் காக்குமுகம் நன்னெஞ்சிற் பூக்குமுகம்
என்றுரைப்பர் ஆறின் இயல்பு

46. இயல்பை அறியா இயல்பினனாம் என்றன்
மயிலை விலக்கி மனத்தின் - புயலான
மற்றாசை நீக்கி மதிகொடுக்கும் ஆறுமுகப்
பற்றாசைத் தந்தருள்க பார்த்து
47. பார்க்கப் பசிதீர்க்கும் ; பால்வழியும் ; செந்தூரின்
ஆர்க்கும் கடல்போல் அருள்புரியும் - ஈர்க்கும்
அழகு தவழ்கின்ற ஆறுமுகம் எங்கள்
பழகு தமிழ்கண்ட பண்பு
48. பண்பு வளரப் பசிதொலைய உன்னுடைய
அன்பு வளரும் அறுமுகமும் - கண்பார்க்க
வேண்டிக் கதறுகிறேன் வேலவனே ! மக்களினம்
ஆண்டு சிறக்க அருள்
49. அருள்வங்கி ஆகும் அறுமுகமும்; எங்கள்
இருள்வங்கி ஆகும் இதயம் - தெருள்பொங்கி
நல்ல வழிகாண நாளும் தொழுகின்றோம்
அல்லல் வினையை அறு.
50. அறுமுகத்தால் அன்றி அடியவர்கள் துன்பம்
மறுமுகத்தால் நீங்கி மறையா - திருமுகத்தைச்
செண்டாக்கித் தேன்பருகத் தேடும் இதயத்தை
வண்டாக்கி வைப்பாய் மகிழ்ந்து.

வேல்

51. மகிழும் அடியார் மனம்போல் உருவும்
நெகிழும் மதிபோல் நிறமும் - முகில்தவழும்
மின்னின் பளபளப்பும் மேவும் வடிவேலை
எண்ணி உரைப்பேன் இனி
52. இனிமை தவழும் இளமுகத்தாய் ! தந்தை
குனிய அறிவுரைத்த சுவர்மை - நனிபுலமை
காட்டும் அறிகுறியாய்க் கையிருக்கும் வேலுடையாய் !
பாட்டில் அறிவிருக்கப் பார்.

53. பாரில் பகையைப் பணிவிரட்டும் செங்கதிர்போல்
வேரருக்கும் வீரம் விளைவேலாய் ! - சூறுத்தாய் !
நெஞ்சில் உரம்தருவாய் ! நேர்மைத் திறம் தருவாய் !
அஞ்சாமை வேலால் அளித்து.
54. அளிக்கும் திருக்கையில் ஆகாதார் நெஞ்சிற்
குளிக்கும் வடிவேலைக் கொள்ளல் - வழிநோக்கித்
தீமை திருந்திவரச் செய்யும் மறக்கருணை
ஆமென்று நெஞ்சே ! அறி.
55. அறியாத சூரன் அகந்தைதனை வேலன்
நெறியாக்கும் நல்ல நினைவே - குறியாக
எய்தான் ; கொலையன்றாம் ; ஈடேறச் சூரன்முன்
செய்தவமே அஃதென்று செப்பு.
56. செப்பை நிகர்முலையார் சேர்ந்திரண்டு பக்கத்தும்
அப்புவிழி வேலால் அதட்டுகிறார் - தப்புதற்கே
காக்கும் வடிவேலன் கையில் ஒளிவேலைத்
தூக்கியுள்ளான் என்றேநீ சொல்.
57. சொல்லரிய கந்தன் சுடர்வேலும் கைகூப்பி
எல்லோரும் போன்றும் இறையாகும் - சொல்லரசன்
நாடு புகழ்க்கம்பன் நல்ல மனைப்பொருளும்
பாடாதோ? வாய்திறந்து பா.
58. பாட்டுக்குத் தக்க பயனுண்டாம் என்பதனைக்
காட்டுதற்கே வேலைத்தன் கைக்கொண்டான் - நாட்டில்
வறுமை தொலைத்து வளம்பெருக்கும் கையின்
பெருமையினை வேலே நீ பேசு.
59. பேசத் தெரிந்ததுமே பிள்ளையின்கை வேல்கொடுத்து
வீசப் பணித்ததமிழ் வீரத்தைத் - தேசமெல்லாம்
கண்டு தெளிந்திவே கந்தன் வடிவேலைக்
கொண்டுள்ளான் என்றேநீ கூறு.
60. கூறும் அடியார் குறைதீர்க்கும் வேலவனே !
யாரும் சிலைதிருட அஞ்சிடவோ? - மாறாமல்
என்றென்றும் வேற்படையை ஏந்தி இருக்கின்றாய்
குன்றேறும் வாழ்க்கையினைக் கொண்டு.

மயில்

61. கொண்டையிலே பூவும் குழந்தை எழில்முருகைக்
கொண்டுவரும் பேறும்நீ கொண்டுள்ளாய் ! - கண்டவரின்
உள்ளம் கவர்மயிலே ! ஒப்பற்ற செந்தமிழாய்த்
துள்ளி வருவாய் துணை.
62. துணைக்கு வடிவேலன் தோன்றிவா அன்பர்
மனைக்கு விரையும் மயிலே ! அனைத்துலக
வண்ணம் பரிமாறும் வங்கிநீ என்றுரைத்தால்
எண்ணம் பிழையோ? இயம்பு.
63. இயம்புபோல் அகவும் இயல்புடையாய் ! நெஞ்சப்
பயமாம் கொடுமைமிகு பாம்பை - நயமாக
ஓட்டி எனைக்காக்க ஒப்பற்ற வேல்முருகைக்
கூட்டி வருவாய் குதித்து.
64. குதிக்கும் மயிலே ! குழந்தை வடிவேலன்
மதிக்குமிகு மாதர் மலரோன் - விதித்ததனால்
உன்சாயல் கொண்டாரே? உன்னெழிலைப் பார்த்திருந்தே
பின்சாயல் கொண்டாரோ? பேசு.
65. பேசும் எழில்மடவார் பேரின்ப நீர்நிலையில்
வீசுமலர்க் கூந்தல் விரிப்பதுபோல் - தேசுடைய
தோகை விரிமயிலே ! துன்பஞ்சேர் இவ்வுலகில்
வாகை எனக்கு வழங்கு.
66. வழங்கு திருக்கையான் வடிவேலன் ஞானப்
பழஞ்சுவைக்க வேண்டிப் பசியால் - அழுங்குகிறேன்
பீலி அளவேனும் பிள்ளை அருள்கொடுக்கக்
கோல மயிலே நீ கூறு.
67. கூற முடியாக் குணங்கொண்ட உள்ளநிறம்
மாறும் மயிற்கழுத்தாய் மாறுவதால் - ஆறுமுக
வள்ளல் செவியில் மயிலே ! மனஉறுதி
கொள்ளப் பரிந்துரைகள் கூறு.
68. கூறும் அடியார் குறைதீர் வடிவேலன்
ஏறு மயிலே ! இராப்போதில் - நூறுமுறை

மீன்பூத்த வானம்போல் மின்னி ஒளிவிடுமே
வான்பூத்த தோகை வனப்பு.

69. வனப்பின் மறுவடிவே ! வண்ணப்பூஞ் சேலை
மணப்பெண்ணாய்த் தோன்றும் மயிலே ! இனப்பறவை
வேந்தே ! இணைபிரியா வேலவனை நான்காண
ஏந்தி வருவாய் இனிது.
70. இனிமை தவழ்முகமும் இன்சொல்லும் துன்பம்
தணிய உதவும் தகவும் - கனிவும்
பயிலும் மனத்தென்றும் பாய்வதனால் வேலன்
மயிலே அடியார் மனம்.

திருச்செந்தூர்

71. மனம்போல் அலைத்து மலைபோல் உயர்ந்து
கணந்தோறும் வேலவனைக் கண்டு - குணம்பாடி
ஆர்த்துக் குதிக்கும் அலைவாய்த் திருச்செந்தூர்
பார்க்கத் தகுந்த பதி.
72. பதியான வேலன் பணிவார்க்கு வீடாம்
கதிகாட்டும் செந்தூர்க் கடலில் - விதியால்
எதுவாய்க் கலந்தாலும் என்னருமைக் கந்த
மதுமாந்தி வாழ்வேன் மகிழ்ந்து.
73. மகிழும் அடியார் மனக்குறைகள் தீர்
நெகிழும் மலர்க்கண்ணின் நீரும் - புகழ்ந்து திறம்
பாடிப் பரவிடுவார் பாட்டொலியும் செந்தூரிற்
கூடும் கடலென்றே கூறு.
74. கூறும் அடியார் குறைதீர் வடிவேலன்
ஏறு மயிலோ (டு) எதிரிக்கும் - சீறுகடல்
மீதிற் படர்ந்ததுபோல் மேல்வருமாம் செந்தூரிற்
சோதிக் கதிரெனவே சொல்.
75. சொல்லாமற் சென்று சுவைசேர் படம்பார்த்தே
இல்லம் திரும்பும் இளைஞரென - நல்முருகை
நண்டு கடல்தாண்டி நாள்தோறும் செந்தூரிற்
கண்டு திரும்புவதைக் காண்.

76. காணக் குறையாத கந்தன் வடிவழகை
வானக் கரையாய் வளர்வதனைக் - காணத்தான்
நத்தை உடல்நீட்டி நாளும் கரைநோக்கித்
தத்திவரும் செந்தூரில் தாள்.
77. தாளைத் தொழுதால் தலையுயரும் என்பதனை
நாளும் உணர்த்திடவோ? நன்மணலும் - வேளுடைய
செந்தூர்க் கடற்கரையில் சிந்தும் அலையோடு
வந்துமலை ஆகும் வகை.
78. வகையொன்று கூறி வழிப்படுத்த வேண்டித்
தகையறியா நாரை தவிக்கும் - சிகைமீது
கொண்டை மயிலோ குமரன் எனக்கூறக்
கண்டுரைக்கும் செந்தூர்க் கடல்.
79. கடல்கூழத் தமிழ்நாடு கன்றுடைய ஆவாம்;
உடலாகும் மற்றுள்ள ஊர்கள் - கடல்கூழ்ந்த
செந்தூர் மடியாகும் ; செவ்வேள் திருமுருகன்
பந்தம் அறுக்கின்ற பால்.
80. பால்மணக்கும் செவ்வாயிற் பாமணக்கும் ; தென்றலெனும்
கால்மணக்கும் ; பேச்சிற் கவிமணக்கும் ; - நூல்மணக்கச்
சூழும் தமிழ்மணக்கும் ; தூயதிரு நெல்வேலி
வாழ்திருச் செந்தூரை வாழ்த்து.

வள்ளி தெய்வானை

81. வாழ்த்தோலிகள் வாணிடிக்க வானவர்கள் பூச்சொரியத்
தாழ்த்தித் தலைவணங்கித் தம்மடியார் - வாழ்த்திசைக்கத்
தெய்வானை மாதைத் திருப்பூட்டக் கண்டவர்கள்
உய்வாராம் வானில் உயர்ந்து.
82. உயர்ந்த மலைவாழும் ஓய்யார வேலன்
நயந்து மிகப்பணிந்து நாளும் - புயந்தழுவும்.
வள்ளி மடமானை வாழ்த்தின் வடிவேலன்
துள்ளி வருவான் துணை.

83. துணையாகும் வேலன் துணையாக என்றும்
அணைபோலப் பக்கம் அடுத்தார் - இணையடிகள்
நாளும் மலர்தூவி நாவாரப் போற்றிசெயின்
சூழும் வினையாவும் தூள்.
84. தூளை மலரென்று தூவி வணங்கிடினும்
வேளை தவறாத வேலவனை - ஏழையெனக்
கண்வீச்சால் மாற்றிக் கதறியழுவைத்தனால்
பெண்பேச்சே வாழ்விற்பெரிது.
85. பெரியாளை நோக்கிடிலோ பேச்சின்றி வள்ளி
குறியாளாய் நெஞ்சைக் குடைவாள் - சிறியாளை
நோக்கிடிலோ வேலவனை நோய்நோக்கால் மூத்தாளும்
தாக்கிடுவாள் மிச்சம் தவிப்பு.
86. தவிப்பைத் தணிப்பவராய் தம்மையிற் செல்வம்
குவிப்பவராய்ப் பெண்மைநலக் குன்றாய்ப் - புவிப்பொறுமை
கொண்டிலங்கு மாதர் குணங்கண்டு வேலவனும்
பெண்டிருவர் கொண்டான் பிணைத்து.
87. பிணைத்தமுகத் தாமரையிற் பிள்ளைமுகம் தன்னை
அணைத்திடையே வைத்த அழகை - அணைத்துலகும்.
கண்டு மகிழ்ந்திடவே கந்தன் இருபுறமும்
செண்டுகளைக் கொண்டானோ ? சேர்த்து.
88. சேர்த்த மனைவியரில் தெய்வானை தேவமகள்
வார்த்த வடிவுடைய வள்ளிமகள் - ஆர்ப்பொலிசேர்
குன்றக் குறமகளாம் கூறும் குலமெல்லாம்
இன்றெனவே கொள்வீர் இனி.
89. இனிக்கும் மொழிபேசி இன்பம் துளிக்கத்
தனிக்க இருக்கும் தருணம் - இனிக்கருணை
காட்டிடுக என்றே கனிந்துரைக்க மூத்ததிரு
வாட்டியிடம் கேட்பேன் வரம்.
90. வரமருளும் வேலன் மனமிரங்க வள்ளி
சிரமருள வேண்டித் தினமும் - கரமலியப்

பொன்னார் திருவடியிற் பூத்தூவி வாழ்த்துகிறேன்
என்னாசை தீருவதும் என்று?

முருகன் திருவருள்

91. என்றும் அருள்பொழிய ஏறு மயிலேறிக்
குன்றில் வியங்கும் குமரய்யா ! - என்றென்றும்
செந்தமிழால் உன்றன் திருவருளைப் பாடிவரத்
தந்தருள்வாய் நல்ல தமிழ்
92. தமிழின் இனியவனே ! தங்கமனம் கொண்டோய்!
அமிழ்தாம் அருள்பொழியும் அன்னாய் ! - இமிழ்கடலின்
நண்டாக நொண்டி நடப்பவனும் உன்னருளாற்
கண்டுவரப் பெற்றிடுவான் கால்.
93. காலன் வரும்போது கைகாட்டி அன்பருயிர்
ஆலம் விழுதாய் அணைப்பவனே ! - நீலமயில்
வந்தருளும் உன்னருளால் வாய்குளிர ஊமையரும்
கந்தையா என்பர் கசிந்து.
94. கசிந்து மனமுருகிக் கண்ணிழந்த அன்பர்
பொசிந்தே இருவிழியும் பொங்க! - நசிந்தமுதால்
பேணும் முருகய்யா ! பேரொளியாம் உன்னருளாற்
காணவழி பெற்றிடுவர் கண்.
95. கண்ணுக் கடங்காத் கதிரவனே ! கற்பனையாம்
எண்ணுக் கடங்கா எழில்விளக்கே ! - மண்ணுக்குள்
விண்ணை விரிப்பவனே ! வேலவனே ! உன்னருளோ
மண்ணிற் பெரிய மலை.
96. மலைதோறும் நின்று மனந்தோறும் செந்தூர்
அலைபோல் அருள்பொழியும் அன்பே ! - உலைபோலப்
பொங்கும் மனத்துயரைப் போக்கும் உனதருளோ
கங்குகரை இல்லாக் கடல்.
97. கடலோடு சேரும் கழிநீரும் அந்தக்
கடலாக மாறுவதாற் கந்தக் - கடலோடு

நாய்வாயின் நீரணைய நான்கலக்க வேண்டுகிறேன்
தாயேநீ ஈவாய் தரம்.

98. தரங்கெட்ட தீயோர்க்கும் தாள்பணிந்து நின்றால்
வரங்கொட்டும் செந்தூரின் வாழ்வே ! - அறங்கெட்டு
நாளும் நலிகின்ற நாட்டில் உனதருளே
ஆளும் வழியை அருள்.
99. அருளே பொருளென் றறியாதார் வையப்
பொருளே பெரிதாய் புகழ்ந்தே - அருள்கொன்று
காசின் திருமுன்னே கைகட்டி வாய்புதைக்கும்
மாசை முருகய்யா ! மாற்று.
100. மாற்றுக் குறையா மனத்தூய்மை, மாண்வினைகள்
ஏற்று முடிக்கும் இரும்புடலம் - தூற்றிடினும்
தாங்கும் பொறுமை, தமிழாற்றல், செந்தூரா !
ஓங்க அருள்வாய் உவந்து.

பக்தித் துறை

(திருமதி. உமா பாலசுப்பிரமணியன், சென்னை)

உலகத்தில் மக்களிடயே இரண்டு கட்சிகள் உள்ளன. ஒன்று
ஒளியை நோக்கிப் போகின்றது, மற்றொன்று இருளை நோக்கிப்
போகின்றது. ஒரு பக்கத்தில் கரை காண முடியாத எல்லையில்லா
இன்பக்கடல் ஓங்கி நிற்கின்றது. மற்றுமொரு பக்கத்தில் பிறவிப்
பெருங்கடல் இருக்கின்றது. பிறவிப் பெருங்கடலில் இன்பத்தத் தவிர
வேறு ஒன்றுமில்லை என்பதை மக்களாகிய நாம் அறிந்துள்ளோம்.
ஆனால் இறைவன் கருணையினால் இன்ப அனுபவம் பெற்ற
பெரியோர்கள் இன்பக் கடலை அறிந்திருக்கிறார்கள்.

வாழ்க்கையெனும் மேடு

பிறவிப் பெருங்கடலுக்கும், ஆனந்தக் கடலுக்கும் நடுவிலே,
குண்டும் குழியும் நிறைந்த, அழுக்கு நிரம்பியுள்ள வாழ்க்கையெனும்
மேட்டில் நாம் இருக்கிறோம். அதில் புத்தியாகிய ஆறு ஓடுகிறது. மனிதப்
பிறவியில் உடம்பிலும், உடையிலும் ஒட்டிக் கொள்ளும் அழுக்கைப்
போல, உள்ளத்தில் ஒட்டிக்கொள்ளும் அழுக்கான உயிரைச்
சார்ந்திருக்கிறது. உயிர்களிடத்தில் மும்மலங்கள் உள்ளன. மனம்
இருப்பதனால்தான் மனிதன் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்கிறான்.

மனம் இறந்து போய்விட்டால் மலங்களும் அழிந்து போகின்றன. மனத்தின் தவிப்பு மனத்தின் கொழுந்து எதுவோ அதைப் புத்தி என்று சொல்லுவார்கள். நாம் வாழ்வதற்குரிய கருவிகள் இரண்டு வகையாகும். கை கால்கள் முதலிய உறுப்புகள் புறத்தே உள்ளன. அகத்தே உள்ள கரணங்களுக்கு அந்தக் கரணங்கள் என்று பெயர். அவர்கள் நான்கு பகுதிகளாகப் பயன்படுகின்றன. அதாவது, ஏதாவது ஒரு பொருளைப் பற்றிச் சிந்தித்து அதனிடத்தில் ஈடுபடுவதைச் சித்தம் என்கிறோம். அப்பொருளை எவ்வாறு பெறுவது என்று தனிப்பது, மனம் ஆகும். பின் ஒரு பொருளைப் பார்த்தால் நல்லதா, கெட்டதா என ஆராய்ச்சி செய்கிறோம். இங்ஙனம் ஆராய்ச்சி பிறக்குமிடம் தான் புத்தியாகும். நாம் இன்னார், என்பதை எப்பொழுதும் அறிந்து வைத்துக் கொண்டு தூக்கத்தில் எழுப்பிக் கேட்டாலும் நாம் இன்னார் என்ற நினைவோடு எழுந்திருக்கிறோம். அந்த நினைவுள்ள பகுதிதான் அகங்காரம். இப்படி மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்ற நான்கு பகுதிகளாக அந்தக் கரணம் இயங்குகிறது. புத்தியினால் இது நல்லது, இது பொல்லாதது எனத் தெரிந்துகொள்கிறாம். அதனால் சித்தமும் அதனுடன் ஒற்றுமையுடன் சேர்ந்து செயல் படுகிறது. ஆனால் பொல்லாத மனம் தாவித் தாவிச் செல்கிறது, அதனால் துன்பங்கள் உண்டாகின்றன.

பக்தித் துறையில் கலந்தால் புத்தித் தரங்கம் தெளியும்

புத்தியாகிய சிற்றாறு வளைந்து, வளைந்து இன்பக் கடலுக்கும் பிறவிக் கடலுக்கும் நடுவே செல்லும் பொழுது, அங்கங்கே அழுக்கைச் சேர்த்துக் கொண்டுபோகிறது. ஒரு பெரியவர் அதன் எதிரில் வந்து ஏனப்பா! இந்த அழகான சிற்றாற்றை இப்படி அழுக்காக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்? என்றார். எனக்கு எப்படி அழுக்கைப் போக்கிக்கொள்வது என்று தெரியவில்லை, நீங்கள் சிறிது கூற முடியுமா? என்றது புத்தியான ஆறு.

அழுக்கு நீரை உன்னால் வடிக்கடிச் சுத்தம் செய்வது என்பது முடியாத காரியம். அதைத் தெளியவைத்துச் சுத்தம் செய்யும் ஒரு பெரிய கடல் இருக்கிறது. அதுதான் ஆனந்த வாரி. அதோடு நீ கலக்க வேண்டும். சரி ! புத்தியாகிய சிறிய ஆற்றை ஆனந்தவாரியோடு கலக்கலாம் என்று கிளம்பினால், காமம், மோகம், மதம், மாச்சரியம் போன்ற துறைகளே கண்களில் தெரிந்தன. பிறவியாகிய அழுக்குக் கடலோடு அறிவாகிய ஆற்றைச் சேர்ப்பதனால் எவ்வாறு அது தெளிவடையும் என்ற சந்தேகமே எழுந்தது. பெரியவரே ! ஆனந்த வாரியின் துறை எனக்கு அகப்படவில்லை. பிறவிக்கடல் துறைகள்தான் எனக்குத்தெரிந்தன ஆனந்தவாரிக்கும் துறைகள் உண்டா? ஆம்!

ஞானம், கர்மம், பக்தி என்று மூன்று துறைகள் உள்ளன. பாலை வனத்தில் ஆறு கடக்கும் போது புது நீர் ஓட்டம் எப்போதும் இருக்க வேண்டும் இல்லையெனில், ஆனந்தவாரியைச் சேர முடியாது. அதனால் ஞான மார்க்கம் கடினமாகும் என்றார் பெரியவர்.

ஞானமாகிய துறை உனக்குப் பயன்படாது அப்பா. கர்மம் என்ற மற்றொரு துறை இருக்கிறது ஆனால் அது மேட்டிலே இருக்கிறது. பள்ளத்திலிருந்து மேட்டில் ஏறுவது அவ்வளவு எளிதல்ல. அதுவும் உனக்குச் சரிப்படாது. விழித்தது புத்தி ஆறு. அப்பொழுது வேறு வழியே இல்லையா?

ஞானமும், கர்மமும் வேண்டாம். பக்தி என்ற ஒரு துறை இருக்கிறது. அந்த பக்தித் துறை வழியாக எளிதில் ஆனந்தவாரியோடு கலந்து, புத்தித் தரங்கம் தெளியும்படியாகச் செய்துவிடலாம். கவலைப் படாதே! என்று சொல்லி மறைந்தார்.

அதற்கு மறுபடியும் சந்தேகம் வந்தது. புத்தியாகிய அழுக்கு ஆறு ஆனந்த வாரியுடன் கலந்தால் ஆனந்த வாரியும் அழுக்காகி விடுமே ! எங்ஙனம் யமுனை புனித கங்கையுடன் கலந்தால் புனித கங்கையாகி விடுகிறதோ அவ்வாறே அழுக்கு நிரம்பிய புத்தித் தரங்கம் ஆனந்த வாரியுடன் கலந்து விட்டால் களவு, கோபம் போன்ற அனேககெட்ட வாசனைகளும் போய் ஆனந்தவாரியுடன் கலந்து, பிறகு ஆனந்த வாரியின் மணமே மிஞ்சும். மனிதனையும் விலங்கையும் ஒப்பிட்டால் மனிதனே உயர்ந்தவன் என்பது தெரியும்.. ஏனென்றால் மனிதனுக்கு யாவற்றையும் பகுத்துப் பார்க்கும் ஆறாவது அறிவாகிய பகுத்தறிவு இருக்கிறது.

புத்தித் தரங்கம் என்ற புகை வண்டி

இன்ப துன்பத்திற்கு அப்பாற்பட்டது எதுவோ அதுதான் ஆனந்தம். இந்தப் பிறவிப் பிணியைப் போக்கும் ஆண்டவனின் அருளைப் புணையாகக் கொண்டு யார் பக்தித் துறையிழிந்து செல்கிறார்களோ, அவர்கள் ஆனந்த வாரியை நிச்சயம் அடைவார்கள். எங்ஙனம் தண்டவாளத்தின் மேல் தடம் புரளாது செல்லும் இரயில் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களை ஓரிடத்திலிருந்து பல தூரம் தாண்டி இறக்கச் செய்கின்றதோ அது போல புத்தியும் தடம் புரளாது செல்லவேண்டும். புத்தித் தரங்கம் பக்தித்துறை வழியே செல்லும்படி செய்ய வேண்டும். கற்றலை விடக் கேட்டல் சிறந்தது. அதற்குத்தான் இறைவன் ஒருவாய் அமைத்து இரு காதுகளைப் படைத்திருக்கிறாரோ? காதினால் கேட்டவைகளைத் தொகுத்து பின் சிந்தித்து, தெளிவடைய வேண்டும்.

தெளிவு ஏற்பட்ட பிறகு தோன்றுவது நிஷ்டை. கற்றல், கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிஷ்டை, அனுபவம் இப் படிகளின் வழியே சென்றால், புத்தித் தரங்கம் தெளிந்து இன்பக் கடலுடன் கலக்கலாம். ஆனால் அறிவு கலங்கியிருக்கிறதே ? இது தெளிந்த பிறகு பக்தி செய்யலாம் என்று இராமல், பூக்களைக் கொய்து குடுமியில் வைத்துக் கொண்டும், அபிஷேகம் செய்ய வாயில் நீரைக் கொணர்ந்தும், நைவேத்தியத்திற்காகத் தான் சுவை பார்த்த மாமிசத்தைக் கொண்டு வந்தும், இறைவனை பக்தித் துறையிழிந்து பூசை செய்த கண்ணப்பர் எவ்வாறு இறைவனாகிய ஆனந்தவாரியோடு சங்கமம் ஆனாரோ அதே போன்று, புத்தித் தரங்கம் தெளியாமல் இருந்தாலும் பக்தித் துறையில் இறங்கினால் ஆனந்தவாரியோடு கலந்து, அத்தருணமே தெளிவு பிறந்துவிடுவதையும் காணலாம்.

முருகன், சுட்டி என்ற ஆயுதத்தை ஒருமுறை சூரனிடம் விட்டு, குருதி வெள்ளம் பொங்க, மேன்மை அடைந்தான். இந்திரனுக்கு அவனது ஆட்சியையும், அமராவதி என்ற தலைநகரையும் மீட்டுக் கொடுத்த முருகன் நம்மையும் ஆட்கொண்டு, அழுக்குக் கடலில் கலக்கச் செல்கிற புத்தியை ஆனந்த வாரியில் கலக்க வழி காட்டுவான் என்ற நம்பிக்கையோடு முருகன் செயல்களை நினைவு படுத்தும் திருப்புகழ் போன்ற பாக்களை உணர்ந்து ஓதுவோமாக !

பக்தித் துறை இழிந்து ஆனந்த

வாரி படிவதனால்

புத்தித் தரங்கம் தெளிவதுஎன்

றோ? பொங்கு வெங்குருதி

மெத்திக் குதிகொள்ள வெஞ்சு

ரனைவிட்ட சுட்டியிலே

குத்தித் தரங்கொண்டு அமரா

வதிகொண்ட கொற்றவனே !

பொங்கி வெம்மையான இரத்தம் மிகுதியாகக் குதிக்க, வெவ்வித சூரனை, தான் ஏவிய சுட்டியென்னும் படைக் கலத்தால் குத்தி, அதனால் உண்டான சிறப்பை மேற் கொண்டு, அமராவதியைக் கைக் கொண்ட வெற்றி மிடுக்குடைய பெருமானே ! பக்தி என்னும் துறையில் இறங்கி ஆனந்தமென்னும் கடலில் படையும் முறையினால் என்னுடைய புத்தியாகிய சிற்றாற்றிலுள்ள அலைகள் தெளிவது எண்ணைக்கோ?

- நன்றி : www.murugan.org

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் அருளிய கந்தர் அலங்காரம்

... காப்பு ...

அடலரு ணைத்திருக் கோபுரத்தேஅந்த வாயிலுக்கு
வடவரு கிற்சென்று கண்டுகொண் டேன்வரு வார்தலையிற்
தடப டெனப்படு குட்டுடன் சர்க்கரை மொக்கியகைக்
கடதட கும்பக் களிற்றுக் கிளைய களிற்றிணையே.

... நூல் ...

பேற்றைத் தவஞ்சற்று மில்லாத என்னை ப்ரபஞ்சமென்னுஞ்
சேற்றைக் கழிய வழிவிட்டவா. செஞ் சடாடவிமேல்
ஆற்றைப் பணியை யிதழியைத் தும்பையை அம்புலியின்
கீற்றைப் புனைந்த பெருமான் குமாரன் கிருபாகரனே.

1

அழித்துப் பிறக்கவொட்டா அயில் வேலன் கவியையன்பால்
எழுத்துப் பிழையறக் கற்கின்றி லீரெரி மூண்டதென்ன
விழித்துப் புகையெழப் பொங்குவெங் கூற்றன் விடுங்கயிற்றாற்
கழுத்திற் சுருக்கிட் டிழுக்குமன் றோகவி கற்கின்றதே.

2

தேரணி யிட்டுப் புரமொித் தான்மகன் செங்கையில்வேற்
சுரணி யிட்டனு வாகிக் கிரௌஞ்சங் குலைந்தரக்கர்
நேரணி யிட்டு வளைந்த கடகநெளிந்தது சூர்ப்
பேரணி கெட்டது தேவந்திர லோகம் பிழைத்ததுவே.

3

ஓரவொட் டாரொன்றை யுன்னவொட் டார் மலரிட்டுனதாள்
சேரவொட்டார் ஐவர் செய்வதென் யான்சென்று தேவருய்யச்
சோரநிட் றேரனைச் சூரனைக் காருடல் சோரிகக்கக்
சுரகட்டாரி யிட் டோரிமைப் போதினிற் கொன்றவனே.

4

திருந்தப் புவனங்க ளீன்ற பொற்பாவை திருமுலைப்பால்
அருந்திச் சரவணப் பூந்தொட்டி லேறி யறுவர் கொங்கை
விரும்பிக் கடலழக் குன்றழச் சூரழ விம்மியழுங்
குருந்தைக் குறிஞ்சிக் கிழவனென் றோதுங் குவலயமே.

5

- பெரும்பைம் புனத்தினுட் சிற்றேனல் காக்கின்ற பேதை கொங்கை
விரும்பும் குமரனை மெய்யன்பி னான்மெல்ல மெல்லவுள்ள
அரும்புந் தனிப்பர மானந்தத் தித்தித் தறிந்தவன்றே
கரும்புந் துவர்த்துச் செந்தேனும் புளித்தறக் கைத்ததுவே.. 6
- சளத்திற் பிணிபட் டசட்டு க்ரியைங்குட் டவிக்குமென்ற
னுளத்திற் ப்ரமத்தைத் தவிர்ப்பா யுணவ ருரத்துதிரக்
குளத்திற் குதித்துக் குளித்துக் களித்துக் குடித்துவெற்றிக்
களத்திற் செருக்கிக் கழுதாட வேல் தொட்ட காவலனே. 7
- ஒளியில் விளைந்த உயர்ஞான பூதரத் துச்சியின்மேல்
அளியில் விளைந்ததொ ராநந்தத் தேனை அநாதியிலே
வெளியில் விளைந்த வெறும்பாழைப்பெற்ற வெறுந்தனியைத்
தெளிய விளம்பியவா, முகமாறுடைத் தேசிகனே. 8
- தேனன்று பாகென்றுவமிக் கொணாமொழித் தெய்வ வள்ளி
கோனன் றெனக்குப் தேசித்த தொன்றுண்டு கூறவற்றோ
வானன்று காலென்று தீயன்று நீரன்று மண்ணுமன்று
தானன்று நானன்று அசரீரி யன்று சரீரியன்றே. 9
- சொல்லுகைக் கில்லையென்று எல்லாமிழந்து சும்மா விருக்கும்
எல்லையுட் செல்ல எனைவிட்டவா இகல் வேலனல்ல கொல்லியைச்
சேர்க்கின்ற சொல்லியைக் கல்வரைக் கொவ்வைச் செவ்வாய்
வல்லியைப் புல்கின்ற மால்வரைத் தோளண்ணல் வல்லபமே. 10
- குசைநெகி ழாவெற்றி வேலோ னவுணர் குடர்குழம்பக்
கசையிடு வாசி விசை கொண்ட வாகனப் பீலின்கொத்
தசைபடு கால்பட் டசைந்தது மேரு அடியிடவெண்
டிசைவரை தூள்பட்ட அத்தாளின் வாரி திட்ப்பட்டதே. 11
- படைபட்ட வேலவன் பால்வந்த வாகைப் பதாகையென்னுந்
தடைபட்ட சேவல் சிறகடிக் கொள்ளச் சலதிகிழிந்
துடைபட்ட தண்ட கடாக முதிர்ந்த துடுபடலம்
இடைபட்ட குன்றமு மாமேரு வெற்பு மிடிபட்டவே. 12

ஒருவரைப் பங்கி லுடையாள் குமார னுடைமணிசேர்
திருவரைக் கிண்கிணி யோசை படத்திடுக் கிட்டரக்கர்
வெருவரத் திக்குச் செவிடுபட் டெட்டுவெற் புங்கனகப்
பருவரைக் குன்று மதிர்ந்தன தேவர் பயங்கெட்டதே. 13

குப்பாச வாழ்க்கையுட் கூத்தாடு மைவரிற் கொட்படைந்த
இப்பாச நெஞ்சினை யீடேற்று வாயிரு நான்குவெற்பும்
அப்பாதி யாழ்விழ மேருங் குலுங்கவிண் ணாருமுய்யச்
சப்பாணி கொட்டிய கையா றிரண்டுடைச் சண்முகனே. 14

தாவடி யோட்டு மயிலிலுந் தேவர் தலையிலுமென்
பாவடி யேட்டிலும் பட்டதன் றோபடி மாவலிபால்
மூவடி கேட்டன்று மூதண்ட கூட முகடுமுட்டச்
சேவடி நீட்டும் பெருமாள் மருகன்றன் சிற்றடியே. 15

தடுங்கோள் மனத்தை விடுங்கோள் வெகுளியைத் தானமென்றும்
இடுங்கோ ளிருந்த படியிருங் கோளெழு பாருமுய்யக்
கொடுங்கோபச் சூருடன் குன்றந் திறக்கத் தொளைக் கவைவேல்
விடுங்கோ னருள்வந்து தானே உமக்கு வெளிப்படுமே. 16

வேதாகம சித்ர வேலா யுதன் வெட்சி பூத்ததண்டைப்
பாதார விந்தம் அரணாக அல்லும் பகலுமில்லாச்
சூதான தற்ற வெளிக்கே யொளித்துச் சும்மாவிருக்கப்
போதா யினிமன மேதெரி யாதொரு பூதர்க்குமே. 17

வையிற் கதிர்வடி வேலோனை வாழ்த்தி வறிஞர்க்கென்றும்
நொய்யிற் பிளவள வேனும் பகிர்மின்க னுங்கட்கிங்ஙன
வெய்யிற் கொதுங்க வுதவா உடம்பின் வெறுநிழல்போற்
கையிற் பொருளு முதவாது காணுங் கடைவழிக்கே. 18

சொன்ன கிரௌஞ்ச கிரியூ டுருவத் தொளைத்தவைவேல்
மன்ன கடம்பின் மலர்மாலை மாப்பமௌ னத்தையுற்று
நின்னை யுணர்ந்துணர்ந் தெல்லா மொருங்கிய நிர்குணம் பூண்
டென்னை மறந்திருந் தேன் றந்தேவிட்ட திவ்வுடம்பே. 19

கோழிக் கொடிய னடிபணி யாமற் குவலத்தே
வாழக் கருது மதியிலி காளுங்கள் வல்வினைநோய்
ஊழிற் பெருவலி யுண்ணவொட்டாது உங்களத்தமெல்லாம்
ஆழப் புதைத்துவைத் தால்வருமோ நும் மடிப்பிறகே. 20

மரணப்ர மாத நமக்கில்லை யாமென்றும் வாய்த்ததுணை
கிரணக் கலாபியும் வேலுமுண் டேகிண் கிணிமுகுள
சரணப்ர தாப சசிதேவி மங்கல்ய தந்துரசுடா
பரண க்ருபாகர ஞானாகர சுரபாஸ்கரனே. 21

மொய்தா ரணிசூழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால்
வைதா ரையுமங்கு வாழவைப் போன்வெய்ய வாரணம்போற்
கைதா னிருப துடையான் தலைப்பத்துங் கத்தாக்க
எய்தான் மருகன் உமையாள் பயந்த இலஞ்சியமே. 22

தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழுஞ் செழுஞ்சுடரே
வைவைத்த வேற்படை வானவனே மறவேனுனைநான்
ஐவர்க் கிடம்பெறக் காலிரண் டோட்டி அதிலிரண்டு
கைவைத்த வீடு குலையுமுன்னே வந்து காத்தருளே. 23

குறித்தடி யேன்செவி நீயன்று கேட்கச்சொன்ன
குன்னங் குறிச்சி வெளியாக்கி விட்டது கோடுசூழல்
சின்னங் குறிக்க குறிஞ்சிக் கிழவர் சிறுமிதனை
முன்னங் குறிச்சியிற் சென்றுகல் யாண முயன்றவனே. 24

தண்டாயுத முந் திரிகுல மும்விழுத் தாக்கியுன்னைத்
திண்டாட வெட்டி விழவிடு வேன்செந்தில் வேலுனக்குத்
தொண்டா கியவென் அவிரோத ஞானச் சுடர்வடிவாள்
கண்டாயடா அந்தகா வந்துபார் சற்றென் கைக்கெட்டவே. 25

நீலச் சிகண்டியி லேறும் பிரானெந்த நேரத்திலுங்
கோலக் குறத்தி யுடன்வருவான் குரு நாதன் சொன்ன
சீலத்தை மெள்ளத் தெளிந்தறி வார்சிவ யோகிகளே
காலத்தை வென்றிருப்பார், மரிப் பார்வெறுங் கர்மிகளே. 26

ஓலையுந் தூதருங் கண்டுதிண் டா லொழித்தெனக்குக்
காலையு மாலையு முன்னிற்குமே கந்தவேள் மருங்கிற்
சேலையுங் கட்டிய சீராவங் கையிற் சிவந்தசெச்சை
மாலையுஞ் சேவற் பதாகையுந் தோகையும் வாகையுமே. 27

வேலே விளங்கு கையான் செய்ய தாளினில் வீழ்ந்திறைஞ்சி
மாலே கொளவிங்ஙன் காண்பதல்லான் மன வாக்குச்செய
லாலே அடைதற் காதாய் அருவுரு வாகியொன்று
போலே யிருக்கும் பொருளை யெவ்வாறு புகல்வதுவே. 28

கடத்திற் குறத்தி பிரானரு ளாற்கலங்காத சித்தத்
திடத்திற் புணையென யான்கடந் தேன்சித்ர மாதர் அல்குற்
படத்திற் கழுத்திற் பழுத்தசெவ்வாயிற் பணையிலுந்தித்
தடத்திற் தனத்திற் கிடக்கும்வெங் காம சமுத்திரமே. 29

பாலென் பதுமொழி பஞ்சென் பதுபதம் பாவையற்கண்
சேலென்ப தாகத் திரிகின்ற நீசெந்தி லோன்றிருக்கை
வேலென்கிலை கொற்ற மயூர மென்கிலை வெட்சித் தண்டைக்
காலென் கிலைமன மேயொங்ஙனேமுத்தி காண்பதுவே. 30

பொக்கக் குடிலிற் புகுதா வகைபுண்ட ரிகத்தினுஞ்
செக்கச் சிவந்த கழல்வீடு தந்தருள் சிந்துவெந்து
கொக்குத் தறிபட் டெறிபட் டுதிரங் குமுகுமெனக்
கக்கக் கிரியுரு வக்கதிர் வேல்தொட்ட காவலனே. 31

கிளைத்துப் புறப்பட்ட சூர்மாற்புடன் கிரி யூடுருவத்
தொளைத்துப் புறப்பட்ட வேற்கந்தனே துறந்தோருளத்தை
வளைத்துப் பிடித்துப் பதைக்கப்பதைக்க வதைக்குங் கண்ணார்க்
கிளைத்துத் தவிக்கின்ற என்னை யெந்நாள்வந் திரட்சிப்பையே. 32

முடியாப் பிறவிக்கடலிற் புகார்முழு துங்கெடுக்கு
மிடியாற் படியில் விதனப் படார் வெற்றி வேற்பெருமாள்
அடியார்க்கு நல்ல பெருமாள் அவுணர் குலமபங்கப்
பொடியாக்கிய பெருமாள் திருநாமம் புகல்பவரே. 33

- பொட்டாக வெற்பைப் பொருதகந்தா தப்பிப் போனதொன்றற்
கெட்டாத ஞான கலைதரு வாயிருங் காமவிடாய்ப்
பட்டா ருயிரைத் திருகிப் பருகிப் பசிதணிக்குங்
கட்டாரி வேல்விழி யார்வலைக் கேமனங் கட்டுண்டதே. 34
- பத்தித்துறை யிழிந்தாநந்த வாரி படிவதினால்
புத்தித் தரங்கந் தெளிவதென் றோபொங்கு வெங்குருதி
மெத்திக் குதிகொள்ள வெஞ்சு ரனைவிட்ட சுட்டியிலே
குத்தித் தரங்கொண் டமரா வதிகொண்ட கொற்றவனே. 35
- சுழித்தோடு மாற்றிற் பெருக்கானதுசெல்வந் துன்ப மின்பங்
கழித்தோடு கின்றதெக் காலநெஞ்சே கரிக் கோட்டு முத்தைக்
கொழித்தோடு காவிரிச் செங்கோட னென்கிலை குன்றமெட்டுங்
கிழித்தோடு வேலென் கிலையெங்ங னேழுத்தி கிட்டுவதே. 36
- கண்ணுண்ட சொல்லியர் மெல்லியர் காமக் கலவிக்கள்ளை
மொண்டுண் டயர்கினும் வேன்மற வேன்மற வேன்முது கூளித்திரள்
டுண்டுண் டுடுடுடு டுடு டுடுடுடு டுண்டுடுண்டு
டிண்டின் டெனக்கொட்டி யாடவெஞ் சூர்க்கொன்ற ராவுத்தனே. 37
- நாளென்செயும்வினை தானென் செயுமெனை நாடிவந்த
கோளென் செயுங்கொடுங் கூற்றென் செயுங்கும ரேசரிரு
தாளுஞ்சிலம்புஞ் சதங்கையும் தண்டையுஞ் சண்முகமுந்
தோளுங் கடம்பு மெனக்குமுன் னேவந்து தோன்றிடினே. 38
- உதித்தாங் குழல்வதுஞ் சாவதுந் தீர்த்தெனை யுன்னி லொன்றா
விதித்தாண் டருள்தருங் காலமுண் டோவெற்பு நட்டுரக
பதித்ததாம்பு வாங்கிநின்றம்பரம் பம்பரம் பட்டுமல
மதித்தான் திருமருகா மயிலேறிய மாணிக்கமே. 39
- சேல்பட் டழிந்தது செந்தூர் வயற்பொழில் தேங்கடம்பின்
மால்பட் டழிந்தது பூங்கொடி யார்மனம் மாமயிலோன்
வேல்பட் டழிந்தது வேலையுஞ் சூரனும் வெற்புமவன்
கால்பட் டழிந்ததிங் கென்றலை மேலயன் கையெழுத்தே. 40

பாலே யனைய மொழியார் தமிழ்பத்தைப் பற்றியென்றும்
மாலேகொண் டுய்யும் வகையறி யேன் மலர்த் தாள்தருவாய்
காலே மிகவுண்டு காலே யிலாத கணபணத்தின்
மேலே துயில்கொள்ளு மாலோன் மருகசெவ் வேலவனே. 41

நிணங்காட்டுங் கொட்டிலை விட்டொரு வீடெய்தி நிற்கநிற்குங்
குணங்காட்டி யாண்ட குருதே சிகனங் குறச்சிறுமான்
பணங்காட்டு மல்குற் குருகுங் குமரன் பதாம்புயத்தை
வணங்காத் தலைவந்தி தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் வாய்த்ததுவே. 42

கவியாற் கடலடைத் தோன்மரு கோனைக் கணபணக்கட்
செவியாற் பணியணி கோமான் மகனைத் திறலரக்கர்
புவியார்ப் பெழுத்தொட்ட போர்வேல் முருகனைப் போற்றியன்பார்
குவியாக் கரங்கள்வந் தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் கூடியவே. 43

தோலாற் சுவர்வைத்து நாலாறு காலிற் சுமத்தியிரு
காலா லெழுப்பி வளைமுது கோட்டிக்கைந் நாற்றிநரம்
பாலார்க்கையிட்டுத் தசைகொண்டு மேய்ந்த அகம்பிரிந்தால்
வேலாற் கிரிதொளைத் தோனிரு தாளன்றி வேறில்லையே. 44

ஒருபூ தருமறி யாத்தனி வீட்டி லுரையுணர்வற்று
ரு பூத வீட்டி லிராமலென்றா ன்னிரு கோட்டொருகைப்
பொருபூதரமுரித் தேகாச மிட்ட புராந்தகற்குக்
குரு பூத வேலவன் நிட்டுர கூர குலாந்தகனே. 45

நீயான ஞான விநோதந் தனையென்று நீயருள்வாய்
சேயான வேற்கந்த னேசெந்தி லாய்சித்ர மாதரல்குற்
றோயா வருகிப் பருகிப் பெருகித் துவளுமிந்த
மாயா விநோத மநோதுக்க மானது மாய்வதற்கே. 46

பத்தித் திருமுக மாறுடன் பன்னிரு தோள்களுமாய்த்
தித்தித் திருக்கும் அமுதுகண் டேன்செயன் மாண்டடங்கப்
புத்திக் கமலத் துருகிப் பெருகிப் புவனமெற்றித்
தத்திக் கரைபுரளும் பரமானந்த சாகரத்தே. 47

- புத்தியை வாங்கிநின் பாதாம் புயத்திற் புகட்டியன்பாய்
முத்தியை வாங்கத் தறிகின்றிலேன் முது கூர்நடுங்கச்
சத்தியை வாங்கத் தரமோ குவடு தவிடுபடக்
குத்திய காங்கேயனே வினை யேற்கென் குறித்தனையே. 48
- கூரிற் கிரியிற் கதிர்வே லெறிந்தவன் தொண்டர்குழாஞ்
சாரிற் கதியன்றி வேறிலை காண் தண்டு தாவடிபோய்த்
தேரிற் கரியிற் பரியித் திரிபவர் செல்வ மெல்லாம்
நீரிற் பொறியென் றறியாத பாவி நெடுநெஞ்சமே. 49
- படிக்குந் திருப்புகழ் போற்றுவன் கூற்றுவன் பாசத்தினாற்
பிடிக்கும்பொழுது வந்தஞ்சலென்பாய் பெரும் பாம்பினின்று
நடிக்கும் பிரான் மருகாகொடுஞ் சூரனடுங்கவெற்பை
இடிக்குங் கலாபத் தனிமயி லேறு மிராவுத்தனே. 50
- மலையாறு கூறெழ வேல்வாங்கி னானை வணங்கியன் பின்
நிலையான மாதவஞ் செய்மிகு னோநும்மை நேடிவருந்
தொலையா வழிக்குப் பொதிசோறு முற்ற துணையுங்கண்டிர்
இலையா யினும்வெந்த தேதா யினும்பகிர்ந் தேற்றவர்க்கே. 51
- சிகராத்ரி கூறிட்ட வேலுஞ்செஞ் சேவலுஞ் செந்தமிழாற்
பகரார்வமீ, பணிபாசங்க்ராம பணாமகுட
நிகராட் சமபட்ச பட்சி துரங்க ந்ருபகுமரா
குகராட் சமபட்ச விட்சோப தீர குணதுங்கனே. 52
- வேடிச்சி கொங்கை விரும்புங் குமரனை மெய்யன்பினாற்
பாடிக் கசிந்துள்ள போதே கொடாதவர் பாதகத்தாற்
தேடிப் புதைத்துத் திருட்டிற் கொடுத்துத் திகைத்திளைத்து
வாடிக் கிலேசித்து வாழ்நாளை வீணுக்கு மாய்ப்பவரே. 53
- சாகைக்கு மீண்டு பிறக்கைக்கு மன்றித் தளர்ந்தவர்க்கொன்
றீகைக் கெனை விதித் தாயிலையே லங் காபுரிக்குப்
போகைக்கு நீவழி காட்டென்று போய்க்கடல் தீக்கொளுந்த
வாகைச் சிலைவளைத்தோன் மருகாமயில் வாகனனே. 54

ஆங்காரமு மடங்காரொடுங்கார் பரமானந்தத்தே
தேங்கார் நினைப்பு மறப்பு மறார்தினைப் போதளவும்
ஓங்காரத் துள்ளொளிக் குள்ளே முருக னுருவங்கண்டு
தூங்கார் தொழும்புசெய்யா ரென்செய்வார் யமதூதருக்கே. 55

கிழியும் படியடற் குன்றெறிந்தோன் கவி கேட்டுருகி
இழியுங் கவிகற் றிடாதிருப் பீரெரி வாய்நரகக்
குழியுந் துயரும் விடாய்ப்படக் கூற்றுவ னூர்க்குச்செல்லும்
வழியுந் துயரும் பகரிர் பகரர் மறந்தவர்க்கே. 56

பொருபிடி யுங்களி றும்விளை யாடும் புனச்சிறுமான்
தருபிடி காவல சண்முக வாவெனச் சாற்றிநித்தம்
இருபிடி சோறுகொண் டிட்டுண் டிருவிளை யோமிறந்தால்
ஒருபிடி சாம்பருங் காணாது மாய உடம்பிதுவே. 57

நெற்றாப் பசங்கதிர்ச் செவ்வேனல் காக்கின்ற நீலவள்ளி
முற்றாத் தனத்திற் கினிய பிரான்இக்கு முல்லையுடன்
பற்றாக்கை யும்வெந்து சங்க்ராம வேளும் பட விழியாற்
செற்றார்க் கினியவன் தேவந்தர் லோக சிகாமணியே. 58

பொங்கார வேலையில் வேலைவிட் டோனருள் போலுதவ
ளங்கா யினும்வரும் ஏற்பவர்க் கிட்ட திடாமல்வைத்த
வங்கா ரமுமுங்கள் சிங்கார வீடு மடந்தையருஞ்
சங்காத மோகெடு வீருயிர் போமத் தனிவழிக்கே. 59

சிந்திக்கிலேனின்று சேவிக் கிலேன் தண்டைச் சிற்றடியை
வந்திக் கிலேன் ஒன்றும் வாழ்த்து கிலேன்மயில் வாகனனைச்
சந்திக்கிலேன் பொய்யை நிந்திக்கி லேலுண்மை சாதிக்கிலேன்
புந்திக் கிலேசமுங் காயக் கிலேசமும் போக்குதற்கே. 60

வரையற் றவுணர் சிரமற்று வாரதி வற்றச்செற்ற
புரையற்ற வேலவன் போதித் தவா, பஞ்ச பூதமுமற்
உரையற்று ணர்வற்று உடலற் றுயிரற் றுபாயமற்றுக்
கரையற்று இருளற் றெனதற் றிருக்கும் அக் காட்சியதே. 61

அலுக் கணிகலம் வெண்டலை மாலை யகிலமுண்ட
மாலுக் கணிகலந் தண்ணந் துழாய்மயி லேறுமையன்
காலுக் கணிகலம் வானோர் முடியுங் கடம்புங்கையில்
வேலுக் கணிகலம் வேலையுஞ் சூரனும் மேருவுமே. 62

பாதித் திருவுருப் பச்சென் றவர்க்குத்தன் பாவனையைப்
போதித்த நாதனைப் போர் வேலனைச்சென்று போற்றியுய்யச்
சோதித்த மெய்யன்பு பொய்யோ அழுது தொழுதுருகிச்
சாதித்த புத்திவந் தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் சந்தித்ததே. 63

பட்டிக் கடாவில் வருமந்தகா வுனைப் பாரறிய
வெட்டிப் புறங்கண்டலாதுவிடேன் வெய்ய சூரனைப்போய்
முட்டிப் பொருதசெவ் வேற்பெருமாஸ்திரு முன்புநின்றேன்
கட்டிப் புறப்பட டாசத்தி வாளென்றன் கையதுவே. 64

வெட்டுங் கடாமிசைத் தோன்றும்வெங் கூற்றன் விடுங்கயிற்றாற்
கட்டும் பொழுது விடுவிக்க வேண்டுங் கராசலங்கள்
எட்டுங் குலகிரி யெட்டும்விட்டோட வெட்டாதவெளி
மட்டும் புதைய விரிக்குங் கலாப மயூரத்தனே. 65

நீர்க்குமிழிக்கு நிகரென்பர் யாக்கை நில்லாதுசெல்வம்
பார்க்குமிடத்தந்த மின்போலு மென்பர் பசித்துவந்தே
ஏற்கு மவர்க்கிட வென்னினெங் கேனு மெழுந்திருப்பார்
வேற் குமரற் கன்பிலாதவர் ஞானமிகவுநன்றே. 66

பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றுநின் சிற்றடியைக்
குறுகிப் பணிந்து பெறக்கற்றிலேன் மத கும்பகம்பத்
தறுகட் சிறுகட் சங்க்ராம சயில சரசவல்லி
இறுகத்தழுவுங் கடகாசல பன்னிருபுயனே. 67

சாடுஞ் சமரத் தனிவேல் முருகன் சரணத்திலே
ஒடுங்கருத்தை யிருந்தவல் லார்க்குகம்போய்ச் சகம்போய்ப்
பாடுங் கவுரி பவுரிகொண்டாடப் பசுபதிநின்
றாடும் பொழுது பரமா யிருக்கு மதீதத்திலே. 68

தந்தைக்கு முன்னந் தனிஞான வாளொன்று சாதித்தருள்
கந்தச் சுவாமி யெனைத்தேற் றியபின்னர்க் காலன் வெம்பி
வந்திப் பொழுதென்னை யென்செய்ய லாஞ்சத்தி வாளொன்றினார்
சிந்தத் துணிப்பன் தணிப்பருங் கோபத்ரி சூலத்தையே. 69

விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்ம்மைகுன்றா
மொழிக்குத் துணைமுரு காவெனு நாமங்கள் முன்புசெய்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ்செங் கோடன் மயூரமுமே. 70

துருத்தி யெனும்படி கும்பித்து வாயுவைச் சுற்றிமுறித்
தருத்தி யுடம்பை யொருக்கிலென் னாஞ்சிவ யோகமென்னுங்
குருத்தை யறிந்து முகமா றுடைக்குரு நாதன்சொன்ன
கருத்தை மனத்தி லிருத்துங்கண் டீர்முத்தி கைகண்டதே. 71

சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு வெற்பனைச் செஞ்சுடர்வேல்
வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல்விாத் தோனை விளங்குவள்ளி
காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக் காம்மயில் வாகனனைச்
சாந்துணைப் போது மறவா தவர்க்கொரு தாழ்வில்லையே. 72

போக்கும் வரவு மிரவும் பகலும் புறம்புமுள்ளும்
வாக்கும் வடிவு முடிவுமில் லாதொன்று வந்துவந்து
தாக்கு மநோலயந் தானே தருமெனைத் தன்வசத்தே
ஆக்கு மறுமுகவா சொல் லொணாதிந்த ஆனந்தமே. 73

அராப்புனை வேணியன் சேயருள் வேண்டுமவிழ்ந்த அன்பார்
குராப்புனை தண்டையந் தாழ்தொழல் வேண்டுங்கொடிய ஐவர்
பார்க்கறல் வேண்டும் மனமும் பதப்பறல் வேண்டுமேன்றால்
ராப்பக லற்ற இடத்தே யிருக்கை யெளிதல்லவே. 74

படிக்கின்றிலை பழுந்திதிரு நாமம் படிப்பவர்தாள்
முடிக்கின்றிலை முரு காவென்கிலை முசி யாமலிட்டு
மிடிக்கின் றிலைபர மாநந்த மேற்கொள விம்மிவிம்மி
நடிக்கின் றிலைநெஞ்சமே தஞ்சமேது நமக்கினியே. 75

கோடாத வேதனுக்கு யான்செய்த குற்றமென் குன்றெறிந்த
தாடாளனே தென்தணிகைக் குமரநின் றண்டையந்தாள்
கூடாத சென்னியு நாடாத கண்ணுந் தொழாதகையும்
பாடாத நாவு மெனக்கே தெரிந்து படைத்தனனே. 76

சேல்வாங்கு கண்ணியர் வண்ணப் பயோதரஞ் சேர எண்ணி
மால்வாங்கி யேங்கி மயங்காமல் வெள்ளி மலையெனவே
கால்வாங்கி நிற்குங் களிற்றான் கிழத்தி கழுத்திற்கட்டு
நூல்வாங்கி பாதன்று வேல்வாங்கி பூங்கழல் நோக்கு நெஞ்சே. 77

சூர்கொண்ட வேலனை போற்றாம லேற்றங் கொண்டாடுவிர்காள்
போர்கொண்ட கால னுமைக்கொண்டு போமன்று பூண்பனவுந்
தார்கொண்ட மாதரும் மாளிகையும் பணச் சாளிகையும்
ஆர்கொண்டு போவர் ஐயோ கெடுவீர்நும் அறிவின்மையே. 78

பந்தாடு மங்கையர் செங்கயற் பார்வையிற் பட்டுழலுஞ்
சிந்தா குலந்தனைத் தீர்த்தருள்வாய் செய்ய வேல்முருகா
கொந்தார் கடம்பு புடைசூழ் திருத்தணிக் குன்றினிற்குங்
கந்தா இளங்குமரா அமராவதி காவலனே. 79

மேகத்தை முட்டி வருநெடுங் கூற்றுவன்வந் தாலென்முன்னே
தோகைப் புரவியிற் றோன்றிநிற் பாய்சுத்த நித்தமுத்தித்
த்யாகப் பொருப்பைத் த்ரிபுராந் தகனைத் த்ரியாம்பகனைப்
பாகத்தில் வைக்கும் பரம கல்யாணிதன் பாலகனே. 80

தாரா கணமெனுந் தாய்மார் அறுவர் தருமுலைப்பால்
ஆரா துமைமுலைப் பாலுண்ட பால னரையிற்கட்டுஞ்
சீராவுங் கையிற் சிறுவாளும் வேலுமென் சிந்தையவே
வாராது அகல்அந்தகா வந்த போதுயிர் வாங்குவனே. 81

தகட்டிற் சிவந்த கடம்பையு நெஞ்சையுந் தாளிணைக்கே
புகட்டிப் பணியப் பணித்தரு ளாய் புண்ட ரீகனண்ட
முகட்டைப் பிளந்து வளர்ந்திந்தர லோகத்தை முட்ட வெட்டிப்
பகட்டிற் பொருதிட்ட நிட்டுர சூர பயங்கரனே. 82

தேங்கிய அண்டத் திமையோர் சிறைவிடச் சிற்றடிக் கே
பூங்கழல் கட்டும் பெருமாள் கலாபப் புரவிமிசை
தாங்கி நடப்ப முறிந்தது சூரன் தளந்தனிவேல்
வாங்கியனுப்பிடக் குன்றங்களுட்டும் வழிவிட்டவே. 83

மைவருங் கண்டத்தர் மைந்த கந்தாவென்று வாழ்த்து மிந்தக்
கைவருந் தொண்டன்றி மற்றறி யேன்கற்ற கல்வியும் போய்ப்
பைவருங் கேளும் பதியுங் கதறப் பழகிநிற்கும்
ஐவருங் கைவிட்டு மெய்விடும் போதுன் னடைக்கலமே. 84

காட்டிற் குறத்தி பிரான் புதத்தே கருத்தைப்பு கட்டின்
வீட்டிற் புகுதன் மிகவெளிதே விழிநாசிவைத்து
முட்டிக் கபாலமு லாதார நேரண்ட மூச்சையுள்ளே
ஒட்டிப் பிடித்தெங்கு மோடாமற் சாதிக்கும் யோகிகளே. 85

வேலாயுதன்சங்கு சக்ராயுதன் விரிஞ் சன்னறியாச்
சூலா யுதன் தந்த கந்தச் சுவாமி சுடர்க்குடுமிக்
காலா யுதக்கொடி யோனரு ளாய கவசமுண்டென்
பாலா யுதம்வரு மோயம னோடு பகைக்கினுமே. 86

குமரா சரணஞ் சரணமென் றண்டர் குழாந்துதிக்கும்
அமரா வதியிற் பெருமாள் திருமுக மாறுங்கண்ட
தமராகி வைகுந் தனியான ஞான தபோதனர்க்கிங்கு
எமராசன் விட்ட கடையேடு வந்தினி யென்செயுமே. 87

வணங்கித் துதிக்க அறியா மனிதருடனிணங்கிக்
குணங்கெட்ட துட்டனை யீடேற்று வாய் கொடியுங்கமுகும்
பிணங்கத் துணங்கையலகை கொண்டாடப் பிசிதர்தம்வாய்
நிணங்கக்க விக்ரம வேலா யுதந்தொட்ட நிர்மலனே. 88

பங்கே ருகனெனைப் பட்டோ லையிலிடப் பண்டுதளை
தங்காலி விட்ட தறிந்திலனோ தனி வேலெடுத்துப்
பொங்கோதம் வாய்விடப் பொன்னஞ் சிலம்பு புலம்பவரும்
எங்கோ னறியி னினிநான் முகனுக் கிருவிலங்கே. 89

- மாலோன் மருகனை மன்றாடி மைந்தனை வானவர்க்கு
மேலான தேவனை மெய்ஞ்ஞான தெய்வத்தை மேதினியிற்
சேலார் வயற்பொழிற் செங்கோடனைச்சென்று கண்டுதொழ
நாலா யிரங்கண் படைத்திலனே யந்த நான்முகனே. 90
- கருமான் மருகனைச் செம்மான் மகளைக் களவுகொண்டு
வருமா குலவனைச் சேவற்கைக் கோளனை வானமுய்யப்
பொருமா வினைச்செற்ற போர்வேல னைக்கன்னிப் புகமுடன்
தருமா மருவுசெங் கோடனை வாழ்த்துகை சாலநன்றே. 91
- தொண்டர்கண்டு அண்டிமொண்டு ண்டிருக்குஞ்சுத்த ஞானமெனுந்
தண்டையம் புண்டரிகந் தரு வாய்சண்ட தண்டவெஞ்சூர்
மண்டலங் கொண்டுபண் டண்டரண் டங்கொண்டு மண்டி மிண்டக்
கண்டுருண் டண்டர்விண் டோடாமல் வேல்தொட்ட காவலனே. 92
- மண்கம முந்தித் திருமால் வலம்புரி யோசையந்த
விண்கமழ் சோலையும் வாவியுங் கேட்டது வேலெடுத்துத்
திண்கிரி சிந்த விளையாடும் பிள்ளைத் திருவரையிற்
கிண்கிணி யோசை புதினாலுலகமும் கேட்டதுவே. 93
- தெள்ளிய ஏனலிற் கிள்ளையைக் கள்ளச் சிறுமியெனும்
வள்ளியை வேட்டவன் தாள்வேட் டிலைசிறு வள்ளைதள்ளித்
துள்ளிய கெண்டையைத் தொண்டையைத் தோதகச் சொல்லைநல்ல
வெள்ளிய நித்தில வித்தார மூரலை வேட்டநெஞ்சே. 94
- யான்றா னெனுஞ்சொல் விரண்டுங்கெட்டாலன்றி யாவருக்குந்
தோன்றாது சத்தியந் தொல்லைப் பெருநிலஞ் சுகரமாய்க்
கீற்றான் மருகன் முருகன் க்ருபாகரன் கேள்வியினாற்
சான்றாரு மற்ற தனிவெளிக் கேவந்து சந்திப்பதே. 95
- தடக்கொற்ற வேள்மயி லேயிடர் தீரத் தனிவிடில் நீ
வடக்கிற் கிரிக்கப் புறத்துநின் றோகையின் வட்டமிட்டுக்
கடற்கப் புறத்துங் கதிர்க்கப் புறத்துங் கனகசக்ரத்
திடர்க்கப் புறத்துந் திசைக்கப் புறத்துந் திரிகுவையே. 96

சேலிற் றிகழ்வயற் செங்கோடை வெற்பன் செழுங்கலபி
 ஆலித் தனந்தன் பணாமுடி தாக்க அதிர்ந்ததிர்ந்து
 காலிற் கிடப்பன மாணிக்க ராசியுங் காசினியைப்
 பாலிக்கு மாயனுஞ் சக்ரா யுதமும் பணிலமுமே. 97

கதிதனை யொன்றையுங் காண்கின்றி லேன்கந்த வேல்முருகா
 நதிதனை யன்னபொய் வாழ்விலன் பாய்நரம் பாற்பொதிந்த
 பொதிதனை யுங்கொண்டு திண்டாடு மாறெனைப் போதவிட்ட
 விதிதனை நொந்துநொந் திங்கேயென் றன்மனம் வேகின்றதே. 98

காவிக் கமலக் கழலுடன் சேர்த்தெனைக் காத்தருளாய்
 தூவிக் குலமயில் வாகன னேதுணை யேதுமின்றித்
 தாவிப் படரக் கொழுகொம் பிலாத தனிக்கொடிபோல்
 பாவித் தனிமனந் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்கின்றதே. 99

இடுதலைச் சற்றுங் கருதேனைப் போதமி லேனையன்பாற்
 கெடுதலி லாத் தொண் டரிற்சூட் டியவா, கிரௌஞ்சவெற்பை
 அடுதலைச் சாதித்த வேலோன் பிறவி யறவிச்சிறை
 விடுதலைப் பட்டது விட்டது பாச வினைவிலங்கே. 100

நூற்பயன்

சலங்காணும் வேந்தர் தமக்குமஞ் சார்யமன் சண்டைக்கஞ்சார்
 துலங்கா நரகக் குழியனு கார்துட்ட நோயனுகார்
 கலங்கார் புலிக்குங் கரடிக்கும் யானைக்குங் கந்தனன்னுல்
 அலங்கார நூற்று ளொருகவி தான்கற் றறிந்தவரே. 101

திருவடி யுந்தண்டை யஞ்சிலம் புஞ்சிலம் பூடுருவப்
 பொருவடி வேலுங் கடம்புந் தடம்புயம் ஆறிரண்டும்
 மருவடி வான வதனங்க ளாறும் மலர்க்கண்களுங்
 குருவடி வாய்வந்தென் னுள்ளங் குளிரக் குதிகொண்டவே. 102

இராப்பக லற்ற இடங்காட்டி யானிருந் தேதுதிக்கக்
 குராப்புனை தண்டையந் தாளரு ளாய்கரி கூப்பிட்டநாள்
 கராப்படக் கொன்றக் கரிபோற்ற நின்ற கடவுள் மெச்சும்
 பராக்ரம வேல நிருதசங் கார பயங்கரனே. 103

சொங்கே முடுத்த சினவடி வேலுந் திருமுகமும்
பங்கே நிரைத்தநற் பன்னிரு தோளும் பதுமமலர்க்
கொங்கே தரளஞ் சொரியுஞ்செங் கோடைக் குமரனென
எங்கே நினைப்பினும் அங்கேயென் முன்வந் தெதிர்நிற்பனே. 104

ஆவிக்கு மோசம் வருமா றறிந்துன் னருட்பதங்கள்
சேவிக்க என்று நினைக்கின்றி லேன்வினை தீர்த்தருளாய்
வாவித் தடவயல் சூழும் திருத்தணி மாமலைவாழ்
சேவற் கொடியுடை யானே அமர சிகாமணியே. 105

கொள்ளித் தலையில் ஏறும்பது போலக் குலையுமென்றன்
உள்ளத் துயரை யொழித்தரு ளாயொரு கோடிமுத்தந்
தெள்ளிக் கொழிக்குங் கடற்செந்திற் மேவிய சேவகனே
வள்ளிக்கு வாய்த்தவ னேமயி லேறிய மாணிக்கமே. 106

சூலம் பிடித்தெம பாசஞ் சுழற்றித் தொடர்ந்துவருங்
காலன் தனக்கொரு காலுமஞ் சேன் கடல் மீதெழுந்த
ஆலங் குடித்த பெருமான் குமாரன் அறுமுகவன்
வேலுந் திருக்கையு முண்டே நமக்கொரு மெய்த்துணையே. 107
கந்தர் அலங்காரம் முற்றிற்று

கந்தர் அனுபூதி

அருணகிரிநாதர்

காப்பு

நெஞ்சக் கனகல்லும் நெகிழ்ந்து உருகத்
தஞ்சத்து அருள் ஷண்முகனுக்கு இயல்சேர்
செஞ்சொல் புனைமாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக்கர ஆனைபதம் பணிவாம்.

தஞ்சமடைகின்ற அடியவர்களுக்கு அருள்புரியும்
ஆறுமுகப் பெருமானுக்கு, இளகாத கல்நெஞ்சமும் கரைந்து
உருகுமாறு, இயல்தமிழின் சிறந்த சொற்களால் தொடுக்கப்பட்ட
கந்தரனுபூதி என்ற இந்தப் பாமாலை சிறக்க, ஐந்து
திருக்கரங்களையுடைய ஆனைமுகக் கடவுளின் திருவடி மலர்கள்
இரண்டினையும் வணங்குவோம்!

ஆடும் பரிவேல் அணிசேவல் எனப்
பாடும் பணியே பணியா அருள்வாய்;
தேடும் கயமா முகனைச் செருவில்
சாடும் தனியானைச் சகோதரனே.

1

தேவர்களை தேடிச் சென்று துன்புறுத்தும்
கஜமுகாசுரனைப் போரில் வென்ற ஒப்பற்ற விநாயகப் பெருமானின்
சகோதரனே! ஆடுகின்ற மயிலையும் வேலாயுதத்தையும் அழகிய
சேவலையும் பாடுகின்ற சிறந்த பணியை அடியேனுக்குத் தந்து
அருள்புரிவாய்

உல்லாச நிராகுல யோகவிதச்
சல்லாப வினோதனும் நீயலையோ?
எல்லாம் அற என்னை இழந்த நலம்
சொல்லாய்; முருகா! சுர பூபதியே.

2

முருகா! விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் தலைவனே!
இன்பமிக்கவனும் துன்பமற்றவனும் யோகமூர்த்தியும் இதமாகப்
பேசுபவனும் மகிழ்ச்சியைத் தருபவனும் அருள் விளையாடல்களைப்
புரிபவனும் நீயல்லவோ? புற, அகப்பற்றுக்கள் போகும்படியும் அதனால்
எய்தும் பேரின்ப நலத்தையும் அடியேனுக்கு உபதேசித்தருள்வாய்!

வானோ புனல்பார் கனல் மாருதமோ
ஞானோதயமோ நவில் நான்மறையோ
யானோ மனமோ எனை ஆண்டிடும்
தானோ பொருளாவது ஷண்முகனே.

3

ஆறுமுகப் பெருமானே! உண்மைப் பொருள் எது-ஆகாயமா,
தண்ணீரா, நிலமா, நெருப்பா, காற்றா, அறிவு தோன்றும் நிலையா,
ஓதப் படுகின்ற நான்கு வேதங்களா, நான் என்னும் எண்ணமா, மனமா,
எனை ஆட்கொண்ட இடமா? (எனக்கு விளக்கியருள்வாய்!)

வளைபட்ட கைம்மா தொடுமக்கள் எனும்
தளைபட்டு அழியத் தகுமோ? தகுமோ?
கிளைபட்டு எழுகூர் உரமும் கிரியும்
தொளைபட்டு உருவத்தொடு வேலவனே.

4

சுற்றம் சூழப் போருக்கு வந்த சூரபன்மனின் மார்பையும்
கிரௌஞ்ச மலையையும் துளைத்துப் போகுமாறு வேலை ஏவிய
வேலவனே! மனைவி, மக்கள், சுற்றம் போன்ற தளைகளில் சிக்கி
அடியேன் அழிவது நீதியாகுமா?

மகமாயை களைந்திட வல்லபிரான்
முகமாறும் ஒழிந்தும் ஒழிந்திலனே;
அகமாடை மடந்தையர் என்று அயரும்
சுகமாயுள் நின்று தயங்குவதே

5

வலிமைமிக்க மாயையை நீக்க வல்லவனாகிய உனது ஆறு
முகங்களைப் பலமுறை போற்றி பின்னும் வீடு, செல்வம், பெண்கள்
என்ற மாயையுள் சிக்கித்தளர்வதையும் கலங்குவதையும் விட
முடியவில்லையே!

திணியான மனோசிலை மீது உனதாள்
அணியார் அரவிந்தம் அரும்பும் அதோ?
பணியா என வள்ளி பதம்பணியும்
தணியா அதிமோக தயாபரனே.

6

நான் செய்ய வேண்டுவது என்ன? என்று கேட்டு, வள்ளியின்
திருவடிகளை (கருணைப் பெருக்கால்) வணங்குகின்ற, குறைவற்ற
அன்புசேர் கருணைப் பெருங்கடவுளே! கடினமான என் மனமெனும்
கல்லின் மீது உனது பாதமெனும் அழகிய தாமரை மலருமா?

கெடுவாய் மனனே! கதிகேள் கரவாது
இடுவாய்; வடிவேல் இறைதாள் நினைவாய்;
சுடுவாய் நெடுவேதனை தூள்படவே;
விடுவாய் விடுவாய் வினையாவையுமே.

7

மனமே! வீணாகக் கெட்டொழிகின்றாய்; நீ உய்யும் வழியைக்
கூறுகின்றேன். கேள்-இரப்பவர்க்கு இயன்ற அளவு கொடு, வேலாயுதப்
பெருமானின் திருவடியைச் சிந்தையில் கொள். தொடர்ந்து வருகின்ற
பிறவித் துன்பத்தை இதனால் பொடிப்பொடியாக்கு; வினைகளை
விட்டொழி.

அமரும் பதிகேள் அகமாம் எனும் இப்
பிமரம்கெட மெய்ப்பொருள் பேசியவா!
குமரன்! கிரிராசகுமாரி மகன்
சுமரம் பொரு தானவ நாசகனே.

8

குமரா, மலையரசனின் மகளான பார்வதியின் புதல்வனே!
போர்புரிந்த அசுரர்களை அழித்தவனே ஊர், உற்றார், நான்
என்றெல்லாம் கூற வைக்கும் இந்த மயக்க அறிவு கெட்டொழியுமாறு நீ
உபதேசித்த மெய்ப்பொருள் விந்தையாக உள்ளது!

மட்டுர் குழல் மங்கையர் மையல் வலைப்
 பட்டுசல் படும் படர் என்று ஒழிவேன்;
 தட்டுடு அற வேல்சயிலத் தெறியும்
 நீட்டுர! நிராகுல! நிர்ப்பயனே.

9

கிரௌஞ்ச மலையைத் தடையின்றி ஊடுருவும் வண்ணம் வேல்
 எய்த வலிமை வாய்ந்தவனே! கலக்கமற்றவனே! பயமற்றவனே!
 தேன்சிந்தும் மலர்கூடிய பெண்களின் மோகவலையில் அகப்பட்டு
 ஊஞ்சல் ஆடுவது போல உள்ளம் தடுமாறுகின்ற தன்மை எப்போது
 என்னிடமிருந்து விலகும்?

கார்மா மிசை காலன் வரின் கலபத்
 தேர்மாமிசை வந்து எதிர்ப் படுவாய்;
 தார்மார்ப! வலார் இதலாரி எனும்
 சூர்மா மடியத் தொடு வேலவனே.

10

மலர் மாலை அணிந்த திருமார்பை உடையவனே! வலன் என்ற
 அசுரனை அழித்த இந்திரனின் நகரைச் சூறையாடிய சூரனாகிய மாமரம்
 அழியும்படிச் செய்த வேலவனே! கரிய எருமை மீது காலன்
 வரும்போது, அழகிய மயில்மேல் வந்து காட்சி தருவாய்!

கூகா என என்கிளை கூடி அழப்
 போகாவகை மெய்ப்பொருள் பேசியவா!
 நாகாசல! வேலவ! நானுகவித்
 தியாகா! சுரலோக சிகாமணியே.

11

நாகமலையில் எழுந்தருளியுள்ளவனே! வேலவோ! நால்வகைக்
 கவிபாடும் ஆற்றலை தருபவனே! வானவருலகின் சிகாமணியே! எனது
 சுற்றத்தினர் கூடி கூகா என்று ஓலமிட்டமும் வண்ணம் நான் இறந்து
 போகாமல் மெய்ப்பொருள் உபதேசித்த அற்புதத்தை என்னவென்பேன்!

செம்மான் மகளைத் திருடும் திருடன்
 பெம்மான் முருகன் பிறவான் இறவான்
 சும்மா இருசொல்அற என்றனுமே
 அம்மாபொருள் ஒன்றும் அறிந்திலனே.

12

சிறந்த மானின் மகளாகிய வள்ளியைக் கவர்ந்து சென்றவனும்
 பெருமை மிக்கவனும் பிறப்பு, இறப்பு அற்றவனும் ஆகிய முருகப்
 பெருமான் பேச்சற்ற மௌனநிலையில் இரு என உபதேசித்த கணமே
 உலகனைத்தும் என் சிந்தையிலிருந்து மறைந்து விட்டது. ஆ, இது
 என்ன விந்தை!

முருகன் தனிவேல் முனி நம் குரு என்று
 அருள்கொண்டு அறியார் அறியும் தரமோ?
 உருவன்று அருவன்று உளதன்று இலதன்று
 இருளன்று ஒளியன்று என நின்றதுவே.

13

உருவப் பொருளல்ல, உருவம் அற்றதல்ல, உள்ள பொருளல்ல,
 இல்லாத பொருளும் அல்ல என்று சொல்லும் தன்மையில் நின்ற
 அந்தப் பரம்பொருளே முருகன் என்றும் ஒப்பற்ற வேலை ஏந்திய
 முனிவன் என்றும் குரு என்றும் அவனது அருள்திறத்தால் அறிய
 மாட்டாதவர்கள் (வேறு வழியில்) அறியவும் முடியுமோ?

கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல்பெற்று
 உய்வாய் மனனே! ஒழிவாய்; ஒழிவாய்;
 மெய் வாய் விழி நாசியொடும் செவியாம்
 ஐவாய் வழிசெல்லும் அவாவினையே

14

ஏ மனமே! உடம்பு, வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும்
 ஐம்பொறிகளின் வழியே செல்லும் ஆசைகளை முற்றிலும்
 விட்டுவிடுவாய்! திருக்கரத்தில் ஒளிபொருந்திய வேலை ஏந்தும்
 முருகப்பெருமானின் திருவடியைப் பெற்று உய்வாய்!

முருகன் குமரன் குகன் என்று மொழிந்து
 உருகும் செயல்தந்து உணர்வென்று அருள்வாய்;
 பொருடும் கவரும் புனியும் பரவும்
 குரு புங்கவ! எண்குண பஞ்சரணே.

15

வானுலகத்தோரும் மண்ணுலகத்தோரும் அன்புடன் ஏத்துகின்ற
 குருமூர்த்தியே! எட்டு அருட்குணங்களுக்கும் உறைவிடமானவனே!
 முருகன், குமரன், குகன், என்று உனது திருநாமங்களைக் கூறியிருக்கும்
 தன்மையை வழங்கி மெய்யுணர்வை எப்போது தந்தருள்வாய்?

பேராசை எனும் பிணியில் பிணிபட்டு
 ஓரா வினையேன் உழலத் தகுமோ?
 வீரா! முதுகூர் படவேல் எறியும்
 சூரா! சுரலோக துரந்தரணே.

16

வீரனே! பழமையான சூரபன்மனின் அசுரவடிவம் அழியும்படி
 வேலைவிட்ட தீரனே! தேவருலகைக் காத்தவனே! ஆய்ந்தறியும்
 தன்மை இல்லாத தீவினையேன் பேராசை என்னும் தளையில்
 கட்டுண்டு உழல்வது தகுதியாகுமா?

யாம் ஓதிய கல்வியும் எம்அறிவும்
தாமேபெற வேலவர் தந்ததனால்
பூ மேல் மயல்போய் அறம் மெய்ப்புணர்வீர்!
நாமேல் நடவீர் நடவீர் இனியே

17

நாம் கற்ற கல்வியும் நமது அறிவும் உண்மையாக நமக்குத்
தந்தது வேலவன். எனவே பூமியில் வாழும் வரை மயக்கங்களை விட்டு,
அறத்தையும் உண்மையையும் நாடுங்கள்; அவனது திருப்புகழை
நாவினால் பாடுங்கள், பாடுங்கள்.

உதியா மரியா உணரா மறவா
விதிமால் அறியா விமலன் புதல்வா!
அதிகா! அனகா! அபயா! அமரா
வதிகாவல! சூர பயங்கரனே.

18

பிறப்பும் இறப்பும் நினைப்பும் மறப்பும் இல்லாதவனும்,
நான்முகனும் நாரணனும் தேடிக் காணாதவனுமாகிய களங்கமற்ற
சிவபெருமானின் புதல்வனே! மேலானவனே! பாவமற்றவனே!
பயமற்றவனே! தேவர்கள் தலைநகராகிய அமராவதியைக் காத்தவனே!
சூரபன்மனுக்கு அச்சத்தைத் தந்தவனே! (என்னைக் காத்தருள்வாய்)
வடிவும் தனமும் மனமும் குணமும்
குடியும் குலமும் குடி போகியவா;
அடியந்தமிலா அயில்வேல் அரசே!
மிடியென்று ஒருபாவி வெளிப்படினே.

19

முதலும் முடிவும் இல்லாத கூரிய வேலை ஏந்திய தலைவனே!
வறுமை என்னும் பாவி வந்துவிட்டால் அழகும் செல்வமும்
நற்சிந்தையும் குணமும் குடிச்சிறப்பும் குலப் பெருமையும் விடைபெற்று
விடுகின்றனவே!

அரிதாகிய மெய்ப்பொருளுக்கு அடியேன்
உரிதா உபதேசம் உணர்த்தியவா;
விரிதாரண! விக்ரம! வேள்! இமையோர்
புரிதாரக! நாக புரந்தரனே

20

உறுதியும் வலிமையும் உடையவனே! அனைவராலும் விரும்பப்
படுபவனே! தேவர்கள் விரும்பும் பிரணவப் பொருளே! தேவருலகைத்
தாங்குபவனே! அடைதற்கரிதாகிய உண்மை பொருளைப்பெறத்
தகுதியுடையும் வண்ணம் எனக்கு உபதேசித்தருளியவனே!

கருதா மறவா நெறிகாண எனக்கு
 இருதாள் வனசந்தர என்று இசைவாய்;
 வரதா! முருகா! மயில்வாகனனே!
 விரதா! சுரகூர! பிபாடணனே.

21

கேட்ட வரங்களை வழங்குபவனே! முருகக் கடவுளே! மயில்
 வாகனனே! அருவருப்பான அசுரனாகிய சூரனை வேலால்
 பிளந்தவனே! நினைப்பு மறப்பில்லாத நெறியை நான் அறியும்
 வண்ணம் உன்னிரு பாதத் தாமரைகளைத் தந்தருள எப்போது நீ
 திருவுள்ளம் கொள்வாய்?

காளைக் குமரேசன் எனக் கருதித்
 தாளைப் பணியத் தவம் எய்தியவா;
 பாளைக் குழல் வள்ளி பதம்பணியும்
 வேளைச் சுரபூபதி மேருவையே.

22

கமுகின் பாளை போன்ற நீண்ட கூந்தலையுடைய வள்ளியின்
 பாதங்களைத் தொழுகின்ற செவ்வேளாகிய முருகப் பெருமானை, தேவர்
 தலைவனை, மேருமலை போன்ற பெருமையுடையவனை,
 இளமையான குமரன் என்று தியானித்து, அவனது திருவடிகளை
 வணங்கும்படிப் பெற்ற பேறு பெருமைக்குரியது!

அடியைக் குறியாது அறியாமையினால்
 முடியக் கெடவோ? முறையோ முறையோ?
 வடிவிக்ரம வேல்மகிபா! குறமின்
 கொடியைப் புணரும் குண பூதரனே

23

கூர்மையும் வலிமையும் கொண்ட வேலை ஏந்தியத் தலைவனே!
 மின்னல் கொடி போன்ற குறமகளைத் தழுவும் குணக் குன்றமே! உனது
 திருவடிகளைச் சிந்திக்காமல் அறியாமையால் நான் அழிந்து
 போகலாமா? இது முறையாகும்?

கூர்வேல் விழி மங்கையர் கொங்கையிலே
 சேர்வேன் அருள் சேரவும் எண்ணுமதோ?
 கூர்வேரொடு குன்று தொளைத்த நெடும்
 போர்வேல! புரந்தர பூபதியே.

24

சூரனையும் அவனது குலத்தையும் காவல் செய்த ஏழு
 மலைகளையும் துளைத்த நெடிய போர் புரியவல்ல வேலை
 ஏந்தியவனே! இந்திரனுடைய நகரத்திற்குத் தலைவனே! கூரிய வேல்
 போன்ற கண்களையுடைய பெண்ணின் கொங்கைகளைச் சேர
 விரும்பும் நான் உனது திருவருளைச் சேர நினைக்க மாட்டேனா?

மெய்யே என வெவ்வினை வாழ்வை உகந்து
 ஐயோ! அடியேன் அலையத் தகுமோ?
 கையோ அயிலோ கழலோ முழுதும்
 செய்யோய்! மயிலேறிய சேவகனே!

25

திருக்கரங்கள், வேல், திருவடிகள் என்று திருமேனி முழுவதும்
 செந்நிறம் கொண்டவனே! மயில் மீது ஏறிய வீரனே! கொடிய
 தீவினையால் வந்த வாழ்க்கையை நிலையென எண்ணி, மகிழ்ந்து
 நான் அலைவது முறையாகுமா?

ஆதாரம் இலேன் அருளைப் பெறவே
 நீதான் ஒருசற்றும் நினைந்திலையே;
 வேதாகமஞான வினோத! மனோ
 தீதா! சுரலோக சிகாமணியே.

26

வேத, ஆகம ஞானக் கொழுந்தே! மனத்திற்கு எட்டாதவனே!
 தேவருலகத்தின் முடிமணியாக விளங்குபவனே! வேறு எந்தப்
 புகலிடமும் இல்லாத நான் அருள் பெற்றுய்யுமாறு ஒரு சிறிதளவாவது
 நினைக்கமாட்டாயா?

மின்னே நிகர்வாழ்வை விரும்பிய யான்
 என்னே விதியின் பயன் இங்கு இதுவோ?
 பொன்னே! மணியே! பொருளே! அருளே!
 மன்னே! மயிலேறிய வானவனே.

27

பொன்னே! மணியே! பேரின்பப் பொருளே! பேரருளுடையவனே!
 நிலைபெற்ற தலைவனே! மயில் வாகனனே! மின்னலைப் போன்று
 தோன்றி மறையும் உலக வாழ்வை விரும்பினேனே! என் விதியின்
 பயன் இதுதானா!

ஆனா அமுதே! அயில்வேல் அரசே!
 ஞானாகரனே! நவிலத் தகுமோ?
 யானாகிய என்னை விழுங்கி வெறும்
 தானாய் நிலைநின்றது தற்பரமே

28

தீங்கற்ற அமுதம் போன்றவனே! சுவிய வேலை ஏந்தியவனே!
 ஞான வடிவே! நான் என்னும் ஜீவபோதத்தைப் போக்கி, வேறு ஒன்றும்
 இல்லாமல் தானேயாய் நின்ற அந்த மேலான நிலையைச் சொற்களால்
 விளக்கவும் முடியுமா?

இல்லேயெனும் மாயையில் இட்டனை; நீ
பொல்லேன் அறியாமை பொறுத்திலையோ
மல்லேபுரி பன்னிரு வாசுவில் என்
சொல்லே புனையும் சுடர் வேலவனே

29

வலிமை மிக்க பன்னிரு தோள்களிலும் எனது பாமாலைகளைத்
தரித்துக் கொள்ளும் ஒளி வீசுகின்ற வேலாயுதனே! தீயவனாகிய நான்
அறியாமையால் செய்த பிழைகளைப் பொறுக்காமல் இவ்வாழ்க்கை
என்னும் மாய வாழ்வில் அகப்படச் செய்துவிட்டாயே!

செவ்வான் உருவில் திகழ் வேலவன் அன்று
ஒவ்வாதது என உணர்வித்ததுதான்
அவ்வாறு அறிவார் அறிவின்றதால்
எவ்வாறு ஒருவர்க்கு இசைவிப்பதுவே

30

செவ்வான நிறம் கொண்ட வேலவன் அன்று நிகரற்ற
உபதேசத்தால் உணர்த்திய அனுபூதியை உள்ளுணர்வால்
உணர்வதல்லாமல் வார்த்தைகளால் மற்றொருவருக்கு எப்படி விளக்க
முடியும்

பாழ்வாழ்வு எனும் இப்படு மாயையிலே
வீழ்வாய் என என்னை விதித்தனையே;
தாழ்வானவை செய்தன தாம் உளவோ?
வாழ்வாய் இனி நீ; மயில் வாகனனே.

31

மயில்வாகனனே, பாழான உலகவாழ்வு என்னும் இந்த மாயப்
படுகுழியில் போய்விழு என்று என் தலையில் எழுதி விட்டாயே! நான்
அனுபவிக்க வேண்டிய முற்பிறவித் தீவினைகள் இன்னும்
உள்ளனவோ? (என்னை இந்த நிலைக்குத் தள்ளி விட்டாய், ஆனாலும்)
நீ நன்றாக வாழ்வாய்!

கலையே பதறிக் கதறித் தலையூடு
அலையே படுமாறு அதுவாய் விடவோ?
கொலையே புரி வேடர்குலப் பிடி தோய்
மலையே! மலை கூறிடு வாகையனே.

32

கொலைத் தொழில் புரிகின்ற வேடர் குலத்தில் வளர்ந்த,
பெண்யானை போன்ற வள்ளியைத் தழுவி மகிழும் மலை போன்றவனே!
கிரௌஞ்ச மலையைப் பிளந்து வென்றவனே! சமய நூல்களை
அரைகுறையாக படித்து வாதங்களில் ஈடுபட்டு அந்த வாதமயமாகவே
நான் ஆகி விடலாகுமா?

சிந்தாகுல இல்லொடு செல்வம் எனும்
 விந்தாடவி என்று விடப் பெறுவேன்;
 மந்தாசினி தந்த வரோதயனே!
 கந்தா! முருகா! கருணாகரனே!

33

கங்கையின் மைந்தனே! வரத்தால் தோன்றியவனே! கந்தா!
 முருகா! கருணையின் உறைவிடமே! விந்திய மலைக் காடு போன்ற
 அச்சமும் துயரமும் தருகின்ற இந்த மனைவி, செல்வம்
 போன்றவற்றிலிருந்து என்று விடுதலை பெறுவேன்?

சிங்கார மடந்தையர் தீநெறிபோய்
 மங்காமல் எனக்கு வரம் தருவாய்;
 சங்க்ராம சிகாவல! ஷண்முகனே!
 கங்காநதி பால! க்ருபாகரனே.

34

போரில் வல்ல மயிலை உடையவனே! ஆறுமுகனே! கங்கையின்
 மைந்தனே! கருணையின் வடிவமே! அலங்கார மகளிரின் தீய வழி
 சென்று கெடாதவாறு எனக்கு வரம் தந்தருள்வாய்!

விதிகாணும் உடம்பை விடா வினையேன்
 கதிகாண மலர்க்கழல் என்று அருள்வாய்;
 மதிவாள் நுதல் வள்ளியை அல்லது பின்
 துதியா விரதா! சுரபூபதியே

35

பிறைபோன்றதும் ஒளிவீசுவதுமாகிய நெற்றியை உடைய
 வள்ளியைத் தவிர வேறொருவரையும் புகழாத விரதம் உடையவனே!
 விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் தலைவனே! பிரம்மன் படைத்த உடம்பைப்
 பற்றிய ஆசைகளை விடாத வினைகளை உடைய நான் நல்ல கதியை
 அடையும்படி உனது திருவடித் தாமரைகளை எப்போது என் தலைமீது
 சூட்டி அருள்வாய்?

நாதா! குமரா! நம என்று அரணார்
 ஓதாய் என ஓதியது எப்பொருள்தான்?
 வேதா முதல் விண்ணார் சூடு மலர்ப்
 பாதா! குறியின் பதசேகரனே

36

பிரம்மன் முதலான தேவர்கள் தலையில் சூடிக் கொள்கின்ற
 தாமரை போன்ற திருவடிகளை உடையவனே! மின்னல் கொடி போன்ற
 திருவடிகளை உடையவனே! மின்னல் கொடி போன்ற குறமகளின்
 திருப்பாதத்தைச் சூடிக் கொண்டவனே! தலைவனே! குமரக்கடவுளே
 வணக்கம். எனக்கு உபதேசித்தருள் என்று சிவபெருமான் கேட்டபோது
 நீ உபதேசித்தது எத்தகைய பொருள்?

பிரிவாய் விடுவிக்ரம வேல் இறையோன்
பரிவாரம் எனும் பதம் மேவலையே
பரிவாய்; மனனே! பொறையாம் அறிவால்
அரிவாய் அடியோடும் அகந்தையையே

37

ஏ மனமே, கிரௌஞ்ச மலையைப் பிளந்த, மிக்க வலிமையுடைய
வேலைத் தாங்கியக் கடவுளின் அடியார் கூட்டத்துள் ஒருவனாகும்
பதவியையே விரும்புவாய்! நான் என்னும் ஆணவத்தை
பொறுமையாகிய ஞானவாளால் வேருடன் வெட்டி வீழ்த்துவாய்!

ஆதாளியை ஒன்று அறியேனை அறத்
தீதாளியை ஆண்டது செப்புமதோ?
கூதாள! கிராதகுலிக்கு இறைவா!
வேதாள கணம் புகழ் வேலவனே.

38

கூதாள மலரை அணிந்தவனே! வேடர் குல வள்ளியின்
தலைவனே! பேய்கள் துதிக்கின்ற வேலவனே! வீண் பேச்சுக்களைப்
பேசுபவனும் நன்மை ஒன்றும் அறியாதவனும் தீயவனும்
அடியேனையும் ஒரு பொருட்டாக எண்ணி நீ ஆட்கொண்ட விதத்தை
எப்படிச் கூறுவேன்?

மாவேழ் சன்னம் கெட மாயை விடா
மூவேடனை என்று முடிந்திடுமோ?
கோவே! குற மின்கொடி தோள் புணரும்
தேவே! சிவசங்கர தேசிகனே

39

தலைவனே! மின்னல் கொடி போன்ற குறவர் குல வள்ளியின்
தோள்களைத் தழுவுகின்ற தெய்வமே! சிவ மூர்த்தியின் குருமூர்த்தியே!
ஏழு வகையான பெரும் பிறவிகளுக்கும் காரணமான, மாயையின்
வடிவமான மூவாசைகளும் எப்போது என்னிடமிருந்து விலகுமோ?

வினையோட விடும் கதிர்வேல் மறவேன்
மனையோடு தியங்கி மயங்கிடவோ?
சுனையோடு அருவித் துறையோடு பசுந்
தினையோடு இதனோடு திரிந்தவனே

40

சுனைகளிலும் அருவித்துறைகளிலும் பசுமையான
தினைப்புனத்திலும் பரணிலும் வள்ளிக்கு அருள் செய்ய திரிந்த
பெருமானே! உயிர்களின் வினைகளை ஓடுமாறு செய்கின்ற
கதிர்வேலை ஒருபோதும் மறக்கமாட்டேன். எப்படி நான் மனைவியுடன்
கூடி இல்வாழ்வில் மயங்க முடியும்?

சாகாது எனையே சரணங்களிலே
காகா; நமனார் கலகம் செயுநாள்
வாகா! முருகா! மயில்வாகனனே!
யோகா! சிவஞானோப தேசிகனே

41

அழகனே! முருகனே! மயில்வாகனனே! உலகெங்கும்
நிறைந்தவனே! சிவஞானத்தை உபதேசிப்பவனே! எமன் வந்து
உயிரைப் பிரிக்கும் நாளில், அடியேன் இறவாதபடி உனது திருவடி
நிழலில் இடம் தந்து காத்தருள்வாய்!

குறியைக் குறியாது குறித்தறியும்
நெறியைத் தனிவேலை நிகழ்த்திடலும்
செறிவற்று உலகோடு உரைசிற்தையும் அற்று
அறிவற்று அறியாமையும் அற்றதுவே.

42

பிறவற்றை எண்ணாமல் தியானத்திற்குரிய குறிக்கோளை
மட்டுமே சிந்தித்து, உண்மை வழியை ஒப்பற்ற வேலாயுதப் பெருமான்
வந்து உள் நின்று உணர்த்தியவுடன், உலகத்தாருடன் நெருங்கிய
தொடர்புகளும் பேச்சும் நினைவும் அறிவும் அறியாமையும் அடியுடன்
நீங்கி விட்டன.

தூசா மணியும் துகிலும் புனைவாள்
நேசா! முருகா நினது அன்பு அருளால்
ஆசா நிகளம் துகள் ஆயினபின்
பேசா அனுபூதி பிறந்ததுவே.

43

தூய இரத்தின மணிகளும் ஆடையும் அணிகின்ற வள்ளியின்
அன்பனே! முருகா! உனது அன்பு நிறைந்த அருளால் ஆசைச் சங்கிலி
முற்றிலும் அறுந்துபட்ட பின் பேசாப் பெருநிலை கைவரப் பெற்றது.

சாடும் தனிவேல் முருகன் சரணம்
கூடும்படி தந்தது சொல்லுமதோ?
வீடும் சுரர்மாமுடி வேதமும் வெங்
காடும் புனமும் கமழும் கழலே

44

முக்தித் தலத்திலும் தேவர்களின் தலைகளிலும் வேதங்களிலும்
வள்ளி வாழ்ந்த வெப்பமிக்கக் காட்டிலும் தினைப்புனத்திலும் காணப்
பெறுகின்ற, எதிரிகளை அழிக்கின்ற ஒப்பற்ற வேலை உடைய
பெருமான் தம் திருவடிகளை என் தலைமீது சூட்டிய கருணையைச்
சொல்லவும் முடியுமோ?

கரவாசிய கல்வி உளார் கடைசென்று
 இரவா வகை மெய்ப்பொருள் ஈகுவையோ?
 குரவா! குமரா! குலிசாயுத! குஞ்
 சரவா! சிவயோக! தயாபரணே

45

குருவே! குமரா! வச்சிராயுதம் ஏந்தியவனே! தெய்வானைப்
 பிராட்டியின் நாயகனே! சிவயோக நிலையை அருளும் கருணைக்
 கடலே! தாம் கற்ற கல்வியைப் பிறருக்குச் சொல்லாமல் ஒளித்து
 வைக்கின்ற புலவர்களிடம் சென்று அந்த ஞானத்தை யாசிக்காத
 வண்ணம் எனக்கு உண்மைப் பொருளை உபதேசித்து அருள்வாய்!
 எந்தாயும் எனக்கருள் தந்தையும் நீ;
 சிந்தாகுலம் ஆனவை தீர்த்து எனையாள்;
 கந்தா! கதிர்வேலவனே! உமையாள்
 மைந்தா! குமரா! மறை நாயகனே.

46

கந்தா! ஒளிமிகுந்த வேலை உடையவனே! உமை மைந்தா!
 குமரா! வேதங்களுக்குத் தலைவனே! எமது அன்னையும் தந்தையும்
 நீதான். எனது மனக் கவலைகளை எல்லாம் தீர்த்து அருள்புரிவாய்!
 ஆறாறையும் நீத்து அதன்மேல் நிலையைப்ப
 பேறா அடியேன் பெறுமாறு உளதோ?
 சீறா வருகூர் சிதைவித்து இமையோர்
 கூறா உலகம் குளிர்வித்தவனே

47

சினந்து வந்து சூரனை அழித்து, துன்பத்தைக் கூறி முறையிட்ட
 தேவர்களின் உலகைக் குளிர்வித்தவனே! முப்பத்தாறு
 தத்துவங்களையும் கடந்த அனுபூதியாகிய பெரும்பேற்றை அடியேன்
 பெறும் வழி உண்டா?

அறிவொன்று அற நின்று அறிவார் அறிவில்
 பிறிவொன்று அறநின்ற பிரானலையோ?
 செறிவொன்று அறவந்து இருளே சிதையே
 வெறிவென்று அவரோடு உறும் வேலவனே.

48

உலக பந்தங்களை விட்டு, அறியாமையை அகற்றி,
 மயக்கத்தை வென்ற ஞானியருடன் இருக்கும் வேலவனே! ஜீவபோதம்
 நீங்கி சிவபோதத்தில் திளைக்கும் ஞானிகளின் உள்ளுணர்வில்
 இரண்டறக் கலந்து நிற்கின்ற பெருமான் நீ அல்லவோ? (அந்தப்
 போதத்தை எனக்கும் அருள்வாய்)

தன்னம் தனிநின்று அதுதான் அறிய
இன்னம் ஒருவர்க்கு இசைவிப்பதுவோ?
மின்னும் கதிர்வேல் விசிந்தா! நினைவார்
கின்னம் களையும் கிருபை சூழ் சுடரே.

49

ஒளி வீசுகின்ற கதிர்வேலா! பல வடிவங்களை உடையவனே!
நினைந்து உருகுவார்களின் துன்பம் போக்கும் கருணைப்
பேரொளியே! தனிமைப் பெருநிலையில் நான் பெற்ற பேரின்பத்தைப்
பிறருக்கு விளக்கிச் சொல்லவும் முடியுமோ?

மதிகெட்டு அறவாடி மயங்கி அறக்
கதிகெட்டு அவமே கெடவோ கடவேன்?
நதிபுத்திர! ஞானசுகாதி! அத்
திதிபுத்திரர் வீறடு சேவகனே.

50

கங்கையின் மைந்தனே! மெய்யறிவுக்கும் அதனால் விளையும்
பேரின்பத்துக்கும் தலைவனே! திதிபுத்திரர்களாகிய அசுரர்களின்
வலிமையை அழித்த வீரனே! அறிவுகலைந்து, வாடி, நைந்து, மயங்கி,
உயர்கதியை இழந்து வீணாகக் கெட்டழிவதா என் விதி?

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

51

உருவாக, உருவமில்லாததாக, உள்ளதாக, இல்லாததாக,
நறுமணமாக, மலராக, மணியாக, ஒளியாக, உலகின்
மூலப்பொருளாக, உயிர்க்கு உயிராக, வீடுபேறாக, வீடுபேற்றை
அடைகின்ற வழியாக விளங்கும் குகனே! குருவாக வந்து அருள்
புரிவாய்!

நாம் ஏன் ஆரத்தி எடுக்கிறோம்?

சாத்திரப்படி செய்யப்படும் பூஜை அல்லது பண்டிகையின்
முடிவிலும், போற்றுதலுக்குரிய விருந்தாளியையோ அல்லது
துறவியையோ வரவேற்கையில் ஆரத்தி காட்டுகிறோம். அப்பொழுது
மணி அடிக்கப்படுகிறது. துதிப்பாடல்கள் பாடப்படலாம் அல்லது
இசைக்கருவிகள் இசைக்கப்படலாம்.

பூஜையில் இறைவனுக்குச் செய்யப்படும் பதினாறு வகை உபசாரங்களில் (ஷோடச உபசார) ஆரத்தியும் ஒன்று. இதனை மங்கள ஜோதி, மங்கள நீராஜனம் என்றும் கூறுகிறோம். ஏற்றப்பட்ட தீபத்தை வலது கரத்தில் ஏந்தியவாறு நாம் அத்தீபத்தை இடமிருந்து வலமாகச் சுழற்றுகிறோம். அப்பொழுது அவ்வொளியில் இறைவனின் முழு உருவமும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஆரத்தி காட்டுகையில் நாம் மௌனமாக மனத்தில் இறைவனை பிரார்த்திக்கிறோம்; அல்லது துதிப்பாடல்கள் பாடுகிறோம்; அல்லது இறைவனது அழகிய வடிவில் மனம் லயித்து நிற்கிறோம். அந்நேரங்களில் நமது பிரார்த்தனை ஆழமானதாக ஆகிறது. இறைவனின் உருவம் தனிப் பொலிவுடன் விளங்குவதாக நமக்குத் தோன்றுகிறது. ஆரத்தியின் முடிவில் தீபத்தைத் தொட்டு கண்களில் ஒற்றிக் கொள்கிறோம். தலையையும் தொடுகிறோம்.

குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே நாம் ஆரத்தி எடுப்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். அதில் பங்கேற்றிருக்கிறோம். நாம் ஏன் இதனை செய்கிறோம் என்று பார்ப்போம்.

இறைவனுக்கு அபிஷேகம் செய்தபிறகு, அழகாக அலங்கரிக்கிறோம். சுவையான கனிகளையும், தின்பண்டங் களையும் இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கிறோம். இவ்வாறு பூஜித்த பிறகு இறைவன் திருவுருவை கண்ணாரக் கண்டு களிக்கிறோம். ஆரத்தி தீபத்தின் ஒளியில் இறைவனின் அங்க அழகினில் நம் மனம் லயிக்கிறது. இது கண்களைத் திறந்தவாறே இறைவனைத் துதித்துப்பாடுவது, மணி ஒலிப்பது இவை இறைவனைக் காணுவதால் ஏற்படும் மகிழ்ச்சியைக் காட்டுகின்றன. மங்கலமான நேரம் என்பதையும் குறிக்கின்றன.

பொதுவாக கற்பூரத்தினால் ஆரத்தி காட்டப்படுகிறது. இதில் ஒரு ஆழ்ந்த ஆன்மீக உட்பொருள் பொதிந்துள்ளது. கற்பூரம் ஏற்றப்படும் பொழுது அது முழுவதுமாக எரிந்து போகிறது. கற்பூரம் எரிந்தற்கு எவ்வித அடையாளமும் இருப்பதில்லை. கற்பூரம் நம்முடைய வாசனைகளை குறிக்கிறது. நம்முள்ளே உள்ள அகங்காரம் தான் நான் என்ற ஒரு எண்ணத்தை நம் மனதில் ஏற்படுத்துகிறது; இத்தனித் தன்மை தான் நாம்

உண்மையில் எங்கும் நிறைந்து விளங்கும் இறைவனேயன்றி (பரபிரம்மம்) வேறல்ல என்ற ஞானம் நமக்கு ஏற்படாவண்ணம் தடுக்கிறது; நம்மை இவைவிடமிருந்து பிரித்து வைக்கிறது. ஆனால், நம்முடைய உண்மை சொருபத்தைப் பற்றிய ஞானத்தினால் மனம் ஒளி பெறும் பொழுது, நமது அகங்காரமும் மறைகிறது. மேலும் கற்பூரம், எரியும் பொழுது, அதன் ஒளியில் இறைவனின் திருவுருவத்தை அழகுற நமக்குக் காட்டுவதுடன், இனிய மணத்தையும் பரப்புகிறது. முடிவில் தன்னையே அழித்துக் கொள்கிறது. இவ்வாறே நாமும் நமது ஆன்மீகப் பாதையில் முன்னேறுகையில் குருவிற்கும் சமுதாயத்திற்கும் வேண்டிய சேவைகளைச் செய்ய வேண்டும்; அன்பு எனும் நறுமணத்தை எங்கும் பரப்ப வேண்டும்.

பல சமயங்களில் இறைவனின் திருவுருவத்தை காண நீண்ட நேரம் காத்திருக்க நேரிடுகிறது. ஆயினும், ஆரத்தி எடுக்கும் பொழுது, நாம் நம்மை அறியாமலேயே நம் கண்களை மூடிக் கொள்கிறோம். இறைவனை நம்முள்ளயே காண நாம் முயற்சிப்பது போல் தோன்றுகிறது. நாம் ஒவ்வொருவருள்ளும் இறைவன் குடி கொண்டிருக்கிறான் என்பதை இது காட்டுகிறது கோவில் அர்ச்சகர் கற்பூர ஒளியில் இறைவனை நமக்கு வெளிப்படுத்துவது போலவே குருவும் ஞானம் என்ற ஒளியின் உதவிகொண்டு நம்முள்ளே உறைந்திருக்கும் இறைத்தன்மையை நமக்குக் காட்டுகிறார். ஆரத்தியின் முடிவில் நாம் தீபத்தின் மேல் நமது கைகளை வைத்து கண்களில் ஒன்றிக் கொண்டு தலையையும் தொட்டுக் கொள்கிறோம். இதன் பொருள் - இறைவனை எனக்கு வெளிப்படுத்திய அந்த ஒளி என் அகக் கண்ணைத் திறக்கட்டும்; எனது நோக்கங்களும், எண்ணங்களும் மேன்மையானவையாகவும், தெய்வத் தன்மை பொருந்தியவையாகவும், இனிமையானவைகளாகவும் இருக்கட்டும் என்பதாகும்.

ஆரத்தியின் பின்னே மற்றொரு ஆழ்ந்த தத்துவப் பொருளும் உள்ளது. சூரியன், சந்திரன், விண்மீன்கள், மின்னல் மற்றும் தீ ஆகியவை இயற்கையில் ஒளிதரும் மூலகாரணங்கள்.

இறைவனோ சிருஷ்டியில் உள்ள அனைத்து அற்புதங்களுக்கும் மூல காரணமானவன். இறைவனின் எல்லையில்லா சக்தியால் அனைத்தும் படைக்கப்பட்டுள்ளன; ஒளி வீசுகின்றன. இறைவனின் முன் ஆரத்தியை ஏற்றும் பொழுது, உலகத்திலுள்ள அனைத்திற்கும் மூலமாகவும், அனைத்தையும் வெளிப்படச் செய்யும் பேரொளியாகவும் விளங்கும் இறைவன்பால் நம் மனம் லயிக்கிறது. அப்பேரொளியே ஞானத்தையும், உயிர்த்தத்துவத்தையும் குறிக்கிறது.

புத்திக்கு அதிதேவதை சூரியபகவான் மனதிற்கு அதிதேவதை சந்திரன்; வாக்கிற்கு நெருப்பு. இவையனைத்தையும் ஒளிப்பெறச் செய்பவன் இறைவனே (சைதன்யம்). இறைவனின் ஒளியின்றி நமது புத்தி சிந்திக்க முடியாது. மனத்தில் எண்ணங்கள் எழமுடியாது; நாக்கினால் பேச முடியாது. இறைவன் மனம், புத்தி மற்றும் வாக்கு ஆகியவற்றிற்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டவன். வரம்புக்குட்பட்ட சக்தியைக் கொண்ட இவை எல்லைகளற்ற இறைவனை எவ்வாறு நமக்கு விளக்க முடியும்? ஆகவேதான் ஆரத்தி எடுக்கப்படும் பொழுது நாம் பின்வரும் மந்திரத்தை சொல்கிறோம்.

எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள பரபிரம்மம் சூரியனோ, சந்திரனோ, விண்மீன்களோ, மின்னலோ ஒளி வீசாத இடத்திலும் இருக்கின்றான். அண்ட சராசரத்தில் உள்ள அனைத்தும் இறைவனின் ஒளியினாலேயே ஒளி வீசுகின்றன. அவனுடைய ஒளியினாலேதான் உலகிலுள்ள அனைத்தும் வெளிப்படுகின்றன. அத்தகைய பரபிரம்மத்திற்கு முன்னால் (என் கையில் உள்ள) இச்சிறு தீபம் எம்மாத்திரம்?

- சுவாமி விமலானந்தா

ராதிகா கிருஷ்ணகுமார்

நன்றி : சின்மயா மிஷன்

புன்னகையின் பொருள் என்னவோ முருகா

(துயில் கொள்ள மறந்தேனோ மெட்டு)

புன்னகையின் பொருள் என்னவோ முருகா
உந்தன் எழில்மிகு வதனமதில் எந்நாளும் தவமும்

1. உள்ள வெளியில் நீ உறைந்து நிறைந்திருந்தும்
உன்னையறியாமலே மனிதர் மடிவதாலே (4)
2. வேலவா உன் அருளை மறப்பதினாலோ
வேற்றுமையால் மக்கள் அழிவதினாலோ
ஷண்முகனே குருவை தந்தவனே உன்
செயலின்று பெரிதில்லை என்று அறியாததாலோ (4)

- திருமதி கமலா வெங்கட்ராமன்

சங்கிலிக் கருப்பன்

(சோலை.இராமச்சந்திரன்)

கோரஸ்: அந்தோ இடிமுழங்குது - கருப்பசாமி அங்கம் துடி துடிக்குது.

கச்சை வரிஞ்சுகட்டி கருங்கச்சை சொக்கமிட்டு

காலிரண்டில் சிலம்பு கொஞ்ச - வாராரய்யா கருப்பசாமி (அந்தோ)

வெள்ளைநல்ல குதிரையேறி வீச்சருவா கையில்லொண்டு

வீதிவலம் சுத்தியல்லோ வாராரய்யா கருப்பசாமி (அந்தோ)

சங்கிலியில் கோத்தமணி கலகலென ஓசையிட

சத்திரத்து வீதியெல்லாம் தூள்பரக்க ஆடிவாரார் (அந்தோ)

நட்ட நடுநிசிதனிலே நல்ல சிவராத்திரியில்

கொட்டமெல்லாம் தானடக்க குதிரையிலே ஏறிவாரார் (அந்தோ)

வேடுகட்டி பொட்டுமிட்டு வெள்ளிநல்ல பிரம்பெடுத்து

மாடுமனை செழிக்கவென்று மகிழ்ச்சியோடு வாராரய்யா (அந்தோ)

சங்கிலி கருப்பனவன், சங்கபங்கள் போக்கவென்றே

தளையறுத்து ஓடிவாரார் தாளமோடு ஆடிவாரார் (அந்தோ)

முன்னோடி கருப்பனவன் முன்வினைகள் தீர்ப்பதற்கே

இங்கேதான் ஆடிவாரார் இனிதருள ஆடிவாரார் (அந்தோ)

கந்தர் சஷ்டிக் கவசம்
காப்பு
நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகடும்! நிமலர் அருள்கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை

குறள் வெண்பா

அமரரிடம் தீர அமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி

நூல்

சஷ்டியை நோக்க சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணியாட
மையல் நடஞ்செயும் மயல்வா கனனார்

5

கையில்வே லால்எனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக

10

வாசவன் மருகா! வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரிகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக

15

சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரவண பவச ரரரர ரரர
ரிவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரவண வீரா! நமோ நம
நிபவ சரவண நிறநிற நிறென

20

வசர ஹணப வருக வருக
அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா! வருக
என்னை யாளும் இளையோன் கையில்
பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க

25

விறைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும் உய்யொளி செளவும் உயிர்ஐயும் கிலியும் கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி ஐயும் நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்	30
சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும் குண்டலியாம் சிவ குகன் தினம்வருக ஆறுமுகமும் அணிமுடி ஆறும் நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும் பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்	35
நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும் ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும் ஆறிற்று திண்புயத் தழுகிய மார்பில் பல்பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்	40
முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும் செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும் துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் படும் நவரத்னம் பதித்த நற் சீராவும் இருதொடை யழகும் இணைமுழந்தாளும்	45
திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க செககண செககண செககண செககண மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொககென நகநக நகநக நகநக நகநகென டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண	50
ரரரர ரரரர ரரரர ரரர ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டகுடகு டிகுடிகு பங்கு டிங்கு விந்து விந்து மயிலோன் விந்து	55
முந்து முந்து முருகவேள் முந்து என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ ! மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும் லாலா லாலா லாலா வேசமும் லீலா லீலா லீலா விநோ தனென்று	60

- உன் திருவடியை உறுதியென் றெண்ணும்
என்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க 65
- பொடிபுனை நெற்றியை புனிதவேல் காக்க
கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
விதிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க
நாசிக எரிரண்டும் நல்வேல்காக்க
பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க 70
- முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
கன்னமிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
மார்பை இரத்தினவடிவேல் காக்க 75
- சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
பிடரிக எரிரண்டும் பெருவேல் காக்க
அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க 80
- வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
நாண்ஆம் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
ஆண்குறி யிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
பிட்டமிரண்டும் பெருவேல் காக்க 85
- வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
பனைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
கைக எரிரண்டும் கருணைவேல் காக்க 90
- முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
பின்கை யிரண்டும் பின்னவள் இருக்க
நாவில் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க 95

எப்பொழுது தும்எனை எதிர்வேல் காக்க அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம் கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க வரும்பகல் தன்னில் வசரவேல் காக்க அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க	100
ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க தாமதம் நீக்கச் சதுர்வேல் காக்க காக்க காக்க கனகவேல் காக்க நோக்க நோக்க நொடியினில் நோக்க தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க	105
பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள் அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும் பிள்ளைகள் தின்னும் முழக்கடை முனியும்	110
கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப்பேய்களும் பெண்களைத் தொடரும் பிரும்ம ராக்கதரும் அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட இரிசிக்காட் டேரிஇத்துன்ப சேனையும் எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்படும் அண்ணரும்	115
கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும் விட்டங்காரரும்! மிகுபல பேய்களும் தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும் என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்தோடிட ஆனை அடியினில் அரும்பாவைகளும்	120
பூனைமயிரும் பிள்ளைகள் என்பும் நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும் பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன் மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும் ஒட்டிய பாவையும் ஒட்டிய செருக்கும்	125
காகம் பணமும் காவுடன் சோறும் ஓதும் அஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும் அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட	130

அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட வாய்விட்ட டலறி மதிகெட்டோட படியினில் முட்ட பாசக் கயிற்றால் கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு கட்டி உருட்டு கால்கை முறிய	135
கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்கிட செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகை சொக்கு குத்து குத்து சுவர்வடிவேலால்	140
பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி தணலெரி தணலெரி தணலதுவாக விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோட புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும் எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந்தோட	145
தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான் கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம் ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும் வாதம் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்	150
சூலைசயங் குன்மம் சொக்கு சிரங்கு குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிருதி பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி பற்குத் தரணை பருஅரை யாப்பும்	155
எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால் நில்லா தோட நீஎனக்கருள்வாய் ஈரேழ் உலகமும் எனக்கு உறவாக ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்	160
உன்னைத் துதிக்க உன் திருநாமம் சரவணபவனே! சைலொளிபவனே! திரிபுர பவனே! திகழொளி பவனே! பரிபுர பவனே! பவம்ஒளி பவனே! அரிதிரு மருகா! அமராவதியைக்	165

- காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ் சிறை விடுத்தாய்
கந்தா! குகனே! கதிர்வேலவனே!
கார்த்திகை மைந்தா! கடம்பா! கடம்பனை
இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா!
தணிகாசலனே! சங்கரன் புதல்வா! 170
- கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா!
பழநிப் பதிவாழ் பால குமரா!
ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா!
செந்தின் மாமலையுறும் செங்கல்வ ராயா
சமரா புரிவாழ் சண்முகத்தரசே! 175
- காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
என்நா இருக்க யானுனைப் பாட
எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை 180
- நேசமுடன் யான் நெற்றியில் அணியப்
பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
உன் பதம் பெறவே உன்னருளாக
அன்புடன் இரட்சி அன்னமும் சொன்னமும்
மெத்தமெத் தாக வேலாயுதனார் 185
- சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க!
வாழ்க! வாழ்க! மயிலோன் வாழ்க!
வாழ்க! வாழ்க! வடிவேல் வாழ்க!
வாழ்க! வாழ்க! மலைக்குரு வாழ்க!
வாழ்க! வாழ்க! மலைக்குற மகளுடன் 190
- வாழ்க! வாழ்க! வாரணத் துவசம்!
வாழ்க! வாழ்க! என் வறுமைகள் நீங்க
எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
பெற்றவன் நீகுரு! பொறுப்ப துன்கடன் 195
- பெற்றவன் குறமகள் பெற்ற வளாமே
பிள்ளையென் றன்பாய் பிரிய மளித்து
மைந்தன்னென் மீது மனமகிழ்ந் தருளித்
தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள்செய்
கந்தர் சஷ்டிக் கவசம் விரும்பிய 200

- பாலன் தேவராயன் பகர்ந்ததைக்
காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
ஆசாரத்துடன் அங்கம் துலக்கி
நேச முடனொரு நினைவது வாகி
கந்தர் சஷ்டி கவசம் இதனைச் 205
- சிந்தை கலங்காது தியானிப்பவர்கள்
ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக்கொண்டு
ஓதியே ஜெபித்து உகந்து நீறணிய
அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
திசை மன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங்கருளுவர் 210
- மாற்ற ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
எந்த நாளும் ரெட்டா வாழ்வர்
கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை 215
- வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
விழியாற் காண வருண்டிடும் பேய்கள்
பொல்லாதவரைப் பொடிப் பொடி யாக்கும்
நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
சர்வ சத்துரு சங்காராத்தடி 220
- அறிந்தென துள்ளம் அஷ்ட லெட்சுமிகளில்
வீரலெட் சுமிக்கு விருந்துண வாகச்
கூரபத்மாவை துணிந்தகை யதனால்
இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும் 225
- சின்னக் குமுந்தை சேவடி போற்றி!
எனைத் தடுத்தாட்கொள் என்றென துள்ளம்
மேவிய வடிவறும் வேலவா போற்றி!
தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி!
குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி! 230
- திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி!
இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி!
கடம்பா போற்றி! கந்தா போற்றி!
வெட்சி புணையும் வேளே போற்றி!
உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே! 235

மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்!
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

238

ஸ்ரீ முருகப்பெருமான் அர்ச்சனை மாலை

1. ஓம் அப்பா	போற்றி
2. ஓம் அரனே	போற்றி
3. ஓம் அழகா	போற்றி
4. ஓம் அருவே	போற்றி
5. ஓம் உருவே	போற்றி
6. ஓம் அபயா	போற்றி
7. ஓம் அதிகா	போற்றி
8. ஓம் அறுபடையோய்	போற்றி
9. ஓம் ஆறுமுகத்தரசே	போற்றி
10. ஓம் ஆதி	போற்றி
11. ஓம் அநாதி	போற்றி
12. ஓம் இச்சை	போற்றி
13. ஓம் கிரியை	போற்றி
14. ஓம் இறைவா	போற்றி
15. ஓம் இளையோய்	போற்றி
16. ஓம் ஈசா	போற்றி
17. ஓம் நேசா	போற்றி
18. ஓம் உத்தமா	போற்றி
19. ஓம் உயிரே	போற்றி
20. ஓம் உணர்வே	போற்றி
21. ஓம் உமைபாலா	போற்றி
22. ஓம் எளியோய்	போற்றி
23. ஓம் எண்குணா	போற்றி
24. ஓம் ஏகா	போற்றி
25. ஓம் அனேகா	போற்றி
26. ஓம் ஒலியே	போற்றி
27. ஓம் சுடரொளியே	போற்றி
28. ஓம் கந்தா	போற்றி
29. ஓம் கடம்பா	போற்றி
30. ஓம் கருணாமூர்த்தியே	போற்றி
31. ஓம் கதிர்வேலா	போற்றி
32. ஓம் காவலா	போற்றி
33. ஓம் கார்த்திகேயா	போற்றி

34. ஓம் குகனே	போற்றி
35. ஓம் குமரா	போற்றி
36. ஓம் குரவா	போற்றி
37. ஓம் குன்றுதோற் நின்றாய்	போற்றி
38. ஓம் சரவணா	போற்றி
39. ஓம் சண்முகா	போற்றி
40. ஓம் சர்வலோகா	போற்றி
41. ஓம் சத்திய சீலா	போற்றி
42. ஓம் சிட்டனே	போற்றி
43. ஓம் சிவக்குமரா	போற்றி
44. ஓம் சிவக்கொழுந்தே	போற்றி
45. ஓம் சித்தி	போற்றி
46. ஓம் முத்தி	போற்றி
47. ஓம் சூரா	போற்றி
48. ஓம் வீரா	போற்றி
49. ஓம் சுப்ரமண்யா	போற்றி
50. ஓம் செந்தமிழா	போற்றி
51. ஓம் செங்கல்வராயா	போற்றி
52. ஓம் சேவலா	போற்றி
53. ஓம் சேனாதிபதியே	போற்றி
54. ஓம் ஞானபண்டிதா	போற்றி
55. ஓம் தூயோய்	போற்றி
56. ஓம் துரையே	போற்றி
57. ஓம் நடுவா	போற்றி
58. ஓம் நல்லோய்	போற்றி
59. ஓம் நாதா	போற்றி
60. ஓம் போதா	போற்றி
61. ஓம் நாவலா	போற்றி
62. ஓம் பாவலா	போற்றி
63. ஓம் நித்தியா	போற்றி
64. ஓம் நிமலா	போற்றி
65. ஓம் பொன்னே	போற்றி
66. ஓம் பொருளே	போற்றி
67. ஓம் புலவா	போற்றி
68. ஓம் பூரணா	போற்றி
69. ஓம் மன்னா	போற்றி
70. ஓம் மயிலோய்	போற்றி
71. ஓம் மறையே	போற்றி
72. ஓம் மணக்கோலா	போற்றி

73. ஓம் மாசிலாய்	போற்றி
74. ஓம் மால்மருகா	போற்றி
75. ஓம் முருகா	போற்றி
76. ஓம் முதல்வா	போற்றி
77. ஓம் மூவர்க்கும் மேலோய்	போற்றி
78. ஓம் வரதா	போற்றி
79. ஓம் விரதா	போற்றி
80. ஓம் விவேகா	போற்றி
81. ஓம் வித்தகா	போற்றி
82. ஓம் விசாகா	போற்றி
83. ஓம் விதியே	போற்றி
84. ஓம் கதியே	போற்றி
85. ஓம் விண்ணோர் தொழும்விமலா	போற்றி
86. ஓம் குஞ்சரி மணாளா	போற்றி
87. ஓம் பரங்குன்றின் பரமா	போற்றி
88. ஓம் கூரனை மாய்த்தோய்	போற்றி
89. ஓம் செந்தில் செவ்வேலா	போற்றி
90. ஓம் ஆண்டியாய்	போற்றி
91. ஓம் ஆவினன் குடியோய்	போற்றி
92. ஓம் ஏரகப் பெருமான்	போற்றி
93. ஓம் எம்பிரான் குருவே	போற்றி
94. ஓம் வள்ளி மணாளா	போற்றி
95. ஓம் வளர் தணி கேசா	போற்றி
96. ஓம் சோலையில் செல்வா	போற்றி
97. ஓம் சுகமெல்லாம் தருவாய்	போற்றி
98. ஓம் ஒழுக்கம் அருள்வாய்	போற்றி
99. ஓம் உடல் நலம் தருவாய்	போற்றி
100. ஓம் செருக்கினை அறுப்பாய்	போற்றி
101. ஓம் சினம்காமம் தவிர்ப்பாய்	போற்றி
102. ஓம் அவாவினை அழிப்பாய்	போற்றி
103. ஓம் அறம்பொருள் தருவாய்	போற்றி
104. ஓம் பிறப்பை ஒழிப்பாய்	போற்றி
105. ஓம் பெருவாழ்வு அருள்வாய்	போற்றி
106. ஓம் அன்னை தெய்வானை	போற்றி
107. ஓம் அருமைத் தாய்வள்ளி	போற்றி
108. ஓம் அருள்வாய் தென்பழனி ஆண்டவா	போற்றி போற்றியே

திருப்புகழ்

நாத விந்துக லாதீ நமோநம

வேத மந்த்ரசொருபா நமோநம

ஞான பண்டித சாமீ நமோநம

வெகு கோடி

நாம சம்புகுமாரா நமோநம

போக அந்தரி பாலா நமோநம

நாக பந்தம் யூரா நமோநம

பரகூரர்

சேத தண்டவி நோதா நமோநம

கீத கிண்கிணி பாதா நமோநம

தீர சம்ப்ரம வீரா நமோநம

கிரிராஜ

தீப மங்கள ஜோதி நமோநம

துாய அம்பல லீலா நமோநம

தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம

அருள்தாராய்

ஈத லும்பல கோலா லபுஜையும்

ஓத லுங்குண ஆசா ரநீதியும்

ஈர முங்குரு சீர்பா தசேவையும்

மறவாத

ஏழ்த லம்புகழ் காவே ரியால்விளை

சோழ மண்டல மீதே மனோகர

ராஜ கெம்பீர நாடா ஞநாயக

வயலூரா

ஆத ரம்பயி லாளு ரர்தோ முமை

சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாளினில்

ஆடல் வெம்பரி மீதே நிமாகயி

லையிலேகி

ஆதி யந்தவு லாவா சுபாடிய

சேரர் கொங்குவை காவுர் நனாடதில்

ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமானே

- அருணகிரிநாதர்

வசனமிக வேற்றி மறவாதே

மனதுதுய ராற்றி லுழலாதே

இசைபயில்ஷ டாகுடி ரமதாலே

இகபரசௌ பாக்ய மருள்வாயே

பசுபதிசி வாக்ய முணர்வோனே

பழநிமலை வீற்ற ருளும்வேலா

அசுரர்கிளை வாட்டி மிகவாழ

அமரர்சிறை மீட்ட பெருமானே.

- அருணகிரிநாதர்

வாழ்த்து

வாழி நகரத்தார் வள்ளன்மை மிக்கோர்கள்
 உழிபலவும் உயர்ந்திருக்க ஆழிகூழ்
 இத்தலத்தில் கோயில் இயற்றினோர் வாழியவே
 எத்தலமும் போற்ற இனிது.

- திருமுருக கிருபானந்த வாரியர்.

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க! ஆறுமுகம் வாழ்க! வெற்பைக்
 கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க! குக்குடம் வாழ்க! செவ்வேள்
 ஏறியம ஞ்ஞை வாழ்க! யானைதன் அணங்கு வாழ்க!
 மாறிலா வள்ளி வாழ்க! வாழ்க சீர் அடியார் எல்லாம்.

எல்லா வளத்தோடும்! என்றும் நலம் பெறவே!
 வல்லாய் திருமகளே வந்திடுக!
 சொல்லாலே பாடிப்பரவு கிறோம் பால்போல
 எங்கள் மனையில் கூடி வருவாய் குழைந்து!

எண்ணருங் கலைகள் வாழி! இறைவன் நான் என்னல்வாழி
 உண்ணிறை சக்திபீடம்! ஓம் எனும் ஒலியில் வாழி
 கண்ணிறை மணியே யான! கருமறைப் பொருளே வாழி!
 தெண்டிறை உலகமெல்லாம்! விண்டுனை வாழி! வாழி!

மங்களம்

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
 கோன் முறை அரசு செய்க குறை விலாது உயிர்கள் வாழ்க
 நான் மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகம் எல்லாம்

சுப்ரமணியோஹம்!! சுப்ரமணியோஹம்!! சுப்ரமணியோஹம்!!

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

